

Lão Ca, Cứu Mạng A!

Contents

Lão Ca, Cứu Mạng A!	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	13
3. Chương 3	24
4. Chương 4	42
5. Chương 5	51
6. Chương 6	61
7. Chương 7	74
8. Chương 8	86
9. Chương 9	99
10. Chương 10	109
11. Chương 11: Đặc Điểm 1: Nhìn Trộm	118
12. Chương 12: Đặc Điểm 2: Tôi Không Muốn Uống Nước Tiểu	122

Lão Ca, Cứu Mạng A!

Giới thiệu

Edit: Thủy TưThể loại: 1×1, bá đạo âm hiểm anh tuấn công, lưu manh mỹ thụ, cao H, HETiết tử:Để có được chiếc Fer

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-ca-cuu-mang-a>

1. Chương 1

Gần đây có một tin tức vô cùng chấn động dư luận, đó là thiếu gia của một trong mười đại tài phiệt trong nước, thiếu gia của tập đoàn Đông Trường – Phương Nguyên Tùng, sắp cùng con gái độc nhất của ông trùm nền công nghiệp điện tín Trương Thiệu Hùng – Trương Vũ Liên kết hôn, mỗi ngày trên tivi cùng các mặt báo đều xuất hiện tin tức này.

Cao Vân nhìn kẻ đang có con đường rộng mở trước mắt trong ảnh chụp, vẻ mặt tươi cười anh tuấn của nam nhân lại lộ ra một chút lạnh lẽo, trên gương mặt tuấn mĩ hiện lên một nụ cười đáng sợ. Phương Nguyên Tùng, ngày lành của mây sắp tới rồi, chờ đến ngày mây kết hôn tao nhất định sẽ tặng mây một phần “đại lễ” vô cùng bất ngờ!

Tổng tài xí nghiệp Cao thị – Cao Vân, là một người nổi danh ngoan độc trên thương trường, là một kẻ vô cùng âm hiểm, nổi danh là xảo trá. Tháng trước Phương Nguyên Tùng đoạt đi một khách hàng lớn của Cao Vân, Cao Vân lòng dạ hẹp hòi, từ đó về sau hận Phương Nguyên Tùng đến thấu xương, luôn tìm cơ hội để trả thù hắn.

“Tổng tài, Vũ thiếu gia đến!” Đột nhiên điện thoại vang lên, Cao Vân nghe điện thoại, trong điện thoại lập tức truyền ra giọng nói ngọt ngào của thư ký.

“Cho nó vào!” Trong mắt Cao Vân hiện lên một tia vui sướng, vũ khí bí mật của y đã đến.

“Cao Vân tổng tài, xin hỏi vợ vĩ triệu kiến tiểu nhân như vậy là vì lý do gì đây?” Rất nhanh sau đó, một mỹ thiếu niên bộ dạng vô cùng thanh tú, tầm 15, 16 tuổi đi vào, ánh mắt gian manh có vài phần tương tự như Cao Vân.

“Tiểu Vũ!” Cao Vân lập tức nhiệt tình đứng dậy nghênh đón, kéo đệ đệ ngồi trên sofa, cười nói: “Em không phải vẫn muốn anh tặng chiếc Ferrari sao? Anh quyết định tặng cho em!”

“Thật sao?” Cao Vũ lập tức cao hứng nói lớn, cậu đã muốn chiếc Ferrari này lâu rồi.

“Đương nhiên là thật!”

“Lão ca, anh muốn em giúp anh làm gì?” Cao Vũ sau khi cao hứng xong, lập tức cảnh giác nhìn anh trai của mình. Thiên hạ không có ai ăn mà không phải trả tiền cơm trưa, anh trai luôn keo kiệt nhất định sẽ không vô duyên vô cớ tặng cậu chiếc xe trên trăm vạn kia, khẳng định chính mình cũng phải trả một cái giá tương tự.

“Không hổ là em trai của anh, thật là hiểu anh!” Cao Vân nâng khóe môi, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng. “Anh có một việc nhỏ muốn nhờ em hỗ trợ!”

“Chuyện gì? Anh tặng em chiếc Ferrari mà em thích nhất, sao có thể là việc nhỏ!” Cao Vũ tò mò hỏi. Cao Vũ tuy rằng còn nhỏ, nhưng cậu không có ngu, ở cùng Cao Vân mưa dầm thấm đất, cậu so với đám bạn cùng trang lứa khôn khéo hơn nhiều.

“Em chắc cũng biết Đông Tường thiếu gia Phương Nguyên Tùng nhỉ!” Cao Vân không đáp hồi lại.

“Nghe nói qua!” Cao Vũ gật đầu, Phương Nguyên Tùng ở xã hội thượng lưu vô cùng nổi danh, ngoại trừ hẳn là kẻ ngạo mạn và gia thế bối cảnh, nổi danh nhất là tình sử phong lưu của hắn. Nghe nói hẳn vô cùng thích tán gái, cơ hồ cùng với toàn bộ phụ nhân, thiên kim tiểu thư của xã hội thượng lưu đều có quan hệ, rõ ràng là một hoa hoa công tử nổi danh, bất quá hẳn cũng sắp kết hôn.

“Hắn sắp kết hôn rồi, anh muốn em hôm đó đến lễ kết hôn của hắn làm loạn!” Nụ cười âm trầm làm cho người ta không rét mà run.

“Vì sao?” Cao Vũ kinh ngạc hỏi, không rõ vì sao anh trai lại muốn làm như vậy.

“Họ Phương dám cướp miếng cơm của anh, anh muốn hắn thân bại danh liệt, trở thành chuột chạy qua đường ngàn người kêu đánh!” Nhắc tới việc này, Cao Vân hận không thể ăn tươi nuốt sống Phương Nguyên Tùng.

“Anh có kế hoạch gì?” Cao Vũ trong lòng thở dài, vì Phương Nguyên Tùng mà đồng tình rơi lệ một phen, lại dám chọc lão ca siêu cấp âm hiểm vô sỉ có cừu oán tất báo của cậu, Phương Nguyên Tùng thật sự là chán sống! Bất quá Phương Nguyên Tùng và cậu không quan hệ, cậu chỉ cần có thể đến âu yếm chiếc Ferrari là được rồi!

“Anh muốn em ở lễ kết hôn của Phương Nguyên Tùng hôm đó giả trang thành người yêu đồng tính của hắn, trước mặt mọi người nói hắn là đồng tính luyến ái!” Cao Vân cười đến tà ác vô cùng.

“Lão ca, chiêu này của anh ác thật đấy!” Cao Vũ bội phục bật ngón cái với anh trai, anh cậu thật sự là thiên tài, chiêu tàn độc này mà cũng có thể nghĩ ra được. “Đồng tính luyến ái” ở Đông Phương gia bảo thủ như vậy, bị xem như tội ác tày trời, nếu để cho người khác biết Phương Nguyên Tùng là đồng tính luyến ái, không chỉ có hôn nhân của hắn phải đem đi ngâm nước nóng, hơn nữa hắn về sau tuyệt đối sẽ không dám ngẩng mặt ở trên thương trường.

“Tiểu Vũ, đến lúc đó em nhất định phải phát huy tất cả khả năng diễn xuất của mình, làm tốt anh còn thưởng thêm cho.” Cao Vân cười cười, phàm là người dám cùng y đối nghịch, tất cả đường mong có kết cục tốt.

“OK! Anh, anh yên tâm đi! Tất cả cứ giao cho em, em nhất định sẽ phát huy tất cả thực lực khi còn trong đoàn kịch, khiến cho Phương Nguyên Tùng có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội!” Cao Vũ vỗ ngực cam đoan, không thể nào không biết hành vi của chính mình có cái gì không đúng. Dưới sự giáo dục của Cao Vân, Cao Vũ giống Cao Vân đều vô tâm vô phế, chỉ cần có lợi cho mình, ai dám quản họ đều sẽ chết!

Cao Vân vô cùng vừa lòng với câu trả lời của đệ đệ, bắt đầu chỉ cách cho Cao Vũ làm gì trong lễ kết hôn của Phương Nguyên Tùng hôm đó, sau đó trong văn phòng vang lên tiếng cười khùng bổ của hai người...

~“A a... Nguyên Tùng, nhẹ chút... Rất... A a... Quá sâu ... Em chịu không nổi ... A hừ... Ha...”

Trên chiếc giường lớn xa hoa, một đôi nam nữ cả người trần trụi ôm nhau mây mưa thất thường, cảnh sắc hương diễm làm cho cả mặt trời ngoài cửa sổ cũng thẹn thùng trốn trong đám mây.

“Ắt xì! Ắt xì!” Nam nhân bỗng nhiên dừng lại, đánh vài cái hắt xì.

“Nguyên Tùng, làm sao vậy? Không thoải mái chỗ nào?” Trương Vũ Liên cả người đổ mồ hôi đầm đìa vội vàng ngồi xuống, quan tâm hỏi.

“Không có việc gì! Có vẻ là chút cảm mạo, em không cần lo lắng.” Phương Nguyên Tùng ôn nhu hôn vị hôn thê.

“Không được, em lập tức kêu từ bác sĩ lại đây giúp anh kiểm tra.” Trương Vũ Liên lo lắng, cầm điện thoại bên cạnh gọi điện.

“Anh thật sự không sao! Liên nhi, em đừng lo lắng!” Phương Nguyên Tùng đoạt lấy điện thoại, lắc đầu cười nói.

“Nguyên Tùng, em không phải lo lắng linh tinh! Em chỉ là quá yêu anh, em...”

“Bảo bối, anh biết! Anh cũng yêu em, anh có thể hiểu được tâm tình của em!” Phương Nguyên Tùng ngắt lời của cô, mỉm cười nói.

“Nguyên Tùng, em thật sự rất yêu anh, nhiều hơn so với cả bản thân mình! Không có anh em không sống nổi!” Trương Vũ Liên ôm lấy hán, thanh âm có chút nức nở. Từ lần đầu tiên nhìn thấy Nguyên Tùng, cô đã mê luyến hán đến không còn thuốc chữa, khi hán cầu hôn cô thì cô cao hứng đến phát điên. Đến bây giờ cô vẫn không thể tin được, bạch mã vương tử mình thầm mến sẽ cùng mình kết hôn, trở thành chồng của mình.

“Nha đầu ngốc! Sắp làm phu nhân người ta rồi, còn động tí liền khóc, cũng không sợ xấu hổ!” Phương Nguyên Tùng ôn nhu lau nước mắt trên mặt cô, vuốt nhẹ cái mũi xinh đẹp của cô. “Bảo bối, anh cam đoan với em, anh sẽ cho người hạnh phúc, anh sẽ khiến em trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất thế giới này!” Phương Nguyên Tùng kéo tay cô, chân thành hứa hẹn với cô, nhưng trong con người lại không nhìn ra thâm tình.

“Nguyên Tùng...” Trương Vũ Liên cảm động nói không nên lời, chủ động ôm cổ Phương Nguyên Tùng, dâng lên đôi môi ngọt ngào của mình.

Phương Nguyên Tùng ôm lấy cô, đưa đầu lưỡi vào miệng của cô, cùng cô kích tình hôn môi, Trương Vũ Liên không phát hiện trong mắt Phương Nguyên Tùng chợt lóe một tia trào phúng. Thật đúng là suy nghĩ ngu ngốc của nữ nhân, vài lời ngon tiếng ngọt liền bị dụ dỗ đến đầu óc choáng váng, khăng khăng một mực ở bên mình. Nếu không vì “Đông Tường” chuẩn bị tiến quân vào ngành điện tín, cần đến Trương lão nhân giúp đỡ, hán sẽ không kết hôn với cô, sớm như vậy đã phải tiến vào nắm mồ hôn nhân.

Trương Vũ Liên hoàn toàn chìm đắm trong cơn lốc tình dục do Phương Nguyên Tùng tạo ra, căn bản không biết Phương Nguyên Tùng suy nghĩ gì. Cô chỉ biết là hiện tại vô cùng vô cùng hạnh phúc, chỉ hy vọng mau tới hôn lễ, để cô sớm danh chính ngôn thuận trở thành Phương phu nhân, cùng hán sinh con đẻ cái, sống đến răng long đầu bạc.

Trong phòng rất nhanh lại truyền ra tiếng rên rỉ làm người ta mặt đỏ tim đập...

~Hôm nay là ngày hoàng đạo may mắn nhất trong năm, thích hợp để kết hôn. Vì vậy các cặp tình nhân chọn ngày hôm nay làm đám cưới nhiều như sao trên trời không thể đếm xuể. Ở trong đó có một cặp đôi rất nổi tiếng, chính là người mỗi ngày đều xuất hiện trên báo chí cùng ti vi, đôi kim đồng ngọc nữ – Phương Nguyên Tùng cùng Trương Vũ Liên.

Hôn lễ của Phương Nguyên Tùng và Trương Vũ Liên được tổ chức ở khách sạn năm sao, khi hôn lễ sắp chính thức bắt đầu, các tân khách đều đến đông đủ, tất cả giới thượng lưu trong xã hội cơ hồ đều có mặt, nhưng lạ là không hề nhìn thấy bóng dáng chú rể đâu, mà ngay cả bóng dáng phù rể cũng không thấy.

“Nguyên Tùng, anh em kính mày một ly, đáng thương cho mày sớm như vậy đã phải đi xuống địa ngục”. Trong phòng cho khách quý của khách sạn truyền ra một đạo tiếng cười mỉa mai, trong phòng, một người mặc trang phục phù rể đang ngồi đối diện chú rể mà cười to lỗ mãng, nhưng không vì vậy mà làm giảm đi vẻ anh tuấn của hắn.

“Có cần khoa trương đến thế không? Tao chỉ là kết hôn, cũng không phải lên đoạn đầu đài!” Phương Nguyên Tùng nâng khốe môi, nhận lấy chén rượu “đồng tình” của hảo huynh đệ, uống một hơi cạn sạch.

“Đại Hoa, hình như mày cũng sắp tiến vào địa ngục hôn nhân rồi, tao nghe bá mẫu nói mày đã cùng Vương tiểu thư đính hôn!” Ngồi bên cạnh Phương Nguyên Tùng, diện mạo nho nhã, đeo mắt kính gọng vàng trào phúng nói, hắn là Lưu Ngọc Tuấn, bạn tốt kiêm phù rể của Phương Nguyên Tùng.

“Miễn bàn việc này, nghĩ đến liền phiền! Tao vốn dĩ không muốn kết hôn, tao còn chưa có chơi đủ!” Đại Hoa lắc đầu kêu. Đại Hoa, Phương Nguyên Tùng, Lưu Ngọc Tuấn ba người không chỉ là bạn tốt cùng nhau lớn lên, mà còn có sở thích chung chính là “săn hoa”, được giới thượng lưu phong làm “Săn diễm tam kiếm khách”.

“Kết hôn thật ra không có gì không tốt, chỉ cần công phu đủ cao, thì cũng giống như là ngoạn ở bên ngoài!” Phương Nguyên Tùng không đồng ý nhìn bằng hữu, trên mặt hiện lên một nét cười quỷ dị. Hôn nhân đối với hắn mà nói cái gì cũng không đúng, chỉ là một công cụ để phát triển sự nghiệp mà thôi, cho nên kết hay không kết hôn đối với hắn không có ảnh hưởng gì.

“Đúng vậy! Đại Hoa, hơn nữa mày không phải vẫn luôn thích con trai của Vương lão sao? Cùng Vương tiểu thư kết hôn, Vương thiếu gia chính là em vợ mày, chính là “gần quan được ban lộc”, được hưởng phúc rồi!” Lưu Ngọc Tuấn cũng cười nói, chỉ có bọn họ là bạn tốt mới biết Đại Hoa là song tính luyến, nam nữ đều ăn.

“Chủ ý tốt, sao tao không nghĩ tới nhỉ. Tao có thể chơi cả hai chị em bọn họ, còn có thể chơi 3P!” Đại Hoa vỗ tay trầm trồ khen ngợi, mặt cười đậm đặc. Tiểu tử kia vẫn không để ý đến hắn, chờ hắn thành tỷ phu của cậu, nhất định phải dùng thân phận tỷ phu hảo hảo “giáo huấn” cậu.

“Đâm ma!” Phương Nguyên Tùng cùng Lưu Ngọc Tuấn liếc nhau, bắt đầu đi lắc lắc đầu.

“Háo sắc chính là bản tính của nam nhân! Đừng ở trước mặt tao giả vờ đứng đắn, hai người bọn mày còn háo sắc hơn cả, lần trước chúng ta đi Mĩ, chính bọn mày đề xuất chơi 4P.” Đại Hoa không cho là đúng, cười mắng. Ba người bọn họ tất cả đều học ở Mĩ, tư tưởng rất thoáng, thường xuyên cùng nhau ngoạn nữ nhân.

“Cô nàng kia công phu cũng không tệ, lần sau chúng ta đi Mĩ có thể sẽ tìm nàng ngoạn.” Phương Nguyên Tùng cười quỷ dị nói.

“Thiếu gia, đã đến giờ rồi!” Bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng đập cửa, người hầu Phương gia nói, cắt ngang cuộc nói chuyện của bọn họ.

“Biết rồi!” Phương Nguyên Tùng buông chén rượu, đứng lên chính nơ, mang phù rể ra khỏi phòng dành cho khách quý.

Trong đại sảnh vô cùng náo nhiệt, giới thượng lưu quyền quý của xã hội tụ lại tốp ba tốp năm cùng một chỗ chuyện trò tươi cười, trong đó nổi bật là một nam nhân được vây quanh bởi một đoàn nam nữ trẻ tuổi. Nam nhân tóc dài đến thắt lưng, một thân tuyết trắng, tai đeo một cái vòng tai ngọc bích, bộ dáng so với nữ nhân còn đẹp hơn ba phần. Y giống như một con khổng tước xinh đẹp kiêu ngạo, ngạo mạn hưởng thụ cảm giác ái mộ vây quanh mình.

Đám người Phương Nguyên Tùng tiến vào đại sảnh liền nhìn thấy y, Phương Nguyên Tùng hơi nhăn mày, Cao Vân sao cũng tới đây? Từ tháng trước bị hắn đoạt được vụ làm ăn lớn, Cao Vân với hắn như nước với lửa, toàn thương giới đều biết bọn họ là kẻ thù. Thế mà hôm nay lại chạy tới tham gia hôn lễ của hắn, thật là kỳ quái!

“Mày cẩn thận một chút, Cao Vân đến tuyệt đối không có chuyện gì tốt, Cao Vân tuy rằng lớn lên giống phụ nữ, nhưng bên trong còn âm hiểm hơn sói!” Lưu Ngọc Tuấn nhắc nhở Phương Nguyên Tùng, hắn từng cùng Cao Vân giao thiệp qua, vô cùng hiểu rõ tính cách của Cao Vân.

“Đúng vậy! Tiểu tử Cao Vân này quả thực là ma quỷ, mày đắc tội y nên càng phải cẩn thận.” Đại Hoa gật đầu phụ họa nói, Cao Vân có bao nhiêu thâm hiểm âm độc, hắn cũng đã từng lĩnh hội. Trước kia có lần hắn khinh bạc Cao Vân vài câu, Cao Vân thế nhưng lại tìm sát thủ đến giết hắn, khiến hắn nằm bệnh viện hơn một tháng.

“Một tên tiểu bạch kiểm có cái gì phải sợ!” Phương Nguyên Tùng cười nói, vẻ mặt khinh thường. Hắn luôn luôn khinh thường Cao Vân, một nam nhân lớn lên giống hệt nữ nhân, còn có cái tính keo kiệt của nữ nhân, thật sự làm mất mặt nam nhân.

Phương Nguyên Tùng chủ động đi đến trước mặt Cao Vân, cười tủm tỉm chào hỏi: “Không nghĩ tới Cao tổng lại tới tham gia hôn lễ của tôi cùng Liên nhi, tôi thật sự rất vinh hạnh!”

“Phương tổng kết hôn, tôi đương nhiên muốn tới chúc mừng! Tôi còn đặc biệt chuẩn bị cho anh một phần đại lễ!” Cao Vân nhìn nhìn nét mặt toả sáng, anh tuấn mê người của chú rể, phương mâu hiện lên một tia cười lạnh.

“Cám ơn! Không biết là lễ vật gì?” Phương Nguyên Tùng giả bộ tò mò hỏi.

“Anh chờ một chút sẽ biết! Tôi tin anh tuyệt đối đoán không ra... Thực xin lỗi, Phương tổng, tôi không bồi anh được rồi! Tôi vừa nhìn thấy một đám ruồi bọ, thật ghê tởm!” Cao Vân bỗng nhiên thấy Đại Hoa cùng Lưu Ngọc Tuấn đi tới, lập tức chán ghét nhíu mày xoay người rời đi.

Ruồi bọ ghê tởm tất nhiên là chỉ Đại Hoa, Đại Hoa tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu, Lưu Ngọc Tuấn ôm vai hắn, cười ha ha: “Huynh đệ, nghe Cao Vân nói như vậy, tai phát hiện mày thật là có chỗ giống ruồi bọ!”

“Mày mới giống ruồi bọ!” Đại Hoa hất tay Lưu Ngọc Tuấn ra, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn bóng dáng Cao Vân ở xa. Một ngày nào đó hắn nhất định phải làm cho người này chết đẹp mặt!

“Miệng Cao Vân cũng thật độc!” Phương Nguyên Tùng tuy rằng không cười ra tiếng, nhưng vẻ mặt châm chọc cùng biểu tình càng khiến cho người ta phát hỏa.

Phương Nguyên Tùng đối với sự xuất hiện của Cao Vân cũng không để ở trong lòng, hắn còn không biết có một âm mưu kinh thiên động địa đang chờ hắn, âm mưu này sẽ đem hắn từ thiên đường rơi vào địa ngục, khiến hắn thiếu chút nữa mất đi tất cả...

Cao Vân không ngờ lại bị ong bướm nhảm chán quấy rầy, lấy một ly cocktail trên tay bồi bàn, tìm một góc hẻo lánh chậm rãi uống. Cúi đầu nhìn chiếc đồng hồ Rolex trên tay, phương mâu xinh đẹp hiện lên nét cười quỷ dị. Tiểu Vũ sắp đến rồi, đến lúc đó Phương Nguyên Tùng nhất định sẽ chết, đợi lát nữa xem hắn xử lý như nào. Ha ha ha...

“Vân bảo bối...”

Cao Vân đang đắm chìm ở trong hưng phấn, bỗng nhiên nghe được một tiếng gọi ngáy người vang lên. Cao Vân lập tức biến sắc, thân thể hơi phát run, người gọi y như vậy, trong trí nhớ chỉ có một, mà người kia lại chính là ác mộng vĩnh viễn của cả đời y.

Không, chắc là y nghe lầm! Cao Vân tự an ủi chính mình, người kia ở Mĩ, hắn tuyệt đối không thể tìm đến đây, mình không cần phải sợ hãi.

“Vân bảo bối...” Tiếng gọi vô cùng lớn vang lên, âm thanh càng ngày càng gần.

Cao Vân không thể tự lừa mình dối người, sau khi trải qua một phen giấy dựa, rốt cục cố lấy dũng khí quay đầu. Khuôn mặt anh tuần có thể làm mọi nữ nhân điên cuồng hiện ra, lập tức đập thẳng vào mắt.

“Hello! Vân bảo bối, đã lâu không gặp!” Là một nam nhân ngoại quốc tóc vàng, mắt xanh, bộ dạng vô cùng cao lớn cường tráng, ước chừng 190cm, cả người tản ra một cỗ tà khí ma mị.

“Cút!” Đã mười năm không gặp, Cao Vân kích động không thôi, răng nanh cắn chặt. Vì sao ông trời lại muốn trêu đùa y, để y gặp lại tên cặn bã đã hủy đi cả cuộc đời mình?

“Bảo bối, lão công rất nhớ em!” Nam nhân dường như không nhìn thấy biểu tình phẫn nộ của y, cười tủm tỉm nắm tay y hôn một chút, thâm tình chân thành nhìn y.

“Hỗn đản! Câm mồm! Không được nói anh là lão công của tôi!” Cao Vân hất tay hắn ra, thấp giọng giận dữ hét. Vương bát đản làm loại chuyện này với y, lại còn dám tự xưng là lão công của y, nếu không phải sợ làm người khác chú ý, y đã sớm xông lên đánh vào mặt tên này rồi.

“Tôi chính là lão công của em, chúng ta ở chung đã hơn một năm, còn ở Hà Lan kết hôn công chứng, em sao có thể chối bỏ?” Nam nhân bắt mắt lên giọng.

“Anh nhỏ tiếng chút!” Cao Vân nhanh chóng bịt miệng hắn lại, ngẩng đầu nhìn bốn phía xung quanh, xác định không có ai chú ý tới bọn họ, mới nhẹ nhàng thở ra.

“Bảo bối, tôi tìm em suốt mười năm, cùng tôi trở về đi!” Nam nhân nắm chặt tay y, trong ánh mắt đều là nồng đậm yêu thương.

“Mơ đi! Tôi có chết cũng không theo anh về.” Cao Vân vô cùng hối hận, nếu sớm biết sẽ gặp tên vương bát đản này ở đây, y có chết cũng sẽ không tới tham gia hôn lễ của Phương Nguyên Tùng.

“Bảo bối, đừng náo loạn! Ngoan ngoan theo tôi về Mĩ đi! Tôi thật sự rất yêu em, em có biết mười năm qua tôi sống ra sao không?”

“Anh yêu tôi? Thối lắm! Yan, tuy rằng chúng ta mười năm không gặp, nhưng anh một chút cũng không thay đổi, trong miệng toàn là lời nói dối, anh không làm diễn viên thật đáng tiếc!” Cao Vân cười ha ha, cười đến nước mắt như sắp trào ra. Nghĩ y vẫn tiểu nam sinh ngây thơ đơn thuần không biết gì của mười năm trước sao, nghĩ rằng chỉ cần vài câu ‘anh yêu em’ là có thể lừa y đến xoay vòng vòng sao?

“Bảo bối, giữa chúng ta có hiểu lầm! Em nghe tôi nói...”

“Đủ rồi! Yan, tôi thật sự rất bội phục anh, anh thật không phải vô sỉ bình thường! Anh lập tức cút đi cho tôi, cả đời này tôi cũng không muốn gặp lại anh!” Cao Vân ngắt lời giải thích của hắn, cầm ly rượu trong tay hất vào mặt hắn. Năm đó vì hắn mà trả giá nhiều như vậy, kết quả hắn đối với mình như thế nào, hiện tại lại dùng một câu hiểu lầm muốn mình tha thứ sao, thật là buồn cười đến cực điểm!

“Bảo bối, em đừng quá đáng! Em có biết không, vừa nghe được tin của em tôi lập tức bỏ hết công việc, suốt đêm mù mịt tới tìm em!” Lau rượu trên mặt, nam nhân có chút tức giận.

Cao Vân trào phúng nhếch môi, xoay người bước đi, loại người này không có gì hay để nói cùng cả. Nhưng y vừa bước đi đã bị nam nhân bắt lấy.

“Bảo bối, ai cho em đi, em đừng mong có thể rời khỏi tôi!” Nam nhân kéo y vào trong lòng, nâng cằm y lên, buộc y nhìn mình.

“Hỗn đản, làm gì đấy? Mau bỏ ra!” Cao Vân hỗn hển giấy dựa, nhưng trong ngực nam nhân lại giống như ngực thiết vậy, y căn bản không có cách thoát ra. Đáng chết, tên trâu bò này, khí lực sao lại lớn như vậy!

Nam nhân cúi đầu nhìn vẻ mặt tức giận nhưng so với mười năm trước càng kiêu diễm quyến rũ của Cao Vân, nguy hiểm cười quỷ dị nói: “Bảo bối, em so với mười năm trước vẫn vậy, vẫn hay tức giận như vậy, nếu có gì không giống, thì chính là em so với trước kia hấp dẫn hơn.”

“Vương bát đản, tôi cảnh cáo anh, mau buông ra, không thì tôi sẽ không khách khí với anh.” Cao Vân tức giận đến xanh mặt, giấy dựa càng hung.

“Không khách khí với tôi? Tôi càng muốn nhìn xem em không khách khí với tôi như thế nào. Bảo bối, em biết không? Tôi thích nhất là nhìn em tức giận, bởi vì bộ dáng lúc em tức giận đáng yêu cực kỳ, giống như mèo hoang vậy. Hơn nữa tôi càng thích cách làm em nguôi giận, em hẳn là chưa quên trước kia tôi giúp em nguôi giận như thế nào đi!” Nam nhân tà ác thổi khí vào tai Cao Vân.

“Hạ lưu!” Nhớ tới trước kia khi y tức giận, nam nhân đối phó mình như thế nào, Cao Vân không khỏi xấu hổ khiến khuôn mặt tuần tú đỏ bừng.

“Bảo bối, xem ra em cũng không có quên tôi giúp em nguôi giận như thế nào, tôi thật cao hứng, chúng ta đi thôi!” Nam nhân vừa lòng tà tà cười, ôm vai y dẫn y rời đi.

“Anh muốn mang tôi đi đâu? Mau buông ra, có nghe hay không!” Cao Vân sống chết không chịu cùng hắn đi.

“Đương nhiên là mang em tới chỗ của tôi, em không biết là chúng ta cần phải hảo hảo nói chuyện sao!”

“Mơ đi, tôi tuyệt đối sẽ không đi theo anh.”

“Bảo bối, tôi khuyên em tốt nhất nên ngoan ngoãn đi theo tôi, nếu không tôi sẽ hôn em!” Nam nhân nheo mắt, cười tủm tỉm uy hiếp, căn bản không để việc y giãy dụa vào mắt.

“Anh dám! Đúng là cảm thú không biết xấu hổ!” Cao Vân tức giận muốn phát điên.

“Tôi có dám hay không, em phải biết rõ nhất.”

Nhìn vẻ mặt tà ác đang cười đến vô cùng đắc ý của nam nhân, Cao Vân nghiêng răng nghiêng lợi. Đáng giận! Từ trước đến giờ chỉ có y tính kế, đe dọa người khác, nhưng mỗi lần gặp tên điên này y đều lo lắng, mỗi lần đều là tên này ăn sạch y, Yan chắc chắn là ông trời phải đến để khắc y. Bất luận thế nào hôm nay y tuyệt đối không thể đi cùng Yan, Yan là một tên xấu xa, bỉ ổi, hạ lưu, cảm thú, đi theo hắn sẽ có kết cục gì không cần nghĩ cũng biết.

Đang lúc Cao Vân nghĩ xem phải làm sao lừa nam nhân chạy trốn, thì nam nhân bỗng nhiên ôm lấy y, cho y một cái hôn thật sâu.

“Hạ lưu!” Cao Vân cảm tức đẩy nam nhân ra, vung tay hung hăng cho hắn một bạt tai.

“Bảo bối, em không phải thích tôi hạ lưu sao! Ai, xem ra hôm nay nếu không ép, em sẽ không theo tôi đi rồi.” Nam nhân bất đắc dĩ thở dài, Cao Vân vừa muốn chửi ầm lên, đã bị nam nhân đánh đến choáng váng.

Ôm lấy Cao Vân đang té xỉu, nam nhân vô cùng ôn nhu sờ sờ gương mặt xinh đẹp của y, khẽ nhếch môi, lặng lẽ đưa y rời khỏi hôn lễ. Hôm nay mọi người đều tập trung sự chú ý vào nhân vật chính, cho nên từ đầu đến đuôi không có ai phát hiện trong góc khuất này có diễn ra một cái nhạc nền nho nhỏ....

~Lúc này, Cao Vũ cũng không biết chuyện ca ca bị nam nhân thần bí bắt đi, vẫn đang cùng hai mỹ thiếu niên ở trong xe đỗ bên ngoài khách sạn chờ hôn lễ bắt đầu.

“Tiểu Vũ, thật sự phải làm như vậy sao? Chúng ta làm như vậy có phải rất thiếu đạo đức hay không!” Một mỹ thiếu niên diện mạo tinh xảo, xinh đẹp, có chút chần chừ nói với Cao Vũ đang vội vàng “hóa trang”.

“Thiếu đạo đức cái rắm! Phương Nguyên Tùng vốn không phải là thứ tốt đẹp gì, chúng ta làm như vậy là thay trời hành đạo, cứu vị Trương tiểu thư kia!” Cao Vũ không cho là đúng, nhìn gương chiếu hậu, vừa lòng gật đầu.

“Viên Viên nói rất đúng, hơn nữa tôi nghe nói Phương Nguyên Tùng cũng không dễ chọc, chúng ta làm như vậy có sợ phiền toái không?” Một mỹ thiếu niên có mái tóc xanh, mặc quần áo tím vô cùng xinh đẹp cũng lo lắng nói.

“Mấy người yên tâm, tuyệt đối không có vấn đề, anh tôi nói có chuyện gì y cũng sẽ lo.” Cao Vũ buông gương vỡ ngực cam đoan, Cao Vũ cảm thấy tốt nhất nhân vật chính phải có người phụ diễn, cho nên cậu đã tìm hai bạn hữu thân thiết nhất của mình là Mã Viên Viên và Tần Lam đến hỗ trợ, Mã Viên Viên và Tần Lam đều là người trong đội kịch.

“Nhưng là...” Mã Viên Viên còn muốn nói gì đó, lại bị Cao Vũ ngắt lời.

“Không có ‘nhưng là’, chẳng lẽ mấy người không nghĩ đến chiếc Ferrari kia sao?” Cao Vũ uy hiếp nói, cậu đã đáp ứng Mã Viên Viên và Tần Lam sau khi hoàn thành nhiệm vụ sẽ cho bọn họ mỗi người mượn chiếc Ferrari một tuần.

Uy hiếp quả nhiên hữu hiệu, Mã Viên Viên và Tần Lam đều giống Cao Vũ mê một chiếc Ferrari kia, lập tức vứt bỏ hết lo lắng, bằng bất cứ giá nào cũng phải hoàn thành nhiệm vụ.

“Tiểu Vũ, bọn tôi cái gì cũng nghe lời cậu, nhưng sau khi xong việc cậu nhất định không được quên chuyện đã đáp ứng bọn tôi đây” Tần Lam nịnh nọt cười nói, Mã Viên Viên ở một bên gật đầu phụ họa.

“Tất nhiên, chúng ta là bạn bè thân thiết, tôi tuyệt đối sẽ không lừa mấy người!” Cao Vũ cười cam đoan nói “Thời gian đến rồi, chúng ta đi thôi!”

Khúc nhạc hôn lễ vô cùng ngọt ngào nhẹ nhàng vang lên, cô dâu mặc chiếc váy cưới màu trắng vô cùng xa xỉ được thiết kế bởi nhà thiết kế nổi tiếng, Trương Vũ Liên xinh đẹp như thiên tiên cầm tay cha tiến vào thắm đỏ bước từng bước một về phía Phương Nguyên Tùng. Mọi người đều có thể nhìn được niềm vui của tân nương sắp xuất giá, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập hưng phấn cùng hạnh phúc, hôm nay nàng là nhân vật chính xinh đẹp nhất.

Nhìn Trương Vũ Liên càng ngày càng tiến gần về phía mình, Phương Nguyên Tùng tươi cười, hẳn thực sự vui vẻ. Tuy rằng sớm như vậy đã phải tiến vào nắm mồ hôn nhân, có chút đáng tiếc, nhưng một cuộc hôn nhân giúp mình có được tập đoàn Trương thị trị giá hàng trăm triệu, còn tặng kèm một mỹ nữ ôn nhu nghe lời, rõ ràng là quá lời. Đến khi hẳn có thể nắm giữ được hoàn toàn tập đoàn Trương thị mà vẫn chưa thấy chán ghét Trương Vũ Liên thì sẽ giữ nàng ở nhà làm đồ trang trí, còn nếu không thì... đấy mất Phương Nguyên Tùng liền hiện lên một tia cười lạnh, đến lúc đó ly hôn là cái chắc.

“Nguyên Tùng, ta đem Liên nhi giao cho con. Ta chỉ có Liên nhi là con gái duy nhất, con nhất định phải đối xử tốt với nó” Đi đến trước mặt Phương Nguyên Tùng, Trương Triệu Hùng đem con gái yêu duy nhất của mình giao cho hẳn, nghìn lần không nở mà dặn dò. Hôm nay con gái mình yêu thương nhất phải đi lấy chồng, làm hai hốc mắt của lão nhân không khỏi ướt át.

“Bá phụ, người yên tâm! Con xin thề với người, con nhất định sẽ đối tốt với Liên nhi, tuyệt đối sẽ không để nàng chịu ủy khuất.” Nét mặt anh tuấn của Phương Nguyên Tùng biểu lộ ý cười, “chân thành” chắc chắn nói.

“Nguyên Tùng, sao còn gọi người là bá phụ? Phải gọi là cha rồi!” Đứng đằng sau Phương Nguyên Tùng, Đại Hoa vỗ vai hẳn cười cười nói.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi! Do quá cao hứng nên quên mất việc này!” Phương Nguyên Tùng ngượng ngùng nhanh chóng xin lỗi nhạc phụ đại nhân và kiều thê.

Thấy thế, tân khách đều cười vang, không khí tràn ngập hương vị ấm áp, hạnh phúc. Trong tiếng chúc phúc của mọi người, Phương Nguyên Tùng cùng Trương Vũ Liên đi tới trước mặt cha sứ, chuẩn bị làm lễ kết thành vợ chồng.

“Phương Nguyên Tùng tiên sinh, cậu có nguyện ý lấy Trương Vũ Liên tiểu thư làm vợ, thề rằng sau này bất luận phát sinh chuyện gì đều vĩnh viễn yêu nàng không?” Cha sứ hỏi.

“Không –” Đúng lúc Phương Nguyên Tùng chuẩn bị trả lời “Tôi nguyện ý”, đằng sau bỗng nhiên vang lên một tiếng thét thương tâm đến chói tai.

Mọi người lập tức quay đầu, chỉ thấy ở cửa là một thiếu niên tầm 16, 17 tuổi, thiếu niên dáng người nhỏ nhắn, mi thanh mục tú, bộ dạng còn đáng yêu hơn so với nữ hài tử. Chỉ là thiếu niên này có chút kỳ quái, sắc mặt cậu tái nhợt như tờ giấy, trên trán đầy mồ hôi mà chạy tới, đáng sợ hơn nữa là trên người cậu ta toàn là vết thương lớn nhỏ xanh tím trông rất ghê người.

“Tiểu Văn, đợi tôi với!” Mọi người đang tò mò vị thiếu niên thần bí này là ai, bên ngoài đột nhiên lại có hai mỹ thiếu niên chạy vào.

Thiếu niên không để ý tới bạn bè gọi mình, hai mắt thẳng tắp mà nhìn vào nhân vật chính trong hôn lễ ngày hôm nay, bước từng bước đi qua, mỗi bước đi như nặng nề vô cùng, trên khuôn mặt trắng bệch đầy

đau thương.

“Tùng, anh thật sự muốn kết hôn sao?” Thanh âm yếu ớt đáng thương tan nát cõi lòng vang lên, khiến mọi người không khỏi đau lòng.

“Nguyên Tùng, hẳn là ai vậy?” Đối với thiếu niên thần bí quý dị trước mắt, Trương Vũ Liên đầy bụng nghi hoặc, bỏ khăn che mặt ra hỏi.

“Không biết!” Phương Nguyên Tùng cũng đầy bụng nghi hoặc. “Cậu là ai?” Hắn khẽ nhíu mày nhìn thiếu niên, nghiêm khắc hỏi. Kinh nghiệm trên thương trường nói cho hắn biết, thiếu niên này xuất hiện tuyệt đối có âm mưu, hơn nữa là nhằm vào hắn.

“Anh... Anh sao lại giả vờ không biết em?!” Thiếu niên khó tin lắc đầu, mặt xám như tro tàn, thân thể run nhè nhẹ, tựa hồ sắp không chịu nổi muốn té xỉu.

“Hừ! Tiểu Văn, cậu thấy chưa? Người này lại còn vờ như không biết cậu, tôi sớm đã nhắc cậu hẳn không phải là cái thứ tốt đẹp gì, hiện tại cậu rốt cuộc tin chưa!” Thiếu niên tóc xanh đi lên phía trước, bộ dạng xinh đẹp khinh bỉ cười lạnh nói.

“Không! Tùng không phải người như thế, tôi không tin, hẳn sẽ không đối xử với tôi như vậy!” Thiếu niên lắc đầu, vẻ mặt đầy nước mắt nắm tay Phương Nguyên Tùng đáng thương kêu lên: “Tùng, em là Tiểu Văn đây! Anh không phải đã nói sẽ yêu em cả đời hay sao, sẽ vĩnh viễn hảo hảo chiếu cố em hay sao?”

“Diên à! Mau rút đi, tôi căn bản không biết cậu! Bảo tiêu, đem bọn họ ra ngoài!” Phương Nguyên Tùng chán ghét đẩy cậu ra, gọi bảo tiêu. Tuy rằng không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng tiếp tục để bọn họ ở đây thì vô cùng nguy hiểm.

“Phương Nguyên Tùng, anh khá lắm! Nếu anh đã bắt nạt, chúng tôi cũng sẽ không cần nghĩa!” Thiếu niên tóc xanh tức giận vô cùng, kéo “Tiểu Văn” ra chỗ đồng bạn, đi đến trước mặt Trương Vũ Liên lớn tiếng nói: “Trương tiểu thư, cô không thể gả cho Phương Nguyên Tùng! Tôi nói cô biết, Phương Nguyên Tùng hẳn thật ra căn bản không thương yêu gì cô, hẳn cùng cô kết hôn hoàn toàn là nhắm đến tài sản của cô!”

Lời vừa nói ra, toàn bộ đại sảnh lập tức ồn ào. Trương Vũ Liên khó tin ngẩng đầu nhìn vị hôn phu, khuôn mặt tuần tú của Phương Nguyên Tùng xanh mét, giận không thể quát lớn át tiếng đám đông: “Cậu không được nói hươu nói vượn, căn thân tôi kiện cậu tội phỉ báng! Bảo tiêu, ngăn người cái gì, mau bắt bọn họ lại, đừng để bọn họ quấy rối!”

Bảo tiêu bị dọa đến ngây ra như phỗng, nhanh chóng lấy lại tinh thần chạy lên phía trước, muốn bắt gọn ba thiếu niên đến quấy rối hôn lễ này, nhưng thật không ngờ tay còn chưa đụng tới bọn họ, đã bị một mỹ thiếu niên đáng yêu lớn lên giống như búp bê Barbie một phát đá ngã. Không nghĩ tới mỹ thiếu niên yếu đuối này lại là cao thủ “thâm tàng bất lộ”, vài bảo tiêu khác lập tức ra tay hàng phục cậu, không ngờ lại bị mỹ thiếu niên đá đảo. Mỹ thiếu niên không phải lợi hại bình thường, so với đả thủ chuyên nghiệp cũng có thể đánh bại.

Mỹ thiếu niên tóc xanh cùng “Tiểu Văn” trong mắt hiện lên một tia đắc ý, nhà Viên Viên có mở võ đường, Viên Viên từ năm mười bốn tuổi đã được học võ, bọn họ mang Viên Viên đến chính là để làm “bảo tiêu”.

Thấy thủ hạ của mình toàn bộ bị đá đảo, sắc mặt Phương Nguyên Tùng càng khó coi, phù rể Lưu Ngọc Tuấn và Đại Hoa vừa mới bắt đầu còn ôm bụng xem kịch vui, hiện tại cũng không khỏi giận tái mặt. Bọn họ biết Phương Nguyên Tùng bị người bày kế, vài thiếu niên này là có chuẩn bị mà đến, vì mục đích gì thì không dám tưởng tượng.

Đại Hoa vừa ra giúp huynh đệ mở miệng mắng chửi người, không nghĩ tới mỹ thiếu niên tóc xanh lại là một trái bom nguyên tử.

“Các vị ở đây, tôi muốn nói cho các vị một bí mật, người trước mặt các vị ra vẻ đạo mạo khiêm tốn này, thật ra là kẻ mặt người dạ thú!” Mỹ thiếu niên tóc xanh chỉ vào Phương Nguyên Tùng, lớn tiếng nói với các tân khách: “Các vị tuyệt đối không ai biết, Phương Nguyên Tùng thật ra là đồng tính luyến ái, lại là kẻ biến thái cuồng ngược đãi, lại là tên luyến đồng nghiêm trọng!”

Nghe vậy, toàn bộ đại sảnh nhất thời lặng ngắt như tờ, một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người bị lời nói của mỹ thiếu niên tóc xanh làm cho trợn mắt há mồm. Tin tức này so với chuyện vừa rồi càng thêm nghiêm trọng, trăm ánh mắt đổ dồn về phía Phương Nguyên Tùng, Trương Vũ Liên bên cạnh hắn không chịu nổi kích thích muốn té xỉu.

“Mấy người rốt cuộc là ai? Tại sao vu khống tôi, các người có chứng cứ không?” Mắt thấy tình thế càng lúc càng không thể vãn hồi, Phương Nguyên Tùng hận không thể đem đầu của mấy tiểu quỷ trước mặt này toàn bộ ném ra Thái Bình Dương cho cá mập ăn.

“Chứng cứ? Chứng cứ không phải đứng ở trước mặt anh sao! Đáng thương Tiểu Văn mỗi ngày đều bị tên súc sinh nhà anh chà đạp, vết thương trên người hắn đều là do anh ban cho, anh sẽ không nói rằng tự cậu ấy làm đau ha!” Thiếu niên tóc xanh cười lạnh, chỉ vào miệng vết thương xanh xanh tím tím trên người Tiểu Văn, nói với mọi người: “Mọi người, bằng hữu của tôi từ năm mười bốn tuổi đã bị tên mặt người dạ thú Phương Nguyên Tùng chà đạp, bằng hữu của tôi ngây thơ bị hắn lợi dụng cũng không biết, thường xuyên lấy tình yêu làm cớ ngược đãi bằng hữu của tôi, quả thực không bằng súc sinh.”

“Tiểu Văn” một câu cũng không nói, im lặng rơi lệ, đôi mắt xinh đẹp đều khóc đến sưng lên, khiến người ta nhìn vào đều thấy đau lòng. Ai có mắt cũng đều có thể nhìn ra, đối với việc Phương Nguyên Tùng kết hôn cậu vô cùng thương tâm, cậu vô cùng yêu Phương Nguyên Tùng. Nhìn miệng vết thương dọa người trên người cậu, trong lòng mọi người đều đồng tình với “Tiểu Văn”, toàn bộ đều khinh bỉ nhìn Phương Nguyên Tùng, thảm đạm hắn không bằng súc sinh, đứa trẻ nhỏ như vậy mà cũng nhẫn tâm chà đạp.

“Nguyên Tùng, bọn họ nói thật sao?” Trương Vũ Liên kích động giữ chặt Phương Nguyên Tùng, run run hỏi, gương mặt tái nhợt đầy nước mắt thương tâm tuyệt vọng.

“Liên nhi, em không được tin lời nói của bọn họ, anh bị bọn họ nói oan, anh vốn dĩ không biết bọn họ. Anh yêu em, trên đời này anh chỉ yêu một mình em, bằng không anh sao có thể kết hôn với em.”

Phương Nguyên Tùng nắm chặt tay Trương Vũ Liên giải thích, ánh mắt tràn đầy thâm tình. Mẹ nó, hắn nhất định sẽ không bỏ qua mấy xú tiểu tử này, dám hãm hại hắn, nếu không đem bọn họ ngũ mã phanh thây, hắn sẽ không tên là Phương Nguyên Tùng.

Trương Vũ Liên vừa muốn mở miệng, thiếu niên tóc xanh đã nhanh trước một bước, vỗ tay cười to: “Bội phục! Bội phục! Phương Nguyên Tùng, loại chuyện ma quỷ gạt người này mà anh cũng có thể nói được, hành động của anh cũng thật khéo, anh thật sự nên đi làm diễn viên!”

“Cậu...” Phương Nguyên Tùng chỉ vào thiếu niên tóc xanh, tức giận đến nói không nên lời.

“Anh bảo chúng tôi nói oan cho anh, được! Tôi lập tức cho anh tâm phục khẩu phục! Hiện tại tôi liền cho mọi người xem bộ mặt thật của tên cầm thú Phương Nguyên Tùng này!” Vừa dứt lời, một chồng lớn ảnh chụp bị ném lên không trung, ảnh chụp bay xuống đầy đất.

Mọi người lập tức tò mò nhặt ảnh chụp lên, xem xong nội dung trong ảnh lập tức thay đổi sắc mặt, dồn ánh nhìn về Phương Nguyên Tùng, trong mắt toàn là phản cảm cùng chán ghét. Trương Vũ Liên cũng nhặt lên một tấm ảnh chụp, lập tức hôn mê bất tỉnh. Trong ảnh chụp, Phương Nguyên Tùng mặc một bộ trang phục SM, biến thái dùng roi da quất vào thiếu niên trần trụi đang bị treo lên, thiếu niên kia đúng là “Tiểu Văn”.

“Liên nhi!” Trương Thiệu Hùng vội vàng đỡ lấy con gái, kinh hoảng kêu lên.

“Liên nhi, em sao vậy?” Phương Nguyên Tùng muốn đưa tay ôm Trương Vũ Liên, lại bị Trương Thiệu Hùng hất ra.

“Cút ngay, không được dùng bàn tay bẩn thỉu của mày chạm vào con gái tao! Đúng là một kẻ ghê tởm biến thái cuồng, con gái của tao đúng là mất mùi mới thích mày!” Lão nhân đã cao tuổi tức giận đến run cả người, chỉ vào Phương Nguyên Tùng chửi ầm lên.

“Không phải! Nhạc phụ, người nghe con giải thích, con là bị oan, con...”

“Phương Nguyên Tùng, bằng chứng nhiều như vậy, anh còn chối cãi, anh quá vô sỉ!” Thiếu niên tóc xanh ở bên cạnh lửa cháy đổ thêm dầu, thiếu niên mặt như Barbie vội vàng gạt đầu.

Nhìn Phương Nguyên Tùng như sắp phát điên, liều mạng hướng Trương Thiệu Hùng giải thích, “Tiểu Văn” hiện lên một tia cười trộm. Lão ca nhìn bộ dạng Phương Nguyên Tùng lúc này sẽ vui chết, không nghĩ lão ca lại nghĩ ra chiêu dùng ảnh chụp SM âm độc như vậy, khiến hấn thân bại danh liệt. Bây giờ Phương Nguyên Tùng có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội, hôn lễ bây giờ cũng không thể tiếp tục nữa...

“Nguyên Tùng với các người không thù không oán, các người tại sao lại phá hỏng hôn lễ của Nguyên Tùng, làm mất hết danh dự của hấn!” Lưu Ngọc Tuấn vẫn trầm mặc không nói cuối cùng cũng mở miệng, lạnh như băng nhìn “Tiểu Văn”.

“Tiểu Văn” ngắc đầu, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Lưu Ngọc Tuấn, nhớ tới lời ca ca nói, tên Lưu Ngọc Tuấn này siêu cấp khó chơi, nếu hấn mở miệng giúp Phương Nguyên Tùng liền lập tức tránh đi, miễn cho bị vạch trần. “Tiểu Văn” vụng trộm nháy mắt với thiếu niên tóc xanh, ý bảo lập tức lui lại, dù sao bọn họ cũng đã đạt được mục đích.

Thiếu niên tóc xanh hiểu ý, giả bộ tức giận mắng: “Lời này là có ý tứ gì? Theo như anh nói thì chúng tôi với Phương Nguyên Tùng không thù không oán, chúng tôi cố ý muốn hãm hại hấn sao! Các người...”

“Lam, đừng nói nữa! Tôi nghĩ thông rồi, Tùng đã không muốn nhận thức tôi, quên đi! Nếu tôi thương hấn, thì nên thành toàn cho hấn cùng Trương tiểu thư, cho hấn có được hạnh phúc chân chính!”. “Tiểu Văn” khóc mãi cuối cùng cũng lên tiếng ngắt lời bằng hữu, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nước mắt cố nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

“Nhưng là...”

“Lam, tôi xin cậu, chúng ta đi thôi!”. “Tiểu Văn” nhìn bằng hữu, đáng thương cầu xin.

“Lam, Tiểu Văn đã nói như vậy, chúng ta đáp ứng cậu ấy đi! Đừng làm tổn thương cậu ấy!” Thiếu niên có gương mặt như barbie nhanh chóng đệm thêm, trong lòng cười thầm: Tiểu Vũ hành động thật sự là quá mạnh mẽ, lừa sạch toàn bộ những người tham gia hôn lễ!

Thiếu niên tóc xanh giả bộ không cam lòng, hung hăng trừng mắt với Phương Nguyên Tùng. “Họ Phương, anh nhất định sẽ gặp báo ứng!”

“Mấy người...” Phương Nguyên Tùng vừa muốn chửi ầm lên, Tiểu Văn đã mở miệng trước.

“Tùng, em sẽ đi! Thật xin lỗi, gây cho anh thêm phiền toái! Anh yên tâm, em sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt anh nữa! Nhưng em sẽ vĩnh viễn yêu anh, cho dù anh không thương em! Em chân thành chúc phúc cho anh cùng Trương tiểu thư bạc đầu giai lão, luôn luôn hạnh phúc...”. “Tiểu Văn” đi đến trước mặt Phương Nguyên Tùng, nét mặt vô cùng tái nhợt tươi cười, lời cuối cùng rốt cuộc nói không được, khóc thương tâm muốn chết chạy ra đại sảnh, thiếu niên tóc xanh cùng thiếu niên mặt như barbie nhanh chóng đuổi theo.

Ba người bọn họ thật sự quá nhanh, Phương Nguyên Tùng căn bản không kịp kêu bảo tiêu ngăn bọn họ lại, liền trở mặt nhìn ba người bọn họ phá hỏng hôn lễ xong chạy đi.

Phương Nguyên Tùng còn chưa lấy lại tinh thần, Trương Thiệu Hùng đã ôm lấy con gái vẫn đang xem trò khôi hài đi đến trước mặt Phương phụ gần như sắp điên lên rồi, lạnh mặt nói: “Phương lão ca, lệnh lang nếu là đồng tính luyện ái, Liên nhi nhà tôi không thể gả cho hấn, tôi muốn hủy bỏ hôn ước, hôn sự này cũng không nói đến nữa, chúng ta cáo từ trước!”

“Trương lão đệ, đừng như vậy, có chuyện gì chúng ta từ từ nói, không nên sinh khí.” Thấy Trương phụ và con gái sắp rời đi, Phương phụ vội vàng ngăn cản. Nếu Trương phụ và con gái rời đi, hôn lễ sẽ bị hủy, mặt mũi Phương gia bọn họ sẽ phải để ở đâu. Đều là do tên súc sinh Phương Nguyên Tùng gây ra, Phương phụ hung hăng trừng mắt nhìn Phương Nguyên Tùng, đợi lát nữa sẽ cùng hấn tính sổ.

Nhìn cơn thịnh nộ của phụ thân, Phương Nguyên Tùng có nỗi khổ nhưng cũng không nói được, phải vờ như câm điếc, ở trong lòng đem tám đời tổ tông nhà “Tiểu Văn” ra mắng, hấn cố gắng giải thích với Trương Thiệu Hùng: “Nhạc phụ, người hãy nghe con nói, tất cả đều là hiểu lầm, người không nên nghe lời nói phiến diện từ một phía, con thật sự...”

“Đủ rồi! Bây giờ nói gì đều vô dụng, sự thật ở ngay trước mắt, từ nay về sau đừng để cho tao nhìn thấy mày!” Trương Thiệu Hùng vẻ mặt giận dữ, hận không thể ăn tươi nuốt sống Phương Nguyên Tùng, nếu không phải chính mình kiềm chế tốt, hắn đã sớm cho kẻ căn bã dám lừa gạt tình cảm của con gái mình một quyền.

“Nhạc phụ...”

“Đừng gọi tao là nhạc phụ, Trương mỗ không dám nhận! Chúng ta đi!” Quay đầu kêu bằng hữu thân thiết, Trương Thiệu Hùng ôm con gái đi, không quay đầu lại.

“Nhạc phụ, mọi người không cần đi, nghe tôi nói...”

“Ba — ”

Phương Nguyên Tùng vốn định đuổi theo Trương phụ và con gái, bỗng nhiên lại bị Phương phụ dùng sức cho hất một bạt tai. Phương Nguyên Tùng che hai má sưng đỏ, không thể tin nhìn phụ thân, tuy rằng phụ thân là người vô cùng nghiêm khắc, nhưng lại chưa bao giờ động thủ đánh hắn. Không nghĩ tới hôm nay ông lại đánh hắn, lại là ở trước mặt nhiều người như vậy.

“Tên súc sinh, còn ngại chưa đủ dọa người sao! Tao làm sao có thể dưỡng ra loại nghiệt tử này! Từ nay về sau, tao không còn đứa con nào là mày nữa!” Phương phụ tức giận, nét mặt già nua đỏ bừng, chỉ vào hắn nổi giận mắng.

“Ba, người nghe con giải thích!” Phương Nguyên Tùng lo lắng năn nỉ, nhưng Phương phụ căn bản không để ý tới hắn, mang theo bảo tiêu phát tay áo rời đi.

Nhìn Phương phụ cũng đã đi, các tân khách biết hôn lễ này đã không còn hi vọng, cũng đều rời đi, chỉ có Đại Hoa và Lưu Ngọc Tuấn ở lại.

Phương Nguyên Tùng đứng ở trong đại sảnh, vừa rồi là một trận náo nhiệt đến phi phàm, nay lại vắng vẻ thê lương, khuôn mặt tuần tú dày đặc mây đen, biểu tình lãnh lẽo hù chết người.

“Nguyên Tùng! Mày không sao chứ?” Đại Hoa lo lắng đi lên phía trước hỏi, ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, Nguyên Tùng thật sự không ổn!

“Lập tức gọi điện thoại cho mọi người, trong vòng ba ngày phải bắt được ba xú tiểu tử kia cho tao, tao muốn bọn họ hối hận vì đã sinh ra ở trên đời này!” Phương Nguyên Tùng lắc đầu, quay đầu nhìn Đại Hoa và Lưu Ngọc Tuấn, biểu tình dữ dằn như quỷ, thanh âm còn đáng sợ hơn so với Diêm La ở địa ngục. Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên hắn thâm như vậy, vài xú tiểu tử cũng dám hại hắn, khiến hắn thân bại danh liệt, hắn nhất định phải cho bọn họ một cái chết siêu cấp khó coi...

Đại Hoa và Lưu Ngọc Tuấn gật đầu, quay đầu liếc nhau, đây là lần đầu tiên bọn họ thấy Phương Nguyên Tùng tức giận như vậy, ba xú tiểu tử kia chết chắc rồi, bọn họ còn không biết nhờ rằng ở miệng cộp sẽ có kết cục gì, thật đáng thương...

~“Cụng ly!” Ba tiểu ác ma vừa thành công phá hỏng hôn lễ, lúc này đang ngồi trên xe về nhà mở chai sâm banh để chúc mừng.

“Tiểu Vũ, tiểu tử cậu vừa rồi diễn vai thiếu niên đáng thương bị vứt bỏ tốt quá, cậu có thể đi lấy giải Oscar ảnh đế đấy!” Mã Viên Viên uống một ngụm sâm banh, bật ngón cái với Cao Vũ.

“Hừ, tôi là ai chứ! Tương lai tôi sẽ là người diễn hí kịch giỏi nhất toàn Á Châu, như vậy tính là gì, chỉ như một bữa ăn sáng!” Cao Vũ tự kỷ vỗ ngực cười nói.

“Hai người không nên quá cao hứng, chúng ta hôm nay đại náo hôn lễ của hai nhà Phương Trương, hai nhà bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua cho chúng ta, nhất là Phương Nguyên Tùng!” Tần Lam vẻ mặt lo lắng, hắn thật sự không dám tưởng tượng nếu Phương Nguyên Tùng động đến bọn họ thì sẽ xử lý như thế nào.

“Sợ cái gì! Không phải đã cùng hai người nói qua n lần sao? Nếu xảy ra chuyện, đã có anh tôi chống lưng!” Cao Vũ chịu không nổi trợn trừng mắt.

“Nhưng là...”

“Tiểu Lam, cậu lúc nào lá gan lại nhỏ như vậy! Hơn nữa hiện tại cũng đã làm, hối hận cũng không còn kịp rồi!” Cao Vũ dùng sức uống một ngụm sâm banh lớn, nhún vai cười nói.

“Ừ!” Tần Lam nghĩ nghĩ gật đầu, ném xuống lo lắng trong lòng. Giống như Tiểu Vũ nói, mọi chuyện cũng đã làm rồi, sợ cũng vô dụng! Nếu sau này Phương Nguyên Tùng thật sự động đến bọn họ, hẳn đã có cha chống lưng! Họ Phương cũng không có lá gan động vào hắn!

“Lần này Phương Nguyên Tùng bị chúng ta chinh phục như vậy, bị chúng ta hôm nay nháo một trận, tôi nghĩ từ nay về sau chỉ sợ không có nữ nhân nào nguyện ý gả cho hắn!” Mã Viên Viên không khỏi có chút đồng tình với Phương Nguyên Tùng, hắn cảm thấy lương tâm có chút bất an.

“Hắn xứng đáng bị như vậy! Ai bảo hắn đắc tội anh tôi!” Cao Vũ vẻ mặt không cho là đúng, không có nửa điểm áy náy. Ở trong lòng cậu, phàm là người dám đắc tội huynh đệ bọn họ, bị bọn họ trừng trị như thế là đáng, cậu mới không cảm thấy lương tâm bất an.

Tần Lam và Mã Viên Viên cười gượng hai tiếng, cúi đầu uống sâm banh. Trong lòng không hèn mà cùng nghĩ, người nào cũng có thể đắc tội, chính là không thể đắc tội hai huynh đệ Cao gia!

2. Chương 2

Hôm sau, tiêu đề của các trang báo lớn đều là sự kiện danh môn quý công tử Phương Nguyên Tùng luôn luôn được xưng là thánh thủ săn hoa lại là đồng tính luyến ái, bị Trương gia từ hôn ngay tại hôn lễ, bị Phương phụ giận dữ lôi đình đuổi ra khỏi tập đoàn Phương thị. Thoáng chốc, phố lớn ngõ nhỏ đều có thể nghe được âm thanh của mọi người bàn về việc Phương Nguyên Tùng là đồng tính luyến ái, vốn là phong quang vô hạn, một tay che trời, bây giờ lại là đối tượng bị mọi người phỉ nhổ. Tất cả đều như Cao Văn mong muốn, Phương Nguyên Tùng rốt cuộc thân bại danh liệt, trở thành chuột chạy qua đường người người kêu đánh...

~Trong gian đồ uống lạnh của quán, khách khứa đông đúc, nơi nơi đều là đồ uống lạnh, không khí mát mẻ. Ở trong đám khách nhân đông đúc, có một mỹ thiếu niên cau mày ngồi ở bên cửa sổ, dáng người nhỏ bé tinh tế, khuôn mặt so với thiên sứ còn đáng yêu hơn.

Mỹ thiếu niên có vẻ tâm tình không được tốt lắm, không, phải nói là vô cùng không tốt mới đúng. Chỉ thấy mỹ thiếu niên cau mày, đồ ăn ở trước mặt cũng chưa động đến, đôi mắt nâu ảo não nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Ai –” Mỹ thiếu niên than dài một tiếng, khuôn mặt xinh đẹp nhăn lại. Thật là càng nghĩ càng rối, sao sự tình lại biến thành như vậy? Tất cả đều là do anh hai làm hại, càng nghĩ tới tên anh trai đáng giận kia, cậu càng muốn ăn tươi nuốt sống y.

Một tháng trước, để được âu yếm Ferrari mình ao ước bấy lâu, cậu và bằng hữu cùng nhau bày kế hãm hại kẻ thù của anh hai là Phương Nguyên Tùng, ở hôn lễ của Phương Nguyên Tùng nháo một trận, khiến cho Phương Nguyên Tùng thân bại danh liệt. Vốn tưởng rằng sau khi xong chuyện, cậu lập công lớn sẽ được anh hai thưởng cho một phen, nhưng anh hai đúng là kẻ lừa đảo siêu cấp. Ferrari chó má gì, cái gì mà đặc biệt thưởng lớn, tất cả đều là lừa người! Tên anh hai lừa đảo này đúng là đáng giận, sau hôn lễ của Phương Nguyên Tùng liền mất tích, chiếc Ferrari đã đáp ứng cậu đâu cũng không thấy, hại cậu bị Tiểu Lam và Viên Viên mắng đến xối cả máu, thiếu chút nữa còn muốn cùng cậu tuyệt giao.

Lần này anh trai hại bọn họ thảm rồi, Phương Nguyên Tùng vì bị bọn họ làm hỏng hôn lễ, hận bọn họ thấu xương, tìm kiếm bọn họ khắp nơi. Phương Nguyên Tùng còn nhờ tới hắc đạo, bằng giá nào cũng phải bắt được bọn họ, hiện tại hắc đạo đều ngày ngày tìm kiếm bọn họ. Bị Phương Nguyên Tùng tìm ra sẽ có kết cục gì, không cần nghĩ cũng biết. Mà anh hai lúc trước vỗ ngực cam đoan với cậu tuyệt đối sẽ không có việc gì, sẽ bảo vệ tốt bọn họ, bây giờ còn không biết đang sống chết ở đâu.

Tiểu Lam và Viên Viên đã đi trốn ở nông thôn, cậu vốn muốn đi cùng bọn họ, nhưng hai xú tiểu tử này lại nói bởi vì cậu không cho bọn họ đi chiếc Ferrari nên không để ý đến cậu nữa, cậu chỉ có thể một mình đến

Nhật Bản tị nạn! Lần này đúng là tiền mất tật mang, không chỉ không có được chiếc Ferrari mà còn kéo đến bao nhiêu phiền toái.

Cậu thật sự là thông minh một đời, hồ đồ nhất thời, lại tự hãm chính mình trong quẩn cảnh này, cậu hiện tại hối hận muốn chết! Cậu thật không ngờ lão ca vô lương tâm kia lại làm thế với mình, cậu thật nghi ngờ mình có phải em trai ruột của y hay không! Chờ về sau cậu tìm được y, không cho y một bài học nhớ đời, cậu sẽ không tên là Cao Vũ!

Đáng giận! Cao Vũ cầm đĩa hung hăng xiên vào đồ ăn, đem đồ ăn xiên nát bét, không ngừng dùng sức mà cầm xuống. Cao Vũ lửa giận ngút trời, hoàn toàn không để ý tới người vừa vào trong quán.

“Hoan nghênh quang lâm!” Âm thanh dễ nghe của nhân viên cửa hàng vang lên, có hai vị khách mới đi vào trong quán, đúng là hai nam nhân vô cùng xuất chúng. Nam nhân phía bên trái, gương mặt góc cạnh rõ ràng, ngũ quan thanh tú, tuấn lãng bất phàm, toàn thân đều toát ra hương vị khêu gợi của nam nhân, nhưng sắc mặt nhìn qua vô cùng không tốt, trên người đều dày đặc sát khí. Nam nhân bên cạnh hẳn hoàn toàn tương phản, vẻ mặt tươi cười, tựa hồ vô cùng vui vẻ, đôi mắt như hoa đào không ngừng phóng điện với nữ nhân xung quanh.

“Đại soái ca kìa!”

“Đẹp trai quá!”

“Không biết bọn họ có bạn gái hay chưa?”

Nữ nhân trong quán vừa nhìn thấy hai nam nhân cao lớn đẹp trai so với mình tinh còn mê người hơn vừa bước vào lập tức hai mắt sáng ngời, kích động nhỏ giọng kêu lên.

“Hai vị tiên sinh, hai người muốn uống gì?” Nữ phục vụ hai mắt sáng lên, lập tức chạy ra nhiệt tình hỏi.

“Cho chúng tôi hai cốc bia.” Mỹ nam tử cười tủm tỉm nhìn bộ dạng háo sắc của nữ phục vụ, cố ý cười càng thêm mê người, thanh âm khàn khàn tràn ngập từ tính đem nữ phục vụ hồn xiêu phách lạc.

“Được, mời hai vị chờ, tôi lập tức sẽ mang lên.” Nữ phục vụ bị nụ cười của hắn làm cho thần hồn điên đảo, miễn cưỡng chỉnh lại giọng của mình, sau đó kích động chạy. Nàng chịu không nổi, lồng ngực của nàng muốn nhảy ra ngoài!

Đại Hoa vô cùng vừa lòng với mị lực của mình, phóng mị nhãn với nữ nhân xung quanh, nghe được tiếng thét chói tai của các nàng mới tùy tiện tìm một cái bàn ngồi xuống, nói với bạn mình: “Thật không ngờ ở đây có nhiều mỹ nữ xinh đẹp như vậy, tao vẫn nghĩ mỹ nữ của Nhật Bản đều ở Tokyo!”

Đồng bạn nhìn hắn hừ lạnh một tiếng, khinh thường trợn trừng mắt.

“Nguyên Tùng, thái độ gì thế! Trước kia mày không phải cũng giống tao, thích ngắm mỹ nữ nhất sao? A — thật xin lỗi, tao quên, mày hiện tại đã không còn hứng thú với mỹ nữ, chỉ hứng thú với mỹ nam!” Đại Hoa vỗ trán, nhanh chóng xin lỗi, trong mắt lộ vẻ mỉa mai.

“Đại Hoa!” Phương Nguyên Tùng lập tức biến sắc, thấp giọng kêu lên, thanh âm trầm thấp lạnh như băng làm cho người ta cực kì kinh hãi. Tên kia đang cố tình chọc đến chỗ đau của hắn.

“Nguyên Tùng, mày không nên kích động! Thật ra thích nam nhân cũng không có gì to tát, tao rất thích nam nhân!” Đại Hoa ôm vai hắn cười nói, trong mắt nét mỉa mai càng đậm.

“Đã nói với mày nhiều lần rồi, tao và tên biến thái đáng chết nhà mày khác nhau, tao chỉ thích nữ nhân! Tao không phải là gay, tao bị hãm hại!” Phương Nguyên Tùng nghiêng răng nghiêng lợi nói, ánh mắt phun lửa. Nhắc tới việc này, hắn không khỏi tức giận trong người, hiện tại trong nước chỗ nào cũng đồn hắn là gay, khiến hắn không thể ở lại Trung Quốc. Cho nên hắn tới Nhật Bản để thay đổi tâm tình, nhưng bởi vì đi cùng tên này nên tâm tình của hắn càng ngày càng kém.

“Được rồi! Tao nói giỡn thôi, đừng nóng!” Đại Hoa biết hắn thật sự tức giận, nhanh chóng tươi cười.

“Tiên sinh, bia của hai người đây!” Lúc này, nữ phục vụ đưa bia tới.

Phương Nguyên Tùng hừ lạnh một tiếng, nâng bia lên uống một hớp lớn, bia lạnh làm cho lửa giận trong lòng hắn cũng giảm xuống. Năm nay không biết là có đắc tội với ai không mà hắn gặp xui xẻo liên tục, họa vô đơn chí. Không chỉ bị Trương gia từ hôn, còn bị lão cha đuổi ra khỏi công ty, hiện tại lại lưu lạc tha hương, mà vài tiểu quỷ hãm hại hắn kia cho đến nay một chút tin tức cũng không có. Hắn đã dùng số tiền lớn để thuê người bắt bọn họ, nhưng tìm mãi vẫn không thấy, bọn họ như là đã hoàn toàn biến mất trên Trái đất.

“Nguyên Tùng, mày đã đến đây giải sầu, đã vậy phải vui vẻ một chút, không nên trưng ra cái bản mặt dọa người như vậy. Mặc dù tao hiểu tâm tình của mày, hiểu rằng trong hôm lễ hôm đó mày bị vu oan là gay, bị mọi người vứt bỏ, trong lòng nhất định rất khó chịu, nhưng mày không phải còn có người bạn tốt là tao bồi ở bên cạnh sao! Nghe mày nói muốn đến Nhật giải sầu, tao liền lập tức ném hết công việc rồi chạy đến đây, đúng là huynh đệ tốt phải không!” Đại Hoa an ủi nói.

Phương Nguyên Tùng trầm mặc không nói, nhếch môi cười lạnh. Đại Hoa nào có hảo tâm như vậy, hắn đến đây cùng mình, còn không phải là vì tránh chuyện kết hôn, còn có tiểu tử họ Vương kia.

“Thật ra lại nói tiếp chuyện hôn lễ của mày bị tiểu tử kia phá hư, bộ dạng quả thực không tệ. Tất cả đều là kiểu mà tao thích, nhất là bằng hữu của tên nhóc đó, thật sự rất đáng yêu!” Đại Hoa vừa uống bia vừa nói, đôi mắt cười đến tà ác.

“Đáng yêu cái rắm! Con mẹ nó, chờ lão tử tìm được đám tiểu tử kia, lão tử liền chôn sống bọn họ!” Phương Nguyên Tùng nắm chặt cốc bia, mỉm cười ngoan độc làm người ta không rét mà run.

Không biết có phải là cảm giác được hận ý của Phương Nguyên Tùng hay không, Cao Vũ ngồi cách bọn họ không xa bỗng nhiên rung mình, trực giác khiến cậu run lạnh cả người. Vội vàng than trời trách đất, cậu không biết Phương Nguyên Tùng đang muốn ăn tươi nuốt sống mình đang ở gần trong gang tấc.

Cao Vũ cúi đầu nhìn đĩa thức ăn, mới phát hiện mỹ vị ngon miệng từ lúc nào đã bị mình xiên đến vô cùng thê thảm, tâm tình càng thêm buồn bực.

“Phục vụ, tính tiền.” Cao Vũ thấp giọng, để đĩa ăn sang một bên ngẩng đầu nói, căn bản không biết nguy hiểm đang đến gần.

Nghe giọng nói lọt vào tai, Phương Nguyên Tùng ngồi ở phía trước khẽ nhú mày, lập tức quay đầu. Dù cho có biến thành tro thì Phương Nguyên Tùng cũng nhận ra, kẻ đầu sỏ hãm hại hắn khiến hắn bị mọi người xa lánh, hắn sưng sốt một chút, sau đó gương mặt tuấn tú hiện lên nét cười khùng bố. Thật không ngờ bằng mọi cách cũng không tìm thấy kẻ thù, vậy mà lại ngẫu nhiên gặp được ở đây, thật sự là trời giúp hắn rồi!

Cao Vũ gọi phục vụ tới thanh toán xong, vừa định đi, tự dưng cảm giác da đầu run lên, cảm giác có một ánh mắt tràn ngập oán hận nhìn chằm chằm mình, cậu kỳ quái quay đầu thì thấy, nhất thời sợ tới mức thiếu chút nữa gọi mẹ. Phương Nguyên Tùng?! Trời ạ! Sao có thể xui xẻo như vậy, lại gặp Phương Nguyên Tùng ở đây, xong đời rồi, phải mau nghĩ biện pháp chạy trốn, nếu không Phương Nguyên Tùng nhất định sẽ giết cậu!

Cao Vũ sắp điên rồi, vội nghĩ cách chạy trốn, nhưng Phương Nguyên Tùng vất vả mãi mới tìm được cậu sao có thể để cậu chạy dễ dàng như vậy, lập tức cùng Đại Hoa tiến đến gần, đem cậu vây lại.

“Hello! Tiểu đệ đệ, đã lâu không gặp!” Đại Hoa cười tủm tỉm chào hỏi Cao Vũ “Vài ngày nay Nguyên Tùng nhớ cậu muốn chết!” Nghĩ xem nên giết cậu như thế nào!

“Tôi thật sự rất nhớ nhóm của cậu!” Phương Nguyên Tùng âm độc cười nói, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Cao Vũ, ánh mắt âm trầm khùng bố làm người ta rụng rời gân cốt. Mỗi ngày hắn đều không ngừng tưởng tượng nếu tìm được kẻ đứng sau bảy mưu hãm hại hắn thì phải dùng những cách tra tấn khùng bố tàn nhẫn nào, sau đó mới để cho bọn họ chết.

Cao Vũ nhìn gương mặt tươi cười xen chút dữ dằn kia, chân đều nhũn ra, đây là lần đầu tiên tiểu ác ma không sợ trời không sợ đất kia cảm thấy sợ hãi.

Nhưng Cao Vũ dù sao cũng là em trai Cao Vân, giáo hoạt hơn cả hồ ly y hệt anh mình, cậu lập tức trấn tĩnh lại, tỏ vẻ đáng yêu, cười ngọt ngào với Phương Nguyên Tùng: “Tiên sinh, các người nhận sai người rồi, tôi không biết các người.” Hiện tại biện pháp duy nhất cũng chỉ có thể giả vờ như không biết Phương

Nguyên Tùng, hy vọng có thể giấu được hắn, bằng không cậu thật sự không thể tưởng tượng kết cục khi bị Phương Nguyên Tùng bắt được, sẽ bị bọn hắn xử lý như thế nào.

Phương Nguyên Tùng trào phúng nhếch môi, tiểu tử này còn dám giả bộ. Phương Nguyên Tùng lạnh lùng cười, lập tức mắng “Không biết? Cậu cũng thật biết giả bộ! Cậu cho là lão tử ngu ngốc sao? Dám diễn kịch trước mặt lão tử!”

“Nguyên Tùng, mày đừng hung hăng đối với tiểu bằng hữu như vậy! Sẽ dọa đến người ta!” Đại Hoa nâng chiếc cầm xinh đẹp của Cao Vũ, cười tà ác. “Thật sự là cực phẩm, bộ dạng thật hấp dẫn! So với Vương đệ đệ của tôi còn đáng yêu hơn!”

“Tiên sinh, các người đang nói gì? Tôi thật sự không biết các người, thật phiền phức, các người tránh ra, tôi còn có việc.” Cao Vũ chán ghét nhanh chóng hất tay Đại Hoa ra, tiếp tục giả ngu. Trong lòng thầm mắng: Mẹ nó, tên biến thái đáng chết dám sờ mình, thật là ghê muốn chết! Xem ra tin đồn ở xã hội thượng lưu là thật, hắn thật sự là song tính luyện nam nữ đều ăn!

Phương Nguyên Tùng nhăn mày kiếm, khóe môi cười lạnh càng sâu. Xem ra tiểu tử đáng chết này không muốn nhìn thấy ánh mặt trời của ngày mai, còn dám tiếp tục giả bộ.

“Tiểu bằng hữu, tôi khuyên cậu vẫn là đừng giả ngu, mau ngoan ngoãn nhận sai với Nguyên Tùng đi! Nói không chừng Nguyên Tùng sẽ tha thứ cho cậu, để cậu chết thoải mái một chút!” Đại Hoa lắc đầu ai oán, đáng tiếc một tiểu mỹ nam xinh đẹp như vậy lại sắp chết oan, thật sự là “hồng nhan bạc mệnh”!

“Tiên sinh, tôi thật sự không biết các người đang nói cái gì, các người không phải bị bệnh chứ! Tôi cảnh cáo các người, mau tránh ra, bằng không tôi sẽ gọi người đến!” Cao Vũ giả bộ tức giận, cậu có bị đánh chết cũng sẽ không thừa nhận. Không thừa nhận có thể còn có cơ hội, thừa nhận nhất định phải chết, lần này anh hại cậu thảm rồi!

“Cậu muốn kêu cứ việc kêu!” Phương Nguyên Tùng cười nhạt, càng thêm tức giận, bắt lấy Cao Vũ kéo cậu rời đi.

“Buông ra, tôi không muốn đi cùng mấy người! Cứu tôi với! Cứu tôi với! Mọi người mau tới cứu tôi, tôi cần bản không biết bọn họ!” Cao Vũ một bên liều mạng giãy dụa, một bên cầu cứu các khách nhân khác cầu cứu.

Đáng tiếc tình thế căng thẳng, hiện tại mọi người đều sợ gặp phiền phức, hơn nữa Phương Nguyên Tùng mặt mày dữ tợn, thân hình cao lớn, ai nhìn cũng biết là không dễ chọc. Mọi người tuy rằng đều đồng tình với Cao Vũ nhưng không ai dám giúp cậu.

“Tiểu đệ đệ, tôi khuyên cậu tốt nhất nên ngoan ngoãn đi theo chúng tôi, đừng có rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt. Tránh chọc giận Nguyên Tùng, không cậu sẽ rất thảm!” Đại Hoa “hảo tâm” khuyên nhủ.

“Tao đã muốn phát hỏa!” Phương Nguyên Tùng cười lạnh, tăng thêm lực đạo trên tay thiếu chút nữa bóp nát tay Cao Vũ, Cao Vũ lập tức đau đến kêu oa oa.

“Đau quá, anh mau buông ra, tay tôi gãy mất...”

“Có đi hay không?” Phương Nguyên Tùng khóe môi nhếch lên có chút tàn khốc.

“Đi, tôi đi theo các người! Anh mau buông ra, đau quá!” Đau đến muốn khóc, Cao Vũ sao còn dám không đáp ứng, vội vàng gật đầu kêu lên. Từ nhỏ đã sống an nhàn sung sướng, thân kiều thể quý, không có chịu khổ bao giờ, thật sự không có biện pháp giúp xương cốt cứng cỏi.

“Đồ dê tiện!” Phương Nguyên Tùng khinh bỉ mắng một câu, hơi thả lỏng, kéo Cao Vũ ra khỏi quán đồ uống lạnh, tình mâu thâm thúy lóe ra lộ quang. Tuy rằng chỉ bắt được một người, nhưng hắn tin rất nhanh sẽ bắt được hai tên còn lại, hắn nhất định sẽ cho tiểu tử này biết thế nào là địa ngục.

Đại Hoa đi ở phía sau, trên mặt tràn đầy hưng phấn tươi cười, sắp có trò hay để xem rồi. Ngọc Tuấn không thể đến thật đáng tiếc, nếu cho hắn biết bọn họ gặp được kẻ phá hoại hôn lễ của Nguyên Tùng ở đây, tiểu tử hãm hại Nguyên Tùng, hắn nhất định sẽ hối hận vì không ở đây cùng trừng phạt tiểu tử này!

Cao Vũ tất nhiên không chịu ngồi cùng xe với Phương Nguyên Tùng và Đại Hoa, sợ hãi trộm nhìn, khóe miệng cười lạnh, biểu tình âm trầm khủng bố như ác ma nhìn về phía Phương Nguyên Tùng, sợ tới mức muốn khóc ra. Không biết Phương Nguyên Tùng sẽ xử lý cậu như thế nào, nghe người ta nói lão gia hỏa này rất hung tàn, đối với kẻ thù luôn luôn lãnh huyết vô tình, ở cùng anh hai nên cậu cũng hiểu, ở trên thương trường hẳn có danh hiệu là “lãnh huyết ác ma”. Chẳng lẽ nhân sinh của cậu chỉ có thể kéo dài tới hôm nay, đáng thương cho cậu còn chưa có bạn gái, cuộc sống xinh đẹp của cậu bây giờ chỉ mới bắt đầu, cậu còn chưa muốn chết...ô ô... anh hai, anh đang ở đâu, mau mau tới cứu em...

Phương Nguyên Tùng và Đại Hoa ở khách sạn lớn nhất, nổi tiếng nhất “Beach Hotel”, phong cảnh trước bãi biển xinh đẹp vô cùng. Phương Nguyên Tùng mang Cao Vũ về khách sạn, mở cửa phòng tổng thống ra, liền thô bạo ném Cao Vũ về phía trước.

“Ai da!” Tuy rằng ngã ở trên thảm, Cao Vũ vẫn nhu nhược kêu đau ra tiếng.

“Tiểu đệ đệ, không sao chứ!” Đại Hoa lập tức lo lắng hỏi, tiến lên muốn đỡ cậu dậy, lại bị Cao Vũ né tránh.

Cao Vũ từ trên thảm đứng lên, vụng trộm trừng mắt với Đại Hoa. Trong lòng thầm mắng: Mẹ nó, tên đáng chết, dọc theo đường đi luôn muốn ăn đậu hủ của cậu, nếu không phải bây giờ cậu là tù nhân của bọn họ, cậu đã sớm đập gãy móng giò của hắn.

“Cậu...” Phương Nguyên Tùng rót chén rượu đỏ, ngồi vào chiếc sofa được đặc chế từ da trâu rất xa hoa từ Italy, vừa mở miệng muốn thăm vấn Cao Vũ, không ngờ Cao Vũ lại đột nhiên “bùm” quỳ trước mặt hắn. Phương Nguyên Tùng và Đại Hoa đều ngây ngẩn cả người, hai mắt nghi hoặc nhìn nhau, không biết Cao Vũ muốn làm gì.

“Thật xin lỗi! Tôi biết sai rồi, mong anh tha thứ cho tôi! Tôi cái gì cũng nói cho anh, xin anh đừng làm tôi bị thương!” Cao Vũ đột nhiên khóc lóc với Phương Nguyên Tùng, đôi mắt xinh đẹp giống như trân châu đen đầy nước mắt.

Phương Nguyên Tùng và Đại Hoa đều không ngờ, Cao Vũ lại thay đổi nhanh như vậy, hơi nhếch mày. Phương Nguyên Tùng rất nhanh lấy lại tinh thần, khinh thường cười lạnh nói: “Cậu cho là nói xin lỗi là có thể xóa sạch tội lỗi của mình sao!”

“Thật xin lỗi! Tôi biết tôi đã làm chuyện rất có lỗi với anh, nhưng tôi không cố ý, tôi bắt đắc dĩ mới phải làm vậy!” Cao Vũ hai mắt đầm lệ nhìn Phương Nguyên Tùng, khóc rất đáng thương. Nếu đã bị bắt, phải mau chóng nghĩ biện pháp thoát thân.

“Bắt đắc dĩ?” Phương Nguyên Tùng buồn cười nhìn cậu, loại sự tình này chẳng lẽ còn có thể có người bắt cậu làm sao? Thật là buồn cười! Hắn trước tiên nhìn xem tiểu quỷ này đùa giỡn chiêu trò gì, dù sao bất luận như thế nào hắn cũng sẽ không bỏ qua.

“Tôi bị ép! Một tháng trước, tôi ở tiệm net gặp được hai học sinh trung học, chính là hai người đi cùng tôi trong hôn lễ hôm đó, bọn họ nói cho tôi năm trăm nguyên, tôi giúp bọn họ làm một chuyện, tôi nghe có thù lao nên không hỏi rõ ràng mà đã đáp ứng. Sau đó mới biết tôi phải giả là đồng tính hãm hại anh, cố ý phá hỏng hôn lễ của anh. Tôi sao có thể thiếu đạo đức như vậy, tôi lập tức muốn bỏ cuộc, nhưng bọn họ không đồng ý, bọn họ bắt tôi phải hợp tác, nếu không bọn họ sẽ giết tôi. Để ép tôi đáp ứng, bọn họ còn đánh tôi, tôi thật sự không có biện pháp nào khác, tôi vô tội!” Cao Vũ than thở khóc lóc, đáng thương hề hề nói, phát huy tất cả khả năng diễn xuất của mình, đem chuyện một thiếu niên đáng thương bị bắt làm chuyện xấu diễn đến sắc sảo. Cậu biết nếu để cho Phương Nguyên Tùng biết mình là em trai của Cao Vân, cậu sẽ chết rất khó coi, cậu bèn đem hết toàn bộ tội lỗi đổ lên người Tần Lam và Mã Viên Viên, còn mình thì vô tội, dù sao bọn họ cũng không ở đây.

“Ý của cậu là tất cả đều do hai tiểu tử kia chủ mưu, còn cậu là bị bọn họ sai khiến!” Phương Nguyên Tùng thưởng rượu, nhếch mày, nhìn chằm chằm Cao Vũ, muốn tìm ra một tia khả nghi ở trong mắt cậu, nhưng hai mắt như trân châu đen đầm lệ long lanh, không có một tia chột dạ.

“Thức thức tốt bụng, anh đại nhân đại lượng tha cho tôi đi! Ta không dám có lần sau nữa! Thúc thúc anh là thượng đế, là thánh mẫu Maria, là Quan âm đại từ đại bi, anh tha cho tôi đi! Tôi xin anh!” Cao Vũ ôm lấy chân Phương Nguyên Tùng, đau khổ cầu xin, nước mắt nước mũi tùm lum, bộ dáng đáng thương cực

kỳ. Cao Vũ không bị ánh mắt sắc bén của Phương Nguyên Tùng dọa, là trưởng đoàn hí kịch, cậu giỏi nhất chính là bịa chuyện diễn trò, nếu muốn nhìn ra sơ hở của cậu là không có khả năng.

“Nguyên Tùng, tiểu đệ đệ này thật đáng thương, mày tha cho cậu ta đi!” Đại Hoa nhìn Cao Vũ khóc lê hoa đài vũ, không khỏi nổi lòng trắc ẩn. Bởi vì nguyên nhân hấn sợ nhất là nhìn thấy tiểu mỹ nam giống như tiểu thiên sứ khóc.

“Tao làm sao mà biết cậu nói thật!” Phương Nguyên Tùng không hề để ý Đại Hoa, thu hồi tầm mắt, uống một ngụm rượu đỏ ngọt lạnh, cười lạnh nói.

“Tôi nói tất cả đều là sự thật, tôi có thể thề với trời, nếu tôi có nửa lời nói dối, tôi ra ngoài sẽ bị thiên lôi đánh chết.” Để khiến Phương Nguyên Tùng tin tưởng, Cao Vũ vội vàng ngẩng đầu thề độc. Trong lòng âm thầm khẩn cầu: Ông trời ơi, ông không được coi lời nói của tôi là thật nhé! Tôi không phải cố ý nói dối, ông cũng thấy tôi bị ép buộc, hy vọng ông không tức giận đem tôi đánh chết thật!

“Thề độc luôn! Tiểu đệ đệ này khẳng định là nói thật!” Đại Hoa đã bị nước mắt của Cao Vũ làm cho mê đảo, gật đầu kêu lên. Tiểu nam sinh này thật sự là càng nhìn càng đáng yêu, nhất là lúc cậu khóc lên cực kỳ xinh đẹp, mình nhất định phải đem cậu thu về.

Phương Nguyên Tùng nhếch môi, không nói một lời, lạnh lùng nhìn Cao Vũ, tựa hồ không tin lời nói của cậu.

“Thúc thúc tốt bụng, anh tin tôi đi! Nếu tôi lừa anh, phụ mẫu tôi sẽ cùng chết, cả nhà sẽ chết không được yên!” Cao Vũ quyết tâm kêu lên, dù sao cha mẹ cậu đã chết sớm, Cao gia bọn họ chỉ còn lại hai người là cậu cùng anh trai, loại anh trai lòng dạ thâm độc bỏ mặc em trai này, chết quách cho xong.

“Nguyên Tùng, mày tin đứa nhỏ này đi! Nếu cậu ta gạt chúng ta, cậu ta tuyệt đối không dám thề độc như vậy.” Đại Hoa ngồi bên cạnh Phương Nguyên Tùng, nói với hảo huynh đệ, đồng thời còn bắn mị nhãn với Cao Vũ, muốn tranh thủ lấy hảo cảm của cậu.

“Đúng vậy!” Cao Vũ liếc mắt gật đầu, hoàn toàn không thấy Đại Hoa khiêu khích.

“Tôi tin cậu!” Phương Nguyên Tùng trầm mặc thật lâu sau, cuối cùng mở miệng nói.

Nghe vậy, Cao Vũ thiếu chút nữa mừng rỡ nhảy dựng lên, thật tốt quá! Rất cực tránh được một kiếp!

Cao Vũ giả bộ vô cùng cảm động, nhìn Phương Nguyên Tùng khóc nói: “Cám ơn thúc thúc! Anh thật sự là người tốt, còn thiện lương hơn cả Bồ Tát, anh là người lương thiện nhất thế giới!”

“Cậu không cần tạ ơn quá sớm! Tôi còn chưa nói xong, tuy cậu không phải chủ mưu, nhưng cậu cũng là đồng lõa hãm hại tội, tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha, cậu cũng phải trả một cái giá đắt!” Phương Nguyên Tùng nhếch môi, âm ngoan cười nói. Hấn chưa bao giờ biết hai chữ “từ bi” viết như thế nào, càng không biết “tha thứ” là gì, người dám hại Phương Nguyên Tùng hấn, hấn tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Xú tiểu tử dám hãm hại hấn, hấn nhất định phải làm cho cậu trả một cái giá đắt, hấn mặc kệ cậu có bị ép buộc hay không, hấn muốn khiến cậu về sau nghe đến ba chữ “Phương Nguyên Tùng” đều phát run.

“Anh muốn thế nào?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Cao Vũ lập tức hạ xuống, khiếp đảm nhìn Phương Nguyên Tùng hỏi. Lão gia hỏa này sẽ không giống như trên tivi, muốn lấy một bàn tay của cậu, hoặc là một bàn chân chứ?! Má ơi! Cậu không muốn, cậu không muốn bị tàn phế đâu!

“Các người ở trong hôn lễ của tôi không phải nói cậu từ nhỏ đã bị một tên biến thái cuồng tàn nhẫn như tôi tra tấn đùa bỡn sao! Nếu đã như vậy, tôi mà không tra tấn cậu một phen chẳng phải rất oan uổng sao! Phương Nguyên Tùng nâng chiếc cằm xinh đẹp của Cao Vũ lên, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu mà cười quỷ dị.

“Nguyên Tùng, chủ ý này không tệ! Tiểu đệ đệ này bộ dạng ngon miệng như vậy, không ăn thật đáng tiếc! Nhìn cái mông xinh đẹp của cậu ta kia, vừa nhìn liền biết còn là xử nam, chúng ta hôm nay thật may mắn!” Đại Hoa lập tức vỗ tay trầm trồ khen ngợi, vui vẻ cười nói, đôi mắt đắm đuối nhìn cặp mông hoàn mỹ của Cao Vũ.

“Không được!” Mặt Cao Vũ biến sắc, đẩy tay Phương Nguyên Tùng ra, sợ hãi kêu lên. Lão nhân này còn muốn thượng cậu, lại còn là cả hai người?! Trời ạ! Ai tới cứu cậu đi, cậu có chết cũng không muốn bị nam

nhân thượng, cậu là thằng nam 100%, cậu chỉ thích nữ nhân.

“Tiểu đệ đệ, cậu đừng sợ! Ca ca sẽ rất ôn nhu, kỹ thuật của ca ca rất tốt, tuyệt đối sẽ không làm cậu đau!” Đại Hoa cười dâm dăng nói, chảy cả nước miếng. Đã lâu không có ăn qua hàng cao cấp, cũng bởi vì tiểu tử họ Vương đáng giận kia, không có cơ hội thượng nam sinh khác, từ lâu vẫn chưa được ăn một bữa ngon, hôm nay nhất định phải hảo hảo chơi đủ.

“Hai vị thúc thúc, xin các người đừng làm như vậy! Các người bắt tôi làm gì cũng được, nhưng đừng đụng đến tôi!” Cao Vũ lần này thật sự bị dọa, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp chứa đầy kinh hoàng cùng sợ hãi. Cậu tính ngàn lần cũng không đoán được Phương Nguyên Tùng lại trừng phạt mình như vậy, sớm biết sẽ bị hai lão nhân kia cưỡng gian, cậu có chết cũng không đi theo bọn họ. Hiện tại làm sao bây giờ?

“Vậy cậu từ nơi này nhảy xuống, tôi sẽ bỏ qua cho cậu!” Phương Nguyên Tùng chỉ vào cửa sổ cười nói. Phải biết rằng hắn có được danh hiệu “lãnh huyết ác ma” trên thương trường là vì hắn ngoan độc xảo trá, giống hệt ác ma máu lạnh không có nhân tính.

Cao Vũ vừa nhìn, thiếu chút nữa té xỉu. Cao quá! Đây là tầng 30, nếu nhảy xuống, nhất định sẽ tan xương nát thịt.

“So với chết, cậu vẫn nên ngoan ngoãn cho chúng tôi chơi đi! Ca ca cam đoan với cậu, ca ca nhất định sẽ khiến cậu dục tiên dục tử, cùng tôi làm một lần sẽ không thể quên được ca ca!” Đại Hoa cười dâm dăng, bồ nhào về phía Cao Vũ, cánh tay duỗi ra đem Cao Vũ giam trong lồng ngực.

“Buông ra! Hồn đản, mau buông ra!” Cao Vũ sợ tới mức tái nhợt, liều mạng giãy dụa.

“Nguyên Tùng, vật nhỏ này thật sự rất đáng yêu, tao chờ không kịp, mày cho tao chơi trước đi, chờ tao khai bao cậu ta rồi cho mày chơi!” Đại Hoa không để ý tới Cao Vũ đang giãy dụa, đem cậu kéo lên giường giam lại, quay đầu cười nói với Phương Nguyên Tùng.

“Không! Chúng ta cùng nhau ngoạn đi! Tao chưa từng chơi đùa nam nhân, không biết xử nam có tư vị gì!” Phương Nguyên Tùng bỏ ly rượu xuống đi tới, nhìn xuống Cao Vũ, tà ác cười nói.

“OK! Từ lần ở Mỹ cùng nhau chơi cô nàng tóc vàng kia, chúng ta đã không có cùng nhau ngoạn NP, Ngọc Tuấn hôm nay không tới thật sự đáng tiếc! Bất quá tiểu tử này thoát nhìn nhu nhược như vậy, không biết chúng ta có cùng ngoạn được hay không!” Đại Hoa gật đầu đồng ý, khuôn mặt tuấn tú tràn đầy hưng phấn.

“Chơi chết cũng được! Loại tiểu tử này đùa chết cũng không sao cả!” Phương Nguyên Tùng không cho là đúng, lãnh khốc vô tình nói, Cao Vũ đối với hắn đến cả một con kiến cũng không bằng.

Phương Nguyên Tùng lên giường, đưa tay thô bạo bắt đầu xé rách quần áo của Cao Vũ. Cậu muốn phản kháng, nhưng lại bị Đại Hoa giữ chặt chân tay, khiến cậu không thể nhúc nhích.

“Mẹ kiếp, mau rút ra! Đừng chạm vào tôi...” Trên mặt Cao Vũ không còn vết máu, sợ hãi lớn tiếng chửi bậy. Điên mất, hai tên biến thái này thật sự muốn cưỡng gian mình, bọn họ lớn lên cao to như vậy, nếu thật sự bị bọn họ cùng nhau ngoạn, vậy làm sao mà sống được. Anh hai thối, lần này anh hại chết em trai mình rồi!

Đúng lúc Đại Hoa đưa tay cởi quần áo của Cao Vũ, điện thoại của hắn bỗng nhiên vang lên, hắn chỉ có thể tạm thời buông cậu ra tiếp điện thoại. Cao Vũ lập tức đứng lên nhân cơ hội chạy trốn, lại bị Phương Nguyên Tùng nhanh tay lẹ mắt đè trở về.

“Xú tiểu tử, còn muốn chạy! Mơ đi!” Phương Nguyên Tùng khinh thường cười lạnh, ngồi trên người Cao Vũ cho cậu một bạt tai. Bàn tay in hằn một vết lên mặt, Cao Vũ cảm thấy xung quanh đầy sao, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn lập tức sưng lên.

“Anh nói cái gì... Tôi đã biết, tôi về ngay! Trời ạ, điên mất!” Không biết là ai gọi điện thoại, hình như là tin không tốt, Đại Hoa sau khi nghe xong điện thoại liền biến sắc, ảo não kêu lên.

“Làm sao vậy?” Phương Nguyên Tùng nghe tiếng Đại Hoa, quay đầu hỏi.

“Còn không phải là tiểu tử họ Vương kia, con mẹ nó, muốn tao lập tức trở về!” Đại Hoa phiền não gãi đầu, tiểu tử kia căn bản là tới đòi nợ, không biết kiếp trước mình thiếu nợ gì hắn nữa.

Phượng Nguyên Tùng gật đầu, không hỏi xảy ra chuyện gì, không cần nghĩ cũng biết, nhất định là tiểu tử họ Vương kia bày trò. Đáng thương Đại Hoa lần này thật sự là đá vào thiết bản, cứ tưởng là tiểu bạch thỏ, ai ngờ lại là tiểu sư tử.

“Đáng tiếc không thể cùng người chia sẻ lần đầu tiên của tiểu đáng yêu này!” Đại Hoa lưu luyến nhìn người bị Phượng Nguyên Tùng đặt ở dưới thân, quần áo đã cởi được phân nửa, vẻ đẹp có thể ăn thay cơm, rất đáng tiếc. Đáng giận, đều là do tiểu tử kia làm hại, chờ hắn trở về xem hắn giáo huấn tiểu tử kia như thế nào.

“Không sao, chờ mày xử lý tiểu sư tử họ Vương xong trở về, chúng ta cùng ngoạn! Chỉ cần đến lúc đó tiểu tử này còn chưa chết!” Phượng Nguyên Tùng rộng rãi nói, cúi đầu nhìn Cao Vũ cười tà.

Cao Vũ càng thêm sợ hãi, lão biến thái này không biết sẽ tra tấn mình như nào, không lẽ hôm nay thật sự là ngày giỗ của mình?

“Mày ôn nhu chút, trước khi tao trở về đừng để cậu ta chết, chờ tao xử lý xong chuyện của tiểu tử kia lập tức sẽ trở về!” Đại Hoa lo lắng dặn dò mãi, lại lưu luyến nhìn Cao Vũ, không cam lòng rời đi.

Đại Hoa rời đi cũng không có phá hỏng tâm tình của Phượng Nguyên Tùng, cho dù không có Đại Hoa hắn cũng có biện pháp đùa chết xú tiểu tử này.

“Tốt lắm! Hiện tại ‘trò chơi xử phạt’ chính thức bắt đầu, chúng ta đến hảo hảo ‘ngoạn’ đi!” Phượng Nguyên Tùng âm ngoan cười quỷ dị nói. Nói xong, bàn tay ấm áp bắt đầu dao động trên cơ thể tinh tế của Cao Vũ. “Tên đại biến thái, hóa ra chúng tôi không có hãm hại anh, anh thật sự là đồng tính luyến ái! Tôi cảnh cáo anh mau thả tôi ra, tôi không phải là đồng tính luyến ái, đối với tao lão đầu như anh tôi không có hứng thú!” Cao Vũ liều mạng đẩy hắn ra, nhưng Phượng Nguyên Tùng giống như tường đồng vách sắt vậy, cậu dùng sức như thế nào cũng không thể đẩy hắn ra. Cao Vũ càng kịch liệt phản ứng càng làm Phượng Nguyên Tùng hưng phấn, hắn muốn cậu sợ hãi, cậu càng sợ hắn càng hả giận. Hắn thô bạo dùng sức, quần áo hỗn độn của Cao Vũ đã sớm biến thành mảnh nhỏ, lồng ngực trắng nõn đơn bạc lập tức bại lộ trong không khí.

“Thật không nghĩ tới, thân thể cậu lại đẹp như vậy! Làn da vừa trắng vừa trơn, không hề kém với nữ nhân!” Phượng Nguyên Tùng nhếch mày, huyết sao, bàn tay to đặt trước lồng ngực xinh đẹp, ý xấu đùa bỡn tiểu đáng yêu này, tà ác kích thích thân thể ngây ngô này.

Dưới sự khiêu khích qua các kỹ xảo của Phượng Nguyên Tùng, Cao Vũ không có kinh nghiệm gì mà bắt đầu có cảm giác, bị Phượng Nguyên Tùng niết đầu vú vừa đau lại vừa ngứa, một cổ lưu nhiệt kỳ quái bắt đầu từ đầu vú mẫn cảm lan ra toàn thân.

“Tên biến thái đáng chết, tao lão đầu, vương bát đản, mau buông ra, bằng không tôi sẽ giết anh... A... Buông tay... Mau... Buông... A... Ân...” Cao Vũ vung hai tay, không ngừng chửi bậy, sợ hãi nên nước mắt theo khóe mắt chảy ra. Thật đáng sợ, loại cảm giác này thật đáng sợ, cậu cảm thấy trong thân thể của mình giống như có một giàn hỏa thiêu, càng lúc càng nóng, cậu không biết làm thế nào mới dập tắt được.

“A — đau quá —” bỗng nhiên, Phượng Nguyên Tùng cúi đầu cắn một ngụm lên khóa anh đào bên trái, Cao Vũ lập tức đau đến thét chói tai. “Ha ha! Cậu nói cậu mê người như vậy, tôi buông sao được, cậu hãy dùng thân thể mê người này mà chuộc lỗi đi!” Buông khóa anh đào đã bị cắn nát ra, Phượng Nguyên Tùng lãnh khốc cười nói, tinh mâu hiện lên một tia dâm quang. Thật không nghĩ tới thân thể tiểu tử này lại mẫn cảm như vậy, mới nhẹ nhàng làm vài cái đã có cảm giác, quả nhiên như lời Đại Hoa nói cậu vẫn là xử nam. Tuy rằng chơi đùa không ít xử nữ, nhưng đây là lần đầu tiên hắn ngoạn xử nam, cảm giác không giống như trong tưởng tượng.

Phượng Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ, so với nữ nhân còn xinh đẹp hơn, nhìn thân thể tuyết trắng mê người, tinh mâu trở nên u ám, hạ thân một trận khô nóng đã bắt đầu có cảm giác. Từ sau khi bị tiểu tử thối này hãm hại là đồng tính luyến ái, ở trong nước mọi người đều tránh hắn như tránh quái vật, không có nữ nhân nào dám tiếp cận hắn, mà hắn lại ngại kỹ nữ không sạch sẽ, cho nên đã cấm dục suốt một tháng. “Lão sắc lang, mau rút... Súc sinh, anh dám chạm vào lão tử, lão tử sẽ thiến anh... A —” Tay Phượng Nguyên Tùng đột nhiên duỗi vào trong quần Cao Vũ, Cao Vũ lại sợ tới mức thét chói tai, tay chân đánh loạn xạ. “Mẹ nó, xú tiểu tử, đừng lộn xộn!” Phượng Nguyên Tùng đột nhiên cúi xuống, bình tĩnh đe dọa. Hóa ra trong lúc Cao Vũ giãy dụa, đầu gối không cẩn thận đã đụng vào tiểu đệ đệ của Phượng Nguyên Tùng, làm cho

Phương Nguyên Tùng cảm dục hơn một tháng vốn đang bắt mẫn lại có cảm giác. “Mơ đi! Lão hồn dẫn, tôi liều mạng với anh!” Cao Vũ không biết nguy hiểm, càng giãy dựa mạnh hơn, phản kháng đến lợi hại, đầu gối không ngừng ma sát đến tiểu đệ đệ của Phương Nguyên Tùng. Bằng bất cứ giá nào, cậu không thể để cho lão gia hỏa này chạm vào tiểu cục hoa của mình, thề sống thề chết phải bảo hộ cái mông nhỏ của mình.

“Mẹ nó, tiểu quỷ đáng chết, bảo cậu đừng nhúc nhích cậu còn động, đây là do cậu tự tìm.” Vì bị Cao Vũ mãnh liệt “công kích”, Phương Nguyên Tùng rốt cuộc cũng không thể kiềm chế được dục vọng ở dưới hạ thân, hung ác giận dữ hết.

Cao Vũ không biết sống chết, không biết mình đã động vào núi lửa, sắp tự thiêu chính mình, mà còn đắc ý rằng mình cho Phương Nguyên Tùng ăn đau khổ khiến hắn sợ, vừa định giễu cợt Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng đột nhiên hạ xuống bất ngờ cướp đi hô hấp của cậu.

Cao Vũ ngây ngẩn cả người, lão sắc lang không biết xấu hổ này dám hôn cậu, đây là nụ hôn đầu tiên của cậu, cậu vốn muốn dành nụ hôn đầu cho học tỷ cậu vẫn thầm mến. “Àn...” Cao Vũ đẩy Phương Nguyên Tùng ra, nhưng lại bị Phương Nguyên Tùng ghì chặt hơn, đầu lưỡi linh hoạt của Phương Nguyên Tùng khiêu khích đầu lưỡi của cậu, thỉnh thoảng còn liếm láp khoang miệng cậu, cậu ngây ngô bị hôn khiến toàn thân như nhũn ra, ý nghĩ trống rỗng, hoàn toàn sa vào cái hôn nóng bỏng với Phương Nguyên Tùng. Giằng co hồi lâu, đến khi Phương Nguyên Tùng phát hiện Cao Vũ sắp thiếu dưỡng khí mới buông cậu ra. “Tiểu quỷ, hôn kỹ của tôi không tệ đi, xem bộ dáng hưởng thụ của cậu này!” Phương Nguyên Tùng nhìn gương mặt đỏ ửng, ánh mắt tan ra của Cao Vũ, khinh thường cười trêu nói. Bất quá tiểu tử này tuy rằng ngây ngô, nhưng hương vị lại vô cùng tốt, khiến hắn thiếu chút nữa không khống chế được chính mình, xem ra hôm nay mình sẽ trải qua một buổi chiều vô cùng khoái trá.

“Hưởng thụ cái quỷ, tử lão đầu anh dám hôn tôi, tôi sẽ đem anh băm thành trăm mảnh, sau đó ném cho chó ăn.” Cao Vũ xấu hổ đỏ bừng mặt, chữi âm lên. “Cậu còn rất hung hăng! Vừa mới bắt đầu liền kêu đánh kêu giết, quả nhiên vừa rồi giả vờ đáng thương! Tiểu tử cậu rất lớn mật!” Phương Nguyên Tùng nhếch môi cười lạnh. Tiểu thí hài này dám ở trước mặt hắn diễn trò, lá gan cũng thật lớn, thật là tội chồng thêm tội, hôm nay sẽ cho cậu đẹp mặt.

Phương Nguyên Tùng tà tứ cười, lấy caravat trên cổ xuống cột hai tay Cao Vũ vào đầu giường, hôm nay không chơi chết tiểu quỷ này, hắn sẽ không lấy họ Phương.

“Anh muốn làm gì tôi? Lão gia hỏa này, tôi cảnh cáo anh đừng có xằng bậy! Bằng không anh sẽ hối hận, nói cho anh biết lão tử là giang hồ hắc đạo, anh dám động đến một sợi lông của lão tử, anh nhất định sẽ chết, lão tử nhất định sẽ mang rất nhiều huynh đệ tới chém chết anh!” Cao Vũ hoang mang lo sợ, chỉ có thể không ngừng đe dọa, tuy rằng cậu biết sẽ không có tác dụng gì. “Còn dám đe dọa ta!” Phương Nguyên Tùng trợn trừng mắt, xem ra tiểu tử này thật sự không biết từ “chết” viết như thế nào. Hắn bắt lấy cái chân đang đá loạn xạ của Cao Vũ, đem quần bò và quần lót của cậu kéo xuống, quần bò và quần lót một phát bị kéo xuống, khí quan hồng nhật nhật thời xuất hiện ở trước mặt hắn. “Đây là tiểu huynh đệ của cậu sao? Nhỏ thật đấy! Không khác mấy so với tôi hồi học mẫu giáo!” Bắt lấy côn thịt nhỏ bé đáng yêu hơn so với bình thường, Phương Nguyên Tùng ác liệt châm chọc nói. “Biến thái! Anh mới hạ lưu biến thái, anh đi chết đi!” Cao Vũ xấu hổ và giận dữ muốn chết, hận không thể có cái hố để chui vào, việc nơi đó nhỏ hơn so với người bình thường đã khiến cậu rất đau lòng. “Biến thái?” Phương Nguyên Tùng nhếch môi, sâu xa khó hiểu cười quỷ dị, bắt lấy tiểu ngọc hành của Cao Vũ chà xát đến đứng lên. “A... A... Ân a...” Ngay cả tự an ủi Cao Vũ cũng chưa từng làm qua, động tác của hắn khiến cậu phát ra tiếng rên rỉ mê người, hạnh mâu rưng rưng, mặt đỏ bừng, thân thể không tự chủ được lay động.

“Nếu tôi là hạ lưu đại biến thái, như vậy cậu hiện tại bị tôi làm đến cứng rắn, vậy cậu chẳng phải là hạ lưu tiểu biến thái sao?” Phương Nguyên Tùng một bên xoa nắn ngọc bóng của Cao Vũ đã đem cho hắn rất nhiều khoái hoạt, một bên ý xấu trêu chọc nói.

Cao Vũ bị tay hắn làm đến dục tiên dục tử, thoải mái đến không biết gì, căn bản cũng không biết hắn đang nói cái gì. Cao Vũ chưa từng trải qua khoái cảm điên cuồng như này, không ngừng đem cậu cắn nuốt, khiến cậu bức bách muốn phát điên lên rồi. Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ bị mình làm cho ý loạn tình mê, chỉ biết là đã sa vào khoái cảm, vừa lòng nở nụ cười, bàn tay đang xoa bóp ngọc hành dừng lại, tiến về nụ hoa thần bí phía sau.

“A —” Bí huyết phía sau bỗng nhiên truyền đến cảm giác xé rách đau đớn, làm cho Cao Vũ nhất thời tỉnh táo lại, bi thảm kêu lên. “Mẹ nó, chặt quá!” Phương Nguyên Tùng rút ngón tay ra, nhú máu. Đi vào một chút mà tiểu tử này liền đau thành như vậy, địa phương kia của nam nhân quả nhiên không giống nữ nhân trời sinh chính là dùng để làm. Mạnh mẽ đi vào chỉ giết chết cậu, bất quá đây đúng là điều hắn muốn, hắn muốn tiểu tử này đau, tiểu tử này chết thì càng tốt, dù sao cậu cũng đáng bị như thế.

“A — dừng —” Cao Vũ vừa muốn mắng, hạ thể đột nhiên cảm giác được một trận đau nhức đến tê tâm liệt phế, cục huyết giống như bị cái gì cắm vào, thân thể bị chém thành hai nửa. Ngẩng đầu liền thấy, Phương Nguyên Tùng đã cởi quần, lấy ra nam căn nóng bỏng đâm vào thân thể của mình.

“Thật chặt! So với xử nữ còn chặt hơn, bất quá như vậy ngoạn mới thích!” Phương Nguyên Tùng chôn ở trong thân thể Cao Vũ, vô cùng vừa lòng cảm thán.

Không có thuốc bôi trơn, thịt huyết khô khốc lập tức chảy máu, Cao Vũ đau đến sắp hôn mê, nước mắt đầu mặt, mắng: “A... Vương bát đản, đi ra ngoài... Đau quá... Lão dân ma, đau chết tôi ... Mau rút đi... Đau quá...” Cậu thề, cậu nhất định phải giết lão sắc lang này!

“Tôi phát hiện bộ dáng cậu khóc lên còn đẹp hơn, cậu khóc tiếp đi!” Phương Nguyên Tùng tàn nhẫn cười mỉa nói, căn bản mặc kệ Cao Vũ vẫn là thân xử nam, dùng sức tách hai chân thon dài của Cao Vũ ra, liền hung ác trừu sáp, dùng sức va chạm vào cục huyết mảnh mai nhỏ hẹp. Máu vẫn không ngừng theo huyết khẩu chảy ra, trượt đến móng cùng cặp đùi trắng nõn của cậu.

“A... A a... Đau quá, tôi chết mất... Ô... Cứu em... anh hai, cứu em...” Cao Vũ đau đến mặt mày xanh mét, không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết, phân thân thẳng đứng đã sớm đau đến héo rũ. Cậu lớn từng này nhưng vẫn chưa từng chịu đau bao giờ, toàn bộ thân thể giống như bị xé rách, nhất là cục huyết bị mạnh mẽ xô xuyên qua, đau muốn chết.

“Đau đến chết càng tốt! Tôi muốn cậu đau đến chết đi!” Phương Nguyên Tùng không có một tia thương hại, thô bạo cưỡng gian Cao Vũ, đồng thời lay động thất lưng dùng thiết bồng lớn thao cậu. Hắn còn cố ý niết hạt đậu đỏ mê người trên lồng ngực trắng nõn của cậu, tàn bạo mà dùng sức kéo, như muốn hạt đậu đỏ xinh đẹp kéo đứt.

“A a... Không được kéo, đau chết mất... Thao con mẹ anh, lão vương bát đản này...” Cao Vũ đau đến đầu đầy mồ hôi lạnh, muốn phản kích, hai tay bắt đắc dĩ bị trói ở đầu giường, cậu một chút biện pháp cũng không có, chỉ có thể bị Phương Nguyên Tùng tra tấn không thương tiếc

“Xú tiểu tử, dám mắng mẹ tôi! Cậu là không cơ hội thao mẹ tôi, ngược lại cậu hôm nay sẽ bị tôi thao chết.” Nghe Cao Vũ mắng đến mẫu thân đã chết nhiều năm của mình, Phương Nguyên Tùng căm tức cho cậu một bạt tai vang dội, càng thêm thô bạo tra tấn cậu, mỗi lần đều dùng hết sức đâm tới chỗ sâu nhất, tục hồ muốn thao chết Cao Vũ.

“Ô ô... Ân... ngô... A...” Cao Vũ đau đến nói không ra tiếng, chỉ có thể phát ra tiếng kêu mỏng manh đáng thương. Tên này căn bản không phải là người, hắn chính là ác ma. Xem ra mình hôm nay thật sự sẽ bị hắn thao chết ở trên giường, không nghĩ tới mình sẽ dùng phương pháp hạ lưu dâm loạn này để chết, liệt tổ liệt tông Cao gia nhảy định sẽ không bỏ qua cho cậu.

“Thật thích! Mẹ nó, không nghĩ tới móng nhỏ của xú tiểu tử cậu lại bóng như vậy, so với nữ nhân còn bóng hơn, vừa chặt vừa nóng.” Phương Nguyên Tùng nâng cái chân xinh đẹp trắng như tuyết của Cao Vũ lên, điên cuồng mà thao, hưng phấn thô suyền nói. Hắn là cao thủ tình trường, phong lưu lãng tử, 16 tuổi đã chơi qua thân thể phụ nữ, hắn đã thượng vô số nữ nhân, trải qua rất nhiều cuộc tình ái kích thích, nhưng chưa từng kích động sảng khoái như vậy. Tiểu tử đáng chết không chỉ có diện mạo, đáng người cũng rất tuyệt, cái miệng nhỏ phía dưới cũng rất mê người, hậu huyết ẩm ướt trơn trượt vô cùng, căng tròn mềm mại, khiến cho người ta đã đi vào thì không muốn trở ra. Hắn cuối cùng cũng hiểu được tại sao tiểu tử Đại Hoa kia đối với nam nhân khen không dứt miệng, chỉ thích thao mỹ thiếu niên.

“A —” Phương Nguyên Tùng kích động một cái sáp xuống, cái móng nhỏ của Cao Vũ đột nhiên kịch liệt nảy lên, Cao Vũ đau đến thần trí mơ hồ phát ra tiếng rên rỉ kêu mị.

Phương Nguyên Tùng chú ý tới thanh âm bất thường của Cao Vũ, nghi hoặc nhếch mày, đỉnh vào địa phương vừa rồi một chút.

“A –” Lại là một tiếng rên rĩ ngọt ngào mê người vang lên, thân thể Cao Vũ hơi bắn lên.

Phương Nguyên Tùng hai mắt sáng ngời, hẳn nhớ trước kia Đại hoa đã từng nói qua, nam nhân và nữ nhân giống nhau, đều có điểm mẫn cảm, hơn nữa nam nhân so với nữ nhân càng mẫn cảm hơn, chỉ cần đâm vào điểm này thì còn tao lãng hơn nữ nhân, xem ra đây chính là hoa tâm của xú tiểu tử này.

Nét mặt biểu lộ một tia cười tà ác, Phương Nguyên Tùng hít sâu một hơi, điên cuồng đâm vào vị trí vừa tìm được, còn cố ý dùng quy đầu khổng lồ của mình ma sát hoa tâm.

“A a... A a a... anh làm gì... thật thích... sợ... A a a a...” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ như một con cá chết liền sống lại, điên cuồng kêu, cả người run rẩy, thân thể tuyết trắng như ngọc cong lên phía trước như cây cung.

Phương Nguyên Tùng bị biểu tình sảng khoái của thiếu niên làm cho kinh ngạc, thú tính trong cơ thể hoàn toàn trỗi dậy, hẳn nâng hai chân Cao Vũ áp đến trước ngực, đứng quỳ mạnh mẽ xỏ xuyên cậu, phân thân cương cứng đâm đến hoa tâm vô cùng yếu ớt mẫn cảm của Cao Vũ.

“A a a... Cứu tôi... Ngô... ân... Đừng làm vậy,... sâu quá,... thật đáng sợ... Ân a... Đại nhục bồng sắp chết tôi ... A a... Ân a...” Cao Vũ hai mắt nhắm lại, kêu đến lạc cả giọng. Vốn dĩ hạ thể vẫn vô cùng đau đớn, tuy rằng rất đau nhưng trong đau đớn lại có một khoái cảm kỳ lạ không nói nên lời, nhất là lão súc ma chỉ đâm vào một chỗ, cả người cậu đều thích sắp phát điên rồi.

“Thanh âm của cậu ở trên giường rất dễ nghe, kêu lớn một chút, lão tử đã lâu không thấy thoải mái như vậy!” Phương Nguyên Tùng xấu xa cười nói, thao càng ngày càng sâu, càng ngày càng dùng sức. Hẳn từ lâu đã không tận hưởng như vậy, cứ tưởng chỉ trừng phạt tiểu tử này một chút, thật không ngờ chính mình lại nhặt được một bảo bối ngoài ý muốn.

“A a... Lão súc sinh,... Thịt heo bồng của anh thật lợi hại,... thao chết tôi ... Ân a... Nhẹ một chút,... thao nhẹ một chút... Ngô a... Nha nha...” Cao Vũ lớn tiếng rên rĩ, hoàn toàn đã quên chính mình đang bị cưỡng gian, tiểu ngọc hành vừa nhuyễn cuống lại nhanh chóng cứng lên, bị thịt heo bồng màu xanh đen thao làm cục huyết chảy ra đầm thủy trong suốt.

“Khá lắm tiểu lăng lợ, lại còn có thể chảy ra đầm thủy, không khác gì hoa huyết của nữ nhân!” Phương Nguyên Tùng thấy thế, không khỏi líu lười ngừng lại. Tiểu tử đâm đàng, đây thật là lần đầu tiên của hắn sao?

“A a... Lão biến thái,... đừng dừng lại,... mau động... Ân..... ngô... Thật là khó chịu, anh mau động, mau dùng thịt heo bồng của anh sắp tôi..... A..... Nơi đó của tôi rất ngứa.....” Cao Vũ thấy Phương Nguyên Tùng đột nhiên dừng lại, khó chịu vặn vẹo cơ thể, lo lắng thúc giục nói. Lỗ nhỏ phía dưới rất ngứa, ở chỗ sâu bên trong kia ngứa muốn chết, cậu muốn nam nhân dùng sức đỉnh vào, giúp cậu bớt ngứa.

“Chắc chắc! Thật là một tiểu dâm phụ, không phải mới vừa kêu không được, đánh chết cũng không muốn sao! Hiện tại sao lại tao thành như vậy, lại còn chủ động cầu nam nhân dùng còn thịt thao!” Phương Nguyên Tùng nhếch môi trêu chọc nói, vẫn như cũ bất động chôn ở trong cơ thể Cao Vũ.

“A... Cầu anh mau động!.... Nơi đó của tôi thật sự rất khó chịu,...có con kiến ở bên trong cắn tôi.....” Cao Vũ đã sớm trở thành tù binh của dục vọng, đã sớm mất đi lý trí, mặc kệ sự trêu đùa của hắn, đáng thương hề hề khóc cầu xin nói. Hiện tại cậu chỉ muốn nam nhân mau mau thao cậu, giúp mông cậu bớt ngứa, mọi thứ khác cậu đều không quan tâm.

“Khóc thật đáng thương! Tôi liền làm như cậu mong muốn đi!” Nhìn thấy bộ dạng kia của Cao Vũ, cho dù là thánh nhân cũng sẽ nổi điên, huống chi Phương Nguyên Tùng không phải là chính nhân quân tử gì. Phương Nguyên Tùng lại dùng sức thao, còn thịt thô to mạnh mẽ đâm vào hoa tâm, khiến Cao Vũ dục tiên dục tử.

“A a a a..... thật thích..... Chính là như vậy.... dùng sức sắp tôi..... Ân..a..... sướng quá,... thật thoải mái..... Mông của tôi bị anh thao đến nở hoa rồi..... Ô ô... A a...” Cao Vũ không ngừng phát ra âm ngôn đang ngừ, nùng nịu mà nói, hoàn toàn bị cơn thịnh của Phương Nguyên Tùng thuần phục, bây giờ cậu chỉ là tiểu mẫu cầu dâm đang muốn thỏa mãn dục vọng của mình. Còn thịt của nam nhân thật sự rất dùng mãnh, đem cả

người cậu đâm xuyên qua, cảm giác giống như đã cắm vào trong bụng của cậu, đem lực phủ ngũ tạng của cậu toàn bộ đâm nát.

“Tiểu yêu tinh dám tiện nhà cậu, lão tử cũng bị cậu làm cho bắn ra!” Cao Vũ biểu tình dâm đãng thật sự rất mê người, cao thủ tình trường như Phương Nguyên Tùng cuối cùng cũng chịu không nổi, rốt cục bắn vào trong cơ thể cậu.

“A.... a... anh bắn cái gì vào vậy,.... nóng quá..... A... ân...” Cao Vũ cảm giác một luồng chất lỏng nóng bỏng chảy vào mật đạo ấm nóng của mình, khiến cậu cả người co rút, khoái cảm mãnh liệt khiến cậu đạt đến cao trào, bắn ra luồng tinh dịch đầu tiên.

“Mông của tiểu dâm phụ cậu thật sự không tệ, lão tử thích chết mất!” Buông chân Cao Vũ ra, Phương Nguyên Tùng ngã vào trên người cậu thở hổn hển, ngẩng đầu phát hiện biểu tình của Cao Vũ đại ra, hạnh mâu sương mù, khoe miệng còn chảy một sợi chỉ bạc dâm mỹ, rõ ràng còn say mê dư vị lúc cao trào.

Nhìn bộ dáng yêu mị mê người của Cao Vũ, cơn thịnh đang chôn trong cơ thể của Cao Vũ lập tức cứng rắn, gầm lên một tiếng. Phương Nguyên Tùng cởi dây trói ở tay cho Cao Vũ, đem cậu ôm đặt ở trên người, lại cuồn cuộn đã thao làm.

“A... a... Anh sao vậy?... Anh sao lại làm nữa... Ân.... a... sâu quá... Ngô.... Ân... Đừng dùng sức thao như vậy,.... hồng mắt... .. A.... a.... a... Trời ạ... A.... a... Nha... nha... A.... ân...” Cao Vũ còn chưa tỉnh lại từ cao trào trước, liền rơi vào tình dục, bị phân thân khổng lồ của Phương Nguyên Tùng đỉnh đến thét chói tai liên tục.

Một hồi kịch liệt đại chiến xuân sắc khôn cùng bắt đầu, không biết Cao Vũ đáng thương có thể còn sống mà xuống giường hay không...

3. Chương 3

Ban đêm, màn đêm đen sâu thăm càng làm nổi bật trăng tròn, ánh trăng màu vàng trắng xuyên qua đóa Violet nở rộ chiếu lên cửa sổ, trên sàn, mùi hoa nhẹ cũng theo ánh trăng ôn nhu bay vào trong phòng.

“Ô...” Người ngủ ở trên giường bỗng nhiên phát ra một tiếng rên rỉ, đau quá, toàn thân giống như muốn vỡ ra thành từng mảnh.

Vừa tỉnh lại, Cao Vũ đầu tiên ý thức được là đau, thân thể vô cùng đau. Thân thể sao lại đau như vậy? Còn có đây là chuyện gì? Hơi hé mắt, Cao Vũ phát hiện mình đang nằm thoải mái ở trên giường lớn hoa lệ, ở trong một căn phòng xa lạ nhưng cũng vô cùng xa hoa.

A... Cậu rốt cuộc cũng nhớ được, mình đang nằm ở trên giường của tên vương bát đản Phương Nguyên Tùng kia. Nhắm mắt nghĩ nghĩ, Cao Vũ rốt cuộc cũng hoàn toàn tỉnh táo lại.

Ô ô... Cậu đã bị tao lão đầu Phương Nguyên Tùng ăn, ban ngày cậu vô ý gặp được Phương Nguyên Tùng tên cầm thú không có nhân tính kia ở trong quán đồ uống lạnh, bị hắn ép đến khách sạn. Hắn tuy không có giết cậu, nhưng lại không bằng cầm thú, chẳng phân biệt nam nữ mà cưỡng bạo cậu.

Nhớ tới tình hình hồi sáng, mặt Cao Vũ đỏ bừng, xấu hổ vô cùng. Cậu thật vô sỉ, bị tao lão đầu Phương Nguyên Tùng kia xâm phạm còn có cảm giác, lại còn kêu vô cùng dâm đãng, vô cùng hạ lưu, còn cầu Phương Nguyên Tùng mau mau sắp mình, mình là tiện nhân à? Cậu sao có thể không biết xấu hổ như vậy?

Nghĩ đến hành động dâm đãng đủ loại của mình vào ban ngày, Cao Vũ nhịn không được chảy nước mắt. Tuy cậu bình thường lớn mật, thoát nhìn tùy tiện, nhưng ở phương diện này cậu rất ngây thơ và bảo thủ, ngay cả bạn gái còn chưa từng kết giao qua.

Nhưng Cao Vũ rất nhanh liền tỉnh lại, ngừng khóc, lau đi nước mắt trên mặt, trong mắt ánh lên lửa giận. Tất cả đều là lỗi của tên vương bát đản Phương Nguyên Tùng, đều tại hắn làm chuyện kỳ quái với mình, khiến mình trở nên dâm đãng không biết xấu hổ như vậy. Hắn dám cưỡng bạo cậu, cậu nhất định phải báo

thù, nếu không đem Phương Nguyên Tùng tứ mã phanh thây, cậu thề sống chết sẽ không làm người. Hừ! Bất quá hiện tại việc cấp bách là nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này, thoát khỏi ma chướng của đại sắc ma vô sỉ Vương Nguyên Tùng kia, sau đó sẽ nghĩ biện pháp báo thù.

“A ——” Cao Vũ vừa muốn ngồi xuống, nhưng vừa hơi hơi động một chút, liền lập tức đau đến kêu thảm thiết. Thất lưng của cậu đau quá, nhất là địa phương phía dưới kia đau muốn chết, tùy tiện động một chút liền đau đến đổ mồ hôi lạnh. Tất cả đều là do vương bát đản Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng chẳng khác gì cầm thú, cả một buổi chiều không ngừng xâm phạm cậu, làm đến bảy, tám lần. Cậu ngất đi mà hân hân hưng hăng thao, chẳng khác gì ngựa được.

Đầy bụng oán hận, cậu đem tổ tông mười tám đời nhà Phương Nguyên Tùng tất cả hỏi thăm một lượt, Cao Vũ mới cắn chặt răng, cố nhịn lại cơn đau bước xuống giường, đem quần áo bị Phương Nguyên Tùng ném trên sàn mặc vào, quần áo bị xé rách đến lợi hại, chỉ có thể miễn cưỡng che được bộ vị quan trọng.

Cao Vũ nhìn bốn phía, hạnh mầu hiện lên một tia vui sướng. Thật tốt quá, lão dâm ma kia không ở đây, mình phải nhanh chóng chạy trốn.

Cao Vũ đi đến cửa, mỗi bước đi thân thể đều đau giống như muốn rời ra thành từng mảnh, đi được tới cửa Cao Vũ đã sớm đau đến nước mắt lưng tròng, trong lòng càng thêm oán hận Phương Nguyên Tùng.

Cửa khóa, Cao Vũ đào tẩu như thế nào đây? Chỉ thấy Cao Vũ xoay tay nắm cửa, lập tức nhếch môi, lấy một mẫu kim loại từ trong túi quần, nhẹ nhàng cắm vào, cửa liền mở ra. Việc nhỏ này sao làm khó được cậu, trước kia mỗi khi đến kỳ thi, cậu đều cùng Tiểu Lam, Viên Viên đi vào văn phòng trộm đề thi, bởi vậy đã sớm học được kỹ năng mở khóa.

Sợ Phương Nguyên Tùng đột nhiên trở về, Cao Vũ không dám dừng lại, lập tức cấp tốc rời khỏi khách sạn. Cậu cảm phần nhìn một đồng hồ hỗn độn trên giường lớn. Lão dâm ma, anh chờ đấy, tôi sẽ nhanh chóng đem chuyện tôi bị làm nhục hôm nay trả đủ cho anh.

Phương Nguyên Tùng vừa trở về liền thấy cửa mở toang, trong phòng không có một bóng người.

“Chạy rồi? Vậy thứ này cũng không cần nữa!” Phương Nguyên Tùng hơi nhăn mày, ném thuốc trong tay vào thùng rác. Hắn vốn dĩ thấy tiểu tử kia không tệ, cho nên quyết định sẽ không giết cậu nữa, để cậu ta bồi mình một thời gian, bèn đi mua thuốc, thật không ngờ người lại chạy mất.

Phương Nguyên Tùng cũng không giận, ngồi vào trên sofa uống rượu, sau đó liền gọi điện thoại kêu khách sạn mang bữa tối lên. Kể cả chạy đi, dù sao cũng đã hưng hăng giáo huấn tiểu tử kia, cũng coi như hả giận, đáng tiếc về sau không có cơ hội đùa bỡn thân thể xinh đẹp dâm dăng ngây thơ kia nữa. Đáng tiếc là chưa hỏi được gì về hai tên chủ mưu kia, bất quá nếu biết chủ mưu là ai, thì sự tình sẽ dễ giải quyết hơn.

Khách sạn nhanh chóng đem bữa tối lên phòng Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng vừa cầm lấy đĩa chuẩn bị ăn thì điện thoại vang lên. Phương Nguyên Tùng mở di động, là điện thoại của Lưu Ngọc Tuấn.

“Nguyên Tùng, tao nói cho mày một tin tốt!” Lưu Ngọc Tuấn vừa mở miệng liền cười nói.

“Tao cũng có tin tốt muốn nói cho mày!” Phương Nguyên Tùng cũng cười nói.

“Tao đã tra được là ai ở phía sau giở trò quỷ hãm hại mày!” Đúng lúc Phương Nguyên Tùng chuẩn bị nói với Lưu Ngọc Tuấn biết ai là kẻ chủ mưu vu khống hắn, không nghĩ Lưu Ngọc Tuấn lại nói trước.

“Á! Mày biết rồi sao. Là tiểu tử Đại Hoa kia nói cho mày biết à. Hôm nay khí vận thật không tệ, sau khi bắt được tiểu tử kia, cuối cùng cũng tra ra manh mối.” Phương Nguyên Tùng nâng khóe môi.

“Có ý gì? Chẳng lẽ mày và Đại Hoa đều đã biết tất cả chuyện này là do Cao Vân giở trò quỷ?” Lưu Ngọc Tuấn sững sốt một chút, nghi hoặc hỏi.

“Cao Vân? Mày nói mấy lời này có ý gì?” Phương Nguyên Tùng lập tức nhíu mày, Cao Vân giở trò quỷ? Việc này liên quan đến Cao Vân?

“Mày không phải nói đã biết rồi sao! Hóa ra là do Cao Vân muốn trả thù mày vì vụ làm ăn đó, một tay y đã bày ra trò này. Tao đã điều tra xong, vài tiểu quỷ lần trước ở trong hôn lễ của mày, người tên “Tiểu

Văn” kia chính là em trai của Cao Văn, Cao Vũ, còn lại là bạn học của cậu ta đến hỗ trợ.” Lưu Ngọc Tuấn đem tất cả những gì mình điều tra được nói hết cho Phương Nguyên Tùng.

“Mày nói gì?” Phương Nguyên Tùng nghe xong nhin không được hết lớn, khuôn mặt tuần tú tức giận đến xanh mét. Mẹ nó, xú tiểu tử kia dám đùa giỡn hần, hần biết tiểu tử kia là kẻ dối trá, nhưng không nghĩ tới lại có lá gan lớn tới vậy, dám diễn trò trước mặt hần, nói dối như cuội. Tức chết hần!

“Nguyên Tùng, mày sao vậy?” Lưu Ngọc Tuấn bên kia càng thêm nghi hoặc. Nguyên Tùng ở Nhật Bản rồi cuộc phát sinh chuyện gì?

“Không có gì! Ngọc Tuấn, vất vả cho mày rồi! Chờ tao về nước, chúng ta lại tán gẫu sau!” Nói xong, Phương Nguyên Tùng liền cúp điện thoại, tinh mâu trở nên u ám vô cùng. Xú tiểu tử kia dám lừa hần, chờ lần sau mình tìm được cậu, sẽ cho cậu biết hậu quả của việc dám lừa hần.

Nâng ly rượu xinh đẹp, nhấp một ngụm rượu đỏ tựa màu máu tươi, Phương Nguyên Tùng phát ra tiếng cười khùng bố khiến người ta rụng rời gân cốt...

Sợ bị Phương Nguyên Tùng bắt được, Cao Vũ sau khi rời khỏi khách sạn lập tức mua vé máy bay về nước. Bị thao đến suýt chết, Cao Vũ đi đường dài vô cùng mệt nhọc, về đến nước thì cảm giác như chỉ còn một hơi thở, ước chừng phải ở trên giường một tuần mới có thể khoẻ lại.

Sau khi xuống giường, việc đầu tiên cậu làm chính là gọi cho Tần Lam và Mã Viên Viên, vài ngày nay cậu không có một ngày nào là không nghĩ đến chuyện trả thù vương bát đản Phương Nguyên Tùng.

“Cậu lại muốn làm gì? Mặc kệ cậu muốn như nào, chúng tôi cũng sẽ không giúp!” Tần Lam nhận được điện thoại của Cao Vũ, lập tức không kiên nhẫn mắng, nói xong gác điện thoại. Đối với việc Cao Vũ không cho bọn họ lái Ferrari, còn hại bọn họ bị Phương Nguyên Tùng “truy lùng”, hần đầy bụng oán khí.

“Cậu không được gác điện thoại, nghe tôi nói đã, tôi vừa bị tên súc sinh Phương Nguyên Tùng kia bắt được, còn bị hần cưỡng gian!” Cao Vũ khóc lớn.

“Cái gì? Cậu lặp lại lần nữa!” Tần Lam lập tức kinh ngạc kêu to.

“Tôi bị vương bát đản Phương Nguyên Tùng kia cưỡng bạo! Giống như việc ba cậu trước kia làm với cậu!” Cao Vũ đáng thương hề hề khóc nói, vừa nói trong lòng vừa oán hận mắng Phương Nguyên Tùng.

Nghe nói hảo huynh đệ bị cưỡng bạo, Tần Lam lập tức bỏ qua chuyện cũ, mang theo Mã Viên Viên cấp tốc đến nhà Cao Vũ. Vừa vào cửa, Tần Lam cùng Mã Viên Viên đã nói: “Tiểu Vũ, cậu yên tâm, bọn tôi nhất định sẽ giúp cậu báo thù, chúng ta lập tức phải đi phế lão sắc lang Phương Nguyên Tùng kia!”

“Cám ơn hai người! Hai người đúng là anh em tốt của tôi!” Cao Vũ cảm động nói, quả nhiên vẫn là Tiểu Lam và Viên Viên đối tốt với mình, thật may vì đã kết giao với bọn họ.

“Tiểu Vũ, bất luận cậu muốn làm gì, bọn tôi đều toàn lực hỗ trợ cậu.” Mã Viên Viên phần nộ nói, vẻ mặt như cùng chung mối thù. Cũng dám khi dễ hảo huynh đệ của hần, bọn họ tuyệt đối phải đâm chết tên họ Phương kia.

“Hai người thật tốt!” Cao Vũ kích động ôm lấy Mã Viên Viên, so với Tiểu Viên bọn họ, anh hai của cậu thật sự là quá kém, hiển tại vẫn bắt vô âm tín. Chờ y trở về sẽ ném y cho chó ăn, mình bị một lão nhân cưỡng bạo tất cả đều là tại y.

“Tiểu Vũ, cậu tính trả thù lão sắc lang Phương Nguyên Tùng kia như thế nào? Tuyệt đối không thể tha cho hần!” Tần Lam âm ngoan hỏi, vẻ mặt sát khí.

“Tôi đã nghĩ rồi, tôi muốn gây ông đập lưng ông, lão gia hỏa kia dám cưỡng bạo tôi, tôi liền trả cho hần gấp trăm lần, tìm một đám nam nhân cao lớn cưỡng dâm hần.” Cao Vũ nhếch môi, gương mặt xinh đẹp đáng yêu lộ ra một chút khùng bố. Mẹ nó, một đao giết chết tử lão nhân kia thì quá tiện nghi cho hần, tử lão nhân dám cưỡng gian cậu, cậu cũng muốn cho hần nếm thử mùi vị bị nam nhân cưỡng gian, cậu muốn cho cái mông của hần nổ hoa.

“Được! Chủ ý này không tệ!” Tần Lam và Mã Viên Viên không hện mà cùng gật đầu, không hề thấy Cao Vũ làm vậy quá độc ác.

“Tôi điều tra được hôm kia Phương Nguyên Tùng đã về nước, đêm nay hẳn sẽ đi tham dự sinh nhật của bằng hữu, đêm nay chúng ta sẽ xuống tay!” Cao Vũ cười đến tà ác, cậu đã sớm lên kế hoạch.

“Được, tôi đi gay bar tìm một đám mãnh nam, để cho họ đêm nay hảo hảo “hầu hạ” lão sắc lang kia!” Tần Lam lập tức nói, Mã Viên Viên gật đầu phụ họa.

“Ừm!” Cao Vũ mỉm cười như quỷ Satan, đêm nay nhất định phải làm cho tên vương bát đản kia chỉ còn nửa cái mạng, bị chơi đến tàn phế, hừ ——

Rạng sáng, trên đường lớn trống trải yên tĩnh không có một tiếng động, không có một bóng người, trong không khí tràn ngập một cỗ nguy hiểm quỷ dị.

“Viên Viên, người đã tới chưa?” Một mỹ thiếu niên diện mạo thanh tú tựa như búp bê tinh xảo đứng ở trong một đám người hỏi.

“Vẫn chưa!” Mã Viên Viên phụ trách “giám sát kẻ địch” quay đầu lại, lắc đầu trả lời.

“Mẹ nó, lâu thế này rồi, lão vương bát đản kia sao vẫn chưa xuất hiện, đáng ra hẳn phải tới rồi chứ!” Mỹ thiếu niên đáng yêu không kiên nhẫn mắng, vẻ mặt khó chịu. Bọn họ đã ở chỗ này chờ vài giờ, nhưng vẫn chưa thấy bóng dáng lão súc sinh Phương Nguyên Tùng kia.

“Không có khả năng, chúng ta cứ chờ ở đây, hẳn không có khả năng qua mặt chúng ta! Chấn chấn là vì sinh nhật bằng hữu nên ở lại lâu. Tiểu Vũ, phải kiên nhẫn!” Đứng ở bên cạnh cậu, mỹ thiếu niên tóc xanh vô cùng tuần tú an ủi nói.

Cao Vũ nghiêng răng nghiêng lợi hừ một tiếng, Phương Nguyên Tùng dám để bọn họ chờ lâu như vậy, tội càng không thể tha thứ, nhất định phải hảo hảo thu thập hắn. Cậu quay đầu nhìn đám lưng hùm vai gấu phía sau, đều là tráng nam vẻ mặt dữ tợn, khỏe miệng hiện lên nét cười khùng bố xấu xa, những nam nhân này đều là đặc biệt tỉ mỉ chuẩn bị cho Phương Nguyên Tùng. Bọn họ không chỉ là những tên cuồng bạo lực, mà còn có tính cuồng ngược đãi, tất cả đều dành cho vương bát đản Phương Nguyên Tùng.

Lại đợi hơn mười phút, Mã Viên Viên đột nhiên quay đầu kêu lên: “Ra rồi! Ra rồi!”

Nghe vậy, hai mắt Cao Vũ lập tức sáng ngời, thấy Phương Nguyên Tùng cách đó không xa, không lái xe, một mình chậm rãi đi tới, tóc có chút hỗn độn, khuôn mặt tuần tú ửng đỏ, rõ ràng có uống rượu, hơn nữa đã có chút say.

“Mẹ nó, rốt cuộc cũng ra!” Cao Vũ hiện lên một tia cười vui sướng, chuẩn bị tốt tinh thần, sau đó mang theo đám người Tần Lam xông ra ngoài, bao vây Phương Nguyên Tùng.

Phương Nguyên Tùng nhìn đám người đột nhiên xuất hiện, nhất thời cơn say cũng biến mất, hơi cau mày kiểm. Nhìn thấy Cao Vũ đi đầu, hẳn sẽ sốt một chút, sau đó chợt hiểu ra, tinh mâu lập tức hiện lên một tia cười lạnh.

“Lão nhân đáng chết, đã lâu không gặp!” Cao Vũ đắc ý dào dạt nhìn Phương Nguyên Tùng, cười đến vô cùng vui vẻ. Ha ha ha, cậu rốt cuộc cũng có thể báo thù! Ngày này năm sau sẽ chính là ngày giỗ của lão dâm ma!

“Cậu muốn thế nào?” Phương Nguyên Tùng ngẩng đầu nhìn Cao Vũ, phía sau là một đám hung thần ác sát vạm vỡ ánh mắt lộ ra dâm quang nhưng cũng không kinh hoảng, tò mò hỏi. Xem thế trận này, tiểu tử này chắc chắn là tới tìm hắn báo thù, thật không nghĩ tới mình còn chưa đi tìm mà cậu đã tự động tìm đến.

“Anh nghĩ tôi muốn sao? Vô nghĩa! Đương nhiên là trước tiên hành hung anh một chút, sau đó để những đại ca này luân phiên nhau thao nát cục hoa của anh!” Cao Vũ tà ác cười nói. Ha ha, lão nhân nghe xong nhất định bị dọa đến nhũn cả chân. Hừ! Ai kêu hắn dám cưỡng gian cậu, như này là đã khách khí lắm rồi!

“Cái gì?” Phương Nguyên Tùng đầu tiên là sửng sốt một chút, lập tức ôm bụng cười to, nước mắt đều chảy ra. Hắn không nghe nhầm chứ, tiểu tử này muốn cưỡng dâm hắn?

Thấy thế, Cao Vũ then quá thành giận, nổi trận lôi đình mắng: “Cười cái gì mà cười! Có cái gì buồn cười hả! Tôi nói cho anh biết, hôm nay anh rơi vào tay tôi, anh chết chắc rồi!” Lão gia hỏa này có phải kinh hách quá độ hay không mà biến thành ngu ngốc luôn rồi!

Phương Nguyên Tùng không có chút sợ hãi, vẫn như cũ cười ha ha. Tiểu quỷ này đến lông mao còn chưa dài đủ mà còn dám học trò đe dọa, thật sự là cười chết người.

Cao Vũ tức giận muốn giơ chân, lão gia hỏa này cũng dám coi rẻ cậu, đáng giận!

“Tiểu Vũ, đừng nghe hắn nói vô nghĩa, trước tiên trêu đùa hắn một chút, xem hắn còn dám kiêu ngạo như vậy hay không!” Tần Lam đứng một bên cũng đầy bụng lửa giận nói.

Cao Vũ lửa giận ngút trời lập tức gạt đầu, bảo đám tráng nam đồng thời xông lên.

Phương Nguyên Tùng khinh thường cười lạnh một tiếng, trong mắt tinh quang chợt lóe, bắt lấy một tên tráng nam tiến tới một chiêu đánh ngã, người nọ lập tức té trên mặt đất kêu rên.

Cao Vũ cùng đám người Tần Lam toàn bộ lấp bắp kinh hãi, đều không ngờ Phương Nguyên Tùng có luyện qua võ. Bất quá bọn họ nhanh chóng cười nhạt, luyện qua thì thế nào, hắn dù lợi hại cũng chỉ có một mình, bọn họ nhiều người như vậy kiểu gì cũng hạ được hắn.

Đám tráng nam tiếp tục hung ác đánh về phía Phương Nguyên Tùng, hận không thể xé xác hắn. Phương Nguyên Tùng cao lớn anh tuấn, lại là nam nhân thành thực ổn trọng chính là loại hình yêu thích của bọn hắn.

Phương Nguyên Tùng một chút cũng không đem bọn họ để vào mắt, vẫn như cũ thông dong mỉm cười, sau đó đột nhiên nhảy dựng lên một cước đá bay tráng nam đang tiến đến gần nhất, sau đó lại liên hoàn đá đảo các tráng nam còn lại, đoạt lấy thiết bổng trong tay bọn họ toàn bộ đánh ngã, trong vài phút ngắn ngủi mà những tráng nam hung ác như hổ toàn bộ bị Phương Nguyên Tùng đánh bại.

Cao Vũ, Tần Lam và Mã Viên Viên ngây ngốc nhìn Phương Nguyên Tùng, không thể ngờ đám người mà bọn họ đã dùng số tiền lớn để thuê lại dễ dàng bị đánh ngã như vậy, Phương Nguyên Tùng rốt cục là loại người gì?

Phương Nguyên Tùng nhìn biểu tình kinh ngạc của bọn họ lạnh lùng cười, tiểu tử này chẳng lẽ không biết mình từng tham gia quân ngũ, là bộ đội đặc chủng sao? Mười mấy tráng nam này cũng không phải là đối thủ của hắn.

Cao Vũ nhìn vào màn đêm tối đen, nam nhân mỉm cười giống như quỷ Satan, hai chân không khỏi hơi phát run. Cậu vội vàng an ủi chính mình không cần sợ, tuy rằng đám gay này đã bị Phương Nguyên Tùng xử lý, nhưng bọn họ còn có Viên Viên, Viên Viên cô cùng lợi hại, hắn nhất định có thể đã thương Phương Nguyên Tùng, mình vẫn có thể tiếp tục kế hoạch báo thù.

Cao Vũ vừa định đẩy Mã Viên Viên lên, không nghĩ tới Mã Viên Viên đã mở miệng kêu lên: “Tình thế không ổn rồi, chạy mau!”

Cao Vũ kinh ngạc nhìn Mã Viên Viên, Viên Viên vừa nói gì?

“Đừng thất thần, chạy mau! Tôi đánh không lại hắn!” Không đợi Cao Vũ lấy lại tinh thần, Mã Viên Viên đã lôi cậu và Tần Lam bỏ chạy. Theo tư thế đánh nhau của Phương Nguyên Tùng vừa rồi, hắn biết mình không phải là đối thủ của Phương Nguyên Tùng, người này cực kỳ nguy hiểm.

“Muốn chạy sao, đừng có mơ!” Phương Nguyên Tùng sao có thể để bọn họ chạy thoát, lập tức đuổi theo.

Phương Nguyên Tùng giống như một con báo đốm hung ác, nhắm được con mồi tuyệt sẽ không bỏ qua, Cao Vũ bọn họ chạy vài bước thì bị hắn đuổi theo, hắn duỗi cánh tay dài ra liền bắt được Cao Vũ.

“Tiểu Lam, Viên Viên, mau cứu tôi!” Cao Vũ sợ hãi cầu cứu bằng hữu.

Tần Lam và Mã Viên Viên vô cùng có nghĩa khí, lập tức liền quay đầu đi cứu Cao Vũ, chỉ là bọn họ vừa tới trước mặt Phương Nguyên Tùng, còn chưa kịp động thủ đã bị Phương Nguyên Tùng ngoan độc đá một cái liên té xuống đất, ôm bụng kêu đau.

“Vài tiểu tử vất mũi chưa sạch mà cũng dám vuốt râu hùm, chán sống rồi à!” Phương Nguyên Tùng lãnh khốc nhếch môi, cũng không thèm liếc Tần Lam và Mã Viên Viên ở trên đất một cái, đưa Cao Vũ rời đi. Đối với đám đồng lõa chỉ cần giáo huấn một chút là đủ, nhưng còn em trai của Cao Vân, không những dám lừa hắn còn muốn tìm người cường dân hắn, phải cẩn thận tính sổ rõ ràng!

“Buông ra! Vương bát dẫn, lão dâm ma, anh muốn mang tôi đi đâu... Mau thả tôi ra, cứu tôi với...” Cao Vũ liều mạng giãy dụa, dùng sức đánh Phương Nguyên Tùng. Mẹ nó, sự tình sao lại biến thành như vậy? Cậu không chỉ không báo thù thành công, ngược lại còn đưa dê vào miệng cọp, lần này mình thật sự chết chắc rồi, lão gia hỏa này nhất định sẽ phanh thây mình, ô ô...

“Ầm ỉ chết mất, im lặng cho lão tử!” Phương Nguyên Tùng nhú mày, lấy tay đánh vào sau gáy Cao Vũ, Cao Vũ lập tức hôn mê bất tỉnh.

Phương Nguyên Tùng vừa lòng cười, cuối cùng cũng thanh tĩnh, đem Cao Vũ đang hôn mê khiêng trên vai, nhanh chóng biến mất ở trong đêm tối yên tĩnh.

Tần Lam và Mã Viên Viên nằm trên mặt đất không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Phương Nguyên Tùng đem bạn tốt mang đi...

Cao Vũ tỉnh lại trong cơn đau đớn, cậu mở mắt ra thấy mình bị treo lên, hơn nữa cả người trần trụi, thân thể trắng như tuyết đến một mảnh vải che thân cũng không có. Cao Vũ lập tức giãy dụa, không biết là tên vương bát dẫn nào không biết xấu hổ, dám biến mình thành như vậy.

“Cậu tỉnh rồi!” Trong lúc Cao Vũ đang cố gắng gỡ dây thừng trên tay chạy trốn, phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm trầm thấp khàn khàn của nam nhân.

Phương Nguyên Tùng? Cao Vũ đầu óc hỗn loạn lập tức tỉnh táo nhớ lại hết tất cả, phản ứng đầu tiên của cậu là nhắm mắt lại —— giả bộ ngủ.

“Đừng giả bộ ngủ, tôi biết cậu đã tỉnh!” Nam âm dễ nghe ở gần phía trước, chứng tỏ nam nhân từ sau đã đi đến trước mặt của cậu.

Cao Vũ ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục giả bộ ngủ. Hiện tại đã rơi vào tay Phương Nguyên Tùng, mở mắt ra liền thấy biểu tình đáng sợ của hắn, đứa ngốc mới mở mắt.

“Tưởng giả bộ ngủ là thoát được sao? Thật là buồn cười! Nếu một giây sau cậu không mở to mắt ra, tôi lập tức đổ xăng phóng lửa cháy chết cậu!” Phương Nguyên Tùng trào phúng nhếch môi, tàn khốc cười lạnh nói.

Cao Vũ chỉ có thể bất đắc dĩ mở to mắt, khiếp đảm nhìn gương mặt anh tuấn đáng sợ giống Satan phía trước, hỏi: “Anh muốn thế nào?”

“Cậu nhiều lần lừa giỡn tôi, còn muốn tìm người cưỡng dâm tôi, nếu đổi thành là cậu, cậu muốn làm thế nào? Cao Vũ!” Phương Nguyên Tùng cười đến rất mê người, nhưng trong mắt là một mảnh lạnh như băng, một chút ý cười cũng không có.

Nghe được câu cuối cùng, Cao Vũ sửng sốt một chút, lão gia Phương Nguyên Tùng này biết tên của cậu? Vậy chẳng phải là hắn đã biết hết chân tướng, biết Cao Vân là anh trai của mình, tất cả đều là do ca ca bọn họ giở trò quỷ sao!

“Cao Vũ là ai? Tôi biết hắn sao?” Cao Vũ quyết định trước hết giả ngu, sau đó tính sau.

“Cao Vũ, cậu thật giỏi giả bộ! Đừng nói với tôi, cậu bị mất trí nhớ!” Phương Nguyên Tùng đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười ha ha, thu hồi tươi cười hung ác năm đầu trường mất với Cao Vũ.

Chủ ý này thật sự là không tệ, Cao Vũ thật sự rất muốn nói cho Phương Nguyên Tùng rằng mình bị mất trí nhớ, nhưng nhìn biểu tình hung ác như quỷ kia, cậu thật sự không có can đảm.

“Tôi nói cho cậu, tôi đã điều tra rõ ràng tất cả, tiểu tử cậu không cần giả bộ nữa.” Phương Nguyên Tùng buông cậu ra, nở nụ cười mê người, ngồi vào ghế sofa trước mặt Cao Vũ.

Cao Vũ không nói chuyện, chỉ cảm thấy thật sự là trời hại mình rồi! Trả thù Phương Nguyên Tùng thất bại đã không hay rồi, bây giờ Phương Nguyên Tùng còn biết chân tướng, biết được mình lần trước nói dối lừa hắn, mình sống sao đây? Sớm biết thế này, trước kia mình nên thường xuyên thắp hương bái Phật thì trong thời điểm quan trọng này còn có thể khẩn cầu Phật tổ.

“Tôi hỏi cậu, anh cậu Cao Vân đang ở đâu?” Phương Nguyên Tùng nâng chén rượu đỏ, nhấp một ngụm hỏi. Sau khi biết chân tướng, hắn đã phái người đi tìm Cao Vân, nhưng Cao Vân cứ như là biến mất khỏi địa

cầu, tìm như thế nào cũng không có manh mối. Hắn đang chuẩn bị tìm đến đệ đệ của Cao Vân để hỏi tung tích của Cao Vân thì tiểu hồn đản này lại chủ động dâng đến cửa.

“Tôi không biết!” Cao Vũ lắc đầu, trong đầu không ngừng tìm biện pháp thoát thân. Hiện tại cậu bị treo lên, hai tay bị trói, cho dù có sức cũng không thể thoát được. Hơn nữa cho dù có cơ hội cởi được dây thừng, lão gia hỏa này nhất định sẽ tóm lại, mình căn bản là không thể chạy thoát khỏi tay hắn. Nghĩ tới nghĩ lui, biện pháp duy nhất chỉ có thể là — “lừa gạt”!

“Cậu nói lại lần nữa xem!” Phương Nguyên Tùng nâng mày kiếm, hung ác nham hiểm nhìn cậu, thanh âm băng lãnh hù chết người.

“Tôi thề, tôi thật sự không biết anh tôi đi đâu, tôi cũng đang tìm y. Thúc thúc, kỳ thật tôi và anh đều đáng thương giống nhau, đều bị hại cả.” Cao Vũ chảy hai giọt nước mắt, đáng thương nức nở nói.

“Hừ! Như thế nào?” Phương Nguyên Tùng nâng mày kiếm, tò mò hỏi. Dựa vào kinh nghiệm lần trước, tiểu tử này lại muốn diễn trò, bất quá hẳn rất tò mò cậu sẽ làm như thế nào.

“Thúc thúc, anh có điều không biết. Cao Vân và tôi thật ra cũng không phải ruột thịt, tôi được cha mẹ y nhận nuôi từ cô nhi viện, trên danh nghĩa là huynh đệ, nhưng thật ra là chủ tớ. Ở ngoài tôi là tiểu thiếu gia Cao gia, thực tế tôi còn không bằng con chó ở Cao gia nữa. Từ nhỏ đến lớn, Cao Vân thường xuyên đánh tôi mắng tôi, dùng mọi cách tra tấn nhục mạ tôi, y vào mình là thiếu gia mà không coi tôi ra gì. Tôi từ nhỏ đến lớn không biết bị y ngược đãi và tra tấn bao nhiêu lần, tôi quả thực so với cải thìa còn khổ hơn!” Cao Vũ bắt đầu khóc lóc kể lể “huyết lệ sử” của mình, nước mắt không ngừng theo hốc mắt chảy ra, nếu không phải hai tay bị trói, cậu còn có thể dùng thêm ngôn ngữ cơ thể, diễn tả “bất hạnh” của mình.

“Thật là chuyện cũ đau lòng đến tê tâm liệt phế, khiến mọi người rơi lệ!” Phương Nguyên Tùng trầm mặc một lúc lâu, lộ ra một chút tươi cười không rõ, vô cùng “cảm động” nói. Phương Nguyên Tùng hẳn đời này chưa từng bội phục ai, nhưng hôm nay không thể không nói hẳn vô cùng bội phục tiểu tử này. Hắn sống hơn 30 năm chưa từng gặp ai giỏi thêu dệt chuyện xưa như tiểu tử này, cậu kể chuyện xưa thật sự là thiên hạ đệ nhất.

“Thúc thúc, anh nói thân phận giống như tôi, Cao Vân bảo tôi làm cái gì, tôi có thể không làm sao? Anh không biết Cao Vân có bao nhiêu tàn nhẫn đâu, chỉ cần tôi không nghe lời y, y sẽ thả chó cắn ta. Lần này đi phá hỏng hôn lễ của anh tất cả đều là y ép tôi làm, y nói nếu tôi không ngoan ngoãn nghe lời, y sẽ giết tôi cho chó ăn, tôi vì bất đắc dĩ mới hại anh!” Cao Vũ thấy Phương Nguyên Tùng tựa hồ đã có chút tin, lập tức “gia tăng tiến công”, kể mình càng thêm đáng thương, khóc đến hai mắt sưng lên.

“Cậu thật sự rất đáng thương!” Phương Nguyên Tùng gạt đầu tỏ vẻ “đồng tình”.

“Thúc thúc anh thấy tôi đáng thương như vậy thì hãy thả tôi đi! Tôi sẽ lập công chuộc tội, giúp anh tìm Cao Vân, loại người tàn nhẫn giống như Cao Vân, lòng dạ hẹp hòi, vô sỉ biến chất, anh không thể buông tha cho y, tìm được y nhất định về sau phải dùng khổ hình tàn nhẫn nhất tra tấn y.” Cao Vũ đáng thương hề hề cầu xin, trong lòng hận nghiêng răng nghiêng lợi, tất cả những gì cậu nói đều xuất phát từ tiếng lòng chân thật từ nội tâm. Lão ca đáng chết không có lương tâm, gây họa rồi chạy trốn một mình, để một mình cậu đối mặt với sự giận giữ của Phương Nguyên Tùng, chờ tìm được y về không ăn thịt mới là lạ.

“Cậu thật sự nghĩ như vậy sao?” Phương Nguyên Tùng đắm chiêu cười nói. Tiểu tử này lại còn giúp hắn đi trả thù anh trai mình, thật là có ý tứ!

“Đương nhiên.” Cao Vũ vội vàng gạt đầu, “Loại cặn bã giống như Cao Vân, trời tru đất diệt, cho dù đem y bắn chết cũng quá hơi.”

“Cám ơn đề nghị của cậu, đợi khi tìm được Cao Vân tôi sẽ suy nghĩ.” Phương Nguyên Tùng gạt đầu.

“Thúc thúc, vậy anh mau thả tôi ra, để tôi giúp anh tìm Cao Vân! Tôi sẽ nhanh chóng giúp anh tìm được y!” Cao Vũ nhân cơ hội đánh xà thượng côn, trong lòng cười thâm: Mẹ nó, tử lão nhân này thật sự là ngốc chết, dễ dàng bị mình lừa. Hừ! Chờ hắn thả cậu ra, cậu liền lập tức đi tìm hắc bang đem lão gia hỏa này chôn, tránh họa về sau!

“Không được!” Phương Nguyên Tùng lắc đầu, vẻ mặt rất có lỗi.

“Vì sao? Tôi không phải đã nói, tôi vô tội sao! Tôi thề với anh, tất cả đều là do Cao Vân, tôi chỉ là đồng lõa đáng thương bị bắt buộc, tôi chưa từng nghĩ muốn hại anh!” Cao Vũ lập tức kêu to, trong lòng đem tổ tông mười tám đời của Phương Nguyên Tùng mắng một lượt.

“Cho dù chuyện hôn lễ không liên quan đến cậu, vậy chuyện đêm nay cũng không thể nói là do người khác ép cậu đi!” Phương Nguyên Tùng cười lạnh nói.

“Thức thức, nói đến chuyện đêm nay, anh càng phải thả tôi ra!” Cao Vũ vội vàng nói.

“Vì sao?” Phương Nguyên Tùng tò mò hỏi, tiểu tử này lại muốn nói gì buồn cười đây.

“Thức thức, đêm nay tôi làm như vậy là vì muốn cứu anh!” Cao Vũ vẻ mặt chân thành nói.

Phương Nguyên Tùng thiếu chút nữa ôm bụng cười cười to, tiểu tử này nói tìm người đến đánh hấn, sau đó muốn cưỡng dâm hấn là vì cứu hấn?! Tiểu tử này thật sự là rất thú vị, kiểu gì cậu cũng nói được, nghĩ rằng mình sẽ tin sao!

“Như thế nào?” Phương Nguyên Tùng cố nín ý cười, siêu cấp cảm thấy hứng thú hỏi.

“Chẳng lẽ thức thức đã quên, ở Nhật Bản anh thao tôi đến tả tơi, sau khi bạn trai tôi biết vô cùng tức giận, quyết định muốn giết ạn, sau đó thiên đạo vạn quả, giúp tôi báo thù! Tuy rằng tôi rất tức giận thức thức làm như vậy với tôi, phá hỏng chuyện tình cảm của tôi, nhưng tôi cảm thấy tội của thức thức không đáng chết, cho nên đã cầu xin bạn trai tôi khiển trách anh một chút thì tốt rồi, nhưng bạn trai tôi vẫn không đáp ứng! Tôi phải cầu hấn đến gây cả lưỡi, hấn mới miễn cưỡng đáp ứng, nhưng hấn nói để người ta cưỡng bạo anh một lần mới buông tha cho anh! Cho nên nói về chuyện đêm nay, tôi là vì cứu anh mới làm như vậy, anh không thể trách tôi!” Cao Vũ giả bộ vẻ mặt then thùng nói, gương mặt đáng yêu có chút đỏ ửng, đem chính mình nói rất vĩ đại.

“Nếu vậy, theo như lời của cậu, tôi không chỉ không nên trách cậu mà còn phải cảm tạ cậu sao! Cậu thật là thiện lương, tôi cưỡng gian cậu, cậu không chỉ không hận tôi mà còn nghĩ cách cứu tôi, tôi thật sự rất cảm động!” Phương Nguyên Tùng gật đầu mỉm cười, chân thành “cảm kích” nói, trong mắt hiện lên một tia trào phúng. Hấn không còn gì để nói với xú tiểu tử này nữa rồi, hấn không muốn nghe thêm gì nữa, nếu nghe tiếp hấn sợ sẽ nhịn không được mà bóp chết cậu. Con mẹ nó, tiểu tử đáng chết này tưởng hấn ngu à, hay nghĩ hấn là tiểu hài tử ba tuổi, nhược trí đến mức tin chuyện ma quỷ này! Bất quá, không hổ là em trai của Cao Vân mặt hồ ly, vừa giáo hoạt vừa gian trá, chưa trưởng thành mà đã “thông minh” như vậy, trưởng thành rồi khẳng định so với ca ca Cao Vân của cậu còn giả dối hơn gấp ngàn lần.

“Đúng vậy! Thức thức, cho nên anh mau thả tôi ra, còn phải hảo hảo cảm ơn tôi, tôi còn là ân nhân cứu mạng của anh!” Cao Vũ cười tủm tỉm nói, ở trong lòng đắc ý cười ha ha. Cậu thật sự là một thiên tài, biện pháp vi diệu như vậy mà cũng có thể nghĩ ra được, chỉ cần nói như vậy Phương Nguyên Tùng không chỉ không hận cậu, nói không chừng còn sẽ hảo hảo cảm tạ cậu một phen, cậu càng ngày càng cảm thấy mình quá thông minh!

Phương Nguyên Tùng không nói gì, nhìn thẳng vào cậu, chăm chú nhìn cậu thật lâu, rốt cuộc nhịn không được cất tiếng cười to. Hôm nay hấn rốt cuộc hiểu được cái gì là vô sỉ thật sự, tiểu quỷ đáng chết này tuyệt đối là tên vô sỉ nhất mà hấn từng gặp, lại còn bịa chuyện ma quỷ này nọ, còn nói mình là ân nhân của hấn, vô sỉ kể công trước mặt hấn, khiến hấn cười đau hết cả bụng.

“Thức thức, anh cười cái gì?” Cao Vũ hoài nghi nhìn Phương Nguyên Tùng, lão gia hỏa này làm sao vậy, cười đến khoa trương như vậy, mình có phải đã để lộ sơ hở gì không?

Phương Nguyên Tùng như cũ không có trả lời, cười đứng lên đi đến trước mặt Cao Vũ, đột nhiên vỗ tay.

“Thức thức, anh đang làm gì?” Cao Vũ càng thêm nghi hoặc, hạnh mâu lập tức nâng lên. Lão gia hỏa này đang đùa cái gì vậy, chẳng lẽ hấn không tin lời nói của mình? Thế quái nào, mình diễn đạt như vậy, chưa có ai không bị mình lừa, lão đáng chết này đáng ra cũng phải bị lừa mới đúng!

“Tôi vỗ tay cho cậu đấy! Cậu diễn thật sự quá tuyệt vời, khiến tôi nhịn không được phải vỗ tay cho cậu, hảo hảo khen ngợi cậu một chút!” Phương Nguyên Tùng tươi cười nhìn cậu, khóe miệng hiện lên một tia châm chọc.

Cao Vũ trong lòng kêu to không ổn, xong rồi, bị vạch trần rồi. Cậu vội vàng chảy ra hai giọt nước mắt oan uổng, “Thức thức, tôi không rõ anh đang nói gì, tôi diễn cái gì? Tôi diễn gì chứ, những điều tôi nói tất cả đều là sự thật, tôi có thể thề với trời, nếu tôi nói một lời nói dối, tôi sẽ...”

“Thôi, tôi không có hứng thú nghe lại mấy câu chuyện ma quỷ hết chuyện này đến chuyện khác của cậu! Cậu nói dối mãi không thấy mệt sao? Cậu không phiền nhưng lão tử phiền” Phương Nguyên Tùng không kiên nhẫn cười lạnh cắt lời cậu.

“Thức thức, tôi không nói dối, tôi...” Cao Vũ muốn giải thích, nhưng lại bị Phương Nguyên Tùng ngắt lời.

“Câm miệng! Cậu nghĩ lão tử bị ngu đến mức tin mấy câu chuyện ma quỷ ngay cả tiểu hài tử lên ba cũng không tin à! Cao Vũ!” Phương Nguyên Tùng buồn cười lắc lắc đầu, lớn tiếng nổi giận mắng.

Cao Vũ ở trong lòng tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, con mẹ nó, lão đáng chết này căn bản không tin lời mình, vậy mà mình còn ngu ngốc nghĩ là hấn tin mà liều mạng diễn. Hiện tại làm sao bây giờ?

Cao Vũ trong lòng tuy rằng tức chết rồi, nhưng ở ngoài lại là bộ dáng đáng thương hề hề như cũ, điềm đạm đáng yêu nhìn Phương Nguyên Tùng, cho dù đã bị vạch trần, nhưng cậu cũng hết cách, chỉ có thể giả bộ. Cao Vũ ủy khuất khóc nói: “Tôi thật sự không có lừa anh, thức thức, anh phải tin tôi, ô ô...”

Phương Nguyên Tùng bất đắc dĩ than dài một tiếng, xem ra không dạy dỗ tiểu tử này một chút, cậu sẽ không thành thật.

Phương Nguyên Tùng lạnh lùng cười, đột nhiên bắt lấy hạ thể của Cao Vũ đang bại lộ trong không khí, dùng sức kéo ra, Cao Vũ đau đến lập tức kêu thảm thiết.

“A ——” Cao Vũ đau đến nước mắt chảy ròng, cảm thấy tiểu đệ đệ phía dưới sắp bị Phương Nguyên Tùng chặt đứt. “Vương bát dẫn, anh làm gì? Mau buông ra, đau quá...”

“Xú tiểu tử, hiện tại thành thật trả lời câu hỏi của tôi, bằng không lão tử liền phế đi tiểu huynh đệ của cậu, cho cậu thành thái giám!” Phương Nguyên Tùng kéo càng dùng sức, âm ngoan cười nói.

Cao Vũ nào dám nói không, vội vàng gật đầu. Lão đáng chết này thật là quá âm hiểm ác độc, nắm lấy nam căn của cậu mà uy hiếp. Nếu hấn thật sự kéo hỏng của mình, cho mình thành thái giám thì làm sao bây giờ!

“Cậu có phải em trai cùng cha cùng mẹ với Cao Vân hay không?” Khuôn mặt tuần tú của Phương Nguyên Tùng lộ ra một chút vừa lòng tươi cười, hỏi. Kỳ thật vấn đề này căn bản không cần hỏi, hấn sớm đã biết rồi, Cao Vũ xú tiểu tử này không biết hấn về nước đã thuê thám tử tư điều tra cậu đến nhất thanh nhị sở, chuyện trước đây tất nhiên đều biết, còn dám nói dối lừa hấn nói mình là con nuôi, đúng là chán sống!

“Không phải!” Cao Vũ lắc đầu, đau đến xanh cả mặt. Tiểu đệ đệ của cậu đau quá, sắp bị lão đáng chết này này kéo đứt, lão súc sinh này con mẹ nó không phải người, cậu nhất định phải đem hấn xé thành trăm mảnh, thiên đao vạn quả.

“Không phải? Xem ra cậu vẫn không hiểu được lời tôi nói!” Phương Nguyên Tùng hơi nhú mày, khoe miệng cười lạnh như băng, kéo càng dùng sức. Thật sự là sắp chết đến nơi, còn không biết hối cải!

“A ——” Lại là một tiếng kêu thảm thiết đáng thương đến cực điểm, Cao Vũ đau đến sắp ngất đi. “Ô ô... Tôi là... Tôi là...” Cao Vũ vội vàng gật đầu, cậu biết nếu cậu không thừa nhận, Phương Nguyên Tùng nhất định sẽ biến cậu thành thái giám.

“Là gì?” Phương Nguyên Tùng uống một ngụm rượu đỏ, lưỡi biếng hỏi, buông tiểu ngọc hành của Cao Vũ ra phân nửa.

“Ô ô... Tôi là... Tôi là Cao Vũ, tôi là em trai cùng cha... cùng mẹ với Cao Vân ô ô... xin... xin anh mau buông ra... Ô ô...” Cao Vũ đau đến ngay cả khí lực nói chuyện đều không có, hạ thể cho dù không bị Phương Nguyên Tùng kéo đứt, cũng bị hấn niết đau. Lão gia hỏa này khí lực thật lớn, thật đáng sợ, cậu đau muốn chết! Ai tới cứu cậu đi, cậu không muốn làm thái giám, không có tiểu đệ đệ, cậu đi tiểu như nào! Ô ô ô ô ô...

“Vậy tất cả những gì cậu nói trước đó đều là lừa tôi?” Phương Nguyên Tùng cười lạnh, hơi tăng lực đạo trên tay. Thật sự là đồ dê tiện, không thấy quan tài không đổ lệ. Hấn biết rõ Cao Vũ lừa hấn, nhưng muốn

chính miệng hỏi cậu, nếu xú tiểu tử này không thành thật, chứng minh tiểu tử này là kẻ siêu dối trá, hẳn phải dùng khổ hình mới được.

Cao Vũ ngẩng đầu cũng không dám nhìn ánh mắt của Phương Nguyên Tùng, sợ hãi khẽ gật đầu. Hôm nay cậu trăm phần trăm chết chắc rồi, cậu cũng không dám tưởng tượng mình sẽ chết khó coi ra sao, cũng không biết lão súc sinh này có lòng từ bi hay không mà giữ lại mạng cho cậu. Đáng thương cậu chính trực xinh đẹp mới mười sáu tuổi, nhân sinh tốt đẹp vừa mới vừa bắt đầu mà đã chết thảm! Ô ô, cậu thật sự rất đáng thương, cậu còn chưa muốn chết! Cậu muốn sống, cậu nhất định phải nghĩ cách sống sót!

“Được, cậu cũng dám gạt tôi!” Phương Nguyên Tùng khinh thường hừ lạnh một tiếng nổi giận mắng.

“Ô ô... Tôi không cố ý, thúc thúc, xin tha cho tôi... Ô ô... Tôi biết sai rồi, sau này tôi không dám nữa ... Ô ô ô...” Cao Vũ vội vàng quay đầu nhìn Phương Nguyên Tùng, đáng thương hề hề đau khổ cầu xin.

“Cậu thật sự biết sai rồi?” Phương Nguyên Tùng nét mặt biểu lộ một chút trào phúng tươi cười, tiểu tử này nói mình biết sai rồi, hẳn căn bản không tin. Tuy rằng nhận thức tiểu tử này cũng không lâu, trước đây hẳn cũng chỉ thấy được ba phần, nhưng tiểu tử này siêu quỷ quái, miệng đầy lời nói dối, lời cậu nói không thể tin tưởng dù chỉ một câu. Hừ! Cậu nghĩ mình bị lừa một lần, còn có thể bị lừa lần thứ hai sao!

“Ừ, thúc thúc, anh nhất định phải tin tôi, tôi thật sự biết sai rồi!” Cao Vũ gật đầu như già tở, hoàn toàn không biết mình đã không có tín dụng, bất luận nói gì Phương Nguyên Tùng đều không tin.

“Được! Tôi tin cậu, nhưng nói miệng không có bằng chứng, cậu chứng minh cho tôi xem!” Tinh mâu mê người hiện lên một tia tính kế.

“Được, anh muốn tôi chứng minh như thế nào?”

“Nói cho tôi biết anh cậu Cao Vân hiện tại đang ở đâu?” Phương Nguyên Tùng cười tủm tỉm hỏi.

“Tôi không biết!” Cao Vũ trợn trừng mắt, sao lại là vấn đề này.

“Xem ra cậu còn chưa ăn đủ đau khổ, thật sự phải biến thành thái giám mới có thể thành thật khai ra!” Phương Nguyên Tùng thu hồi tươi cười kéo khuôn mặt tuấn tú xuống, thô bạo nói.

“Thúc thúc, tôi không có lừa anh, tôi vừa rồi đã muốn nhắc anh, tôi thật sự không biết anh tôi đang ở đâu, tôi cũng đang tìm y khắp nơi!” Cao Vũ ở trong lòng mắng Cao Vân đến xối cả máu chó, hận chết ca ca. Cao Vũ rất cuộc xui xẻo như nào mà lại có loại ca ca như Cao Vân, y lúc trước đã nói rõ sẽ chịu tất cả mọi trách nhiệm, kết quả cậu bị sát thân Phương Nguyên Tùng này làm thịt thì y chết ở đâu! Ô ô, cậu sẽ đoạn tuyệt quan hệ huynh đệ với Cao Vân, cậu không cần Cao Vân làm ca ca!

“Cao Vũ, cậu không cần thử tính nhẫn nại của tôi, tính nhẫn nại của tôi có giới hạn! Cậu tốt nhất thừa dịp tôi còn chưa phát hỏa nói chỗ của Cao Vân cho tôi biết, bằng không đừng trách tôi tâm ngoan thủ lạt!” Phương Nguyên Tùng không kiên nhẫn cảnh cáo. Đối với xú tiểu tử này hẳn đã nhẫn đến cực hạn, nếu không phải muốn tìm được chỗ của Cao Vân, cậu còn có giá trị lợi dụng, hẳn sớm đánh cậu thành tàn phế, sau đó dùng phương pháp tàn nhẫn nhất làm thịt cậu.

“Ô ô, thúc thúc, lần này tôi không có lừa anh, tôi thật sự không biết anh tôi ở đâu! Cho dù anh giết tôi cũng vô dụng!” Cao Vũ gào khóc, lần này là khóc thật, phát ra từ nội tâm. Phương Nguyên Tùng vẫn ép hỏi chỗ lão ca của cậu, nhưng cậu thật sự không biết, nếu cậu biết chỗ của lão ca, cậu nhất định sẽ nói cho Phương Nguyên Tùng, lão ca hại cậu thảm như vậy, cậu tuyệt đối sẽ không tha cho y! Đáng tiếc!

Con mẹ nó, thật sự là càng nghĩ càng không ra, cậu vì sao lại khổ như vậy, rõ ràng chủ mưu là lão ca, cậu chỉ là đồng lõa, nhưng lão ca lại không biết đang ở nơi nào tiêu dao khoái hoạt, đáng thương cậu lại một mình một người ở trong này chịu sự trả thù của Phương Nguyên Tùng! Ô ô ô, cậu hận chết y!

Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ khóc lóc nước mắt, thương tâm vô cùng, trong mắt hiện lên một tia u quang, bắt đầu hoài nghi chẳng lẽ Cao Vũ thật sự không biết Cao Vân đang ở đâu. Nhớ tới báo cáo thám tử từ đưa tới, trong khoảng thời gian này Cao Vân xác thực một lần cũng không liên hệ với Cao Vũ.

“Đừng khóc! Tôi hỏi cậu một lần cuối, cậu thật sự không biết anh cậu đã chạy đi đâu sao?” Phương Nguyên Tùng nhìn thẳng Cao Vũ, ánh mắt sắc bén như đao, giống như muốn nhìn thấu Cao Vũ.

“Thúc thúc, anh rút cuộc muốn tôi nói mấy lần nữa anh mới chịu tin đây, tôi thật sự không biết anh tôi ở đâu! Từ lần trước sau khi phá hỏng hôn lễ của anh, tôi không gặp qua y! Anh không tin, tôi có thể thề với trời!” Cao Vũ thật sự là khóc không ra nước mắt, thật sự cậu nói dối nhiều lắm, lời cậu nói Phương Nguyên Tùng đều không muốn tin, cho dù là nói thật hẳn cũng không nghe.

“Đủ rồi! Đừng thề với tôi, cậu thề thối lắm, hoàn toàn không thể tin!” Phương Nguyên Tùng khinh thường mắng. Xem ra Cao Vũ tiểu tử này thật sự không biết Cao Vân ở đâu, xú tiểu tử này tuy rằng là kẻ dối trá, nhưng là loại nhu nhược, rõ ràng vô cùng sợ chết. Biết sẽ bị bức bách giáo huấn, nếu biết Cao Vân ở đâu, cậu đã sớm chịu không nổi nói ra.

Nếu tiểu tử này thật sự không biết Cao Vân ở đâu, hiện tại xử trí như thế nào đây? Thả cậu? Đương nhiên là không thể, xú tiểu tử này tuy rằng không phải chủ mưu thì cũng là đồng lõa, hơn nữa lần này còn dám dẫn người đến vây ẩu hấn, còn muốn luân phiên cường bạo “cúc hoa” của hắn, hắn tuyệt không thể tha! Giết cậu? NO! Hắn còn muốn lưu cậu lại để tìm Cao Vân, tuy rằng xú tiểu tử này hiện tại cũng không biết Cao Vân ở đâu, nhưng hắn tin chỉ cần Cao Vũ ở trong tay hắn, vương bát đần Cao Vân kia sớm muộn cũng chủ động tìm đến! Hừ! Đến lúc đó hắn không lột da hồ ly của Cao Vân, hắn sẽ không tên là Phương Nguyên Tùng! Hơn nữa Cao Vũ tiểu tử này có “ý tứ” như vậy, giết cậu rất đáng tiếc, lưu cậu lại bên người làm một món đồ chơi giải sầu cũng không tệ!

Cao Vũ trầm mặc không nói, xấu hổ cười hai tiếng, trong lòng cũng không thoải mái mà mắng: Mẹ nó, lão chết tiệt làm sao nói khó nghe như vậy, cái gì mà cậu thề thối lắm, cái này gọi là thông minh, hiểu hay không!

“Tiểu tử, cậu tốt nhất đừng để tôi biết cậu lừa, bằng không tôi nhất định sẽ ném cậu vào hồ cá sấu, cho cậu biết cùng cá sấu KISS là tư vị gì!” Phương Nguyên Tùng nâng cằm cậu, lãnh tà mỉm cười nói. Ngụ ý chính là nếu Cao Vũ dám lừa hắn, hắn liền đem Cao Vũ cho cá sấu ăn.

“Thúc thúc, anh rút cuộc cũng đồng ý tin ta! Thật tốt quá!” Cao Vũ kích động kêu lên, khoe miệng vui vẻ dương lên. A di đà phật, ông trời có mắt, cậu đại nạn không chết tránh được một kiếp, sau khi cậu trở về nhất định sẽ lập tức đi phật đường thấp hương cảm tạ thần linh khắp nơi.

“Cậu không cần cao hứng quá sớm! Tiểu tử, tuy rằng tôi tin lời, nhưng giữa chúng ta vẫn nên tính toán rõ ràng!” Phương Nguyên Tùng cười lạnh nói, trong lòng thật sự không còn gì để nói với Cao Vũ. Hắn cho tới bây giờ chưa thấy ai có biểu tình biến hóa nhanh như vậy, một giây trước còn khóc chết đi sống lại, giây tiếp theo lập tức mặt mày hớn hở.

“A! Thúc thúc, chúng ta cũng không thù không oán, cái gì mà có cừu tất báo! Nếu là chuyện lần trước phá hỏng hôn lễ của anh, ở Nhật Bản không phải đã báo rồi sao!” Cao Vũ lập tức xụ khuôn mặt nhỏ nhắn, nhớ tới lần trước ở Nhật Bản bị Phương Nguyên Tùng cường bạo, cướp đi lần đầu tiên quý giá, cậu liền hận nghiêng răng nghiêng lợi, đó là sỉ nhục vĩnh viễn của Cao Vũ!

“Cậu còn nhớ rõ đến nhất thanh nhị sở! Vậy là tốt rồi, chúng ta có thể chậm rãi tính rõ ràng! Vụ hôn lễ, tôi ở Nhật Bản đã trả xong! Nhưng chuyện đêm nay còn chưa tính, cậu sẽ không quên chứ!” Phương Nguyên Tùng cười vô cùng mê người, tiếng nói trầm thấp không giống uy hiếp mà giống như biện hộ với tình nhân.

“Anh muốn thế nào?” Cao Vũ cảm thấy thật vất vả, nhân sinh vừa lộ ra một ánh mặt trời lại bị hắc ám bao phủ toàn bộ.

“Lấy, thân, chuộc, tội!” Phương Nguyên Tùng cười càng sâu, càng mê người, ở bên tai Cao Vũ nói từng chữ một.

“Cái gì?” Cao Vũ sửng sốt một chút, lập tức kêu to. Gậy ông đập lưng ông, lão đáng chết này chẳng phải là muốn tìm người đến cưỡng dâm cậu? Má ơi, cứu với!

“Cậu đối với tôi như thế nào, tôi đương nhiên cũng muốn như vậy, phải hảo hảo đáp lễ cậu mới được!” Phương Nguyên Tùng hơi mỉm cười, ôn nhu nói. “Cậu nói tôi tìm người đến cưỡng dâm cậu có được không? Mười người? Quá ít! Hai mươi người? Hai mươi người không tệ! Cậu tuy là nam sinh, bắt quá tư vị lại không tệ, so với nữ nhân còn tuyệt hơn, tôi nghĩ nam nhân nhất định sẽ vô cùng thích cậu!” Phương Nguyên Tùng vuốt ve thân thể trắng nõn như tuyết bóng loáng như ngọc của Cao Vũ, ngón tay còn nhẹ nhàng phất

qua thù du nở rộ màu đỏ trên ngực, Cao Vũ lập tức hít lạnh khí. Phương Nguyên Tùng trong mắt hiện lên một tia cười, thật đúng là mẫn cảm!

Cao Vũ choáng váng, cậu không có nghe sai đi! Lão ghê tởm biến thái này muốn tìm hai mươi người đến cưỡng dâm cậu! Má ơi, hai mươi người?! Bị cưỡng dâm xong cậu còn sống nổi sao!

“Không! Thúc thúc, xin anh đừng làm như vậy! Anh đừng tìm người đến cưỡng dâm tôi! Tôi xin anh đấy!” Cao Vũ đau họng khóc lớn, đáng thương vô cùng cầu xin nói.

“Trông cậu khóc đáng thương chưa kìa, cậu sợ bị cưỡng dâm sao?” Phương Nguyên Tùng sung sướng cười hỏi, khuôn mặt tuần tú lộ vẻ vừa lòng.

“Thúc thúc, chỉ cần anh không cho người cưỡng dâm tôi, anh bảo tôi làm gì đều được! Tôi cầu xin anh, anh từ bi đáng thương tôi còn trẻ người non dạ, bị kẻ gian lừa bịp, cho nên nhất thời hồ đồ mới dám ở động thủ trên đầu thái tuế, anh tha cho tôi đi!” Cao Vũ gật đầu như giã tỏi, khóc càng đáng thương. Trong lòng nghĩ nếu cậu có thể tránh được kiếp nạn lớn này, cậu thề nhất định phải dùng số tiền lớn đi tìm siêu cấp sát thủ giết chết Phương Nguyên Tùng lão chết tiệt này, lão súc sinh này lằng nhục tra tấn cậu, cho dù đem hán ngũ mã phanh thây cũng không đủ.

“Thật sự chỉ cần không tìm người cưỡng dâm cậu, bắt cậu làm gì đều được?” Phương Nguyên Tùng tà ác cười. Hắn đang chờ những lời này của xú tiểu tử.

“Thật! Thúc thúc, chỉ cần anh không tìm người cưỡng dâm tôi, anh bảo tôi lên núi đao, xuống biển lửa đều được!” Cao Vũ vội vàng gật đầu, dù sao Phương Nguyên Tùng lại không có khả năng bắt cậu lên núi đao, xuống biển lửa, trước nghĩ biện pháp khiến hắn buông tha mình rồi tính sau, bất luận như thế nào cậu tuyệt đối không thể bị đám lão nam nhân cưỡng dâm.

“Được rồi! Thấy cậu khẩn cầu tôi như vậy, tôi trước hết buông tha cậu, không tìm người đến cưỡng dâm cậu! Bất quá cậu đáp ứng tôi một điều kiện!” Phương Nguyên Tùng cười tà khí.

“Điều kiện gì?” Nhìn Phương Nguyên Tùng tươi cười, Cao Vũ cảm giác như đang giao dịch với ma quỷ, không khỏi rùng mình, cẩn thận hỏi.

“Trước khi tìm được anh cậu Cao Vãn, cậu phải làm tính nô của tôi, cho tôi tùy ý dạy dỗ đùa bỡn, dùng thân thể của cậu thay thế hai huynh đệ của cậu chuộc tội!” Phương Nguyên Tùng ra điều kiện. Hắn vô cùng hoài niệm thân thể của xú tiểu tử này, rất muốn ngoạn lần thứ hai, hắn tin với thân thể mẫn cảm của tiểu tử này, hắn nhất định có thể đem cậu dạy dỗ thành một cực phẩm tính nô.

“Không!” Cao Vũ sao có thể đáp ứng, không chút do dự lập tức lắc đầu cự tuyệt. Làm tính nô của lão nam nhân, không phải sẽ bị hắn thượng sao, cậu có chết cũng không muốn lại bị hắn thượng lần thứ hai, cậu vĩnh viễn không thể quên lần đầu tiên bị cưỡng gian, cả người thống khổ như rơi ra thành từng mảnh nhỏ.

“Không? Vậy cậu chờ bị đồng lão nam nhân tam thô ngũ trướng cưỡng dâm đến chết đi!” Phương Nguyên Tùng nhún mày, lãnh khốc vô tình cười nói, thanh âm lạnh như băng một chút độ ấm cũng không có.

“Không được! Tôi có chết cũng không muốn bị cưỡng dâm!” Cao Vũ lập tức lắc đầu, cổ họng đều đau. Cậu hiện tại rất sợ hãi, cậu thà rằng Phương Nguyên Tùng bắn chết cậu, cũng không muốn bị đám nam nhân khủng bố cao lớn cưỡng dâm đến chết, đáng sợ!

“Vậy ngoạn ngoạn làm tính nô của tôi đi! Cậu muốn bị mấy chục người ngoạn vài lần, hay là bị tôi một người ngoạn rất nhiều lần! Cậu nên cảm tạ thân thể cậu khiến tôi cảm thấy hứng thú, bằng không cậu hiện tại căn bản không có cơ hội cùng tôi ra điều kiện, đã sớm bị đám lão nam nhân cưỡng dâm!” Phương Nguyên Tùng nắm tóc Cao Vũ, âm ngoan cười nói.

Cao Vũ nhìn nam nhân vô cùng khủng bố trước mắt, bắt đầu do dự. Nếu bị lão nam nhân một người ngoạn, cho dù thảm như thế nào, cậu ít nhất còn giữ được cái mạng! Nhưng nếu bị mấy chục lão nam nhân ngoạn, căn bản không cần nghĩ, cậu ngày mai khẳng định sẽ là một khối tử thi. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có làm tính nô của lão nam nhân, cậu mới có đường sống sót!

Cao Vũ không còn lựa chọn khác, chỉ có thể vô cùng không cam nguyện gật đầu đáp ứng: “Tôi chọn làm tính nô của anh!”

“Tốt lắm! Một lựa chọn vô cùng thông minh! Cậu đã chọn làm tính nô của tôi, từ nay về sau tôi chính là chủ nhân của cậu, cậu phải nghe theo tất cả mệnh lệnh của tôi, cậu phải nhận tất cả trừng phạt từ tôi! Nếu cậu muốn chạy, cậu chờ bị đám lão nam nhân cường dâm đến chết đi!” Phương Nguyên Tùng lại khôi phục ôn nhu mê người tươi cười, với sự lựa chọn của Cao Vũ kỳ thật hẳn cũng không ngoài ý muốn, cho dù ngu ngốc cũng biết bị một người cường gian, còn tốt hơn bị nhiều người cường dâm, huống chi Cao Vũ thông minh như vậy.

Cao Vũ chỉ có thể gật đầu, mắt khóc đến sắp mù luôn rồi. Ai tới nói cho cậu tất cả không phải sự thật đi, từ nay về sau cậu sẽ trở thành món đồ chơi của lão biến thái Phương Nguyên Tùng, cho hẳn mỗi ngày thượng, mỗi ngày thao, còn không thể chạy trốn! Lão ca đáng giận, nếu anh còn một chút lương tri, anh liền mau xuất hiện đi! Anh có biết không, bởi vì giúp anh mà em trai yêu quý của anh còn thảm hơn cả nam kỹ, cả đời cứ vậy mà xong rồi!

Đang lúc Cao Vũ vội vàng “gào khóc thảm thiết”, liều mạng nguyên rửa Cao Văn, đột nhiên trong tay Phương Nguyên Tùng từ đâu xuất hiện một cái dương cụ giả lớn màu đen. Dương cụ giả như dựa vào dương vật của nam nhân làm thành, so với dương vật thật giống nhau như đúc, bất quá so với dương cụ thật lớn hơn rất nhiều, lại thô như cánh tay.

“Đây là cái gì? Anh muốn làm gì?” Cao Vũ sợ tới mức ngừng khóc, sợ hãi vô cùng nhìn Phương Nguyên Tùng, cẩn thận hỏi.

“Dương cụ giả! Để trừng phạt tiểu nô lệ cậu không nghe lời!” Phương Nguyên Tùng cố ý đem dương cụ giả dử dần khùng bố phóng tới trước mắt Cao Vũ, cho cậu xem rõ, làm cậu càng thêm sợ hãi. Xú tiểu tử này dám nhỏ răng ở miệng hổ, đêm nay hẳn nhất định phải hảo hảo giáo huấn cậu, để cậu hiểu được mình có bao nhiêu đáng sợ mới được.

“Tôi nào có không nghe lời, làm sai cái gì... A ——” Cao Vũ còn chưa nói xong, Phương Nguyên Tùng đã cười lạnh đem dương cụ đột nhiên sáp nhập vào hậu huyết của cậu, Cao Vũ lập tức đau đến thét chói tai, trong hậu huyết máu tươi chảy ròng. Máu đỏ tươi theo cặp đùi trắng nõn chảy ra, chảy xuống nền đá cẩm thạch màu trắng, nhìn qua vừa đẹp lại ghê người.

Hậu huyết Cao Vũ khô khốc lại chặt hẹp vô cùng, dương cụ giả thô to chỉ tiến vào phần đầu rồi không vào được nữa, nhưng Phương Nguyên Tùng không có như vậy buông tha Cao Vũ, hẳn tàn khóc vô tình dùng sức đem toàn bộ dương cụ giả nhét vào, đáng thương Cao Vũ còn không thể kêu ra tiếng, đau đến hôn mê bất tỉnh.

“Hôn mê? Thật vô dụng!” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ đau đến ngất xỉu, hơi hơi nhíu mày. Cao Vũ hôn mê còn có gì vui? Bất quá hẳn có biện pháp làm cho xú tiểu tử này lập tức tỉnh lại, tỉnh mê thâm thúy tối đen hiện lên một tia khùng bố cười quỷ dị.

“A ——” Cao Vũ rất nhanh liền đau đến tỉnh lại, cậu cảm giác được mông có cái gì cử động, tràn đạo yếu ớt như bị sáp nát. Cao Vũ rất nhanh liền hiểu được là cái gì chuyển động, bởi vì hẳn nhìn Phương Nguyên Tùng tên ác ma kia cầm trong tay cái gì đó giống điều khiển từ xa, hóa ra thứ đang sáp mông cậu là dương cụ giả chạy bằng điện. Dương cụ giả giờ phút này đang bị lão súc sinh Phương Nguyên Tùng điều khiển, giống như mãnh thú khùng bố xô xuyên mông cậu, đem mông cậu phá nát.

“A... a... Ô... ô,... đau quá... A... a... a... Cứu với... Ô... ô... ô... A... a... a... a...” Cao Vũ đau đến xoay loạn xạ, rơi lệ đầy mặt, cả người đổ mồ hôi lạnh, u cục mềm mại bị làm đến sưng đỏ rách da, máu càng chảy càng nhiều.

Phương Nguyên Tùng nhìn thảm trạng đau đến muốn điên rồi của Cao Vũ, sung sướng tươi cười, cũng không có nửa điểm thương hại cùng đồng tình. Sợ Cao Vũ lại bị làm đau đến ngất xỉu, hẳn lấy ra một viên thuốc màu trắng mở miệng Cao Vũ buộc cậu nuốt vào.

“Ô... ô... anh cho tôi ăn cái gì... A... a... Đau chết mất,... mông nát mất ... A... a... a... Ngô... ngô... A... a... a...” Cao Vũ đau đến hận đến không thể chết đi, cậu cảm thấy toàn thân đều sắp bị dương cụ giả hung ác làm tê liệt, so với lần đầu tiên cậu bị Phương Nguyên Tùng cưỡng bạo còn đau hơn gấp trăm lần.

“Yên tâm, không phải độc dược! Chẳng qua là xuân dược tốt nhất trong xã hội thượng lưu gần đây, ăn vào khiến người dục tiên dục tử, so với làm thần tiên còn thích hơn!” Phương Nguyên Tùng tà ác cười nói. Xuân

được này có cái tên ý tứ, tên là “Thích méo mó” (?), là xuân được vô cùng lợi hại, cho dù là nam hay nữ ăn vào, lập tức liền biến thành siêu cấp dâm phụ. Ăn “Thích méo mó”, hơn nữa trong miệng còn có dương cụ giả, xú tiểu tử này sao chịu được! Bất quá cậu xứng đáng, ai kêu cậu dám động thủ trên đầu thái tử!

Nghe vậy, Cao Vũ thiếu chút nữa lại hôn mê bất tỉnh. Cậu không có nghe sai chứ? Lão biến thái này cho cậu ăn xuân được?! Hắn trước hết nhét dương vật giả khổng lồ vào miệng cậu, hiện tại lại uy cậu ăn xuân được, hắn đến tận cùng muốn làm cái gì? Hắn muốn đưa chết cậu sao!

“A... a... Ân... ngô... A...ha... Ngô... ngô...” Cao Vũ vừa muốn há mồm mắng chết Phương Nguyên Tùng, nhưng vừa mở miệng lập tức liền vang lên tiếng rên rỉ đáng thương mê người, “Thích méo mó” hiệu lực rất nhanh, đã bắt đầu phát huy tác dụng. Cao Vũ cảm thấy trong thân thể đột nhiên dâng lên một cỗ khô nóng kỳ quái, làm cho cậu cảm thấy nóng, toàn thân đều ngứa chết, nhất là cậu bị dương cụ giả thao túng lại tạo ngứa vô cùng, tựa như có rất nhiều con kiến ở bên trong.

“Thuốc này tư vị không tệ đi! Hiện tại cậu có phải cảm thấy toàn thân rất nóng, rất ngứa hay không?” Phương Nguyên Tùng ngồi thoải mái trên ghế sofa, một bên thưởng rượu đỏ, một bên thưởng thức Cao Vũ dục hỏa đốt người, bộ dáng khó chịu vô cùng.

“A... a... a... Ân... a... a... Ân... ngô... Ngô... ngô... ngô...” Cao Vũ căn bản không thể trả lời câu hỏi của Phương Nguyên Tùng, càng không thể mắng Phương Nguyên Tùng, cậu chỉ có thể bất mãn rên rỉ hừ kêu. Thân thể cậu càng ngày càng nóng, cảm giác như có giàn hỏa thiêu ở trong thân thể, sắp thiêu cậu chết cháy, cậu căn bản không biết làm sao bây giờ. Khó chịu nhất là miệng của cậu, hậu huyệt của cậu ngứa muốn điên rồi, dương cụ giả đáng chết kia tuy rằng làm cậu đau, nhưng kỳ quái là dương cụ giả làm hậu huyệt của cậu càng cảm thấy ngứa.

“A ——” Cao Vũ đột nhiên lại kêu thảm thiết, Phương Nguyên Tùng lấy ra một cây roi da đánh lên người cậu, một vết máu màu đỏ lập tức xuất hiện trên thân thể trắng nõn hoàn mỹ.

“Tiểu nô lệ lớn mật, cậu không nghe thấy chủ nhân hỏi sao? Sao cậu dám không trả lời!” Phương Nguyên Tùng hung ác mắng, lại cho Cao Vũ mấy roi, nhìn bộ dáng thống khổ đáng thương của Cao Vũ, tính phúc của hắn cũng nóng lên.

“A... a... a ——” Cao Vũ đau đến nước mắt chảy ròng, lồng ngực đơn bạc trắng như tuyết che kín vết roi màu đỏ, cơ thể vừa nóng vừa đau, nhưng quỷ dị là những địa phương bị Phương Nguyên Tùng đánh lại dâng lên khoái cảm kỳ dị nói không nên lời.

“Tiện nô lệ, mau trả lời câu hỏi của chủ nhân, xuân được này hương vị như thế nào? Cậu có thích không?” Phương Nguyên Tùng tàn khốc lạnh lùng cười, lại hung hăng đánh, roi đánh vào đầu vú cùng ngọc hành của Cao Vũ, Cao Vũ đau đến cả người phát run, nhưng đau nhức lại đem đến khoái cảm kịch liệt, đầu vú cùng ngọc hành bị đánh toàn bộ dựng lên.

“Ân... ô... Tôi... Tôi không biết... Ô... ô...” Cao Vũ căn bản không biết phải trả lời câu hỏi của Phương Nguyên Tùng như thế nào, chỉ có thể đáng thương hề hề nức nở nói.

“Cậu không biết? Nói dối, xem tiểu đệ đệ của cậu đều đứng lên rồi, cậu rõ ràng thích muốn chết! Dám lừa chủ nhân, xem tôi trừng phạt cậu như thế nào, hừ!” Phương Nguyên Tùng hừ lạnh một tiếng, roi da đánh vào tiểu ngọc hành đang dựng lên, liên tiếp dùng sức đánh, đồng thời dùng điều khiển từ xa chỉnh dương cụ giả lên mức cao nhất.

“A... a... a... a... a... a ——” Cao Vũ muốn điên rồi, trứng lớn hai mắt, không ngừng thét chói tai, thân thể ở không trung kịch liệt đong đưa, tựa như đang khiêu vũ. Dương cụ giả trong hậu huyệt so với vừa rồi động nhanh hơn, mỗi một lần đều đụng vào chỗ mẫn cảm nhất của cậu, ngọc hành phía trước bị quất đến vừa hồng vừa sưng, đau đến điên rồi bắn ra.

“Tiểu tiện nô, cậu biết sai chưa?” Thương thức “kỹ thuật nhảy xinh đẹp” của Cao Vũ, Phương Nguyên Tùng tâm địa cười hời, roi da trong tay vẫn không có dừng lại, toàn thân Cao Vũ đều lưu lại vết roi xấu xí. Roi này là do “câu lạc bộ SM” của Đại Hoa đặc biệt chế tạo, vết thương bị roi này đánh ngày hôm sau sẽ tự động biến mất, cho nên hắn cũng không lo lắng sẽ để thương Cao Vũ. Hắn dùng roi không phải vì hắn đau lòng Cao Vũ, sợ thật sự đau, làm xấu cậu, mà là hắn sợ Cao Vũ bị đánh đến biến dạng, hắn sẽ mất đi

hưng trí đùa bỡn, tra tấn. Trước khi tìm được Cao Vân, hắn còn muốn phát tiết hết oán khí lên xú tiểu tử Cao Vũ này! Nếu sớm làm cậu bị thương thì chẳng còn gì vui!

“A... a... Tôi biết sai rồi... Ân... a... a... xin anh tha cho tôi... A... a... xin anh... A... a... a...” Cao Vũ vừa đau lại vừa thích, cảm giác mình bị tra tấn đến điên rồi, trong thân thể dục hỏa càng lúc càng nóng, nhưng không ai có thể cứu cậu. Hậu huyết bị dương cụ giả thao đến huyết nhục mơ hồ, nhưng như cũ vẫn trống rỗng, tao ngứa khó nhịn, xuân được “Thích méo mó” thật sự rất đáng sợ.

“Tôi là ai?” Phương Nguyên Tùng dừng tay, đứng lên đi đến trước mặt Cao Vũ, dùng roi da nâng cằm của cậu, bá đạo hỏi. Tra tấn ngược đãi xú tiểu tử này thật sự là còn thích hơn trong tưởng tượng, cũng làm cho người ta hưng phấn hơn.

“Anh... anh là chủ nhân của tôi... Ô... ô... ô... Chủ nhân, xin anh đáng thương tôi, buông tha tôi đi... Ô... a... A... a... Tôi về sau nhất định sẽ ngoan ngoãn nghe lời chủ nhân, làm... Làm một nô lệ ngoan ngoãn của chủ nhân... A...ha... A... a...” Cao Vũ đã khóc đến không ra hình thù gì, cậu đã đến cực hạn, nếu lại bị Phương Nguyên Tùng tra tấn, cậu thà rằng cắn lưỡi tự sát, cậu thật sự chịu không nổi cảm giác dục hỏa đốt người này, không cách nào thỏa mãn.

“Thật sao?” Phương Nguyên Tùng mỉm cười, “Thích méo mó” quả nhiên danh bất hư truyền, vô luận là trình tiết liệt nữ ăn nó, không quá 10 phút đều đã đầu hàng, biến thành một tiểu tao hóa muốn bị côn thịt nam nhân thao.

“Ô... ô... Thật!... Tôi có thể thề, chủ nhân về sau bảo tôi làm gì, tôi sẽ làm... Ô... ô... ô... Chủ nhân, anh từ bi cứu tôi... A ——” Cao Vũ vội vàng gật đầu, lập tức lại hét to một tiếng, hóa ra cậu bị dương cụ giả đỉnh đến cú tâm.

“Tôi hỏi cậu hiện tại mộng có phải rất ngứa, rất muốn bị chủ nhân thao cái mộng tao hóa của cậu đúng không?” Phương Nguyên Tùng tà ác hỏi. Hạ thể của hắn cũng đã cứng rắn, đem quần nhô lên thành cái lều trại, hắn nhớ thân thể Cao Vũ có bao nhiêu mất hồn mê người, làm người ta lưu luyến không quên.

“... Ừm! Chủ nhân, mộng của tôi rất ngứa, rất muốn chủ nhân thao tao huyết của tôi ... Ô... ô... ô... Chủ nhân, xin anh mau tới thao tôi, mau cứu tôi đi... Ô... ô... ô... ô... ô... Mộng của tôi thật sự rất ngứa, giống như có rất nhiều sâu ở bên trong... Ô... ô... ô... ô... ô... ô...” Cao Vũ do dự một chút, cuối cùng chống không lại dục hỏa trong cơ thể, cảm thấy thẹn cầu xin nói, thành thật nói ra bản thân hiện tại có bao nhiêu thống khổ, cầu nam nhân khác đến thao.

“Tính cậu cũng thức thời! Tôi nói cậu biết, ‘Thích méo mó’ cũng không phải là xuân được bình thường, ăn nó cần phải bị nam nhân có kỹ thuật tốt thao mới cứu được, bằng không cho dù cậu sáp cái gì vào, thì mắt của cậu sẽ càng ngày càng ngứa, càng ngày càng muốn bị nam nhân làm!” Phương Nguyên Tùng nghe được âm thanh đáng thương cầu xin của Cao Vũ, cười đến càng vui vẻ.

Cao Vũ bừng tỉnh đại ngộ, khó trách mộng của cậu cảm một cây dương cụ giả lớn như vậy lại không có một chút cảm giác, ngược lại càng ngày càng ngứa, càng ngày càng muốn. Phương Nguyên Tùng lão biến thái này thật không phải là người, lại còn hạ lưu như vậy!

“Bất quá cậu cũng không cần lo lắng, chỉ cần cậu học cầu kêu vài tiếng, chủ nhân sẽ thưởng cho cậu ăn thịt heo bống của tôi, hung hăng giết chết tao thí mất của cậu, để cậu không cần thống khổ như vậy nữa!” Nam nhân so với Satan còn tà ác hơn, ra lệnh.

Cao Vũ tức giận thiếu chút nữa phun ra một búng máu trên mặt, lão đáng chết này lại muốn cậu học cầu kêu, con mẹ nó, hắn nghĩ mình làm nô lệ của hắn thì hắn có thể dưỡng thành cầu sao! Fuck! Tuy rằng rất tức giận, nhưng nam nhân nói làm thì cậu phải nghe theo, bằng không nam nhân tàn nhẫn này nhất định sẽ không bỏ qua cho cậu, vẫn như vậy tra tấn cậu! Quên đi, cái gọi là co được dân được mới là đại trượng phu, cậu liền ừm khuất một chút, học cầu kêu vài tiếng! Nhưng thù này cậu nhất định sẽ ghi nhớ, chờ về sau cậu nhất định để lão gia hỏa Phương Nguyên Tùng này quỳ ở trước mặt cậu học cầu kêu, cầu mình thượng hắn!

Cao Vũ tự an ủi thật lâu, mới rắn răng oán hận học cầu kêu: “Ông... ông ông... Ông... ông... ông...” Cao Vũ kêu vài tiếng, vội vàng kêu lên: “Tôi đã nghe anh nói học cầu kêu, xin anh, mau cho tôi đi!”

“Tiểu nô lệ, cầu chủ nhân cho cậu cái gì?” Phương Nguyên Tùng còn không có chơi đã, tiếp tục khi dễ cậu, cố ý sỗ sàng hỏi. Nhìn Cao Vũ hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ mặt lại không thể không cầu, hẳn thật sự là vui vẻ chết mất!

“Tiểu nô lệ cầu... Cầu chủ nhân cho tôi thịt heo bống của anh! Cầu chủ nhân mau dùng thịt heo bống của anh... của anh dùng sức thao... thí mắt của tôi, của tiểu nô lệ... Muốn chủ nhân hung hăng thao chết tiểu nô lệ...” Cao Vũ hận không thể ăn thịt Phương Nguyên Tùng, uống máu Phương Nguyên Tùng, khóc kêu lên. Cậu thể nếu không làm thịt Phương Nguyên Tùng lão súc sinh này, cậu sẽ không làm người! Cậu nằm mơ cũng không ngờ, có một ngày mình sẽ bị một lão nam nhân bắt nói hạ lưu như vậy, lời nói hạ lưu này cho dù là kỹ nữ bán thân cũng rất khó nói ra.

“Được rồi! Cậu đã cơ khát như thế, muốn bị côn thịt của chủ nhân thao thí mắt của cậu, chủ nhân liền từ bi thỏa mãn nguyện vọng của cậu đi!” Phương Nguyên Tùng cởi dây lưng kéo quần xuống, lộ ra nam căn dọa người, rút ra dương cụ giả thô to trong hậu huyết của Cao Vũ, dùng sức tiến vào trong thân thể dày đặc vết thương của cậu. Vốn muốn làm khó dễ Cao Vũ một chút, nhưng hạ thể của hắn đã cứng rắn, nhìn thân thể trần trụi hương diễm câu hồn của Cao Vũ, hẳn rồi cuộc nhẹn không được.

“A ——” Cao Vũ đau đến kêu thảm thiết, u cục đáng thương lại bị xé rách, bất quá cảm giác bị nam căn nóng bỏng xuyên qua thân thể, tuy đau đến rách thịt tê rần nhưng lại dâng lên một cỗ thỏa mãn, càng đáng sợ là trong lúc nam nhân đi vào, ngọc hành phía trước vẫn sưng trướng khó chịu thể nhưng liền như vậy bắn, trọc dịch màu trắng phun ở trước phần bụng rắn chắc của nam nhân.

“A! Tiểu nô lệ, cậu cũng thật dâm dăng! Lão tử mới tiến vào, tiểu tiện căn của cậu liền bắn!” Nam nhân cúi đầu nhìn bụng mình toàn là dâm dịch của Cao Vũ, sững sốt một chút, chợt nâng khóe môi đắc ý nói. Xú tiểu tử này luôn đem lại cho mình kinh hỉ, tuy rằng là mình bỏ thuốc cậu để quan hệ, nhưng cậu cũng quá dâm dăng, chỉ cần chạm tay vào, dựa vào mặt sau cũng có khoái cảm mà bắn!

“Ân... a... Chủ nhân, xin anh mau động... Ân... ngô... Mau động... A... ngô...” Cúc huyết cơ khát sớm đã ướt đầm gắt gao bao lấy dục vọng, mừng như điên mấp máy, hy vọng mau bị thao đến vui sướng, Cao Vũ dục hỏa khó nhịn thở phì phò nhìn Phương Nguyên Tùng cầu xin, bộ dáng dâm dăng mê người.

“Mẹ nó, tiểu tao hóa, muốn bị côn thịt lão tử làm như vậy sao? Thật sự chưa thấy ai tao hơn cậu, nữ nhân cũng không có tao như cậu!” Nam nhân cười khẩy nói, bắt đầu chuyển động, hung khí tà ác va chạm vào chỗ thần bí ở sâu trong cơ thể Cao Vũ.

“A... a... Là như thế này, dùng sức làm tôi... A... a... a... ưm... Thật thoải mái... A... A... a... a...” Cao Vũ rốt cuộc như ý muốn, vui vẻ phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn, bị lửa nóng mong nhớ ngày đêm xỏ xuyên chà đạp, cái loại khoái hoạt này là không thể dùng ngôn ngữ để hình dung. Nam nhân động một chút, cúc huyết đều truyền đến một loại khoái cảm điên cuồng, truyền khắp tứ chi của cậu, làm cho cậu khoái hoạt muốn hét chói tai.

“Tiểu dâm dăng, mộng của cậu thật sự quá tuyệt vời, vừa nhỏ, vừa chặt, vừa nóng, so với thao dâm huyết nữ nhân dâm còn thoải mái gấp trăm lần!” Nam nhân một bên dùng sức thao Cao Vũ, một bên tán dương. Lần này không biết có phải bởi vì để Cao Vũ dùng xuân dược quan hệ hay không, hậu huyết Cao Vũ so với lần trước còn thích hơn, còn nóng hơn, càng thêm thoải mái mất hồn, thật sự so với trước kia hẳn thao nữ nhân còn thoải mái hơn.

Đột nhiên nam nhân sáp một cái, đỉnh đến cúc tâm của Cao Vũ, Cao Vũ lập tức hét chói tai: “A... a... a... Chủ nhân, chính là nơi đó, hung hăng ... Ừ... Làm nơi đó... Dùng sức thao tiểu dâm nam... A... a... Nha... nha... nha... Chủ nhân, anh thao chết tiểu dâm nam ... Nha... nha... nha...”

Nam nhân nhìn bộ dáng điên cuồng dâm dăng của Cao Vũ, tà nịnh nhếch môi, ôm lấy cặp mông trắng nõn của Cao Vũ làm nhanh hơn sâu hơn, mỗi một lần đều chạm đến cúc tâm mẫn cảm yếu ớt của Cao Vũ, còn đỉnh ở cúc tâm yếu ớt dùng sức ma sát.

“A... a... Chủ nhân, không... Không cần... A... a... a... Chủ nhân, xin anh đừng làm vậy... Nha... nha... nha... Tao huyết hồng mất, cũng bị chủ nhân làm hồng...A... a... a... a...” Thân thể Cao Vũ còn ngây ngô, sao mà chịu được nam nhân ngoạn như vậy, thiếu chút nữa vì khoái cảm quá mức mà ngất xỉu, cậu ở không trung điên cuồng mà hét lớn, hai chân thon dài kẹp chặt thắt lưng nam nhân.

“Tiểu dâm phụ, không phải cậu vừa mới liều mạng cầu tôi dùng sức thao sao? Hiện tại sao lại bảo tôi dừng! Cậu thật đúng là khó hầu hạ! Nói rõ ra, cậu rốt cuộc muốn chủ nhân thao cậu hay không!” Bộ dáng Cao Vũ sợ hãi làm nam nhân cười càng vui vẻ, càng mãnh liệt đâm vào, hận không thể thao hỏng Cao Vũ.

“A... a... a... Muốn! Tiểu dâm nô muốn chủ nhân thao... A... a... a... Tiểu dâm nô muốn thịt heo bồng của chủ nhân hung hăng ... Thao tiểu tao huyết... dâm... nô... Nha... nha... nha... Muốn chết, tiểu dâm nô bị thao chết... Nha... nha... nha... nha... nha... nha...” Cao Vũ sợ nam nhân thật sự tức giận rút côn thịt ra, vội vàng dâm dâng kêu lên, cục huyết kẹp chặt thịt heo bồng của nam nhân, khiến nam nhân thiếu chút bắn ra.

“Tao hóa đáng chết, lại còn muốn lão tử bắn, xem lão tử thu thập người như thế nào!” Phát hiện mình mới đi vào một lúc thiếu chút nữa đã bắn, nam nhân luôn luôn vì lực bền bỉ mà ngạo mạn không khỏi có chút tức giận, ảo não nổi giận mắng. Thất lưỡng rần chắc lấy lực cuồng dã liều mạng hướng về phía trước, mỗi một lần đều đâm đến chỗ sâu nhất, sau đó toàn bộ rút ra, lại toàn bộ đi vào, lại toàn bộ rút ra.

“A... a... a... a... a... Cứu mạng! Mông bị sấp nát ... A... a... A... a... anh hai, cứu em... Ngô... ngô... A... a... a... A... a... a... trời ạ, thật thích... Nha... nha... nha... Chủ nhân, côn thịt của anh thật tốt... Thật lợi hại... Sấp... Sấp chết tiểu dâm nô ... Nha... nha... nha... nha... thật thích... A... A... a... A... a...” Cao Vũ mắt trợn trắng, cục huyết bị gây lửa của nam nhân sấp đến cực hạn, thật sự sấp bị thao nát, rõ ràng là cảm thấy vô cùng thống khổ, nhưng bởi vì dùng xuân dược quan hệ, cậu chỉ cảm thấy vô cùng vui sướng. Vừa mới bắn mà tiểu ngọc hành lại cứng lên, hậu huyết không ngừng chảy ra dịch ruột non trong suốt, toàn bộ chứng minh cậu có bao nhiêu thích, bao nhiêu khoái hoạt.

“Tiểu đệ tiện, thích chủ nhân thao cậu như vậy sao?” Cậu bị nam nhân thao đến tao lãng kêu lên, kích thích mạch máu toàn thân hần, gây lửa chôn ở trong cơ thể cậu trở nên càng thô lớn hơn nữa, khiến Cao Vũ vừa đau vừa thích oa oa kêu.

“Sướng, thích... Nha... nha... nha... Chủ nhân, anh rất lợi hại, lại lớn ... Ân... a... Ừ... Rất thô, tiểu dâm nô ăn không hết ... Nha... nha... Chủ nhân, anh thao chết tiểu dâm nô ... A... a... Tiểu dâm nô yêu chết thịt heo bồng của anh ... A... a... A... a ...a...” Gò má Cao Vũ ửng hồng, hai mắt đắm lệ nhìn nam nhân, khoe miệng còn chảy nước miếng, bộ dáng kiều mỹ mê người làm cho nam nhân cao thủ tình trường cũng nhin không được mà say mê.

“Tao hóa chết tiệt, vậy cậu có muốn bị côn thịt của chủ nhân thao chết, bị chủ nhân thao cậu khóc đến kêu cha gọi mẹ hay không?” Phương Nguyên Tùng cời dây thừng trên tay Cao Vũ, đặt cậu xuống, ôm hông cậu để làm càng tận hứng, cự bồng thô to thao dâm huyết kiều nhỏ. Tiếng “phốc xích, phốc xích” vang lên, mỗi một lần động, hai túi thịt heo đều đánh lên mông Cao Vũ, da thịt trắng trẻo đều đỏ lên.

“Muốn... A... a... Chủ nhân, anh mau thao chết tiểu dâm nô... A... a... a... Tiểu dâm nô thích bị côn thịt của chủ nhân giết chết... A... a... a... Thao chết tiểu dâm nô, thịt heo bồng thật là lợi hại... Nha... nha... nha... Chủ nhân, anh thật khỏe... A... a... Ừ... Tiểu dâm nô yêu chết thịt heo bồng của anh... Nha... nha... nha... nha... nha...” Cao Vũ đã bị nam nhân thao đến thần trí không rõ, hoàn toàn biến thành một tiểu dâm thú chỉ biết theo đuổi khoái hoạt dục vọng, cậu ôm chặt lấy cổ nam nhân, cười trên thịt heo bồng của nam nhân, hạnh phúc vô cùng lãng kêu liên tục, đã hoàn toàn không nhớ rõ đối với nam nhân có cừu hận, cậu hiện tại chỉ biết muốn thịt heo bồng của nam nhân dùng sức thao, còn lại những chuyện khác cậu đều không quan tâm.

Nam nhân tự nhận dâm phụ hay lãng nữ hần đều đã chơi qua, nhưng chưa từng gặp người nào dâm dâng và đáng yêu như Cao Vũ, kìm lòng không được hôn cậu một chút, phần khởi quát: “Fuck! Lão tử hôm nay liền giết chết tiểu dâm phụ đệ nhất thiên hạ cậu... Giết chết cậu... Giết chết cậu... Lão tử muốn giết chết cậu...” Nam nhân mỗi lần mắng một câu ‘giết chết cậu’, hạ phúc liên hung mãnh đi vào, sau đó ở chỗ sâu nhất cục tâm đỉnh vào, khiến Cao Vũ thích đến cả người run rẩy, ngón chân thích đến co lại.

“A... a... a... Chủ nhân, anh giết chết tiểu dâm nô ... Ô... ân... Tiểu tiện nô rất thích anh thao tao huyết tiểu tiện nô như vậy ... Ân... a... a... Thịt heo bồng của chủ nhân thật tuyệt... Cường tráng... Thao tiểu dâm nô thật thích... Thật nhanh... Ừ... Tao huyết tiểu dâm nô đều bị thịt heo bồng của chủ nhân thao đến khóc ... Nha... nha... nha... Chủ nhân, anh dùng sức thao tiểu dâm nô, tiểu dâm nô không chịu được... Nha... nha... nha... thật thích, tiểu dâm nô bị chủ nhân thao thích chết được ... A... a... a... a... a...” Cao Vũ thích đến điên rồi, dưới sự hung ác của nam nhân, cậu thể nhưng lại bắn.

“Tiểu tao hóa, cậu sao lại bắn nữa! Lão tử làm cậu thích như vậy sao?” Cúc huyết Cao Vũ kẹp chặt hơn, nam nhân thiếu chút nữa bị sáp bắn, nhưng nam nhân cắn chặt răng cố gắng nhịn xuống, kiên quyết không cho mình bắn ra, hẳn còn muốn làm Cao Vũ một lúc, hẳn còn chưa chơi đã siêu cấp tiểu lãng hóa này đâu!

“A... a... a...” Cao Vũ hoa mắt đạt đến cao trào chưa bao giờ có, không thể thừa nhận khoái cảm làm cho cậu lâm vào điên cuồng, hai tay đặt trên bả vai rắn chắc gọi cảm của nam nhân, móng tay sắc nhọn để lại vô số vết tích tình sắc.

“Tiểu kỹ nam, cậu muốn chết à! Cũng dám làm thương lão tử, có phải muốn bị lão tử gian chết cậu hay không, thao nát cậu hay không!” Nam nhân bị cậu cào có chút đau, cúi đầu cắn cái cổ tuyết trắng của cậu một ngụm cười mắng.

“A ——” Không nghĩ tới nam nhân này cắn một cái lại làm cho Cao Vũ sắp bắn, lên tiếng hét lớn, lại một lần nữa cao trào, Cao Vũ ăn xuân được nên toàn thân đều mẫn cảm vô cùng, hơn nữa lại mới bị nam nhân làm đến đạt cao trào cho nên càng thêm mẫn cảm, tùy tiện một chút kích thích nhỏ đều có thể khiến cậu lại lâm vào điên cuồng. Ngọc hành kiều nhỏ đáng yêu liên tục đỉnh loạn xạ đến hạ phúc của nam nhân, dâm dịch màu trắng phun ra, có một cổ vừa vắn bắn ở trên môi nam nhân.

“Fuck! Mẹ nó, tiểu tao hóa, cậu thật sự là nam nhân sao? Nữ nhân cũng không có mẫn cảm như cậu!” Nam nhân trừng lớn mắt nhìn Cao Vũ ngồi trên thịt heo bông của mình không ngừng đạt cao trào, kinh ngạc mắng. Ngay cả lúc hẳn ở nước ngoài chơi đùa kỹ nữ cũng không dâm đẳng tao lãng như Cao Vũ.

“Chủ nhân, anh sao còn không bắn? Chủ nhân, anh mau bắn... mau bắn cho tiểu dâm nô... Tiểu dâm nô muốn tinh dịch của anh... Động nhỏ của tiểu dâm nô muốn ăn tinh dịch của chủ nhân... Động nhỏ của tiểu dâm nô muốn chủ nhân bắn đây...” Cao Vũ bắn thật lâu mới dừng lại, một đến thở hồng hộc tựa vào lòng nam nhân nghỉ ngơi, cậu đột nhiên phát hiện mình đã bắn vài lần, thế nhưng nam nhân một lần cũng không bắn, mông nhỏ bất mãn lắc lắc kêu dâm đẳng.

Nam nhân nghe nói như thế, mạch máu toàn thân đều kích động như muốn đứt, tuy rằng hẳn đã từng cùng rất nhiều phụ nữ vô cùng dâm đẳng quan hệ, nhưng cho tới bây giờ không ai dám giống Cao Vũ dâm đẳng kêu lớn mật như vậy, hẳn hôm nay mới biết cái gì mới là dâm oa đẳng phụ chân chính. Con mẹ nó, “thích méo mó” này thật là quá lợi hại!

“A ——” Nam nhân tán thưởng uy lực của “thích méo mó”, đột nhiên khẽ gọi một tiếng, cúi đầu phát hiện hóa ra Cao Vũ thấy hẳn chậm chạp không chịu bắn nên bắt đầu chuyển động, chủ động dùng tao huyết ẩm nóng mát hôn làm gây lửa cứng rắn như thiết của nam nhân.

“Ấn... a... Chủ nhân, mau bắn... Ừ... Chủ nhân, anh mau bắn... Nha... nha... Chủ nhân, mau bắn, mau bắn, mau bắn cho tiểu dâm nô... A... a... a...” Cao Vũ dâm đẳng dùng hậu huyết của mình thao côn thịt nam nhân, cúc huyết còn tự động co rút sáp côn thịt nam nhân khiến nam nhân thích ngắt trời.

“Tiểu đề tiện, cậu so với nữ nhân còn có thể hầu hạ nam nhân tốt hơn! Fuck, lão tử không được rồi, lão tử muốn bắn cho tao hóa cậu...” Dưới sự chủ động công kích của Cao Vũ, nam nhân rốt cuộc nhịn không được bắn ra, tinh dịch nóng bỏng giống cao áp bắn tại chỗ sâu nhất hoa tâm.

“A —— nóng quá! Bông chết tiểu nô lệ ... Thật thoải mái, chết mất... Nha ——” Cao Vũ lập tức thư sướng vô cùng lớn tiếng kêu dâm đẳng, mật huyết bị co rút, cả người bị kích thích bị khoái cảm vô cùng tuyệt mỹ bao phủ.

Nam nhân chưa từng kích động như vậy, ôm Cao Vũ bắn thật lâu, bắn vào mật huyết của Cao Vũ, tinh dịch màu trắng theo chỗ giao hợp của hai người chảy ra. Hôm nay Cao Vũ cho hẳn trải nghiệm cao trào cùng khoái hoạt chưa từng có, Cao Vũ tao lãng đem dã tính ở sâu trong cơ thể nam nhân tỉnh lại.

Nam nhân hưng phấn vô cùng bắn tinh, lại đột nhiên tiếp tục thao, hẳn đặt Cao Vũ đã bị làm thành một bãi ở trên thảm lông dê, nâng hai chân cậu lên trên vai, sau đó lại liều mạng cuồng thao. Nam nhân một bên bắn tinh, một bên trườn sát ở mật huyết tiêu hồn thực cốt của Cao Vũ, nam nhân cường tráng vô cùng, so với trâu đực còn cường hãn hơn.

“A... a... Chủ nhân, anh rất lợi hại... A... nha... Nhanh như vậy lại có sức làm... A... a... a... Chủ nhân sáp chết tiểu dâm nô ... Nha... nha... nha... nha... nha... Chủ nhân, tiểu dâm nô không được... Ấn... Ngô... ngô...

anh sắp chết... Tiểu dân nô ... Nha... nha... A ——” Cao Vũ bị nam nhân tra tấn suốt một đêm, rốt cuộc chịu không nổi nam nhân chà đạp, hét lớn một tiếng rồi rốt cuộc lại hôn mê bất tỉnh.

“Fuck! Mẹ nó, sao lại vô dụng như vậy, dám hôn mê lần thứ hai!” Nam nhân thấy Cao Vũ hôn mê, nhăn lại mày kiếm, tức giận mắng, hoàn toàn không có một tia thương tiếc.

Tuy rằng Cao Vũ hôn mê, nhưng nam nhân như dã thú không muốn buông tha cậu như vậy, hấn mặc kệ Cao Vũ hôn mê, tiếp tục thượng thân thể xinh đẹp mê người của thiếu niên, thô bạo phát tiết thú tính, khoái hoạt dùng sức trườ sấp. Đêm còn rất dài...

4. Chương 4

“Đánh chết anh! Đánh chết anh! Đánh chết anh! Mụ nội nó, lão tử đánh chết anh!” Trong phòng ngủ truyền ra tiếng mắng oán hận hung ác, cùng với tiếng mắng còn có tiếng đánh kỳ quái, giống như trong phòng đang có người bị hành hung.

Vào trong phòng xem, lại phát hiện trong phòng chỉ có một người, chỉ thấy trên giường lớn hoa lệ thoải mái có một mỹ thiếu niên diện mạo đáng yêu nhưng cả người trần trụi, tư thế vô cùng kỳ quái. Cậu nghiêng rắng nghiêng lợi, vẻ mặt oán hận liễu mạng đánh lên gối đầu bên cạnh, giống như gối đầu và cậu có thâm cừu đại hận! Nga! Hóa ra nghĩ sai rồi, không phải là có người bị đánh!

“Đánh chết anh này lão súc sinh! Chém chết anh này lão dâm ma! Đạp chết anh này vương bát đản!” Mỹ thiếu niên oán hận trừng mắt với gối đầu, lấy tay vừa đánh vừa cào lên gối, nếu không phải hạ thân cậu hành động không tiện, cậu còn muốn dùng hai chân đá bay cái gối!

Hành động kỳ quái của mỹ thiếu niên làm cho người ta nhin không được muốn biết cậu rốt cuộc cùng gối đầu này có thâm cừu đại hận gì, lại dùng “thủ đoạn độc ác” tàn bạo như thế!

“Ai u!” Đánh đến thoải mái, mỹ thiếu niên đột nhiên kêu thẳm một tiếng, lấy tay che mông. “Con mẹ nó, đau quá! Khắg định là vừa mới dùng sức, lại động đến miệng vết thương!” Thiếu niên quay đầu nhìn mông nhỏ của mình, nhướ mày xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn, biểu tình thoắg chốc trở nên đáng thương hề hề.

Mấy ngày hôm trước, buổi tối cậu bị Phương Nguyên Tùng lão sắc lang trời đánh kia gian suốt một đêm, cậu bị hấn gian đến hôn mê, nhưng lão dâm ma này còn tiếp tục muốn làm cậu suốt đêm, thiếu chút nữa đem mông nhỏ đáng thương của cậu nở hoa. Hại cậu lúc tỉnh lại vào sáng ngày hôm sau, toàn thân đau đến muốn chết, so với lần đầu tiên bị hấn cưỡng gian còn đau hơn gấp trăm lần. Thẳm nhất là địa phương kia của cậu, thật sự là vết thương chồng lên vết thương, tàn đến mức không đành lòng nhìn, không biết chảy bao nhiêu máu, hại cậu mấy ngày nay đi đại tiện đều đau đến chết đi sống lại.

Mụ nội nó, tất cả đều là do Phương Nguyên Tùng lão vương bát đản kia làm hại, lão súc sinh kia thật không phải người, hấn so với cầm thú còn cầm thú hơn, hại cậu thẳm như vậy! Cậu thể về sau không chỉ đem hấn thiên đao vạn quả, băm thành trăm mảnh, trước khi làm thịt hấn nhất định phải tìm một đám người đến cưỡng dâm hấn, nghe nói người trong nghề có thứ kia siêu lớn, khắg định có thể đem cái mông già của hấn nở hoa, so với cậu bây giờ thẳm hơn một trăm lần!

“Lão súc sinh, anh chờ bị cưỡng dâm đến chết đi! Ha ha ha...” Thiếu niên cầm lấy gối mấy hôm nay đều bị cậu hành hung vài cái, nghe rắg cười ném ra phía sau. Mấy ngày nay cậu thường xuyên đem gối đầu coi là lão súc sinh Phương Nguyên Tùng kia mà trút giận. Tuy rằng cậu biết làm như vậy rất gây thớ, nhưng cũng có thể phát tiết một chút oán khí của cậu đối với Phương Nguyên Tùng!

“Cậu ở đó cười cái gì?” Trong lúc Cao Vũ đang ảo tưởng Phương Nguyên Tùng sau này bị mình tra tấn đến chết đi sống lại, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, đột nhiên cửa từ bên ngoài bị đẩy ra, một đại soái ca anh tuấn đi vào, gối đầu Cao Vũ ném ra bay đến trước ngực hấn.

Cao Vũ lập tức quay đầu lại, là lão súc sinh Phương Nguyên Tùng kia trở lại! Cậu lập tức phản xạ, kéo chắ ở bên cạnh che lại thân thể, vẻ mặt đề phòng nhìn Phương Nguyên Tùng.

“Ở ngoài cửa chợt nghe thấy tiếng cười của cậu, có chuyện gì buồn cười sao?” Phương Nguyên Tùng đi đến bên giường, ném gối đầu lên giường tò mò hỏi.

“Lão tử cười hay không cười liên quan cái rắm gì đến anh!” Cao Vũ lập tức mắng theo bản năng.

“Cậu nói cái gì? Lập lại lần nữa! Cậu có phải đã quên thân phận của mình hiện tại hay không, dám nói chuyện với chủ nhân như vậy! Xem ra đêm đó cậu chưa ăn đủ đau khổ, còn muốn bị ‘giáo huấn’ thêm một chút!” Phương Nguyên Tùng lập tức nhếch mày, thanh âm lạnh không ít cho thấy hắn đang bắt đầu giận.

Cao Vũ nhớ tới đêm đó bị Phương Nguyên Tùng “giáo huấn” như thế nào, lập tức rùng mình, vội vàng sợ hãi cầu xin nói: “Chủ nhân, tôi sai rồi, xin anh đừng tức giận, tha cho tôi đi! Về sau tôi không dám nữa!” Con mẹ nó, mình thật sự là uất ức, lại phải sợ Phương Nguyên Tùng lão thâm ma này! Bất quá lão thâm ma này siêu cấp biến thái, nếu lại bị hắn “giáo huấn” giống buổi tối mấy ngày hôm trước một lần nữa, mình khẳng định chết nghèo!

Phương Nguyên Tùng vừa lòng cười, lập tức uy hiếp nói: “Hừ! Nhớ kỹ thân phận của mình, cậu hiện tại không phải là tiểu thiếu gia Cao gia mà chỉ là một món đồ chơi, là nô lệ của tôi! Nếu lần sau còn dám không lễ phép với chủ nhân như vậy, tôi sẽ để ‘thích méo mó’ dạy cậu cái gì là ‘lễ phép’ và ‘quy củ!’”

“Được! Chủ nhân, tôi sẽ nhớ kỹ!” Cao Vũ sợ hãi, cậu đời này dù có chết cũng không muốn uống “thích méo mó” đáng chết kia lần nữa, cậu vĩnh viễn sẽ không quên chuyện đêm đó! Con mẹ nó, lão biến thái đáng giận này sẽ uy hiếp cậu, bất quá một ngày nào đó cậu nhất định cũng sẽ cho hắn tự mình ném thử tư vị của “thích méo mó”.

“Tôi?” Phương Nguyên Tùng lại nhướn mày, trong ánh mắt tràn đầy bất mãn.

“Thật xin lỗi! Tiểu nô lệ nói sai rồi, là tiểu nô lệ mới đúng, mong chủ nhân tha thứ!” Cao Vũ vô cùng thông minh lập tức liền hiểu được ý tứ của hắn, vội vàng sửa miệng.

Phương Nguyên Tùng khinh thường hừ một tiếng, trong lòng cười thầm: Một đêm dạy dỗ kia quả nhiên hữu dụng, mấy ngày nay xú tiểu tử này thái độ khấn trương, từ một con báo nhỏ giương nanh múa vuốt liền biến thành một con mèo nhỏ ôn nhu thuận, mình đã hoàn toàn hàng phục xú tiểu tử này. Bất quá để xú tiểu tử này hoàn toàn trở thành một nô lệ còn rất xa, hắn cần chậm rãi dạy dỗ cậu, hắn nhất định sẽ đem cậu thuần dưỡng thành một “hảo nô lệ” nhu thuận nghe lời, đối với hắn trung thành tuyệt đối.

Phương Nguyên Tùng lạnh lùng cười, đột nhiên chen chân thô bạo đã một cước đá Cao Vũ từ trên giường xuống dưới, làm cậu lập tức ngã chống vó.

“Ai u! Anh sao vậy?” Cao Vũ lớn tiếng kêu đau, tức giận ngược mắt trừng Phương Nguyên Tùng, đôi mắt xinh đẹp mông lung. Mẹ nó, đau chết cậu, mông của cậu bị ngã nở hoa rồi! Mông cậu trọng thương chưa lành vừa vụn đặt ở trên sàn lạnh như băng, so với bị khảm mấy đao còn đau hơn gấp vạn lần.

Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ giống như con ếch bị lật qua, oa oa kêu đau, bụng đều cười đến đau. Hắn cố nín ý cười, lạnh như băng mắng: “Cậu là nô lệ, sao xứng ngủ ở trên giường chủ nhân, về sau trừ lúc trên giường phục vụ tôi, cậu phải ngủ dưới đất, không cho phép ngủ tiếp ở trên giường!”

Cao Vũ khó tin nhìn hắn, hận không thể ăn thịt của hắn. Cậu không có nghe sai đi?! Hắn đem mình bị thương thành như vậy, không cho bác sĩ xem, không cho cậu được bôi, hiện tại ngay cả giường cũng không cho cậu ngủ, muốn cho cậu ngủ đất, lão súc sinh này rốt cuộc có phải là người hay không! Mẹ nó, cậu nhất định phải nguyên rửa cả nhà bọn họ toàn bộ chết sạch, sau đó rơi xuống mười tám tầng địa ngục!

“Cậu đây là ánh mắt gì, cậu đối với mệnh lệnh của chủ nhân có ý kiến sao?” Phương Nguyên Tùng dè dặt thanh âm.

“Không có!” Cao Vũ vội thu hồi tầm mắt, chế nhạo nhỏ giọng nói, trong thanh âm tràn đầy không cam lòng. Tuy rằng trong lòng có một trăm tám mươi ý kiến, nhưng cậu không phải ngu ngốc, cậu biết rõ tình cảnh chính mình hiện tại, cậu biết trả lời có ý kiến sẽ nhận kết cục gì. Người ta nói quân tử báo thù mười năm chưa muộn, cậu nhất định phải nhẫn!

“Không có thì tốt! Nếu không tôi sẽ cho cậu biết nô lệ nếu dám có ý kiến với chủ nhân của mình sẽ chịu kết cục gì!” Phương Nguyên Tùng vừa lòng gật đầu, nhìn bộ dáng đáng yêu của Cao Vũ hận đến nghiến răng

nghe lợi nhưng lại không dám phản bác, trong mắt hiện lên ý cười. Biểu tình của xú tiểu tử này vô cùng phong phú, nhưng vô luận là biểu tình gì đều vô cùng đáng yêu, tuy rằng là nam hài tử, nhưng so với nữ nhân còn thú vị hơn, hẳn tuy rằng gặp không ít người, nhưng chưa tìm được ai tính cách đáng yêu như vậy.

Cao Vũ vụng trộm chép miệng, trong lòng thầm mắng: Lão nhân đáng chết, anh hiện tại cứ việc kiêu ngạo, uy hiếp bốn thiếu gia, chờ sau khi tôi chạy thoát, tôi nhất định phải bắt anh quỳ xuống đất gọi tôi là ông nội!

“Đứng lên, quỳ đến trước mặt tôi!” Phương Nguyên Tùng không có chú ý tới động tác nhỏ của cậu, xoay người ngồi vào trên giường, châm một điếu thuốc kiêu ngạo nói.

“Làm gì?” Cao Vũ không kiên nhẫn hỏi. Đứng lên cái rầm, toàn thân cậu bởi vì cú ngã vừa rồi đều đau đến rã rời, hiện tại đau muốn chết, cậu hiện tại động một chút đều rất đau, làm sao có thể quỳ được.

“Xem ra cậu vẫn không hiểu được lời tôi nói!” Phương Nguyên Tùng nâng mày kiêu, nét mặt lộ ra ý cười đáng sợ, từ trong người lấy ra một cái bình nhỏ.

“Không, chủ nhân! Tiểu nô lệ hiểu được lời anh nói, tiểu nô lệ lập tức tới!” Cao Vũ nhận ra được cái chai kia, đó là “thích méo mó”, lập tức kêu lên, vội nhịn xuống đau nhức đứng lên, sau đó nhanh chóng đi về phía Phương Nguyên Tùng. Cậu mỗi lần động một chút đều đau đến nước mắt chảy ròng, cậu vừa đi vừa mắng Phương Nguyên Tùng, không chỉ đem cả nhà Phương Nguyên Tùng lớn nhỏ chửi vài lần, ngay cả mèo con, chó con Phương Nguyên Tùng nuôi trong nhà đều chửi bới một chút.

Cao Vũ đi đến trước mặt Phương Nguyên Tùng đã sớm đau đến khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại, mặt đầy nước mắt. Cao Vũ ngẩng đầu nhìn Phương Nguyên Tùng ngồi ở trên giường nhàn nhã hút thuốc, xem cậu làm trò hề, bụng đều nhanh sinh khí.

“Cậu hiện tại nên nói cái gì?” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ đau đến nhếch miệng, khóe miệng cười càng sâu. Tra tấn xú tiểu tử này, thật là làm cho người ta cảm giác thư thái cao hứng nói không nên lời.

Cao Vũ sưng sốt một chút, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Phương Nguyên Tùng. Con mẹ nó, nói cái gì? Cậu làm sao mà biết phải nói gì. Là hẳn gọi cậu tới, cậu mới phải hỏi hẳn muốn làm cái gì đây!

“Thật là ngu ngốc, này cũng không hiểu! Cậu hiện tại phải nói ‘chủ nhân tôn quý, xin hỏi anh có gì phân phó!’” Phương Nguyên Tùng mắng.

“Thật xin lỗi! Chủ nhân tôn quý, xin hỏi anh có cái gì phân phó?” Cao Vũ hận nghe rằng nghe lợi, giận mà không dám nói gì, chỉ có thể cố nén tức giận cung kính nói. Nhớ ấy buổi tối trước, “thích méo mó” đã khiến cậu sợ đến thấu xương, nhìn “thích méo mó” trong tay nam nhân cậu nhịn không được tay chân phát run, vốn là đau đến muốn chết, mông cũng càng đau.

“Chủ nhân ra lệnh cho cậu, hiện cởi quần của chủ nhân, đem “bảo bối” của chủ nhân ra!” Nam nhân tà khí cười, tà ác nói.

Cao Vũ lập tức sợ hãi, khiếp đảm nhìn đống quần nặng trĩu của nam nhân. Lão biến thái này muốn cậu đem cái kia của hắn ra, đến tột cùng là có mục đích gì, không phải lại muốn cưỡng gian cậu đi! Khẳng định là như thế, bằng không hẳn vì sao muốn cậu cởi quần hắn, đem cái kia lấy ra nữa! Cứu mạng a, cậu không cần!

“Chủ, chủ nhân, xin hỏi anh muốn làm cái gì?” Cao Vũ lấy tay bảo vệ vết thương trên mông, vẻ mặt đề phòng nhìn Phương Nguyên Tùng hỏi, thanh âm hơi hơi phát run cho thấy giờ phút này cậu có bao nhiêu sợ hãi.

“Cậu nói xem?” Nam nhân không đáp, hỏi lại, nét cười quỷ dị trên mặt càng sâu. Hắn đã cảm dục mấy ngày, đêm đó ngoạn rất hưng, Cao Vũ nơi đó bị thương rất nghiêm trọng, mấy ngày nay hẳn cũng không dám gặp mặt cậu, để cho cậu dưỡng thương. Nhưng hắn đã hoàn toàn mê luyện thân thể xú tiểu tử này, mấy ngày nay nhìn xú tiểu tử này cả người trần trụi ở trước mắt đi tới đi lui, hắn đã nhẫn đến cực hạn, hôm nay hắn nhất định phải hảo hảo “yêu thương” xú tiểu tử này, nhắm nháp mỹ vị thân thể của cậu.

“Tôi? Tôi nói tôi muốn đi tiểu, tôi muốn đi toilet!” Cao Vũ mỉm cười ngọt ngào, xoay người định chạy. Còn phải nói sao? Dùng ngón chân nghĩ cũng biết, lão sắc ma siêu cấp chết tiệt này lại muốn muốn chà đạp

tiểu thí thí của cậu! Đùa chứ, lại bị “Big Mac” (bánh mì kẹp??) của hấn sấp một lần, tiểu cúc hoa của cậu tuyệt đối sẽ bị phế bỏ, cậu có chết cũng không muốn lại bị “Big Mac” của hấn làm thí thí!

Nam nhân sao có thể để cậu chạy trốn, cánh tay đuổi ra, lập tức giống như điều hâu bắt gà con, tóm lấy gáy của cậu tha trở về.

“Chủ nhân, tôi thật sự muốn tiểu, tôi không nín được, xin anh cho tôi đi vệ sinh trước một chút, chờ tôi vệ sinh xong rồi chúng ta nói sau!” Cao Vũ quay đầu nhìn nam nhân đáng thương hề hề cầu xin, hai tay còn che hạ thể, giả bộ thật sự mắc tiểu. Tại loại thời điểm này, Cao Vũ chỉ có thể nghĩ ra chiêu “chạy đi tiểu” này!

“Cậu muốn tiểu à! Không liên quan, không cần đi toilet, ở trong này giải quyết đi!” Nam nhân mỉm cười, lấy ly rượu đổ trên bàn, hào phóng đưa tới trước mặt Cao Vũ.

Cao Vũ choáng váng, không nghĩ tới nam nhân lại làm như vậy, cậu vốn tưởng rằng dùng chiêu “trốn đi tiểu” này trăm phần trăm thành công, không nghĩ tới lão biến thái này lại bảo cậu ở trước mặt hấn đi tiểu, hiện tại làm sao bây giờ?

“Thất thần cái gì, cậu không phải rất vội sao? Mau đi tiểu đi!” Nam nhân không kiên nhẫn thúc giục, kéo tay Cao Vũ đang che hạ thể ra, trực tiếp đem ly thủy tinh hướng về phía hạ thể cậu.

“Cám ơn chủ nhân, nhưng tôi nghĩ tôi nên đi toilet giải quyết thì tốt hơn, ly thủy tinh này quý như vậy, dùng để đi tiểu quá lãng phí!” Cao Vũ lắc đầu cự tuyệt “ý tốt” của nam nhân.

“Không cần khách khí, cậu mau tiểu đi! Nghẹn sẽ rất khó chịu!” Nam nhân “sấn sóc” nói. “Hơn nữa tôi rất muốn biết cậu lúc đi tiểu so với lúc cậu cao trào bắn tinh có phải đều tao lãng mê người như vậy hay không!” Nam nhân bồi thêm một câu, sỗ sàng cười quỷ dị nói.

Cao Vũ xấu hổ đến mặt đỏ bừng, hận không thể đánh nam nhân một quyền. Bất quá trước mắt so với tức giận thì trọng yếu hơn là phải giải quyết vấn đề “đi tiểu” này như thế nào, “đi tiểu” chỉ là cớ để cậu chạy trốn, trước khi nam nhân trở về cậu vừa đi toilet, cậu hiện tại căn bản tiểu không được.

Cao Vũ đang gấp muốn chết, lại nghe nam nhân lạnh giọng mắng: “cậu sao còn không đi tiểu, có phải gạt tôi hay không! Tôi hận nhất là người khác gạt tôi, nếu tôi biết cậu dám gạt tôi, tôi lập tức ném tiểu còn thịt của cậu xuống đất cho chó ăn!”

Cao Vũ thiếu chút nữa té xỉu, không! Cậu không muốn làm thái giám, nếu lão biến thái thực sự đem tiểu kê kê của cậu ném xuống cho chó ăn, cậu về sau đi vệ sinh như thế nào! Cả đời phải dùng ống tiểu sao? Nghĩ đến bộ dáng mình cầm ống tiểu giả để đi vệ sinh, Cao Vũ muốn điên rồi, không, cậu có chết cũng không muốn như vậy!

Ngước mắt nhìn ánh mắt còn đáng sợ hơn so với ác ma của nam nhân, Cao Vũ đáng thương chỉ có thể miễn cưỡng dùng sức hướng hạ phúc vào ly thủy tinh, hy vọng ông trời phù hộ cậu có thể tiểu ra một chút, bằng không cậu hôm nay nhất định sẽ chết.

Cao Vũ một bên dùng sức tiểu, một bên lại vì vận mệnh của mình mà buồn bã khóc. Ô ô ô, vì sao cậu lại xui xẻo đáng thương như vậy, lại rơi vào tay lão sắc ma Phương Nguyên Tùng này, không chỉ đi tiểu ở trước mặt một lão biến thái, còn tiểu không được nên phải cứng rắn buộc mình ép ra nước tiểu, sớm biết thế này sẽ không dùng chiêu “đi tiểu” này, thật sự là lấy tảng đá tự đập chân mình!

Nhìn biểu tình khóc lóc của Cao Vũ, nam nhân âm thầm cười lạnh. Hừ, cũng dám ở trước mặt hấn ra vẻ, xúi tiểu tử này thật sự là không nhớ lâu, ăn nhiều đau khổ như vậy còn không ngoan. Nguyên lai nam nhân sớm biết Cao Vũ đang dối gạt hấn, cho nên mới cố ý muốn cậu ở trước mặt hấn tiểu, mượn cơ hội chính cậu!

Cao Vũ bởi vì mới đi toilet, cho nên căn bản không có nửa điểm buồn tiểu, cậu dùng sức tiểu vài ly thủy tinh cả nửa ngày nhưng một giọt nước tiểu đều không bắn ra được.

“Hừm! Kỳ quái, sao lại tiểu không được, vừa mới rõ ràng rất muốn tiểu! Ha ha ha...” Nhìn sắc mặt nam nhân càng ngày càng khó coi, Cao Vũ chỉ có thể liều mạng cười gượng, cố gắng giả ngu.

“Tiểu không được?” Nam nhân cố ý giả bộ không hồn giận nhú mày, lạnh lùng cười. “VẬY CẬU LÀ ĐANG LỪA TÔI SAO!”

“Không có! Tiểu nô lệ làm sao dám lừa chủ nhân, tôi là thật sự muốn đi tiểu! Chủ nhân, tôi lập tức liền tiểu ra quần cho anh xem!” Cao Vũ vội vàng lắc đầu, gấp đến độ lấy tay chà xát tiểu kê kê, hy vọng có thể tiểu ra một chút, sợ nam nhân đập nát kê kê của mình cho chó ăn. Nhưng còn thẹn đại ca giống như đối nghịch với Cao Vũ, vô luận Cao Vũ làm như thế nào, vẫn là tiểu không được.

Cao Vũ muốn điên rồi, mặc kệ Phương Nguyên Tùng ở ngay trước mặt, một bên chà xát tiểu còn thẹn, một bên vội vàng hướng tiểu kê kê mà mắng: “Mau tiểu đi! Chết tiệt, đồ vô dụng, người mau tiểu... Có nghe hay không, ta lệnh cho người mau tiểu ra quần... Mẹ nó, người có phải muốn bị dọa xuống dưới cho chó ăn thật hay không, mau tiểu a... Fuck, sao còn không tiểu...”

Nhìn biểu tình lo lắng của Cao Vũ, động tác giống như tự an ủi vậy, nam nhân khóe miệng run rẩy, thiếu chút nữa cười ra tiếng. Xú tiểu tử thật sự rất ngốc, rất đáng yêu! So với trước kia hắc ngoạn nữ nhân thì thích hơn gấp trăm lần!

Cao Vũ tiểu không được, chỉ có thể càng dùng sức chà xát, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, động tác càng ngày càng như là tự an ủi. Cao Vũ xoa lấy vật kia khiến hắc bắt đầu cảm thấy thân thể đột nhiên trở nên thực nóng, tiểu ngọc bỗng đang nằm úp sấp cũng trở nên cứng rắn đứng lên, da thịt tuyết trắng chậm rãi hiện ra một tầng phấn hồng mê người, hô hấp lại càng ngày càng ồ ồ.

Nguy rồi! Cao Vũ trong lòng thầm kêu không ổn, cậu chà xát rất dùng sức. Cao Vũ vừa định dừng lại, nhưng hạ phúc đã run rẩy một trận, một cổ chất nhầy màu trắng lập tức phun tới.

Nam nhân sững sốt một chút, vội cầm ly thủy tinh hứng tinh dịch của Cao Vũ, nam nhân tiếp rất khá, một giọt tinh dịch cũng không có rớt ra, toàn bộ tinh dịch bắn ào trong ly thủy tinh.

“Thực phần khích! Tiểu dân nô, màn thủ dâm của cậu thật là diễn quá tuyệt vời!” Nam nhân cầm lấy ly thủy tinh, nhìn tinh dịch của thiếu niên bên trong, nhếch lên khóe môi vỗ tay cười nói. Xú tiểu tử này thật sự là bảo bối, có thể cho mình những kinh hỉ không ngờ tới.

Cao Vũ xấu hổ đến hai mắt rưng rưng, căn bản không dám ngẩng đầu nhìn nam nhân. Con mẹ nó, tại sao có thể như vậy? Cậu không muốn sống chắc, cậu còn ở trước mặt lão sắc ma chà xát bắn tinh, thật sự là mất mặt chết!

Nhìn bộ dáng Cao Vũ xấu hổ và giận dữ muốn chết, ý cười trong mắt nam nhân càng đậm, đồng thời hạ phúc cũng cứng rắn lên. Vừa mới xem Cao Vũ tự an ủi, hắc gắng gượng đến mấy cũng trở nên nóng lên, mấy ngày không có giải phóng, vật kia cũng bắt đầu kêu gào.

“Bất quá, tiểu dân nô cậu vẫn là không có tiểu ra quần, cậu vừa rồi nói là đi tiểu, không phải bắn tinh!” Nam nhân nâng gò má tú lệ của Cao Vũ, nhìn ánh mắt lộ ra một chút mê người của cậu, mỉm cười.

“Chủ, chủ nhân, tôi... Tôi...” Nhìn nam nhân cười giống như Satan, Cao Vũ sợ tới mức cả người lạnh run, muốn giải thích, nhưng là đầu óc loạn thành một đoàn, căn bản không nói được.

“Tôi nhớ rõ tôi và cậu đã nói, nếu cậu tiểu không được, dám gạt tôi, tôi liền đem tiểu còn thẹn của cậu cho chó ăn, cậu còn nhớ không?” Nam nhân ngừng cười, dùng sức nắm gò má Cao Vũ, âm ngoan mắng.

Nam nhân khí lực rất lớn, thiếu chút nữa đem gò má Cao Vũ bóp nát, cậu đau đến nước mắt chảy ròng. Bất quá so với gò má, cậu càng lo lắng tiểu còn thẹn của mình hơn.

“Không! Chủ nhân, xin anh đừng dọa tiểu kê kê của tôi, tôi còn chưa có cưới vợ sinh con! Chỉ cần không dọa tiểu kê kê của tôi, anh bảo tôi làm gì đều được!” Cao Vũ lấy tay gắt gao bảo vệ tiểu kê kê, linh khẩu còn có vài giọt tinh dịch, đáng thương hề hề khóc cầu xin nói. Mẹ nó, ai tới cứu cậu đi, cậu không muốn tuổi còn trẻ mà đã biến thành thái giám, không có tiểu kê kê, đừng nói việc đi tiểu, trọng yếu nhất là cậu phải cưới vợ sinh con như thế nào, cậu vẫn chưa cùng nữ nhân làm một lần nào nha!

“Thật sự là bảo cậu làm cái gì đều được?” Nam nhân khóe miệng dương càn đẹp mắt, hắc đang chờ những lời này!

“Ừ!” Cao Vũ thấy thương lượng thành công, vội vàng nói.

“Chúng ta tiếp tục làm việc vừa rồi, cậu cởi quần của tôi, đem bảo bối của tôi ra hảo hảo hầu hạ nó, làm cho nó hảo hảo sung sướng!” Nam nhân tà ác cười xấu xa nói. Kỳ thật cho dù Cao Vũ không đáp ứng, hẳn cũng có thể bá vương ngạnh thượng cung, cứng rắn buộc cậu ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

“Không được!” Cao Vũ không cần suy nghĩ liền lập tức cự tuyệt.

“Cậu nói gì?” Khuôn mặt tuần tú của nam nhân trầm xuống, hung ác nham hiểm nhìn cậu, biểu tình khủng bố vô cùng.

“Ếc, thật xin lỗi! Nhưng chủ nhân, nơi đó của tôi còn chưa ổn, hiện tại lại làm tôi nhất định sẽ chết mất! Xin chủ nhân tha tôi đi! Không tin chủ nhân anh xem!” Cao Vũ sợ hãi nuốt nước miếng, đánh bạo cầu xin nói. Vì chứng minh lời mình nói, Cao Vũ nhịn cảm giác thẹn thùng xuống, đặc biệt xoay người hướng nam nhân mà tách ra cặp mông trắng trẻo, bí huyết bị nam nhân tra tấn tàn đến đáng thương lộ ra.

Nam nhân nhìn bí huyết ắn ắn dưới mông, nhú mào, chỉ thấy cục lồi xinh đẹp không tỳ vết nay lại sưng đỏ, nhưng lại nửa phần xinh đẹp. Thật không ngờ qua mấy ngày, bí cục của Cao Vũ lại thắm thế này, đêm đó thật sự chơi đùa phát hỏa.

Hiện tại làm sao bây giờ? Hẳn vốn định làm lớn một hồi, đem những nhẩn nhẹn mấy ngày nay giải tỏa hết, hung hăng thao chết Cao Vũ xú tiểu tử này. Nhưng cục hoa xú tiểu tử này thương thành như vậy, căn bản không thể làm, nếu mạnh mẽ cắm vào thì cục hoa của cậu nhất định sẽ phế đi. Hẳn đã mê luyện thượng cục huyết xú tiểu tử này, đương nhiên không thể làm cho tiểu cục hoa của cậu phế đi, nhưng hạ thể hẳn đã cương, liệu mạng kêu gào, hô lớn muốn giải phóng.

Cao Vũ thấy nam nhân không có lập tức cự tuyệt, biết có cơ hội, vội ôm lấy đùi nam nhân đáng yêu làm nũng nói: “Chủ nhân, anh tốt nhất! Tiểu nô lệ xin anh, anh tha cho tiểu nô lệ lần này, thả tiểu nô lệ đi! Chờ nơi đó của tiểu nô lệ tốt lên, chủ nhân tùy tiện làm như thế nào đều được!”

Nam nhân cúi đầu nhìn Cao Vũ liều mạng cầu xin, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, tầm mắt dời về phía đôi môi xinh đẹp đỏ tươi kia, khỏe miệng lập tức tà ác nhếch lên. Có rồi! Xú tiểu tử này cũng không phải chỉ có một “cái miệng nhỏ nhắn”, trừ bỏ cục huyết phía dưới, cậu còn có cái miệng nhỏ nhắn khác cũng có thể cho mình thỏa mãn!

“Được rồi! Thấy cậu đáng thương cầu xin tôi như vậy, lần này tôi bỏ qua tiểu cục hoa phía dưới của cậu!” Nam nhân mở miệng nói, biểu tình từ bi.

“Bất quá cậu dùng một cái miệng nhỏ nhắn khác hầu hạ chủ nhân, giúp bảo bối của chủ nhân hạ nhiệt.” Cao Vũ trước mắt sáng ngời, vừa muốn nói lời cảm tạ, lại đột nhiên lại nghe nam nhân nói.

“Một cái miệng nhỏ nhắn khác?” Cao Vũ nghi hoặc nhìn nam nhân, đối với chuyện này như là tờ giấy trắng. Cao Vũ căn bản nghe không hiểu nam nhân tà ác nói gì.

“Trên người cậu có mấy cái miệng?” Nam nhân tà ác cười, ánh mắt sỗ sàng thẳng tắp nhìn chằm chằm đôi môi anh đào phần hồng mề người của Cao Vũ.

Nhìn tầm mắt hạ lưu của nam nhân, cho dù là ngu ngốc cũng biết một cái miệng khác theo ý nam nhân là cái gì.”Không được!” Cao Vũ lại lập tức cự tuyệt, trong lòng thầm mắng: Mẹ nó, có làm hay không, lão biến thái này còn muốn mình giúp hắn khẩu giao! Mơ à! Mẹ nội nó, hắn giúp mình khẩu giao mình còn ngại miệng hắn bẩn đây! Muốn mình dùng miệng ăn tiện căn của hắn, kiếp sau cũng không có khả năng!

“Nếu không muốn dùng tới cái miệng nhỏ nhắn phía trên, vậy dùng cái miệng nhỏ nhắn phía dưới cũng được! Dù sao hôm nay cậu nhất định phải dùng “miệng nhỏ” của cậu hầu hạ chủ nhân một lần!” Nam nhân nhún nhún vai ý không sao cả. “Kỳ thật tôi càng thích cậu dùng cái miệng nhỏ nhắn phía dưới, tôi vô cùng nhớ cái miệng nhỏ nhiệt tình dâm dăng kia!”

Ngôn ngữ hạ lưu làm cho Cao Vũ xấu hổ vô cùng, thiếu chút nữa muốn chửi ầm lên, nhưng nghĩ đến tình cảnh trước mắt, từ ngữ thô tục đến miệng lại nuốt trở vào. Cao Vũ nhịn xuống tức giận, điềm điềm đáng yêu hỏi: “Chủ nhân, không thể thương lượng một chút sao?”

“NO! Hai cái miệng cậu phải dùng một cái!” Nam nhân lắc đầu, thái độ cương ngạnh.

“Nhưng...” Cao Vũ còn muốn nói, nhưng mới mở miệng đã bị nam nhân ngắt lời.

“Không nên nói nhiều lời vô nghĩa như vậy! Mau lên, cậu rốt cuộc là dùng phía trên, hay là dùng phía dưới?” Nam nhân vô cùng không kiên nhẫn.

“Tôi...” Cao Vũ hai cái cũng không muốn dùng.

“Cậu có phải muốn lại dùng ‘thích méo mó’ một lần nữa hay không!” Nam nhân nheo lại mắt uy hiếp nói.

Cao Vũ không dám nhiều lời, trong lòng trải qua một phen giãy dụa sau đáng thương, không cam nguyện nhỏ giọng nói: “Thượng... Phía trên!”

“Cậu dùng cái miệng nhỏ nhắn phía trên?” Nam nhân lại khôi phục tà mị mê người tươi cười. Ha ha, giải đúng chỗ ngứa!

Cao Vũ vẻ mặt cầu xin gật đầu, tuy rằng cực kì không muốn, nhưng mong cậu bị thương thật sự quá nặng, nếu lại làm cậu thật sự sẽ chết! Vì đại cục suy nghĩ, chỉ có thể nhịn đau hy sinh miệng phía trên một chút!

“Nếu đã chọn rồi, còn thất thần làm cái gì, còn không mau đem bảo bối của chủ nhân ra, bảo bối của chủ nhân chờ cậu đã nửa ngày!” Nam nhân ra lệnh, hần chờ không kịp, cự thiết của hần đã hoàn toàn cương.

Cao Vũ méo miệng, oán hận lấy tay cởi quần nam nhân, bởi vì sợ hãi, bàn tay nhỏ bé xinh đẹp tinh tế run nhè nhẹ, mất sức chín trâu hai hổ, làm nửa ngày mới cởi được dây lưng của nam nhân. Vừa kéo quần lót của nam nhân xuống, cự mãng màu xanh đen khẩn cấp nhảy ra, khiến Cao Vũ hoảng sợ.

Cao Vũ nhìn hung khí nhất trụ kinh thiên thẳng tắp hướng vào mình, sợ hãi nuốt nước miếng. Đây là lần đầu tiên cậu nhìn rõ ràng tiện căn của lão biến thái lớn thế nào, hai lần trước bởi vì đều là bị lão biến thái cưỡng bạo, cho nên đều không có cẩn thận nhìn. Lão biến thái cái kia thật sự là dọa chết người, hung vật màu xanh đen với gân xanh vờn quanh, như cánh tay của tiểu hài tử ba tuổi, đỉnh chóp càng thô lớn hơn nữa, bao quy đầu so với trứng gà còn lớn hơn. Mẹ nó, khó trách mỗi lần cậu bị lão biến thái cưỡng hiếp, đều xuất huyết đau đến chết đi sống lại, cái này căn bản không phải của người. Fuck, mình bị loại hung khí này làm nhiều lần như vậy còn có thể sống sót, cậu thật sự là mệnh lớn!

“Xem đủ chưa?” Phát hiện Cao Vũ nhìn chằm chằm cự vật của mình ngẩn người, nam nhân bất mãn mắng: “Tôi bảo cậu ăn, không phải bảo cậu nhìn chằm chằm, muốn nhìn chờ sau khi chủ nhân thỏa mãn xong sẽ cho cậu xem đủ.”

Ăn? Khóe miệng Cao Vũ run rẩy, cái kia của nam nhân lớn như vậy, mình như thế nào ăn. Nếu đem vật lớn như vậy vào miệng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cậu nhất định sẽ biến thành bồn máu to, cậu không muốn!

Cao Vũ vừa muốn cự tuyệt, nam nhân không kiên nhẫn, chờ không được đột nhiên thô bạo mở cái miệng của cậu, muốn đem hung khí dọa người của mình nhét vào trong miệng cậu.

“Không được!” Cao Vũ dùng sức giãy dụa, né tránh hung khí của nam nhân, sợ hãi kêu to. Miệng mình nhỏ như vậy, nếu bị nam nhân mạnh mẽ sáp nhập, cái miệng của cậu nhất định sẽ giống như cái miệng phía dưới bị làm nát.

“Tôi tự mình đến!” Cao Vũ nhìn biểu tình nam nhân khủng bố vô cùng, cái miệng nhỏ nhắn đáng thương hề hề nói, vội muốn khóc.

“Muốn tự mình đến, liền nhanh một chút!” Nam nhân phía dưới đã cứng rắn.

Nhìn hung khí của nam nhân lớn vô cùng, Cao Vũ siêu cấp không cam lòng nhếch miệng, tay run run nắm giữ dương cụ màu xanh đen dọa người, nhẹ nhàng chà xát làm đứng lên.

Nam nhân nhú mày, lập tức bắt màn đánh ót Cao Vũ một cái.

“Ai u! Anh sao thế?” Cao Vũ lập tức kêu đau, tay sờ chỗ bị đánh tức giận kêu lên. Mẹ nó, lão chết tiệt này, mình đã theo ý muốn của hần, chạm vào tiện căn của hần, hần còn muốn thế nào?

“Lão tử là bảo cậu dùng miệng làm, không phải bảo cậu lấy tay chà xát! Nếu không dùng cái miệng nhỏ của cậu hảo hảo hầu hạ bảo bối lão tử, lão tử liền dùng ‘thích méo mó’ hầu hạ cậu thật tốt!” Nam nhân đối với thái độ của Cao Vũ bất mãn đến cực điểm.

Cao Vũ ở trong lòng hung hăng chửi bới nam nhân vài câu, dưới ánh mắt hung ác của nam nhân, rốt cục mở ra cái miệng nhỏ nhắn nhin xuống sợ hãi cùng ghê tởm, ngậm lấy dương vật của nam nhân.

Miệng Cao Vũ nhỏ lại nóng, không hề kém so với nơi tư mật của nữ nhân, nam nhân lập tức phát ra tiếng rên rỉ thoải mái. Nhưng Cao Vũ tất nhiên không thể thư thái, miệng hàm chứa dương cụ nam nhân, tuy rằng mới có quy đầu, nhưng cậu vẫn khó chịu vô cùng, nhất là khi nghĩ đến chính mình hiện tại đang ăn dương cụ nam nhân, cậu đều muốn ói ra.

“Thất thần cái gì? Mau dùng đầu lưỡi của cậu liếm nó!” Nam nhân ra lệnh, dạy Cao Vũ cách làm cho mình thoải mái.

Cao Vũ ở trong lòng hừ một tiếng, di động đầu lưỡi đi liếm quy đầu của nam nhân, nam nhân thoải mái thấp giọng thô suýt.

“Là như thế, đầu lưỡi tiểu nô lệ thật sự không tệ... Trước tiên phun ra bảo bối của chủ nhân, đem toàn bộ bảo bối cẩn thận liếm một lần!” Nam nhân lần nữa châm một liều thuốc, ngồi ở trên giường nhàn nhã hưởng thụ Cao Vũ hầu hạ.

Cao Vũ làm theo mệnh lệnh của nam nhân, đem quy đầu nam nhân phun ra, sau đó đầu lưỡi liếm qua một lượt. Thấy vật kia truyền đến mùi tanh hôi dị thường gay mũi, Cao Vũ muốn ói ra, nhưng cậu lại không dám, chỉ có thể một bên ở trong lòng thầm mắng, một bên cố nén cảm giác buồn nôn liếm vật lớn của nam nhân.

Cao Vũ khẩu kỹ tuy rằng trúc trắc, nhưng có một đầu lưỡi vô cùng linh hoạt, đầu lưỡi đỏ tươi xinh đẹp khi khinh khi trọng liếm quát, đem nam căn liếm ướt, làm cho nam nhân thích đã chết, nam căn lại trương lớn một vòng.

“Tiếp tục liếm như vậy, đầu lưỡi của cậu thật sự là lợi hại, liếm chủ nhân thật thoải mái... Tiểu dâm nô, đầu lưỡi của cậu tao chết, thật thích... Tiếp tục liếm như vậy... Lại liếm dùng sức một chút...” Nam nhân sảng khoái tán dương, thật sự là làm cho hắn lấp bắp kinh hãi, thật không ngờ đầu lưỡi Cao Vũ quá lợi hại, cậu quả thật là tiểu dâm phụ trời sinh. Đầu lưỡi của cậu lợi hại như vậy, miệng cậu khẳng định cũng không kém nơi khác, xú tiểu tử này thật sự là toàn thân cao thấp đều là bảo!

Ngước mắt nhìn biểu tình nam nhân thoải mái muốn chết, Cao Vũ hận nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng buồn nôn. Con mẹ nó, cậu liếm vất vả như vậy, đầu lưỡi đều liếm đến tê rần, lão đáng chết này lại ở nơi nào thoải mái đến chết, có thiên lý hay không!

“Đem bảo bối của chủ nhân toàn bộ ăn vào miệng, chủ nhân muốn sáp cái miệng nhỏ của cậu!” Nam nhân rất nhanh lại hạ mệnh lệnh mới.

Cái gì? Cao Vũ còn chưa có phản ứng lại, nam nhân đã cầm lấy đầu của cậu đem cự mãng siêu dài của hắn cắm vào trong miệng của cậu. Miệng Cao Vũ bị cự mãng thô to xé rách, cậu vội há to mồm, đau đến nước mắt chảy ròng.

Nam nhân hoàn toàn không biết thương hương tiếc ngọc, không nhìn Cao Vũ thống khổ, đem cự mãng đâm đến chỗ sâu nhất trong miệng Cao Vũ mới dừng lại.

“Tiểu tao hóa, không nghĩ tới cái miệng nhỏ nhắn phía trên của cậu cũng thoải mái như vậy, không hề kém so với cái miệng nhỏ nhắn phía dưới!” Bị khoang miệng ẩm nóng toàn bộ bao trụ, nam nhân thoải mái đến thiếu chút nữa bắn ra, cầm liều thuốc xoa đầu Cao Vũ nói. Cái miệng nhỏ phía trên của Cao Vũ giống như cái miệng nhỏ nhắn phía dưới, so với nữ nhân còn bồng hơn, còn thoải mái hơn trăm lần.

Cao Vũ thật muốn đem dương cụ nam nhân cắn xuống, mụ nội nó, lão vương bát đản trời đánh, hắn đương nhiên thích, cầm cậu thì đều đã trật khớp. Cũng không biết cái miệng của cậu có bị biến dạng hay không, nếu miệng cậu thật sự bị biến thành cái bồn máu to, cậu biến thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua lão dâm ma Phương Nguyên Tùng này.

“Đừng ngăn người, mau dùng miệng của cậu dùng sức hấp bảo bối của chủ nhân!” Nam nhân lại vỗ gáy Cao Vũ một cái.

Cao Vũ đáng thương hung hăng trừng mắt nhìn một cái, nhưng sợ lại bị nam nhân đánh, đành phải đầy bụng oán hận bắt đầu liếm mát. Vật lớn của nam nhân đem khoang miệng nhỏ hẹp nhét đầy, một khe hở cũng không có, Cao Vũ mỗi lần hấp một chút đều phải dùng sức, nhưng cậu không dám dừng lại, cậu biết nếu cậu dám ngừng, nam nhân giống như ác ma trước mắt kia nhất định sẽ hung hăng chinh phạt cậu.

Cao Vũ cố gắng phun ra nuốt vào nam căn trong miệng, hy vọng nhanh làm cho nam nhân bắn ra, sớm một chút chấm dứt màn tra tấn “khẩu giao” chết tiệt này. Cái miệng nhỏ nhắn của Cao Vũ như một cái ống hút, khiến xương cốt nam nhân đều bị hút ra, làm cho nam nhân thích ngắt trời.

“Mẹ nó, thật sự quá sung sướng! Tiểu dân nô, là thế này... Fuck, lão tử cũng bị người hấp đi ra ...” Nam nhân thích đến loạn máng, đột nhiên cầm điều thuốc cùng chén rượu chứa tinh dịch của Cao Vũ bắt lấy đầu Cao Vũ, rất nhanh trừu sáp, ở trong miệng nhỏ thô bạo công kích, mỗi một lần đều đỉnh đến yết hầu Cao Vũ.

“Ngô...ngô... Ô... ngô... ngô...” Lần đầu tiên khẩu giao, Cao Vũ căn bản không thể tiếp nhận va chạm thô bạo, thống khổ liều mạng giãy dụa.

“Mẹ nó, đừng lộn xộn... Lão tử muốn ra ...” Nam nhân bắt lấy tay Cao Vũ đang đánh loạn xạ, mạnh bạo sáp vào cái, hổ rống một tiếng bắn ra.

Cao Vũ không kịp phun ra nam căn khổng lồ của nam nhân, tinh dịch toàn bộ bắn vào trong miệng nhỏ của cậu, hại cậu thiếu chút nữa sặc chết. Cậu muốn đem tinh dịch nhổ ra, nhưng là nam nhân không cho phép.

“Không cho phép nhổ ra! Tinh dịch chủ nhân quý giá cỡ nào, sao có thể lãng phí, ăn toàn bộ cho tôi! Nếu cậu dám phun ra một giọt, tôi liền đem tiểu côn thịt của cậu cho chó ăn!” Nam nhân uy hiếp nói, Cao Vũ chỉ có thể chảy lệ nhịn xuống ghê tởm đem tinh dịch tanh hôi toàn bộ nuốt xuống.

Nam nhân vừa lòng tươi cười, rút ra côn thịt đầy tinh dịch lướt lên mặt Cao Vũ, sau đó toàn bộ lau sạch sẽ, mới đem côn thịt thu hồi trong quần.

Cao Vũ mệt mỏi vô cùng, chờ côn thịt nam nhân vừa rời khỏi mặt, lập tức ngã xuống giường. Gương mặt xinh đẹp bị che kín bởi bạch dịch, khoe miệng đỏ tươi cũng toàn là tinh dịch nam nhân, đôi lệ mâu tức giận trừng mắt nam nhân, bộ dáng vừa dơ bẩn vừa đáng yêu.

Nếu không phải Cao Vũ hiện tại mệt chết, một chút khí lực cũng không có, cậu thật muốn đứng lên hung hăng cho nam nhân mấy cái tát. Con mẹ nó, lão dân ma bắt cậu giúp hắn khẩu giao đã đáng bị ném xuống mười tám tầng địa ngục, hắn lại còn dám đem miệng của cậu trở thành thùng rác bắn loạn xạ, còn đem mặt cậu trở thành giấy lau tiện căn của hắn.

Trong lúc Cao Vũ tức đến điên rồi, thật không ngờ nam nhân còn lửa cháy đổ thêm dầu hỏi: “Tiểu tiện nô, tinh dịch quý giá của chủ nhân uống tốt không?”

Cao Vũ vừa thẹn vừa giận, lửa giận cùng hận ý đến cực điểm, vừa định mắng nam nhân đi chết đi, lại nhìn nam nhân lại đem chén rượu chứa tinh dịch của mình tới bên miệng, lập tức uống một ngụm tinh dịch của cậu.

Cao Vũ choáng váng, trừng mắt khó tin nhìn nam nhân, không thể tin được nam nhân lại uống tinh dịch của mình. Trong lòng nhất thời mắc cỡ chết được, nam nhân có phải điên rồi hay không, có thể uống cái kia của cậu.

“Tiểu tiện nô, tinh dịch của cậu hương vị thật không tệ, uống rất ngọt! Cậu cũng ném thử đi!” Không đợi Cao Vũ phản ứng lại, nam nhân nâng chén đưa tới trước mặt Cao Vũ, nâng cằm Cao Vũ buộc cậu uống tinh dịch của chính mình.

“Biến thái, anh làm cái gì? Mau bỏ ra!” Cao Vũ vội giãy dụa, đẩy tay nam nhân ra, nhưng không còn kịp rồi, cậu đã uống xong một ngụm.

“Ọe! Khụ khụ khụ...” Cao Vũ nắm lấy yết hầu, muốn đem tinh dịch nhổ ra, nhưng ăn rồi làm sao có thể phun ra được, Cao Vũ khụ nửa ngày, khụ đến vẻ mặt đều là nước mắt cùng nước mũi, nhưng vẫn không thể đem tinh dịch nhổ ra.

Cao Vũ lớn như vậy, chưa từng cảm thấy thẹn giống hiện tại, tức giận đến nước mắt chảy ròng. Cậu không cần sống nữa, cậu lại còn ăn cái kia của chính mình, cái kia so với nước tiểu còn bẩn hơn, nếu để người ta biết cậu đường đường là Cao nhị thiếu gia, người có tiền đồ hí kịch lại ăn tinh dịch chính mình, cậu về sau sao dám mặt gặp người khác!

Nam nhân một bên cười đã chết, khuôn mặt tuần tú che kín ý cười, không nhìn biểu tình khổ sở của Cao Vũ, tà ác cười hỏi: “Tiểu nô lệ, tinh dịch của cậu hương vị như thế nào? Có thích như của chủ nhân không?”

“Anh... anh...” Cao Vũ chỉ vào nam nhân tức giận đến cả người phát run, trước mặt bỗng tối sầm, hồn thể ma vương chuyên môn đi chinh người bây giờ lại bị người ta chinh đến hôn mê...

Nam nhân rốt cuộc nhịn không được ôm bụng cười cười to, cười đến nước mắt đều chảy ra. Chơi thật thích, thật sự rất thích, Cao Vũ xú tiểu tử này lại bị mình khi dễ đến hôn mê, trong lòng thật sự thống khoái nói không nên lời, hân hoan với Cao Vũ thật sự càng ngày càng cảm thấy hứng thú!

Nam nhân nở nụ cười thật lâu mới dừng lại, xoay người ôm Cao Vũ phóng lên giường, nhìn Cao Vũ hôn mê nhưng vẫn mặt nhăn mày nhú, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt lại hiện ra ý cười.

“Tiểu nô lệ của tôi, hôm nay trước hết buông tha cậu, ngày mai lại tiếp tục chậm rãi cùng cậu tính sổ!” Nam nhân lấy tay vuốt mũi Cao Vũ, trò chơi chủ nhân trừng phạt nô lệ mới vừa bắt đầu...

5. Chương 5

Cao Vũ bị tiếng nước đánh thức, mở to mắt, Phương Nguyên Tùng không có trong phòng. Nghe tiếng nước phòng tắm, Cao Vũ biết Phương Nguyên Tùng đang ở trong phòng tắm tắm rửa.

Cao Vũ lập tức nghiêng răng nghiêng lợi nhìn phòng tắm nắm chặt tay, muốn há miệng trộm mắng Phương Nguyên Tùng, nhưng hé miệng ra mới phát hiện miệng vừa mới vừa đau, yết hầu lại nóng rát, nóng vô cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn oán hận càng sâu. Fuck, miệng đau quá! Khẳng định là tối hôm qua giúp lão dâm ma kia khẩu giao nên bị thương, kẻ kẻ lão dâm ma lớn như vậy, còn dùng sức sáp cái miệng của cậu, không bị thương mới là lạ! Cũng không biết miệng nhỏ xinh đẹp của cậu có bị biến dạng hay không?

Cái lão biến thái chết tiệt kia từ tuần trước sau khi ép cậu giúp hắn khẩu giao, giống như liên mê luyện chơi khẩu giao, mỗi ngày đều ép cậu giúp hắn khẩu giao, hại miệng nhỏ đáng yêu mê người của cậu mỗi ngày đều bị chà đạp. Tuy rằng miệng nhỏ phía dưới của cậu tạm thời là an toàn, nhưng miệng phía trên lại rất thảm, Phương Nguyên Tùng thật không phải biến thái bình thường, mỗi ngày ép cậu khẩu giao ăn nam căn của hắn còn chưa tính, mỗi lần đều ép cậu uống tinh dịch của hắn, hại miệng cậu lúc nào cũng có hương vị của tinh dịch, ghê tởm đến mức cậu không có biện pháp ăn cơm, luôn muốn phun ra.

Mụ nội nó, một ngày nào đó cậu nhất định phải đem những gì lão súc sinh Phương Nguyên Tùng kia đắc tội cậu hôm nay trả cho hắn gấp ngàn lần, để lão chết tiệt này sống không bằng chết, so với xuống mười tám tầng địa ngục còn thảm hơn! Bất quá, việc cấp bách trước hết là phải nghĩ biện pháp thoát ra khỏi ma chướng của lão biến thái chết tiệt này, mới có thể nghĩ chuyện báo thù!

Cao Vũ oán hận đánh gối đầu phía dưới, tình trạng của cậu trước mắt con mẹ nó không phải là thảm bình thường, đào tẩu là đường sống duy nhất của cậu, bằng không cậu sớm hay muộn cũng bị lão dâm ma biến thái Phương Nguyên Tùng này hành hạ đến chết, hơn nữa sẽ chết siêu cấp hạ lưu. Nếu lúc này Tiểu Lam cùng Viên Viên có thể tới cứu cậu thì tốt rồi, cậu đã hoàn toàn không mong chờ gì vào lão ca đáng chết kia, không thêm trông cậy vào y nữa.

“Cậu tỉnh rồi!” Cao Vũ đang nhíu mày trầm tư nghĩ cách chạy trốn, tiếng nước trong phòng tắm ngừng lại, Phương Nguyên Tùng tắm rửa xong đi ra.

Nghe thấy tiếng của Phương Nguyên Tùng, Cao Vũ lập tức nâng mắt, phát hiện Phương Nguyên Tùng đi tới trước giường, toàn thân chỉ quấn một cái khăn tắm, thân thể cường tráng rắn chắc toàn cơ bắp khiến

mọi người ghen tị, nhất là lồng ngực màu đồng cổ vẫn còn vương hơi nước kia khiến nữ nhân phải hét lớn. Phương Nguyên Tùng tuy đã hơn ba mươi tuổi, nhưng lại chăm sóc vô cùng tốt, so với tiểu tử trẻ tuổi kia càng hấp dẫn hơn, không có một tia sẹo lồi nào trên dáng người tam giác hoàn mỹ làm nữ nhân say mê đến chảy máu mũi.

Cao Vũ nhìn dáng người hoàng kim khiến người ta đỏ mắt của Phương Nguyên Tùng, đối với Phương Nguyên Tùng bất mãn càng sâu. Đáng giận, ông trời thật sự không công bằng, vì sao lại cho lão biến thái này dáng người như vậy, thật sự đáng giậm chân giậm dứ, vì sao cậu không có dáng người hoàn mỹ như lão biến thái này! Có trời mới biết cậu nằm mơ cũng muốn có một thân hình đẹp như vậy, cậu bởi vì bộ dạng rất đơn bạc này nên luôn bị nữ sinh cười, nói cậu là bạch trảm kê. Tuy rằng cậu thường xuyên cùng Viên Viên, Tiểu Lam bọn họ đi phòng tập thể thao rèn luyện, nhưng dù thế nào cũng luyện không ra một khối cơ bắp, thật sự là tức chết!

Cao Vũ ở trong lòng không cam lòng hừ một tiếng, mới hướng Phương Nguyên Tùng nói: “Chủ nhân, sớm an!”. Phương lão biến thái chết tiệt, hy vọng cậu ngoan ngoãn làm một nô lệ tốt biết “lễ phép”, thủ “lễ tiết”, nếu “không ngoan” sẽ cho cậu ăn “thích méo mó”. Mẹ nó, một ngày nào đó cậu cũng muốn biến từ lão nhân này thành nô lệ của mình, đem hấn chính chết!

“Sớm an cái đầu, đã là buổi chiều rồi! Thật sự là một nô lệ hết ăn lại nằm, mỗi ngày đều đến chiều mới tỉnh ngủ!” Phương Nguyên Tùng không có khen Cao Vũ “nhu thuận”, không khách khí mắng.

Cao Vũ tức giận đến thiếu chút nữa mở miệng mắng, từ lão nhân này nói tiếng người sao? Nếu không phải hấn mỗi ngày đều tra tấn mình đến quá nửa đêm, không khiến mình mệt mỏi đến chết thì sẽ không cho mình ngủ, cậu làm sao có thể mỗi ngày đều ngủ thẳng đến giữa trưa mới tỉnh!

Cao Vũ tuy rằng tức chết rồi, giận mà không dám nói gì, thông minh như cậu đều hiểu được hiện tại việc chống đối Phương Nguyên Tùng đối với mình không có lợi, cậu cũng không muốn mua dây buộc mình, cái miệng nhỏ của cậu và thí thí bây giờ còn rất đau!

Cao Vũ vùng trộm bĩu môi, ngược mắt thấy Phương Nguyên Tùng đi đến trước tủ quần áo, mở tủ quần áo ra, kéo khăn tắm trên lưng xuống, lộ ra tất cả đứng ở trước mắt, lập tức xấu hổ đỏ mặt. Lão nhân đáng chết sao lại không biết xấu hổ như vậy, không nói gì liền cởi truồng, mình đều nhìn thấy cái nam căn xấu xí kia, thật là hạ lưu!

Tuy rằng cả hai đều là nam nhân, thứ Phương Nguyên Tùng có Cao Vũ cũng có, hơn nữa Cao Vũ đã sớm thấy nam nhân trần truồng vô số lần, nhưng Cao Vũ thuần khiết vẫn là cảm thấy thẹn, mắt không biết phải nhìn đi đâu.

Phương Nguyên Tùng như không coi Cao Vũ tồn tại, hào phóng lột thể đứng ở trước tủ quần áo nam, chậm rãi chọn lựa quần áo mặc hôm nay.

Cao Vũ tuy rằng rất xấu hổ, nhưng ánh mắt lại giống như có ý chí, như thế nào cũng không rời được thân thể nam nhân, tuy cậu đã cùng nam nhân da thịt thân cận rất nhiều lần, nhưng nhìn kỹ nam nhân trần truồng như vậy vẫn là lần đầu tiên, thân thể nam nhân thật sự là kiệt tác của tạo hóa, hoàn mỹ không tỳ vết.

Cao Vũ giống như bị ma pháp khống chế, nhìn chăm chăm không dời mắt khỏi nam nhân, cẩn thận thưởng thức từng chỗ trên thân thể hấn, nhìn thân thể nam nhân cường tráng khiến cậu đột nhiên nóng cả mũi.

Nhìn Cao Vũ nhìn không được muốn chảy máu mũi, nam nhân chọn lựa nửa ngày rốt cục lấy từ trong tủ quần áo ra một bộ quần áo thoải mái màu đen, sau đó chọn chiếc quần màu trắng, ở trước mặt Cao Vũ mặc lên, chậm rãi che khuất thân thể câu nhân của mình.

Cao Vũ lúc này mới hồi phục tinh thần, phát hiện mình lại bởi vì nhìn Phương Nguyên Tùng trần truồng mà thiếu chút nữa chảy máu mũi, thoáng chốc vừa thẹn vừa giận, hận không thể đào cái hố mà chui vào.

Cao Vũ ở trong lòng hung hăng mắng chính mình, người có phải điên rồi hay không, sao có thể đối với thân thể của Phương Nguyên Tùng lão đáng chết kia có cảm giác, con mẹ nó, người nhưng là người bình thường, chỉ đối với đại tỷ xinh đẹp thành thực, dáng người nóng bỏng mới có hứng thú. Thân thể lão nam nhân này có cái gì đẹp, muốn ngực không có ngực, muốn mông không có mông!

Phương Nguyên Tùng rất nhanh liền mặc xong, xoay người nhìn vẻ mặt ảo não đỏ bừng của Cao Vũ, tà ác nhếch khóe môi trêu chọc nói: “Tiểu nô lệ, thế nào? Đáng người chủ nhân không tệ đi! Xem cậu chảy nước miếng kia! Thật nhìn không ra, tiểu nô lệ của tôi còn háo sắc như vậy, tuổi còn nhỏ mà đã thích nhìn người khác thay đồ!” Hóa ra nam nhân đã sớm biết Cao Vũ luôn nhìn lén hắn, cho nên mới cố ý chậm rãi chọn quần áo.

“Thối lắm! Tôi sao chảy nước miếng được, anh mới thích coi trộm!” Cao Vũ mắc cỡ chết đi được, lập tức thẹn quá thành giận mắng.

“Tiểu nô lệ, cậu thật to gan, cũng dám mắng chủ nhân! Xem ra cậu đã quên thân phận của mình, cậu sao vẫn không chịu ngoan!” Nam nhân cúi xuống, lạnh như băng trừng mắt Cao Vũ.

“Thực xin lỗi, chủ nhân, tôi sai rồi, xin chủ nhân đừng giận! Tiểu nô lệ ti tiện sao dám mắng chủ nhân, tiểu nô lệ là cùng chủ nhân đùa thôi!” Thấy nam nhân tức giận, Cao Vũ trong lòng thầm kêu không ổn, vội vàng xin lỗi. Ai, vừa rồi nhất thời quá mức kích động, thiếu chút nữa đã quên tình cảnh hiện tại của mình. Đáng giận, cậu vì sao lại ủy khuất như vậy!

“Đùa?” Nam nhân nâng mày kiểm, lạnh lùng cười, biểu tình khùng bố vô cùng.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ biết sai rồi! Xin chủ nhân đại nhân đại lượng tha cho tiểu nô lệ lần này đi! Tiểu nô lệ lần sau không dám nữa!” Cao Vũ sợ tới mức vội bò xuống giường, ôm lấy đùi nam nhân khóc cầu xin nói, sợ bị nam nhân trừng phạt, bộ dáng thật sự là buồn cười.

“Hừ!” Nam nhân khinh thường hừ lạnh một tiếng, đá văng Cao Vũ ra, xoay người đi giày, chờ lần sau mới hảo hảo thu thập xú tiểu tử dám phạm thượng này.

Thấy nam nhân không nói gì, Cao Vũ nghĩ nam nhân không tức giận, nhẹ nhàng thở ra, không chú ý tới trong mắt nam nhân chợt lóe hàn quang khùng bố.

Nam nhân sau khi mặc chỉnh tề, nhìn qua gương, vừa lòng gật đầu, lại mở ngăn tủ ra lấy đồng hồ bạch kim mình thích nhất đeo vào. Là nam nhân mê người ở xã hội thượng lưu, nam nhân ở các phương diện đều vô cùng chú ý, nhất là ở cách ăn mặc, luôn muốn hoàn mỹ nhất, không có một tia tỳ vết nào.

Cao Vũ nhìn nam nhân, khinh thường vụng trộm nhếch miệng. Hừ, thật sự là lão táo bạo, một đại nam nhân lại giống như nữ nhân, ở trước gương ông ẹo làm dáng, thật sự ghê tởm chết! Cũng không phải đi biểu diễn, có cần khoa trương như vậy không? Hắn ở trước gương hơn nửa giờ, thực làm cho người ta chịu không nổi!

Cao Vũ đột nhiên thấy nam nhân lấy ra một lọ nước hoa xịt lên người, nghi hoặc nhíu mày, nam nhân tại sao xịt nước hoa? Ở nhà xịt nước hoa làm cái gì, hay là... Nam nhân muốn ra ngoài? Nghĩ tới khả năng này, hạnh mâu xinh đẹp lập tức nâng lên. Nam nhân ra ngoài, cậu không phải là có thể chạy trốn? Ha ha ha ha ha, quả thật quá tuyệt vời!

“Chủ nhân, xin hỏi anh muốn đi ra ngoài sao?” Cao Vũ trong lòng nhảy nhót, thật cẩn thận hỏi. Ông trời phù hộ, nhất định phải khiến lão đáng chết nói “có”, làm ơn làm ơn!

“Ừ, tôi có việc muốn đi ra ngoài một chút, buổi tối mới có thể trở về!” Phương Nguyên Tùng gật đầu.

Cao Vũ lập tức cười rạng rỡ, mừng rỡ thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Thật là quá tốt, cậu rốt cuộc cũng có cơ hội có đào tẩu, mười ngày trôi qua thật sự dài như một năm, so với sống trong địa ngục còn thảm hơn, chờ sau khi cậu trốn được sẽ thu thập Phương Nguyên Tùng lão biến thái này như thế nào.

Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ mặt mày hớn hở, không giấu được vui sướng, lập tức liền đoán ra hiện tại Cao Vũ đang nghĩ gì, trong mắt hiện lên một tia khinh bỉ cười lạnh. Thật là ngu ngốc, muốn thừa dịp lúc mình ra ngoài đào tẩu, cậu cho rằng hắn sẽ cho cậu có cơ hội đào tẩu sao?

Khóe miệng nhếch lên tà ác, Phương Nguyên Tùng đột nhiên không biết từ đâu lấy ra một cái hộp màu đen, nhìn hộp màu đen trong tay, cười đến càng tà ác.

Cao Vũ còn không biết mình sắp chết đến nơi, cười tùm tùm hướng Phương Nguyên Tùng nói: “Chủ nhân, anh đi thông thả! Tiểu nô lệ sẽ ngoan ngoãn ở nhà chờ chủ nhân về, chủ nhân yên tâm làm việc của mình

đi!” Càng về trễ càng tốt, tốt nhất là vĩnh viễn đừng trở lại, bất quá khả năng này cực kỳ ít, cho nên chờ lão đáng chết vừa đi, cậu tốt nhất mau nghĩ biện pháp rời khỏi địa phương kì quái này.

“Thật là nô lệ ngoan!” Trong mắt Phương Nguyên Tùng hiện lên một tia trào phúng không dễ phát hiện, “Vì thưởng cho cậu nhu thuận nghe lời, chủ nhân trước khi ra ngoài muốn đưa cậu lễ vật!” Phương Nguyên Tùng cười đến rất ôn nhu mê người, nhưng không biết vì sao lại làm cho người ta có loại cảm giác rùng rờ gân cốt.

“Lễ vật gì?” Cao Vũ đề phòng nhìn hắn, trong lòng đột nhiên dâng lên dự cảm không tốt. Phương Nguyên Tùng lão chết tiết này lại hảo tâm đưa cậu lễ vật như vậy? Kia không phải chồn chúc tết gà [1] sao! Không biết lão chết tiết này lại có âm mưu gì!

[1] Chồn chúc tết gà: Giả bộ thân thiện nhằm thực hiện mưu đồ xấu (??)

“Là đồ tốt! Tôi cam đoan cậu nhất định sẽ thích!” Phương Nguyên Tùng cười đến rất tà ác, cầm trong tay hộp màu đen kỳ quái đưa cho Cao Vũ.

Khi Cao Vũ mở hộp ra thấy rõ bên trong là cái gì, thiếu chút nữa té xỉu, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn trở nên tái nhợt vô cùng. Chỉ thấy trong hộp chứa một đôi tai thỏ kỳ quái màu đỏ, vài bộ đồ nữ hở hang, còn có dây xích, còng tay, xiềng chân chuyên dùng cho nô lệ, khủng bố nhất là bên trong còn có một đồng công cụ dạy dỗ, cái gì như giáp, khiêu dẫn, kéo châu, giang tặc, ống tiêm, mát xa bồng tất cả đều có.

“Này... Mấy thứ này sẽ không phải là muốn cho tôi dùng chứ?!” Cao Vũ ngược mắt sợ hãi nhìn Phương Nguyên Tùng, thanh âm run run hỏi. Bồ Tát phù hộ, trăm ngàn lần khiến cho Phương Nguyên Tùng tử lão nhân này nói “không phải”, bằng không cậu nhất định sẽ điên mất.

“Bingo! Đoán đúng rồi! Mấy thứ này tất cả đều là tôi đặc biệt tỉ mỉ vì tiểu nô lệ cậu chuẩn bị, tiểu nô lệ thật sự là thông minh, vừa nhìn liền đoán được!” Phương Nguyên Tùng gật đầu, nhìn biểu tình Cao Vũ sợ hãi vô cùng, trong lòng cao hứng nói không nên lời.

“Tôi không muốn! Biến thái đáng chết, mấy thứ biến thái này giữ lại cho anh dùng đi!” Cao Vũ đem hộp đưa Phương Nguyên Tùng, tức giận chửi ầm lên, xoay người muốn chạy. Con mẹ nó, Phương Nguyên Tùng quả nhiên là siêu cấp biến thái, hắn thật sự tâm lý không bình thường, mình có chết cũng không thể làm theo ý hắn. Cậu là người bình thường, không muốn mặc mấy thứ kỳ quái gì đó, bị hắn biến thái tra tấn đâu! Cậu đã khuất phục hắn nhiều lần, lần này cậu nhất định phải phản kháng đến cùng, không thể lại cho hắn thực hiện, bằng không hắn càng ngày càng được nước lấn tới!

“Tiểu nô lệ lớn mật, còn muốn chạy!” Phương Nguyên Tùng làm sao có thể để cậu đào tẩu, lập tức liền lấy tay bắt lấy, đem cậu tha trở về.

“Biến thái chết tiết, buông... Mau thả tôi ra, lão hồn dẫn...” Cao Vũ liều mạng giãy dụa, nhưng như thế nào cũng không thoát được cánh tay như sắt của nam nhân, nam nhân khí lực không phải lớn bình thường, Cao Vũ gầy yếu căn bản không phải đối thủ của hắn, hai ba cái đã bị hắn đặt xuống.

“Cũng dám mắng chủ nhân, một chủ nhân vừa rồi còn khen cậu là nô lệ ngoan! Xem ra cậu thật sự cần hảo giáo dục một chút!” Phương Nguyên Tùng lấy ra một bộ còng tay trong hộp màu đen, đeo lên cổ tay mảnh khảnh của Cao Vũ.

“A a!!! Lão súc sinh, anh muốn làm gì? Không cho anh chạm vào tôi, mau buông tay của tôi ra! Lão dâm ma, lão đầu heo, lão vương bát đần...” Cao vũ hai tay bị còng, sợ tới mức lên tiếng kêu to. Cậu không muốn, cậu không muốn bị lão biến thái ngược đãi, cậu không muốn bị hắn biến thái dạy dỗ!

“Cậu mở miệng nói thực bần, hơn nữa thật ồn ào!” Phương Nguyên Tùng nhú mi, ở trong rừng tìm ra một cái BALL GAG, thô bạo chặn miệng Cao Vũ.

“Ngô ngô... Ngô ngô ngô... Ngô ngô...” Không thể mắng chửi người, Cao Vũ hung hăng trừng Phương Nguyên Tùng, hận không thể đem hắn đại tá bát khối [2], nếu ánh mắt có thể giết người, Phương Nguyên Tùng khẳng định đã sớm chết một trăm lần.

[2] Đại tá bát khối: “cụ ngũ hình” trong các cực hình thời cổ đại, tục gọi là “đại tá bát khối”, tương tự với ngũ mã phanh thây nhưng có một số điểm khác biệt nhỏ. Ban đầu dụng ý gồm chặt đầu, chặt chân, chặt

tay, móc mắt, cắt tai, tức là “cắt làm tám mảnh.

“Cậu trường tôi cũng vô dụng, ai bảo cậu không ngoan! Nô lệ không ngoan, phải ngoan ngoãn nhận trừng phạt!” Phương Nguyên Tùng không nhìn ánh mắt phẫn nộ của cậu, nâng hai chân cậu lên trước ngực, lấy ra một cái khiêu dẫn màu phấn hồng, cũng không dùng dầu bôi trơn mà nhét vào cúc huyết của cậu.

“Ngô... hừ... Ân... Ngô... ngô...” Cao Vũ sợ tới mức lập tức đá loạn xạ, nếu không phải miệng bị chặn lại, cậu đã sớm đem tổ tông mười tám đời nhà Phương Nguyên Tùng ra mắng.

“Xem ra cậu thật sự muốn phản kháng đến cùng, thật sự là làm cho người ta hao tổn tâm trí!” Phương Nguyên Tùng nhíu mày, bắt lấy hai chân đang đá loạn của cậu, lấy một bộ cồng chân đem hai chân của cậu khóa trụ, làm cho cậu không còn biện pháp phản kháng, chỉ có thể ngoan ngoãn mặc hần xâm phạm.

Cao Vũ thấy tay chân mình toàn bộ bị khóa trụ, đều mau điên rồi, nhưng cậu như cũ không khuất phục, cậu kẹp chặt miệng, làm Phương Nguyên Tùng không có cách nào đem khiêu dẫn nhét vào cúc huyết của cậu.

Cao Vũ nhìn biểu tình ảo não của Phương Nguyên Tùng, trong mắt hiện lên một tia đắc ý. Hừ! Tử lão nhân đáng giận, hiện tại không có biện pháp đúng chưa! Hần muốn đem tay chân của mình khóa trụ, mình liền không có cách phản kháng hẳn sao? Hần thật sự là nằm mơ, mình tuyệt đối sẽ không để hẳn tùy ý bài bố tiểu thí thí của mình, cậu thề sống chết phải bảo vệ miệng nhỏ, miệng của cậu cũng không phải là món đồ chơi của hẳn, cậu tuyệt đối sẽ không cho hẳn đem cái biến thái gì đó nhét vào miệng của mình.

Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ dương dương tự đắc, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh. Cậu nghĩ hẳn không có cách nào sao? Cậu đấu với hẳn còn quá non!

“Tiểu nô lệ, cậu còn như vậy chủ nhân sẽ tức giận! Cậu tốt nhất mau ngoan ngoãn mở miệng ra, cho chủ nhân đem khiêu dẫn vào, bằng không chủ nhân cần phải thay đổi ý định ăn cái miệng nhỏ của ngươi!” Phương Nguyên Tùng đột nhiên lấy ra dương cụ giả thô ráp màu đen.

Cao Vũ trừng lớn mắt như quái thú khủng bố nhìn, thiếu chút nữa bị hù chết. Lão biến thái này sẽ không phải là muốn đem vật khủng bố kia cắm vào thí thí của cậu đi?

“Cậu đoán đúng rồi! Nếu cậu không ngoan ngoãn nghe lời, hảo hảo phối hợp chủ nhân, chủ nhân sẽ đem dương cụ giả này nhét vào tiểu cúc hoa của cậu! Nói cậu biết, thứ này là đạo cụ mới phát minh ra ở quán của Đại Hoa, chuyên dùng để dạy dỗ nô lệ không nghe lời giống cậu, nó vô cùng hợp ý tôi, đi vào sâu trong thân thể cảm nhận được độ ẩm của trực tràng sẽ tự động biến lớn, cuối cùng đem nhân ruột làm đến đau!” Phương Nguyên Tùng nhìn ra nghi vấn trong lòng Cao Vũ, gật đầu trả lời, cười đến rất khủng bố.

Cao Vũ sợ tới mức toàn thân phát run, lưng đổ mồ hôi lạnh. Mẹ nó, Phương Nguyên Tùng nói thật sao? Thứ này khủng bố như vậy, nhìn “hình dạng” kì quái của nó, cậu tin cho dù nó không biến lớn, cũng có khả năng đem tiểu cúc hoa đáng yêu của cậu làm nát. Ô ô, cậu không muốn miệng nở hoa a! Để cho hẳn cảm thấy quá quý giá, còn không bằng trực tiếp một đao giết chết cậu, ít nhất còn có thể được chết một cách thống khoái!

“Thế nào, thấy thích lắm sao? Là muốn ăn khiêu dẫn, hay là muốn ăn đại gia hỏa “đặc biệt” này?” Phương Nguyên Tùng mỉm cười hỏi, cổ ý lắc lắc hung khí dọa người trong tay. Kỳ thật không cần hỏi cũng biết đáp án của Cao Vũ là gì, cho dù ngu ngốc cũng biết nên chọn cái gì.

Cao Vũ còn có thể thế nào, chỉ có thể ủy khuất mở miệng ra, ngoan ngoãn để cho Phương Nguyên Tùng đem khiêu dẫn bỏ vào thí thí của cậu. Nhìn Phương Nguyên Tùng cầm khiêu dẫn, hạnh mầu xinh đẹp che kín sợ hãi. Tuy rằng khiêu dẫn không phải rất lớn, nhưng cậu vẫn cảm thấy sợ hãi, tuy rằng tiểu cúc hoa của cậu trải qua gần nửa tháng tĩnh dưỡng đã tốt lên, nhưng muốn đem đại khiêu dẫn giống trứng gà nhét vào, khẳng định đau chết.

Ô ô ô, Cao Vũ lần thứ N ở trong lòng khóc vận mệnh mình vì sao đáng thương như vậy, cậu vì sao cũng bị Phương Nguyên Tùng đáng chết biến thái như vậy tàn nhẫn tra tấn chà đạp! Thiên lý ở đâu?

Phương Nguyên Tùng tách cặp lông trắng như tuyết của Cao Vũ ra, lập tức liền thấy u cúc giấu ở tận sâu cùng kia, chỉ thấy cúc hoa kiều nhỏ phấn hồng hiện ra, gắt gao khép kín, hình dạng lại trở nên hoàn mỹ mê người như trước, rõ ràng đã tốt lên.

Phương Nguyên Tùng mê luyến nhìn phần cúc động lòng người kia, nhin không được miệng lưỡi khô, ca ngợi nói: “Tiểu nô lệ, cúc hoa của cậu thật xinh đẹp, bị tôi ngoạn phẩm như vậy, không nghĩ tới mới nghĩ ngợi vài ngày lại trở nên câu nhân giống như trước! Tiểu cúc hoa của cậu quả nhiên trời sinh để nam nhân thao!” Vì trùng phạt Cao Vũ nên đã làm tiểu cúc của cậu bị thương, hẳn cũng không bôi thuốc cho cậu. Thà rằng chính mình cố nén dục vọng, hoàn toàn để cúc hoa của cậu chậm rãi khép lại. Vốn tưởng rằng cúc hoa của cậu bị thương sẽ có chút biến dạng, không xinh đẹp được như trước, nhưng không nghĩ tới cúc hoa của cậu vẫn hoàn mỹ không tỳ vết như trước, không, phải nói so với trước kia hấp dẫn hơn nhiều, càng câu nhân hơn. Xú tiểu tử này thật đúng là thiên phú dị bẩm, không giống người thường! A, quả nhiên là trời sinh là tao hóa cho người ta thao!

Cao Vũ không có cách nói chuyện, chỉ có thể hung hăng trừng Phương Nguyên Tùng, trong lòng thầm mắng: Lão nhân háo sắc hạ lưu, nhìn hắn mê đắm nhìn chăm chăm bộ dáng mình, thật sự là ghê tởm chết! Mẹ nó, nổi hết cả da gà!

Phương Nguyên Tùng không rảnh quan tâm tình Cao Vũ, lực chú ý của hắn tất cả đều bị tiểu cúc huyết đáng yêu của Cao Vũ thu hút, lấy tay nắn nắn cúc huyết. Cúc huyết phần hồng như giật mình, hơi hơi mở ra cái miệng nhỏ nhắn, nhưng trong chớp mắt lại nhanh chóng khép lại, khiến hắn tâm viên ý mãn, hận không thể lập tức cởi quần đấm vào, trong lòng phiên giang đảo hải [3], nhưng hắn đã hẹn Lưu Ngọc Tuấn cùng Đại Hoa bọn họ đến nói chuyện quan trọng, không thể không cố nhịn xuống hạ phúc đang xông xáo.

[3] Phiên giang đảo hải: sóng cuộn biển gầm, ý nói trong lòng chấn động

Phương Nguyên Tùng không cam lòng ở trong lòng mắng một câu, cầm khiêu dẫn chậm rãi nhét vào trong phần cúc đáng yêu, Cao Vũ nhiều ngày không dùng hậu huyết, hậu huyết sớm đã bình thường giống xử nữ. Khiêu dẫn vừa mới tiến vào một chút, Cao Vũ lập tức liền đau đến kêu to, nhưng bởi vì BALLGAG, tiếng kêu thảm thiết biến thành kêu rên, lại nuốt trở về trong bụng.

Nam nhân tàn nhẫn không biết thương hương tiếc ngọc, không thấy Cao Vũ thống khổ, thô bạo dùng sức đẩy, chỉ đâm vào một lần mà khiêu dẫn lập tức đi vào toàn bộ.

Cao Vũ đau đến muốn ngắt đi, đáng thương không có biện pháp kêu ra tiếng, nước mắt trong suốt theo hốc mắt chảy ra, chứng minh cậu có bao nhiêu thống khổ. Cao Vũ tuy rằng đã nuốt dương cụ so với khiêu dẫn lớn hơn gấp mấy lần, nhưng hậu huyết cậu thật sự quá nhỏ, lại chặt, vật nhỏ tiến vào cũng sẽ làm cho cậu cảm thấy đau nhức, trước đó Phương Nguyên Tùng cũng không giúp cậu bôi trơn.

Dị vật lạnh như băng xâm nhập dùng đạo chật hẹp khô khốc, thật sự là khó chịu nói không nên lời, Cao Vũ theo bản năng muốn đem khiêu dẫn rút ra, Phương Nguyên Tùng rất nhanh liền nhận ra ý đồ của cậu.

“Nô lệ hư, không cho phép rút ra, nếu cậu dám rút ra, tôi lập tức dùng “đại gia hỏa” ngoạn bạo tiểu cúc hoa của cậu! Tiểu cúc hoa của cậu mới tốt lên, cậu lại muốn phá hư nó, khiến nó biến thành chậu máu lớn sao?” Phương Nguyên Tùng lập tức ngăn cản cậu, tức giận đánh một cái lên đùi cậu.

Cao Vũ chỉ có thể lại khuất phục cho nam nhân đâm uy, ngừng rút khiêu dẫn. Nam nhân nói làm cậu hoàn toàn sợ hãi, cậu không thể tưởng tượng được tiểu cúc hoa xinh đẹp của mình biến thành một chậu máu lớn sẽ là bộ dáng gì, so với dương cụ giả khổng lồ, cậu thà rằng chọn khiêu dẫn, ít nhất khiêu dẫn cũng không phá hư mộng của cậu. Ô ô ô, trời ơi! Ông rút cuộc không có mắt, khiến cho hảo hài tử như ta đơn thuần thiện lương nhu thuận đáng yêu như vậy chịu loại tội này, ta hận người, lão thiên gia không lương tâm! Người cùng lão biến thái đáng chết kia đáng giận như nhau!

“Đây mới là nô lệ ngoạn! Cậu yên tâm, chủ nhân sẽ đối với cậu thực ôn nhu!” Nam nhân vừa lòng cười, giống như đối đãi con chó nhỏ sờ sờ đầu của cậu, lúc nói đến hai chữ “ôn nhu”, ngón trở chôn sâu ở trong cúc huyết Cao Vũ lại dùng sức đem khiêu dẫn nhấn sâu hơn.

Cao Vũ đau đến mở to hai mắt, cảm giác vách thịt mềm mại sắp bị khiêu dẫn xé rách, tựa hồ giống như chảy máu.

“Ai nha! Thật là vô dụng, mới nhét vào một cái khiêu dẫn nho nhỏ đã chảy máu!” Phương Nguyên Tùng phát hiện cúc huyết Cao Vũ chảy ra một cổ màu đỏ, hoàn toàn không có một tia áy náy, nam nhân thật sự không phải lãnh huyết vô tình bình thường.

Thật sự chảy máu! Cao Vũ nhìn hai đùi gần trong gang tấc nhiễm lên một chút đỏ tươi diễm lệ, khóc lợi hại hơn, hận không thể đem Phương Nguyên Tùng làm thịt. Lão biến thái này lại làm cậu bị thương, làm cho tiểu thí thí đáng thương của cậu chảy máu, hắn hoàn toàn không xem mình là người, lần nữa thương tổn tra tấn mình, một ngày nào đó cậu nhất định phải đem hắn nghiền xương thành tro, cho hắn chết không có chỗ chôn!

“Cậu không cần trừng tôi, tôi làm như vậy toàn là vì tốt cho cậu! Cậu xem tiểu cục hoa của cậu yếu như vậy, nếu không hảo hảo dạy dỗ một phen, mỗi lần làm cậu đều bị thương, cậu đau tôi cũng hao tổn tâm trí!” Phương Nguyên Tùng nhìn đôi mắt hận không thể ăn mình kia, đương môi cười nói, vẻ mặt “hảo tâm”.

Cao Vũ trong lòng mắng: Phi! Nói thật dễ nghe, lão biến thái này cũng không sợ cắn phải lưỡi. Con mẹ nó, nếu sợ mình đau hắn có thể không cần làm...

“Tốt lắm! Đừng làm nũng, mau đứng lên đem quần áo chủ nhân tử mĩ chuẩn bị cho cậu mặc vào!” Phương Nguyên Tùng vỗ đầu của cậu, khép lại hai chân cậu, không cho cậu cơ hội kháng nghị, liền đem nữ phó trang đã chuẩn bị tốt trước đó mạnh mẽ giúp cậu mặc vào.

Cao Vũ đương nhiên không chịu, kịch liệt liều mạng giãy dụa phản kháng, nhưng hoàn toàn vô ích, nam nhân vẫn là bá đạo giúp cậu mặc nữ phó trang xinh đẹp đáng yêu kia.

Nam nhân vô cùng tà ác, không có cho Cao Vũ mặc nội y, quần lót, bắt cậu mặc nữ phó trang vào. Nữ phó trang có gắn ren vô cùng nóng bỏng, không chỉ có hai đoá nhụy hoa trước ngực toàn bộ lộ ra, phía dưới làn váy còn xẻ tà phía trước, làm cho tiểu ngọc hành xinh đẹp đáng yêu toàn bộ bại lộ, quả thực so với kỹ nữ ăn mặc còn phong tao hơn, nhưng là siêu cấp đáng yêu. Cao Vũ bộ dạng vốn đáng yêu, mặc nữ phó trang vào càng thêm đáng yêu mê người, làm cho người ta nhìn đều phun máu mũi, nam nhân cảm giác dục hỏa vừa vất vả đè nén xuống lại bắt đầu rực rộ.

Nhìn biểu tình nam nhân hận không thể đem mình một ngụm nuốt vào, Cao Vũ vừa tức vừa thẹn, cúi đầu nhìn bộ dáng khó coi của mình, lập tức muốn lấy quần áo trên người cởi ra, hoàn toàn quên mình còn đeo còng tay. Con mẹ nó, hỗn đản! Lại còn bắt cậu mặc bộ quần áo biến thái như vậy, fuck, cậu là nam nhân hàng thật giá thật! Cậu thật sự muốn điên rồi!

“Đúng như tôi nghĩ, bộ quần áo này thật sự là rất hợp với cậu, đeo thêm đôi tai thỏ này là hoàn hảo!” Phương Nguyên Tùng không để ý hành động cởi đồ của cậu, hưng phấn cầm đôi tai thỏ kì quái đeo lên đầu cậu, dù sao cậu đeo còng tay tuyệt đối không có cách nào tự cởi quần áo.

Cao Vũ cố gắng muốn cởi quần áo, hoàn toàn không chú ý tới hành động của nam nhân, chờ đến khi cậu phát hiện, trên đầu cậu đã có thêm một đôi tai thỏ.

“Thật đáng yêu! Tai thỏ này kết hợp với nữ phó trang, thật sự là đáng yêu không thể phản bác!” Nam nhân kéo Cao Vũ đến trước gương, nhìn gương cười nói.

Cao Vũ ngược mắt lên nhìn chính mình trong gương, lập tức trừng lớn mắt, nếu không phải miệng bị chặn lại, cậu khẳng định sẽ hét lớn. Thượng đế, người trong gương thật là cậu sao?

Chỉ thấy trong gương là một tiểu nữ phó (??) đeo một đôi tai thỏ màu đỏ, ăn mặc siêu cấp đáng yêu mê người. Tiểu nữ phó mặt đầy nước mắt, miệng nhét một quả cầu lớn, khóe miệng đều là nước miếng, đôi tay tinh tế cùng chân toàn bộ đều bị xích, hai chân trắng nõn đứng quá dị, mông giống như mang theo cái gì vậy. Như vậy thật sự vừa đáng thương lại dâm dăng, làm cho người ta nhìn liền muốn chà đạp tra tấn cậu, thật sự là thánh nhân thấy cũng điên cuồng!

“Tiểu nô lệ, thế nào? Thích bộ dáng cậu hiện tại sao?” Nam nhân đứng ở phía sau tiểu nữ phó, nâng gò má của cậu, cười quỷ dị hỏi.

Cao Vũ vô cùng xem thường hắn, thích cái đầu mẹ anh, lão vương bát đản, trên đời vì sao có loại lão nhân biến thái này tồn tại, còn cố tình để cậu gặp được! Cậu tin rằng trên đời này tuyệt đối không có ai biến thái hơn hắn, Phương Nguyên Tùng thích nữ phó trang như vậy, hắn sao không tự mình mặc! Tên biến thái đệ nhất vũ trụ!

“Không cần dùng ánh mắt này câu dẫn chủ nhân, sẽ làm chủ nhân nhin không được muốn ‘yêu thương’ cậu! Bất quá cậu đừng thất vọng, chờ buổi tối sau khi chủ nhân trở về, nhất định sẽ hảo hảo ‘yêu thương’ cậu,

nhất định cho cậu vừa lòng!” Phương Nguyên Tùng cũng không tức giận, khóe miệng cong càng sâu, Cao Vũ nhất định không biết về mặt cậu như này, sẽ khiến bao nhiêu người muốn lãng nhịch chà đạp cậu.

Cao Vũ sinh khí, hung tợn trừng Phương Nguyên Tùng, trông mắt đều trừng ra, hận không thể đem Phương Nguyên Tùng cắt thành mảnh nhỏ.

“Tiểu nô lệ, đừng bắt mắt nhìn chủ nhân như vậy được không? Tôi biết ý tứ của cậu, cậu yên tâm tôi tuyệt đối sẽ không cho cậu trong khoảng thời gian này tịch tịch!” Phương Nguyên Tùng tà nịnh cười, tay đút vào túi áo, không biết muốn làm cái gì.

“Ngô...” Cao Vũ mới suy nghĩ Phương Nguyên Tùng lại muốn làm trò quỷ gì, bỗng đột nhiên vịn vẹo, khiêu dẫn ở sâu trong mộng bắt đầu chuyển động.

“Trong khoảng thời gian chủ nhân rời đi, khiêu dẫn sẽ thay chủ nhân hảo hảo cùng cậu đùa.” Phương Nguyên Tùng từ trong túi lấy ra điều khiển từ xa mở lên, cười đến vui vẻ. Tuy rằng hắn chỉ mở mức thấp, khiêu dẫn rất nhỏ nhảy lên, cũng không phải rất lợi hại, nhưng là đủ để Cao Vũ khó chịu.

“Ngô... Ngô... Ân ngô...” Khiêu dẫn vẫn ở trong thân thể động, tuy rằng không mãnh liệt, cũng không phải rất đau, nhưng làm cho Cao Vũ có loại dị cảm kì quái nói không nên lời, mộng khó chịu vịn vẹo.

“Này cho cậu! Cậu đã tốt lên, sẽ không thể hết ăn lại nằm, không làm mà hưởng, cái gì cũng không làm, hiện tại cậu phải làm một nô lệ chăm chỉ, phụ trách việc vặt trong nhà. Hôm nay trước hết cậu đem phòng quét tước sạch sẽ đi!” Phương Nguyên Tùng không biết thế nào tìm một khối khăn lau sạch sẽ ném cho Cao Vũ, nhìn cậu hơi vịn vẹo thân thể, vẻ mặt tươi cười nói. Nếu đã mặc nữ phó trang, sao có thể không làm việc như tiểu nữ phó, như vậy không phải rất lãng phí bộ nữ phó trang đáng yêu này sao!

Bị nam nhân tra tấn nhục nhã nửa ngày, Cao Vũ đối với nam nhân sớm hận thấu xương, lập tức liền đem khăn lau ném vào mặt nam nhân. Lão biến thái này thật sự khinh người quá đáng, tôi quyết định liều mạng với anh!

Cao Vũ vừa muốn nhào lên cùng nam nhân liều mạng, lại đột nhiên nhảy dựng lên, giống như bị sét đánh. Hóa ra nam nhân tà ác đem điều khiển chỉnh đến mức cao nhất.

Khiêu dẫn khéo léo đột nhiên biến thành mãnh thú khủng bố, ở trong cục huyết của Cao Vũ rung lên loạn xạ, mỗi một lần đều đỉnh đến chỗ sâu nhất cục tâm. Vừa rồi là cảm giác kỳ quái, giờ phút này biến thành khoái cảm vô cùng mãnh liệt, khiến cho Cao Vũ căn bản không thể đứng nổi, cả người nhũn ra té trên mặt đất, thống khổ lại thoải mái mà vịn vẹo.

Phương Nguyên Tùng đứng ở bên cạnh sung sướng đùa bốn điều khiển, tàn nhẫn cười lạnh, cũng dám dùng khăn lau ném hắn, xem hắn như thế nào chỉnh cậu.

“Ngô... Ân... ngô... Hừ ừ...” Khiêu dẫn hung mãnh công kích, toàn thân Cao Vũ mồ hôi như mưa, gương mặt đáng yêu đỏ ửng, hạnh phúc mới khô lại chảy ra nước mắt đáng thương, như vậy thì thái giám cũng dục hỏa đốt người, lập tức bắn ra.

Cao Vũ chịu không nổi, mộng bị khiêu dẫn tra tấn muốn điên rồi, cậu chưa bao giờ có loại khoái cảm này, cậu cảm giác được tiểu huynh đệ phía trước đã bắt đầu có cảm giác. Ai tới cứu cậu, cậu không muốn bị khiêu dẫn thao đến bất tỉnh, kia thật sự rất dọa người, tuy rằng cậu từng bị dương cụ giả làm đến bất!

“Tiểu nô lệ, có phải rất khó chịu đau không! Nếu cậu cầu tôi, tôi sẽ cho cậu thoải mái một chút!” Nam nhân hạ thấp lưng, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Cao Vũ vừa khóc ẩm ướt lên, giống ác ma mỉm cười nói. Tuy rằng hắn rất muốn tiếp tục tra tấn tiểu nô lệ không ngoan này, nhưng như vậy thì không có cách nào cho cậu quét tước vệ sinh, cho mình nhắm nháp một lạc thú khác của tra tấn!

Nam nhân thật sự rất tà ác, nghĩ ra cho Cao Vũ mặc nữ phó trang siêu cấp bại lộ mê người, đeo công tay cùng xiềng chân, mộng còn mang theo một cái khiêu dẫn lau sàn, tình cảnh kia làm cho người ta ngấm lại đều phun máu mũi.

“Ô... Ô... Ô ô... Ô ô...” Cao Vũ nghe vậy, tội nghiệp nhìn nam nhân, không thỉnh cầu hắn buông tha mình. Tuy rằng cậu biết mình thường xuyên như vậy, thật sự rất không có cốt khí, nhưng cậu hiện tại rất khổ, nếu khiêu dẫn lại rơi xuống, mộng của cậu sớm hay muộn cũng sẽ bị ngoạn nở hoa. Mộng của cậu đã bắt

đầu đau, cậu đã lâu không có cùng nam nhân làm, tiểu cúc hoa mềm mại của cậu thật sự chịu không nổi loại trình độ kích thích cùng tra tấn này!

“Cậu đây là ý tứ gì? Chủ nhân nhìn không hiểu nha!” Phương Nguyên Tùng cố ý làm khó dễ Cao Vũ, “Như vậy đi, nếu cậu đáp ứng cầu xin, tôi liền gặt đầu!”

Cao Vũ tuy rằng trong lòng hận nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng chỉ có thể chịu hận cắn răng gặt đầu. Không có biện pháp, ai kêu tình thế ép người!

Nam nhân thắng lợi tươi cười, rốt cuộc từ bị đem điều khiển chính xuống mức thấp, Cao Vũ cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi một chút, tuy rằng khiêu dẫn còn rung lên, nhưng so với vừa rồi đã tốt hơn nhiều lắm.

Cao Vũ quỳ rạp trên mặt đất mệt đến thở hồng hộc, ngược mắt nhìn nam nhân đứng ở trước đang nhìn xuống thưởng thức trò hề, vừa hận vừa giận, nhưng đáng thương cậu một chút biện pháp cũng không có.

“Đừng nhàn hạ, mau đi quét tước đi! Nếu buổi tối chủ nhân trở về, thấy cậu không có hảo hảo làm việc... Hừ hừ...” Phương Nguyên Tùng cũng không có thời gian cùng cậu mất to trừng mắt nhỏ, ném khăn lau cho cậu, cười lạnh uy hiếp. Hắn đã trì hoãn không ít thời gian, không thể lại cùng Cao Vũ chơi tiếp, bằng không nếu muộn sẽ bị Đại Hoa tiểu tử kia lải nhải chết.

Cao Vũ thiếu chút nữa phát hỏa, nhưng cậu lập tức liền bình tĩnh xuống, bởi vì cậu nhớ tới một việc, Phương Nguyên Tùng rời đi không phải là cậu có thể thực hiện kế hoạch chạy trốn sao! Cậu thật đúng là ngốc, lại quên mất chuyện trọng yếu như vậy, nếu cậu sớm một chút phối hợp với Phương Nguyên Tùng lão biến thái này, cho hắn vừa lòng rồi đi, khả năng hiện tại cậu đã sớm thoát, không giống bây giờ còn ở trong này chịu tội, cậu thật sự là đầu heo!

Sau khi Cao Vũ nghĩ thông suốt, lập tức thay đổi thái độ, không hề cự tuyệt mệnh lệnh của Phương Nguyên Tùng, nhịn xuống chấn động ở cục huyết, ngoan ngoãn cầm lấy khăn lau quỳ rạp trên mặt đất, đeo còng tay lau sàn.

“Hảo hảo làm việc, chủ nhân sau khi trở về sẽ hảo hảo ‘thưởng cho’ cậu!” Phương Nguyên Tùng nhếch lên khóe môi, sờ sờ đầu Cao Vũ.

“Ân... Ngô ân...” Cao Vũ gặt đầu, còn giơ tay, tỏ vẻ mình sẽ ngoan ngoãn nghe lời, hảo hảo làm việc.

“Chủ nhân đi đây, buổi tối gặp, tiểu nô lệ đáng yêu của tôi!” Phương Nguyên Tùng cúi đầu hôn xuống mặt Cao Vũ, rốt cuộc xoay người đi ra phòng ngủ, rời khỏi nhà.

Sau khi nghe được tiếng đóng cửa xác định Phương Nguyên Tùng đã đi rồi, Cao Vũ lập tức chán ghét lấy tay xoa xoa má vừa rồi bị Phương Nguyên Tùng hôn qua, nhìn ảnh chụp của Phương Nguyên Tùng trên bàn dựng lên ngón giữa. Lão vương bát đản, gặp anh cái đại đầu quỷ, thời điểm tái kiến tôi, chính là tử kỳ của anh! Hừ ——

Cao Vũ ném khăn lau, nhịn xuống cảm giác khác thường trong lòng, đứng lên tìm kiếm xung quanh xem có gì có thể mở ra còng tay cùng xiềng chân không, chuyện đầu tiên cậu phải làm hiện tại là đem mấy thứ đồ chết tiệt trên người lấy ra.

Cao Vũ rất nhanh tìm được một thanh sắt nhỏ trong phòng, dựa vào kỹ thuật mở khóa cao siêu của cậu, lập tức liền mở được còng tay cùng xiềng chân. Hai tay khôi phục tự do, cậu lập tức đem BALL GAG ra, sau đó nhịn xuống then đưa tay đem khiêu dẫn đang chôn sâu dưới hậu huyết lấy ra.

Lần này cũng không dễ dàng như lúc trước, khiêu dẫn bị Phương Nguyên Tùng đâm thật sâu, Cao Vũ thử vài lần đều không có cách nào đem khiêu dẫn lấy ra, ngược lại bởi vì ngón tay tại cục huyết nhích tới nhích lui, khiến chính mình nhịn không được có cảm giác. Không có cách nào, Cao Vũ chỉ có thể rút ngón tay ra, giống đi đại tiện đem khiêu dẫn lấy đến.

Tuy rằng trong phòng không có người khác, nhưng Cao Vũ vẫn xấu hổ đến mặt đỏ ửng, giống như đại tiện ngồi trên mặt đất, Cao Vũ dùng hết khí lực toàn thân dùng sức mở cục huyết, liều mạng đem khiêu dẫn lôi ra. Vừa mới bắt đầu cũng không thuận lợi, Cao Vũ thử vài lần đều không được, khiêu dẫn bởi vì luôn luôn chấn động, cho nên rất khó kéo ra ngoài. Cuối cùng không có cách nào, Cao Vũ chỉ có thể chịu đựng đau

nhức, một bên dùng sức kéo, một bên đưa tay vào, cái loại đau này thật sự không thể dùng ngôn ngữ để hình dung, lúc đem khiêu dẫn ra, hai chân Cao Vũ sớm đã nhũn ra, toàn thân là mồ hôi.

Cao Vũ sợ phát sinh chuyện ngoài ý muốn, Phương Nguyên Tùng đột nhiên trở về, cho nên không dám trì hoãn, sau khi lôi khiêu dẫn ra lập tức cởi nữ phó trang, tùy tiện tìm một bộ quần áo của Phương Nguyên Tùng mặc vào chạy ra phòng ngủ, bắt đầu chạy trốn. Dáng người Phương Nguyên Tùng so với Cao Vũ lớn hơn một nửa, quần áo của hắn dài hơn người Cao Vũ rất nhiều, thật giống như tiểu hài tử mặc quần áo người lớn, siêu cấp buồn cười. Nhưng hiện tại tình huống đặc thù, Cao Vũ chỉ có thể chấp nhận, cậu không thể mặc bộ nữ phó trang lộ liễu kia chạy đi!

Cao Vũ đối với việc chạy trốn là vô cùng tin tưởng, tuy rằng vài ngày nay bởi vì Phương Nguyên Tùng luôn luôn ở nhà, cho nên cậu không có cách nào thăm dò phòng ở, nhưng cậu tin rằng nếu lấy sự thông minh tài trí cùng kỹ năng mở khóa độc nhất vô nhị của cậu, cậu nhất định có thể từ nơi này chạy đi.

Cao Vũ ra ngoài như dự kiến, phòng ở so với trong tưởng tượng của cậu còn lớn hơn, chờ cậu chạy đến trước cửa đã muốn mệt lả. Vừa rồi bởi vì khiêu dẫn tra tấn, toàn thân cậu đều bủn rủn vô lực, móng vuốt ẩn ẩn đau, toàn bộ hạ thể đều tê rần, giống như không còn là của chính mình, hiện tại mỗi bước đi đối với cậu mà nói đều là một loại tra tấn. Nhưng vì có thể thành công chạy trốn, cậu phải kiên trì đứng vững, cậu cố gắng chống đỡ hai chân bủn rủn, cố nhịn từng bước đi về phía cửa chính.

Rốt cuộc, dưới sự cố gắng của Cao Vũ, cậu cuối cùng cũng đến cửa chính. Cao Vũ nhìn cửa lớn hoa lệ xinh đẹp, kích động nói không nên lời, vui sướng đến nước mắt đều chảy ra. Vạn tuế, cậu rốt cuộc cũng có thể thoát khỏi ma chướng của Phương Nguyên Tùng, chờ sau khi cậu chạy đi, xem cậu như thế nào chinh lão biến thái, lão sắc ma kia. Cậu muốn đem hắc tiễn đâm hậu sát, sau đó sẽ đem thi thể của hắn đập nát đem cho chó ăn, cho hắn trọn đời không thể siêu sinh! Cũng dám nhiều lần cưỡng gian, lăng nhục Cao nhị thiếu cậu, cậu nhất định phải làm cho hắn hối hận vì mẹ hắn sinh hắn ra trên đời này!

Cao Vũ tâm tình vô cùng hưng phấn, ngược mắt nhìn khóa cửa, chuẩn bị mở khóa rời khỏi địa phương quỷ quái này. Nhưng sau khi cậu thấy rõ khóa cửa nhà Phương Nguyên Tùng, lập tức choáng váng, mắt trừng so với chuông đồng còn lớn hơn.

Cao Vũ ngây ngốc nhìn khóa, cả buổi mới hồi phục tinh thần lại, phản ứng đầu tiên sau khi lấy lại tinh thần là siêu cấp phẫn nộ đập cửa. Con mẹ nó, tại sao có thể như vậy? Ổ khóa này lại là khóa dùng vân tay, cần phải có vân tay của chủ nhân mới có thể mở ra! Trời ạ! Cậu điên mất, thật vất vả mới tìm được cơ hội Phương Nguyên Tùng ra ngoài, cậu lại không có cách nào đào tẩu!

Cao Vũ cũng không giấu lại, Phương Nguyên Tùng gian trá giảo hoạt ra sao, nếu không chuẩn bị kỹ càng, hắn sao có thể yên tâm đi ra ngoài, để Cao Vũ ở nhà một mình, Cao Vũ có bao nhiêu gian trá xảo quyết, cậu đã tự mình lĩnh giáo qua.

Cao Vũ thật muốn đem cửa đập hỏng, nhưng cửa này cứng rắn vô cùng, cậu căn bản không có khả năng đập nát cửa đào tẩu. Cao Vũ lại đập cửa vài cái, mới chậm rãi tỉnh táo lại. Hiện tại làm sao bây giờ? Như vậy buông tha sao? Không! Khó có lúc Phương Nguyên Tùng rời đi, đây là cơ hội ngàn năm có một, ai biết nếu bỏ qua cơ hội này, về sau còn có cơ hội tốt như vậy hay không. Cậu phải nắm chắc thời cơ, xem có chỗ khác có thể đào tẩu hay không!

Cao Vũ lập tức dời mắt nhìn chung quanh tìm kiếm chỗ khác có thể đào tẩu, đánh giá trong chớp lát rồi dừng lại. Cậu mệt mỏi không thôi, cố chống thân thể đi đến phòng ở phía tây tới cửa sổ sát đất, nếu lầu ốc không cao, cậu có thể nghĩ biện pháp từ cửa sổ đi ra.

Sau khi Cao Vũ vươn đầu ra cửa sổ, gương mặt đáng yêu lập tức tái nhợt như tờ giấy. Mẹ nó, cao vãi! Chỉ thấy bên ngoài cao hơn trăm mét, phía dưới xe cộ giống như kiến, tất cả đám đông đều là một đám đen. Nơi này là tầng cao nhất của tòa cao ốc, nếu từ cửa sổ đi ra, có thể tưởng tượng cậu trượt chân ngã thành bộ dáng gì nữa, khẳng định trong nháy mắt đã rơi nát, biến thành thi cốt vô tồn!

Nghĩ đến tình cảnh sau khi mình ngã xuống, Cao Vũ lập tức rùng mình, vội vàng đóng cửa sổ, từ bỏ quyết định từ cửa sổ chạy đi.

Haizz! Cao Vũ ở trong lòng than dài một tiếng, vẻ mặt chán nản ngồi. Cửa chính cùng cửa sổ là nơi duy nhất có thể đào tẩu, hiện tại cửa chính cùng cửa sổ đều không có hy vọng, xem ra cậu vĩnh viễn đành mong

chạy khỏi nơi này. Chẳng lẽ cậu muốn cả đời đều như hôm nay để Phương Nguyên Tùng dâm ngoạn ngược đãi sao? Vĩnh viễn làm một tính nô đáng thương hạ lưu, một món đồ chơi sao?

Cậu không muốn! Cao Vũ lắc đầu, cậu là Cao Vũ, đường đường là nhị thiếu gia tập đoàn Cao thị, bảo cậu cả đời phải giống một nữ nhân, nằm dưới một lão nam nhân bị hấn dùng đủ mọi cách gian dâm đùa bỡn, còn không bằng bảo cậu đi chết! Cậu không thể nhận thua, không thể ngồi chờ chết, cậu nhất định phải nghĩ biện pháp rời khỏi địa phương quỷ quái này, thừa dịp Phương Nguyên Tùng không ở nhà, cậu vội nắm chặt thời gian nghĩ biện pháp!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Cao Vũ ôm đầu liều mạng trầm tư, tóc đều nhanh biến trắng, rốt cục có một đạo linh quang trong đầu cậu hiện lên. Có! Cậu có biện pháp!

Cao Vũ cao hứng vỗ tay, phương pháp này thật sự khéo, cậu trước kia sao không nghĩ đến! Haizz, đều do cậu một lòng chỉ nghĩ đến đào tẩu, hoàn toàn không có lo lắng khác! Cậu là ai chứ? Cậu nhưng là người thông minh nhất trên đời này, tiểu ác ma tà ác nha, luôn luôn chỉ có cậu chinh người khác, thu thập người khác, cậu sao có thể để cho người khác khi dễ mà không phản kích!

Hừ! Từ giờ trở đi, cậu sẽ không bao giờ ngồi chờ chết nữa, nếu không có biện pháp đào tẩu, cậu liền ở chỗ này hảo hảo báo thù đi! Cậu đã nghĩ tới một cách đứng điểm chết, nhất định làm cho Phương Nguyên Tùng không thể tưởng được, làm hấn khó lòng phòng bị! Nếu biện pháp này thành công, cậu không những thuận lợi rời khỏi địa phương quỷ quái này, còn có thể làm cho lão hồn đản kia thống khổ, chết siêu khó coi!

Hắc hắc, lão nhân đáng chết, anh chinh tôi thảm như vậy, tôi nhất định sẽ hảo hảo đáp lễ anh, anh cũng chậm rãi chờ đi! Gương mặt đáng yêu của Cao Vũ lộ ra một chút tươi cười của tiểu ác ma đã lâu không thấy, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, khuôn mặt tươi cười quỷ dị càng làm cho người ta rùng rợn gân cốt, cả người đổ mồ hôi lạnh. Cao Vũ sắp bắt đầu phản kích...

6. Chương 6

Bởi vì sau khi Phương Nguyên Tùng và Đại Hoa bọn họ bàn xong việc lại đi quán bar chơi một lúc, cho nên về vô cùng trễ, chờ hấn về nhà đã tới rạng sáng.

Đứng ở cửa trước mở cửa, Phương Nguyên Tùng rượu say cơm no, chơi thập phần vui vẻ nhếch môi, cũng không biết hiện tại Cao Vũ ở bên trong ngốc ra sao, cậu nhất định muốn điên rồi đi! Hấn nếu bỏ khiêu dâm ra, mông nhỏ đáng yêu của xú tiểu tử không biết bị tra tấn thành cái dạng gì. Cao Vũ càng thăm càng tốt, hấn giữ cậu sống mục đích là làm nô lệ của hấn, nên mới hung hăng tra tấn cậu, làm cậu thống khổ, so với chết còn thống khổ hơn. Hấn đã nói qua hấn và Cao Văn có thù oán, hấn nhất định sẽ hảo hảo tìm Cao Văn đòi lại, này mới chỉ là bắt đầu, hấn đã nghĩ tiếp theo phải đùa bỡn tra tấn cậu như thế nào rồi!

Khuôn mặt anh tuần lộ ra một chút ý cười khùng bố, Phương Nguyên Tùng mở cửa đi vào, cửa vừa mở ra thì một mảnh hắc ám lập tức ập tới, phóng mắt nhìn xung quanh tất cả đều là một mảnh tối đen.

Phương Nguyên Tùng lập tức nhú mày, sao lại không bật đèn, chẳng lẽ có âm mưu gì, tỷ như... Cao Vũ muốn nhân lúc tối tập kích mình?

Phương Nguyên Tùng lập tức đề cao cảnh giác, toàn thân đề phòng, thật cẩn thận vào phòng. Phương Nguyên Tùng bật đèn đằng sau, trong phòng lập tức sáng như ban ngày, chẳng có bóng người trốn ở nơi nào, là hấn đa tâm.

Thấy trong phòng không có thân ảnh Cao Vũ, Phương Nguyên Tùng lại nhú mày, vẻ mặt nghi hoặc. Cao Vũ đến tốt cùng chạy đi đâu? Chẳng lẽ Cao Vũ đã ngủ? Xú tiểu tử này cũng dám thừa dịp mình chưa về liền nhàn hạ chạy đi ngủ, thật là to gan lớn mật, xem hấn như thế nào thu thập cậu!

Phương Nguyên Tùng khuôn mặt tuần tú lạnh băng đi đến phòng ngủ, vào phòng ngủ bật đèn lên, Cao Vũ đang nằm ở trên giường ngủ, trên người vẫn mặc nữ phò trang như cũ khiến người ta phun máu mũi, đôi tai

thỏ màu đỏ đáng yêu cũng hảo hảo đeo ở trên đầu, trên tay và chân vẫn còn bị khóa, chỉ có ballgag bị ném trên bàn, khiêu dẫn vốn nên ở sau trong cúc huyết phần hồng thì bị lấy ra, đặt cùng một chỗ với ballgag.

Thấy thế, Phương Nguyên Tùng tự nhiên tức giận vô cùng, hung hăng trừng Cao Vũ đang ngủ say trên giường. Xú tiểu tử này không chỉ dám không đợi hần về kiểm tra “công tác” mà chạy đi ngủ, còn dám tự tiện lấy ballgag và khiêu dẫn ra, thật là buồn cười, xem ra cậu thật sự chán sống mới dám làm như thế.

Phương Nguyên Tùng tức giận ngút trời, vừa định lôi Cao Vũ dậy, đột nhiên thấy Cao Vũ đang ngủ khó chịu vặn vẹo, thống khổ nói lời vô nghĩa: “Không... Không được... Nguyên Tùng ca ca không được rời khỏi tôi... Ô... Nguyên Tùng ca ca, xin anh đừng đi, tôi thích anh... Ô ô... đừng đi... đừng đi, Nguyên Tùng ca ca, tôi yêu anh, xin anh đừng rời khỏi tôi... A ân... Không được ném tôi đi, Nguyên Tùng ca ca... Ô ô ô...”

Nghe vậy, Phương Nguyên Tùng choáng váng, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Cao Vũ đang nhắm chặt mắt thống khổ rên rỉ. Cao Vũ đang nói gì? Hần không nghe sai đi! Cao Vũ xú tiểu tử này ở trong mộng nói thích hần, cậu thương hần? Rốt cuộc sao lại thế này?!

Phương Nguyên Tùng kinh ngạc đến cực điểm nhìn Cao Vũ, hoàn toàn không đoán được sự tình sẽ biến thành thế này, đầu óc hoàn toàn rối loạn. Hần chẳng còn nghĩ tới việc hung hăng chinh Cao Vũ nữa, lại trong lúc vô ý nghe được bí mật kinh người như thế — Cao Vũ thương hần!

Phương Nguyên Tùng đầy bụng hồ nghi lại cúi đầu nhìn nhìn Cao Vũ, Cao Vũ rõ ràng vừa ngủ vừa nói mớ, không giống diễn trò gạt người. Nhưng hần thật sự khó có thể tin nổi, Cao Vũ xú tiểu tử này lại yêu hần, cậu sao có thể yêu hần được? Cậu không phải rất hận hần sao! Hơn nữa nếu cậu thật sự thương hần, cậu làm sao có thể đi phá hỏng hôn lễ của hần, làm ra nhiều trò như vậy, thật sự là càng nghĩ càng kỳ quái!

“Ô ân... Nguyên Tùng ca ca, không được bỏ rơi Tiểu Vũ, Tiểu Vũ thật sự rất yêu anh... Ô ô... Nguyên Tùng ca ca, không được đi... Không được đi...” Cao Vũ hoàn toàn không biết Phương Nguyên Tùng ở ngay bên cạnh, vẫn ở trong mộng thống khổ rên rỉ như cũ, đáng thương khóc nức nở, khóe mắt còn chảy xuống một giọt nước mắt bị thương.

Phương Nguyên Tùng nhìn chằm chằm Cao Vũ, tinh mâu mê người trừ bỏ khiếp sợ vẫn là khiếp sợ, tâm của hần hoàn toàn bị lời Cao Vũ nói làm cho nhiễu loạn, đầu óc lâm vào một mảnh hỗn loạn, lúc này so với lần trước bị Cao Vũ phá hỏng hôn lễ còn làm hần giật mình hơn.

Cũng khó trách Phương Nguyên Tùng thất kinh như thế, bất luận kẻ nào gặp được tình huống như vậy tuyệt đối đều bị rối loạn, bị một tên đồng tính thích cũng đã làm cho người ta khó có thể tiếp nhận rồi, huống chi đối phương còn là một trong số những kẻ thù của hần.

Đang lúc Phương Nguyên Tùng không biết nên làm như thế nào cho phải, Cao Vũ đột nhiên bật dậy kêu thảm thiết: “Các người đừng tới đây... Nguyên Tùng ca ca, mau tới cứu tôi... A — ”

Cao Vũ bị ác mộng làm tỉnh lại, hét lên một tiếng sau đó ngồi dậy, vừa mở ra mắt lập tức liền thấy ánh mắt của Phương Nguyên Tùng, lập tức lại hét lớn một tiếng, vô cùng hoảng sợ.

“Anh... anh, anh... Anh sao lại ở đây?” Cao Vũ thất kinh nhìn Phương Nguyên Tùng, e ngại trốn ở mép giường, tựa hồ như không ngờ Phương Nguyên Tùng lại xuất hiện ở nơi này.

“Nơi này là nhà của tôi, tôi đương nhiên phải ở đây!” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ chẳng khác gì một chú nai con bị kinh hách, nhứ mày nhếch môi cười lạnh.

“Ai cho anh đột nhiên xuất hiện, anh sao có thể không nói một tiếng lại đột nhiên chạy đến dọa người?” Cao Vũ vẻ mặt bối rối, ánh mắt nhìn Phương Nguyên Tùng cực kỳ phức tạp.

Biểu tình của Cao Vũ làm cho nghi hoặc trong lòng Phương Nguyên Tùng càng sâu, xú tiểu tử nhìn mình sao lại khẩn trương như vậy, chẳng lẽ cậu thật sự đối với hần...

“Tiểu nô lệ, cậu thật to gan, một nô lệ cũng dám nói với chủ nhân như vậy! Còn có này là nhà tôi, tôi có quyền tự do ra vào, sao phải cần cậu cho phép!” Phương Nguyên Tùng hừ lạnh mắng một tiếng, đôi mắt ưng sắc bén quan sát Cao Vũ, muốn từ vẻ mặt của cậu tìm ra một ít manh mối.

“Ừm... Nhưng anh cũng không thể không tiếng động đột nhiên xông tới... lén... nghe lén người khác nói! Anh... Anh không biết như vậy là... Là không lịch sự sao...” Cao Vũ lắp bắp nói, vẻ mặt lo lắng, sẽ không bị nghe

được chứ? Làm sao bây giờ?

“Nghe lén? Cậu có nói cái gì không thể cho ai biết sao?” Thấy bộ dáng sốt ruột của Cao Vũ, tình mâu thâm thúy chợt lóe u quang, chẳng lẽ Cao Vũ thật sự thương hân?

“Tôi... Tôi mới không... Không có, anh... anh không... không được... ngậm máu phun người... oan... oan cho tôi!” Cao Vũ so với vừa rồi càng lắp bắp hơn, hạnh mâu xinh đẹp không dám nhìn Phương Nguyên Tùng, càng làm người ta cảm thấy cậu có tật giật mình, có chuyện gạt Phương Nguyên Tùng.

“Tôi nói oan cậu? Hài nhĩ, tôi nói oan cậu cái gì? Cậu thừa dịp tôi không có nhà nhàn hạ đi ngủ, còn lấy ‘lẽ vật’ chủ nhân đưa cho cậu hồi sáng ra, bây giờ còn dám cáo trạng, bảo tôi nói oan cậu? Thật là buồn cười!” Phương Nguyên Tùng cười ha ha, chợt mắng, trong lòng lại nghi hoặc không thôi. Hân chưa từng gặp vẻ mặt này của Cao Vũ, cho dù trước kia bị hân chinh đến thăm, vừa sợ vừa lo, cậu cũng chưa bao giờ kinh hoảng như hiện tại.

“Tôi... Tôi... Trước tiên đừng nói gì hết, anh trước hết trả lời tôi một vấn đề, sau đó tôi tùy tiện để anh xử phạt!” Cao Vũ mở lời, do dự một chút nói.

“Vấn đề gì?” Ánh mắt Phương Nguyên Tùng chợt lóe.

“Anh... anh vừa rồi vào, có nghe được tôi nói gì kỳ quái hay không?” Cao Vũ chần chờ cả buổi, mới nhỏ giọng hỏi, trên mặt hiện ra một tia đỏ ửng kỳ quái.

“Có nghe được thì thế nào? Không nghe được thì thế nào?” Nam nhân cũng không ngoài ý muốn đoán ra Cao Vũ hỏi vấn đề này, trả lời ba phải cái nào cũng được, vẫn không dời mắt khỏi Cao Vũ, khiến người ta đoán không ra hân đang nghĩ gì.

“Cái này sao gọi là đáp án, mau nói thật, anh rốt cuộc có nghe được hay không?” Cao Vũ lo lắng hỏi, biểu tình vội muốn chết.

“Vậy cậu trước hết trả lời tôi vì sao cậu lại khẩn trương như vậy, sợ người khác nghe được cậu nói gì, cậu có phải giấu bí mật gì không thể cho ai biết hay không?” Phương Nguyên Tùng tò mò hỏi, trong lòng cũng đã có đáp án.

“Tôi... Tôi nào có bí mật gì không thể cho ai biết, không hay có nghe cũng chẳng sao!” Cao Vũ ảo não nói, lập tức lại lo lắng dằn dò: “Nếu anh có nghe được gì, cũng không được tưởng thật, tất cả đều là tôi ngủ mơ nói lung tung!”

Thái độ của Cao Vũ càng làm cho Phương Nguyên Tùng khẳng định phán đoán trong lòng, hân trong lòng lắc đầu, Cao Vũ chẳng lẽ không biết cái gì là giấu đầu lòi đuôi sao? Cậu càng như thế này, sẽ chỉ làm người khác càng nghi ngờ hơn mà thôi!

Tuy rằng trong lòng đã có đáp án, nhưng Phương Nguyên Tùng vẫn quyết định thử Cao Vũ một chút, chỉ thấy hân ngồi lên giường, ánh mắt dừng ở Cao Vũ mỉm cười nói: “Kỳ thật vừa rồi tôi hoàn toàn nghe được cậu nói gì, tôi nghe được cậu nói cậu thích tôi, cậu yêu tôi!”

Nghe vậy, Cao Vũ cứng họng nhìn hân, nửa ngày nói không ra lời, tựa hồ khiếp sợ quá độ, bị dọa đến choáng váng.

“Tiểu nô lệ, cậu thật sự thích tôi, cậu thật sự yêu tôi sao?” Phương Nguyên Tùng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn bị dọa đến choáng váng của cậu, tiếp tục hỏi. Đêm nay vô luận như thế nào hân nhất định phải làm cho rõ chuyện gì đang xảy ra!

“Anh... anh nói hươu nói vượn cái gì, ai thích anh, chỉ có mắt mù ngu ngốc mới thích xú lão đầu anh, yêu lão biến thái anh!” Cao Vũ sợ tới mức vội hất tay hân ra, bối rối mắng, ánh mắt xinh đẹp giống trân châu đen lại chợt dạt muốn tránh ánh mắt của hân.

“Cậu thật sự không thích tôi? Cậu thật sự không thương tôi?” Phương Nguyên Tùng khóe miệng cười càng sâu, tuy rằng không rõ Cao Vũ thích mình từ khi nào, nhưng với kinh nghiệm tình trường nhiều năm của hân, hân dám xác định Cao Vũ tuyệt đối là thật lòng thích hân.

“Tôi sao có thể thích anh, yêu anh, đầu óc tôi lại không bị bệnh, anh mơ à!” Cao Vũ xấu hổ cực kỳ, cúi đầu xuống đầu gối, muốn tránh khỏi truy vấn của hắn.

“Cậu nói dối! Tôi vừa rồi rõ ràng nghe cậu ở trong mộng nói cậu thích tôi, yêu tôi, bảo tôi không được đi, không được bỏ rơi cậu, còn siêu thân mật gọi tôi là Nguyên Tùng ca ca!” Phương Nguyên Tùng sao có thể buông tha cậu, kéo mặt cậu đến đối diện với hắn, trực tiếp vạch trần lời nói dối của cậu.

“Tôi không có, tôi không có, đều là anh nói vậy! Tôi mới không nói như vậy!” Cao Vũ mặt đỏ bừng, mặc cỡ chết được, muốn thoát khỏi tay nam nhân, nhưng bất luận cậu dùng sức cỡ nào đều vô ích, giống như trước, cậu căn bản không có biện pháp thoát ra khỏi sự giam cầm của nam nhân.

“Tôi có nói vậy hay không, trong lòng cậu biết rõ! Cậu thành thật một chút nói cho tôi biết, cậu thật sự thích tôi, yêu tôi sao?”

“Không! Tôi...”

“Tôi khuyên cậu tốt nhất không nên nói dối, nếu cậu không thành thật thừa nhận, thẳng thắn nói với tôi chuyện gì đã xảy ra, cậu đừng trách tôi bức cung cậu, cậu chưa quên tôi trước đây bức cung như thế nào đi!” Nam nhân tà ác uy hiếp, xem ra không cứng rắn cậu sẽ không nói thật.

Cao Vũ nhớ lại nam nhân trước kia bức cung khủng bố như thế nào, sợ hãi rùng mình.

“Xem ra cậu không có quên, vậy cậu liền thành thật nói đi! Cậu thật sự thích tôi, yêu tôi sao?” Nam nhân buông Cao Vũ ra, nhàn nhã châm điếu thuốc. Tuy rằng không rõ Cao Vũ vì sao thích mình, nhưng này không phải rất thú vị sao!

“Tôi chán ghét anh!” Cao Vũ phần hận hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái mắng, chảy nước mắt. Phương Nguyên Tùng nhú mày, Cao Vũ xoa xoa mắt, chuyển mắt nhìn bức tranh trên tường, thanh âm cứng rắn nói: “Được, tôi nói! Anh đã nghĩ như vậy, tôi liền nói hết với anh cho khỏe, nghe xong anh đừng hối hận!”

Không đợi Phương Nguyên Tùng mở miệng, Cao Vũ đột nhiên quay đầu nhìn hắn hỏi: “Anh không nhớ tôi đúng không!” Không phải câu nghi vấn, mà là câu khẳng định.

“Có ý gì?” Phương Nguyên Tùng cảm thấy lẫn lộn hỏi. Lời này của Cao Vũ có ý gì, chẳng lẽ trước kia bọn họ đã gặp sao? Hắn sao không nhớ rõ!

“Anh không nhớ tôi cũng bình thường, đã qua nhiều năm như vậy! Kỳ thật ở trong hôn lễ lần đó của anh không phải là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, mười năm trước chúng ta từng gặp qua, lúc đó tôi còn rất nhỏ!” Cao Vũ nhìn Phương Nguyên Tùng, nhẹ giọng nói.

Phương Nguyên Tùng nâng mày kiểm, mười năm trước hắn đã gặp mặt Cao Vũ? Chuyện trước kia lâu như vậy, hắn căn bản không nhớ rõ.

“Tôi trước đây từng bị người xấu bắt cóc, lúc ấy là anh đã cứu tôi! Khi đó tôi bị người xấu nhốt mấy ngày, bọn họ không cho tôi nước uống cũng không cho tôi cơm ăn, lúc tôi sắp chết đói, anh đột nhiên xuất hiện cứu tôi! Anh lúc ấy rất anh dũng, vài cái liền giải quyết đám người xấu, là anh đã cứu mạng tôi. Tôi lúc ấy rất sợ hãi, khóc rất lợi hại, anh vẫn an ủi tôi, bảo tôi không có việc gì, anh sẽ bảo hộ tôi!” Cao Vũ bắt đầu kể chuyện cũ, nói đến lúc được Phương Nguyên Tùng cứu, cả người đều kích động, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là sùng bái cùng cảm kích.

“Có chuyện như vậy?” Phương Nguyên Tùng nghe xong chấn động, không ngờ hắn và Cao Vũ trước đây còn xảy ra sự tình này, nhưng hắn một chút cũng không nhớ.

“Anh thật sự là một chút cũng không nhớ nổi sao! Tôi nhưng là nhớ rõ ràng mạch, anh lúc ấy rất đẹp trai, người xấu bị anh đánh thương chỉ với một đòn, đánh cho ngã đầy đất, quỳ trên mặt đất xin anh buông tha bọn họ! Khi đó, anh đã trở thành thần tượng của tôi, thành người trong lòng của tôi!” Cao Vũ bắt lấy tay hắn kích động kêu lên.

“Nói như vậy, tôi hình như có chút ấn tượng! Trước kia khi tôi làm bộ đội đặc chủng, từng bị thượng cấp phái đi cứu cháu ngoại của tướng quân bị tội phạm bắt cóc, nhưng tôi nhớ rõ lúc ấy cứu là một cô gái!” Phương Nguyên Tùng suy nghĩ nửa ngày rốt cuộc nghĩ ra, nghĩ hoặc nhìn Cao Vũ. Năm đó tiểu cô nương kia thật sự là Cao Vũ sao? Sẽ không khéo như vậy đi! Hắn sao chưa từng nghe nói qua Cao Vân có ông

ngoại làm tướng quân, hơn nữa lúc thám tử tư điều tra Cao Vũ, cũng không có nói cậu trước đây từng bị bắt cóc? Có thể là thám tử tư cấp tư liệu không kể lại đi, bởi vì biểu tình Cao Vũ thật sự không giống gạt người.

“Tôi trước đây bộ dạng đặc biệt giống con gái, làm cho rất nhiều người đều nghĩ lầm tôi là một bé gái!” Cao Vũ ngưng ngưng cười nói, trong mắt nhanh chóng hiện lên một tia quỷ dị, nhanh đến mức làm cho người ta không có cách nào phát hiện.

Phương Nguyên Tùng cẩn thận nhìn Cao Vũ, bộ dạng Cao Vũ quả thật đáng yêu, nếu mặc nữ trang tuyệt đối sẽ làm người ta cho rằng là nữ sinh. Năm đó bộ dáng tiểu cô nương được hấn cứu, hấn cũng nhớ không rõ, thời gian thật sự dài, hấn căn bản không có biện pháp phân biệt Cao Vũ trước mắt rốt cuộc có phải tiểu cô nương lúc trước hay không.

“Tuy rằng lúc ấy tôi còn rất nhỏ, nhưng lúc anh cứu tôi từ trong tay người xấu, tôi liền nhất kiến chung tình với anh, thật sự yêu anh!” Cao Vũ cúi đầu, đỏ mặt ngưng ngưng nói, hoàn toàn giống một cô gái đang thổ lộ với người yêu.

Phương Nguyên Tùng không nói gì, chỉ trầm mặc nhìn cậu, ánh mắt trở nên thâm thúy.

“Tôi lúc ấy chỉ là tiểu hài tử, căn bản không biết cảm tình lúc đó của tôi như thế nào, tôi chỉ có thể nhờ cha mẹ tìm hiểu tin tức của anh, sau đó mỗi ngày đều mang ảnh chụp của anh theo trên người, giống như bùa hộ mệnh vậy. Lần thứ hai tôi nhìn thấy anh là vài năm sau trong một yến hội, lúc ấy tôi mười ba tuổi, hiểu được tình cảm tôi đối với anh là đặc thù, giống như tình yêu nam nữ. Anh cũng biết đồng tính không thể yêu nhau, tôi thích anh là sai, nhưng tôi căn bản không có biện pháp khống chế được cảm tình của mình, tôi chỉ có thể ở trong góc yên lặng nhìn anh, vụng trộm thích anh, nhìn anh lưu luyến ở son phấn đàn lý(?), thay đổi bạn gái liên tục, sau đó anh kết hôn!” Ánh mắt Cao Vũ dừng ở Phương Nguyên Tùng, chưa xót nói, biểu tình cấm kỵ chỉ luyến mang đến thống khổ cùng chưa xót, con người mông lung so với khóc càng làm cho lòng người đau hơn.

Cao Vũ hít một hơi thật sâu, tiếp tục nói: “Khi nghe được tin anh kết hôn, tôi thật sự rất thống khổ, thậm chí còn nghĩ tới tự sát! Mười năm, tôi thích anh suốt mười năm, không dám nói cho bất luận kẻ nào là tôi yêu anh, chỉ có thể một mình chưa xót lặng lẽ yêu. Nhưng anh lại cùng với nữ nhân khác kết hôn, anh có biết trong lòng tôi có bao nhiêu thống khổ không? Lúc tôi thống khổ nhất, anh tôi nói cho tôi biết anh đoạt mối làm ăn của y, bảo tôi giúp y trả thù anh!” Tuy Cao Vũ cố gắng giữ bình tĩnh, nhưng thanh âm lại càng ngày càng nức nở.

“Cho nên cậu đáp ứng anh cậu!” Phương Nguyên Tùng bưng tỉnh đại ngộ.

“Đúng, tuy rằng tôi biết là sai, nhưng tôi lúc ấy thật sự rất thống khổ! Tôi không muốn anh cùng nữ nhân khác kết hôn, tôi không muốn anh làm lão công của người khác, tôi cảm thấy anh thuộc về tôi, là thuộc về một mình Cao Vũ tôi. Tôi yêu anh lâu như vậy, tôi so với nữ nhân Trương Vũ Liên kia càng yêu anh hơn, vì sao cùng anh kết hôn lại là nàng, chẳng lẽ bởi vì nàng là nữ nhân sao? Tôi không cam lòng, tôi thật sự không cam lòng, cho nên tôi tìm Tiểu Lam cùng Viên Viên hỗ trợ, phá hủy hôn lễ của anh!” Trên mặt Cao Vũ đầy bất đắc dĩ và chưa xót.

“Cho dù cậu muốn phá hôn lễ của tôi, cậu cũng không cần vụ tôi là đồng tính luyến ái như vậy! Cậu có biết bởi vì cậu nói dối, tôi bị cậu hại thảm bao nhiêu không!” Phương Nguyên Tùng có chút oán hận gầm nhẹ, nhắc tới chuyện lúc đó, mặc kệ qua bao lâu hấn vẫn tức giận, nghĩ đến mình bởi vì Cao Vũ nói dối mất đi hết thấy, hấn liền hận không thể đem Cao Vũ thiên đao vạn quả.

“Thực xin lỗi, chủ ý vụ anh là đồng tính luyến ái này là anh tôi nghĩ ra, tôi lúc ấy đã bị tin anh muốn kết hôn làm điên rồi, căn bản không có tâm tư suy nghĩ khác, tôi chỉ nghĩ đến nhất định không thể cho anh và nữ nhân khác kết hôn!” Cao Vũ áy náy nói.

“Kia vì sao khi tôi ở Nhật Bản bắt cậu, cậu không thành thật nói cho tôi biết tất cả?” Phương Nguyên Tùng nhú mày, nghi hoặc hỏi.

“Anh bảo tôi nói cho anh như thế nào, nói rằng tôi thích anh, cho nên mới phá hôn lễ của anh sao? Anh làm như tôi không biết xấu hổ dám nói ra miệng chắc, bởi vì tôi ghen tị, tôi ích kỷ mới hủy hạnh phúc của

các người, buồn cười anh ngay cả sự tồn tại của tôi cũng không biết!” Cao Vũ lắc đầu cười khổ, biểu tình kia so với khóc còn khó coi hơn.

“Vậy cậu vì sao sau khi về nước lại tìm một đám người đến hành hung, cưỡng gian tôi?” Phương Nguyên Tùng lại hỏi ra nghi hoặc khác trong lòng, đối với việc này hẳn thật sự không nghĩ ra.

“Bởi vì lúc ấy tôi thật sự rất tức giận, tôi thích anh như vậy, nhưng anh ngay cả tên của tôi cũng không biết, liền cưỡng gian tôi, còn đối với tôi thô bạo như vậy. Tuy rằng là tôi không đứng trước, nhưng tôi rất khổ sở! Tôi lúc ấy chỉ là muốn dọa anh, tôi thích anh như vậy, làm sao có thể thật sự sai nam nhân khác đi thương tổn anh, huống chi là bảo một đám nam nhân cưỡng dâm anh!” Cao Vũ ngượng ngùng nói, thừa dịp Phương Nguyên Tùng không chú ý vụng trộm trợn trừng mắt. Một mối quá, tên chết tiệt này nhiều vấn đề thật!

“Tôi còn chưa rõ, tôi lần này bắt cậu, cậu vì sao còn không chịu nói thật, còn bày ra một đồng lời nói dối gạt tôi?”

“Anh nói tôi sao có thể nói thật, nếu thành thật nói cho anh tôi chính là em trai Cao Vân, anh lúc ấy tức giận như vậy, anh sẽ tha tôi sao? Hơn nữa tôi cũng không muốn chủ động nói cho anh, tôi vẫn luôn thầm mến anh, tôi không muốn anh khinh thường tôi, cười nhạo tôi, tôi chịu không nổi! Tôi thà rằng anh hận tôi, chán ghét tôi, hung ác tàn nhẫn tra tấn tôi, cũng không muốn anh thương hại tôi!” Nói xong, Cao Vũ rớt cuộc nhịn không được khóc lên. “Hiện tại tôi đã đem tất cả nói cho anh, anh muốn sao đều được, muốn giết muốn đánh tùy anh!”

Phương Nguyên Tùng không trả lời, dăm chiêu nhìn Cao Vũ. Nói thật nghe xong chuyện Cao Vũ thầm mến mình mười năm, hẳn trừ bỏ kinh ngạc cũng không có cảm động. Từ nhỏ đến lớn người thích hẳn nhiều vô số kể, người thầm mến hẳn ở đâu chả có, nếu mỗi người thích hẳn đều cầu hẳn đáp lại cảm tình của bọn họ, hẳn sợ sớm đã mệt chết rồi. Nói hẳn tàn nhẫn cũng tốt, nói hẳn vô tình cũng được, Phương Nguyên Tùng hẳn vẫn chính là một người lãnh huyết ích kỷ. Tuy rằng hẳn sẽ không nhận cảm tình của Cao Vũ, nhưng nghe chuyện cậu thích hẳn lại làm người ta ngoài ý muốn, hơn nữa vô cùng thú vị, hẳn nghĩ tới một điểm chết, có thể cho trò chơi báo thù này càng thêm thú vị.

“Chúng ta thử kết giao đi!” Phương Nguyên Tùng trầm mặc thật lâu, rốt cục mở miệng, ngoài ý muốn mỉm cười nói với Cao Vũ.

“...” Cao Vũ đầu tiên là sửng sốt một chút, lập tức về mặt kinh hãi nhìn Phương Nguyên Tùng, kích động nói không ra lời.

“Tuy rằng tôi không thích nam nhân, nhưng thấy cậu thầm mến tôi lâu như vậy, thân thể lại rất tuyệt, tính cách cũng coi như đáng yêu, chúng ta liền thử kết giao đi!” Phương Nguyên Tùng cười đến khiến người ta hoa mắt, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Hắn nghĩ đến một biện pháp so với tra tấn thân thể Cao Vũ càng có thể trả thù hay hơn, hẳn trước hết làm bộ cảm động cùng cậu kết giao, khiến cho cậu một mực yêu hắn, chờ đến khi cậu không thể sống nổi nếu thiếu hẳn hẳn sẽ hung hăng quăng cậu, chuyện này so với đơn thuần tra tấn thân thể Cao Vũ không phải càng thêm ý tứ sao! Tuy rằng làm như vậy thực tàn nhẫn, nhưng hẳn vốn là một nam nhân tàn nhẫn, Cao Vũ xui xẻo mới dám trêu đến hắn!

“Thế nào, cậu nguyện ý cùng tôi kết giao không?” Phương Nguyên Tùng cười càng mê người.

“Tôi nguyện ý!” Cao Vũ vội vàng gật đầu, mừng rỡ như điên chủ động ôm cổ của hắn, vui vẻ đến nước mắt làm ướt đầu vai hắn. Cậu đương nhiên nguyện ý, cậu sao có thể không muốn! Tất cả so với cậu dự đoán càng thuận lợi, thuận lợi ngoài dự đoán! Từ giờ trở đi, đại kế trả thù của Cao Vũ cậu chính thức bắt đầu, xem cậu như thế nào đùa chết Phương Nguyên Tùng đồ con lợn này. Hừ! Cậu vốn dĩ còn tưởng rằng lão chết bầm này còn có một chút đầu óc, không nghĩ tới hẳn kỳ thật so với heo còn đần hơn, so với trâu còn ngu hơn, đơn giản như vậy đã bị mình dắt mũi. Quả nhiên hí kịch chỉ thần của cậu là nhất toàn thế giới, không, là nhất toàn vũ trụ mới đúng!

Đúng vậy, cậu vừa rồi tất cả đều là lừa Phương Nguyên Tùng lão ngu ngốc kia, cái gì bị bắt cóc được cứu vớt, thầm mến Phương Nguyên Tùng nhiều năm đều chỉ là nói dối, là mưu kế. Ban ngày lúc suy nghĩ phải trả thù Phương Nguyên Tùng như thế nào, cậu đột nhiên nhớ tới trước kia từng xem qua tivi đưa tin nói

Phương Nguyên Tùng thật lâu trước kia đã cứu cháu gái của tướng quân bị tội phạm bắt cóc. Cậu lập tức mượn đầu óc thông minh độc nhất vô nhị cùng năng lực biên kịch số một nghĩ ra chuyện này, cũng làm bộ gặp ác mộng nhân cơ hội lộ ra mình đối với Phương Nguyên Tùng “yêu say đắm”, làm Phương Nguyên Tùng rơi vào “cạm bẫy tình yêu” của mình.

Cao Vũ nhìn ót nam nhân, khuôn mặt cảm động hiện lên nét tươi cười khùng bố. Cậu đã suy nghĩ thật lâu, muốn trả thù lão siêu cấp vương bát đản này, phương pháp tốt nhất không phải tìm người hành hung hấn cường dân hấn, cũng không phải tìm người mấy đao làm thịt hấn, mà là làm cho hấn ném thử bị người mình yêu nhất, tín nhiệm nhất phản bội có tư vị gì. Cậu muốn dùng phương thức tàn nhẫn nhất, đáng sợ nhất trả thù hấn, cậu muốn trước tiên phải nghĩ biện pháp làm cho hấn yêu cậu sâu đậm, làm cho cậu trở thành thứ quan trọng nhất đối với hấn này nọ, sau đó chờ lúc hấn thương cậu đến đỉnh điểm sẽ không chút lưu tình nào hung hăng vứt bỏ hấn, nói cho hấn tất cả chỉ là một âm mưu. Cậu tin rằng đến lúc đó lão nam nhân tự kỉ cao ngạo này nhất định sẽ điên mất, ha ha ha...

Nam nhân ôm lấy Cao Vũ, hấn cũng không chú ý tới Cao Vũ trong lòng lộ ra ý cười kỳ lạ, vuốt tấm lưng bóng loáng của Cao Vũ, hấn cũng cười vô cùng tà ác. Xú tiểu tử này bình thường coi như là quỷ linh tinh, không nghĩ tới trong tình cảm cũng ngu ngốc, như nữ nhân ngốc giống nhau, dễ dàng lọt bẫy! Hấn cẩn thận suy nghĩ về sau như thế nào đùa bốn tiểu tử này, sinh hoạt của bản thân thật sự là càng ngày càng phần khích!

Hai tên bất lương rắp tâm nghĩ mọi cách khiến đối phương lọt vào cạm bẫy của mình, dương dương tự đắc, nghĩ phải như thế nào chinh phục đối phương, hoàn toàn không biết chính mình cũng bị đối phương lừa...

“Ân...ngô... Ngô... hừ... A... Nguyên Tùng ca ca, không cần... A a...” Đêm khuya, vạn vật yên tĩnh, đột nhiên trong toà nhà cao nhất truyền ra một trận kiều mỹ mê người, tiếng rên rỉ mơ màng câu nhân, đánh vỡ đêm đen yên tĩnh.

Trong phòng, trên chiếc giường Kingsize hoa lệ thoải mái, một mỹ thiếu niên đáng yêu diện mạo tú lệ, cả người trần trụi bị một nam nhân anh tuấn cao lớn cường tráng đặt ở dưới thân làm càn đùa bốn, đáng thương lớn tiếng rên rỉ.

“A... A ân... Nguyên Tùng ca ca, đừng như vậy... Ngô... ngô... Không cần, dừng tay... A a...” Cao Vũ ngược mắt nhìn nam nhân đang tà ác đang đối với mình làm vậy, liều mạng cầu xin, nhưng không có phản kháng hành động của nam nhân, qua ánh mắt tràn ngập khinh bỉ cùng chán ghét. Lão sắc trư này chỉ biết động dục, vừa mới nghe mình “thông báo” xong liền thú tính đem mình hạ gục, vừa sờ lại hôn, khẳng định lại muốn xâm phạm cậu, thật sự là lão dân ma! Nhưng vì kế hoạch của mình, cậu phải nhẫn nại, chỉ có thể cắn răng cho sắc lão nhân này xâm phạm. Ai, cậu thật sự là mệnh khổ!

“Tiểu lừa đảo, nếu thực sự không muốn, vì sao không giống lúc trước động thủ phản kháng! Tôi không phải đã lấy công tay của cậu ra sao!” Phương Nguyên Tùng hôn vành tai mượt mà trắng nõn của Cao Vũ, hai tay đặt ở thân thể tuyết trắng như ngọc tận tình âu yếm, vuốt ve từng tác da thịt trên thân thể cậu, hưởng thụ cảm giác thoải mái.

“Hừ ân... A ngô... tôi không biết... A ân... Nóng quá... Nguyên Tùng ca ca, mau dừng lại, dừng sờ ... tôi cảm thấy trong người nóng quá... A... A...” Cao Vũ giả bộ thẹn thùng, ngượng ngùng tiếp tục phát ra âm thanh cầu xin mê người. Mụ nội nó, cậu đương nhiên muốn phản kháng, có trời mới biết bị nam nhân vuốt ve hôn môi có bao nhiêu ghê tởm, nhưng vì kế hoạch nên không có biện pháp nào khác. Cậu không thể miệng nói yêu Phương Nguyên Tùng, lại không muốn cho Phương Nguyên Tùng thượng, kia không phải rất kỳ quái sao! Cậu chỉ có thể chịu ghê tởm sấm vai dục cự còn ngênh, cố gắng giả bộ thẹn thùng.

“Đừng gọi tôi là Nguyên Tùng ca ca, tôi thích cậu gọi tôi là chủ nhân, tiểu nô lệ của tôi!” Nam nhân nhìn bộ dáng ngượng ngùng của cậu, nâng lên khóe môi, đem đầu lưỡi nhẹ nhàng đâm vào lỗ tai của cậu.

“A –” Trong phòng lập tức vang lên tiếng hét mê người của Cao Vũ. “Chủ nhân, không được! Mau dừng lại, cảm giác này rất kỳ quái... Ân... A... a...” Cao Vũ muốn đẩy đầu nam nhân ra, đầu lưỡi ẩm nóng trong lỗ tai ra ra vào vào, làm cho người cậu nổi hết cả da gà, trong lòng còn xuất hiện một cổ điện lưu kỳ quái, làm cho cậu cả người mềm nhũn, cậu chưa từng có loại cảm giác này, thật sự rất kỳ quái, thật đáng sợ.

Phương Nguyên Tùng cười quỷ dị không đáp, bắt lấy tay Cao Vũ đang muốn phản kháng, tiếp tục hưởng

lỗ tai nhỏ nhắn liếm mát, thỉnh thoảng còn thổi khí. Thật sự là vật nhỏ thông minh, “tiểu tình nhân” này nhất định sẽ làm cho hắn vô cùng “khoái hoạt”.

“A a... xin chủ nhân, ngài tha tiểu nô lệ đi... Ân a... Thật là khủng khiếp, đừng đi vào nữa... Ngô... ngô... ngô... Trời ạ, xin anh đừng thổi... A a —” Cao Vũ muốn điên rồi, cậu chưa bao giờ biết lỗ tai lại mẫn cảm như thế, có thể cho người ta cảm giác khủng bố như vậy, lỗ chân lông toàn thân như đều mở ra.

Phương Nguyên Tùng như cũ không nói lời nào, chỉ tà nhỉnh cười, hứng thú dạt dào ngoạn lỗ tai Cao Vũ, đem lỗ tai nhỏ hẹp liếm ướt. Căn cứ vào nhiều năm kinh nghiệm của hắn, chỉ cần là nơi nhỏ nhắn bị đụng chạm đều cực kỳ mẫn cảm, lỗ tai chính là một trong số đó, người bình thường rất ít ai biết lỗ tai kỳ thật cũng là nơi gợi cảm nhất trên thân thể người. Hắn từng có bạn gái, chỉ bị hắn ngoạn lỗ tai liền cao trào, hắn quyết định đêm nay cũng muốn ngoạn lỗ tai Cao Vũ khiến cho cậu bắn ra, tuy rằng Cao Vũ là nam sinh, nhưng hắn tin rằng độ mẫn cảm của cậu cũng không kém nữ nhân, nhất định không có vấn đề.

“A a — chủ nhân, xin anh đừng liếm, tôi chịu không nổi... Ân ngô... A... Rất ngứa a! Đừng liếm ... Ân a...” Cổ họng Cao Vũ đều rất, đầu lưỡi nam nhân tựa như một con rắn, ở trong lỗ tai của cậu tà ác dao động, giống như liếm đến tận bên trong. Làm cho tim của cậu đập thật nhanh, toàn thân cao thấp mỗi một tế bào đều bốc cháy, hạ thể vẫn im lặng bất động, ngoạn ngoạn đang ngủ cũng thức tỉnh, cậu cảm giác được nó đang từ từ đứng lên.

Nam nhân hoàn toàn không để ý tới Cao Vũ cầu xin, chuyên tâm liếm lỗ tai của cậu, sau đó lại thổi hai khẩu nhiệt khí. Vài tiếng nũng nịu chủ nhân thật sự là dễ nghe, hắn nên hảo hảo thưởng cho cậu một chút, hắn cho tới bây giờ đều không có ôn nhu “yêu thương” cậu, đêm nay chính là thời điểm tốt đi! Hắn trước kia đối với cậu đều vô cùng thô bạo, chưa từng ôn nhu với cậu, muốn khiến cậu đối với hắn khẳng khái một mực, trước hết phải cho cậu nếm vị ngon ngọt.

“A a a... Không cần, không cần lại làm ... Nha a... Chủ nhân, anh bảo tôi làm cái gì đều được, cầu anh không cần lại tra tấn như vậy... A a a —” Cao Vũ nói còn chưa nói xong, nam nhân đột nhiên dùng sức đâm vào trong lỗ tai, hung hăng đỉnh vào, Cao Vũ giật mình hét lớn, hạ thân đột nhiên co rút, liền như vậy bắn ra, bạch dịch khoái hoạt phun ở trước bụng cùng trên đùi nam nhân.

“Chắc chắc! Tiểu nô lệ, tôi nói cậu cũng quá cơ khát rồi, bị chủ nhân tùy tiện ngoạn lỗ tai vài cái cũng có thể bắn! Cậu không đi làm nam kỹ, thật sự là rất đáng tiếc!” Nam nhân vừa lòng tươi cười, lấy tay quét bạch dịch trên đùi bỏ vào trong miệng liếm một chút, hương vị vẫn ngọt như vậy.

Bị ngoạn lỗ tai đến bắn, Cao Vũ tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu, hận không thể hung hăng tấu nam nhân một chút, nhưng nghĩ đến kế hoạch của mình, chỉ có thể cắn răng nhịn xuống. Cậu giả bộ thẹn thùng đỏ mặt cười, cầm lấy gối bên cạnh giận dữ mắng nam nhân: “Anh... Anh anh... Chủ nhân xấu, tiểu nô lệ không thêm để ý anh!”

“Khá lắm, chủ nhân dùng sức hầu hạ cậu như vậy, cậu không cảm kích chủ nhân, còn dám mắng chủ nhân, xem chủ nhân như thế nào thu thập cậu!” Nam nhân chưa bao giờ thấy Cao Vũ phong tình như này, lập tức trừng lớn mắt, giống hổ đói giả bộ tức giận mắng, hai tay đặt lên lồng ngực trắng trẻo của cậu.

Ngực Cao Vũ tuy bằng phẳng, cũng không đầy đặn giống nữ nhân, nhưng thực mềm mại, sờ lên vô cùng thoải mái. Nam nhân vô cùng có kỹ xảo xoa nắn, tựa như nhu ngoạn diện đoàn(?), kỹ thuật “chà xát” của hắn đã làm cho rất nhiều nữ nhân rơi vào điên cuồng.

“A a... Chủ nhân, không cần... Đừng làm ngực của tôi... A ngô... Ngô ân...” Kỹ xảo của nam nhân thật sự tốt, Cao Vũ chưa thoát ra khỏi dư vị của lần cao trào vừa rồi, căn bản không thể chống cự từng trận khoái cảm trên ngực, chỉ có thể ngẩng thẳng cổ thoải mái kêu.

“Tiểu nô lệ, thoải mái sao? Chủ nhân tưởng cậu khó chịu?” Nam nhân hỏi thập phần hạ lưu, động tác trên tay cũng rất ôn nhu. Hắn một bên âu yếm ngoạn ngực Cao Vũ, một bên chà xát hai đóa hoa hồng kiêu diễm trên ngực, làm cho nó nhanh chóng nở rộ.

“Aha... Thật thoải mái... A a... Chủ nhân cho tiểu nô lệ thoải mái, rất thích... Ha ha... Nha a...” Cao Vũ vốn định lắc đầu, nhưng vì kế hoạch của cậu, chỉ có thể nhịn xuống cảm giác thẹn thùng gật đầu, còn lớn tiếng dâm kêu. Cậu nhớ rõ trước kia Tiểu Lam có nói, chỉ cần y ở trên giường kêu càng lảng, cha của y sẽ càng hưng phấn, càng thương y.

“Bé ngoan! Chủ nhân cũng thoải mái!” Phương Nguyên Tùng không nghĩ tới Cao Vũ thành thật như vậy, lấp bắp kinh hãi, chợt hưng phấn mà kêu lên. Cao Vũ từ sau khi hưởng hân thổ lộ, cả người đều không giống như trước phản kháng, trước kia cậu nhất định sẽ lắc đầu nói “không”, sau đó còn mắng hân vài câu, xem ra cậu thật sự thích hân, cậu như vậy so với trước đây càng đáng yêu, càng làm cho người khác muốn ăn.

Phương Nguyên Tùng cúi đầu hàm trụ đầu nhũ Cao Vũ, ôn nhu dùng lực hút lên, giống uống sữa, một bàn tay tiếp tục đùa bỡn đầu nhũ Cao Vũ, đem đầu vú cậu so với tảng đá còn cứng rắn hơn, tay kia thì nắm ngọc hành vừa mới bắt đang héo rũ của cậu khiến cho nó đứng lên. Hân hôm nay muốn cho Cao Vũ hảo hảo ném thử “tình ái” khoái hoạt, làm cậu yêu hân, vì hân mà điên cuồng.

“A a... Nha nha... Chủ nhân, không cần... Ngừng... Quá sung sướng, tuyệt quá... A a... Chủ nhân, lại dùng sức, dùng sức làm tôi... Nha nha nha...” Cao Vũ bị nam nhân ngoạn, lãng kêu liên tục, sắc khoái vô cùng, chân đều vung loạn xạ. Trước kia nam nhân đối với cậu đều thực thô bạo, chưa từng ôn nhu như vậy, cũng chưa từng giống như bây giờ ra sức hầu hạ cậu, bình thường đều bức cậu hầu hạ hân. Nam nhân đêm nay rốt cuộc làm sao vậy, lại đối với cậu tốt như vậy? Chẳng lẽ có âm mưu gì?

Nghĩ tới khả năng này, Cao Vũ sợ hãi rùng mình một cái, không được, tuyệt đối không thể cho nam nhân tính kế mình, vô luận nam nhân có ý đồ gì, mình đều không thể trúng kế.

Cao Vũ cố gắng áp chế khoái cảm trong cơ thể, dùng sức đẩy nam nhân ra, nam nhân nghi hoặc nhìn cậu.

“Chủ nhân, cho tiểu nô lệ phục vụ anh đi!” Cao Vũ e lệ thấp giọng nói, không đợi nam nhân trả lời, đã cúi đầu bắt lấy vật lớn của nam nhân thẹn thùng liếm lên. Để không trúng kế của nam nhân, cậu chỉ có thể hy sinh một chút, tự mình chủ động, sẽ không sợ nam nhân đùa giỡn âm mưu quỷ kế gì hại cậu.

Cao Vũ mặc dù thông minh tuyệt đỉnh, nhưng ở phương diện này, cậu thật sự ngốc làm cho người ta không biết nên khóc hay cười. Cậu không biết là như vậy sẽ chỉ làm nam nhân có “tính” thú hại cậu!

Đối với việc Cao Vũ chủ động “phục vụ”, nam nhân cầu còn không được, làm sao có thể cự tuyệt. Trong mắt hiện lên một tia cười quỷ dị, hân nằm ngược lại Cao Vũ, hàm trụ ngọc hành của cậu, ôn nhu hút liếm. Nếu tiểu nô lệ phục vụ hân, hân tất nhiên cũng phải hảo hảo “đáp lễ” cậu mới được.

Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ dùng tư thế 69 khẩu giao cho nhau. Cao Vũ mấy ngày nay luôn bị Phương Nguyên Tùng bức bách mỗi ngày khẩu giao cho hân, kỹ thuật khẩu giao cũng không tệ. Để lấy lòng Phương Nguyên Tùng, cậu cố nén ghê tởm, thật cẩn thận hầu hạ hỏa long thật lớn trong miệng, cố gắng mở lớn miệng đem cự long toàn bộ nuốt vào miệng, có tiết tấu phun ra nuốt vào. Cậu thường xuyên nghe bạn học nói, muốn có được tâm một người, trước hết phải chinh phục thân thể đối phương, cậu muốn lão nhân chết tiết này yêu mình, trước hết phải làm cho hân thích thượng thân thể của mình. Tuy rằng làm như vậy thật buồn nôn, nhưng không có biện pháp nào khác, dù sao hiện tại cậu chịu khuất nhục, về sau cậu sẽ đòi lại toàn bộ.

“Không tệ! Kỹ thuật khẩu giao của tiểu nô lệ so với lần đầu tiên đã tốt hơn rất nhiều, nhưng vẫn cần tập thêm! Hôm nay chủ nhân sẽ hảo hảo dạy cậu cái gì là khẩu giao chân chính, như thế nào làm cho nam nhân thoải mái!” Nam nhân thoải mái hừ nhẹ vài tiếng tán thưởng, phun ra ngọc hành bị liếm ướt sũng, nhu ngoạn hai tiểu ngọc dẫn phía dưới, dùng đầu lưỡi liếm linh khẩu đã bắt đầu chảy dâm dịch, đem linh khẩu làm ẩm ướt, đột nhiên đem đầu lưỡi thô ráp đâm vào giống như sáp huyết.

“A a a... Nha nha... Cứu ... trời ạ, điên chết mất... Nha nha... Chủ nhân đừng đâm...” Cao Vũ phun ra nuốt vào nam căn, sợ hãi bắt lấy đùi nam nhân, hạ thân kịch liệt run rẩy, ngọc hành dễ dàng bị nam nhân ngoạn đến cứng rắn, toàn bộ hạ phúc đều nóng muốn chết, toàn bộ thân thể đều chìm trong khoái cảm điên cuồng mãnh liệt.

“Tiểu nô lệ, dừng dừng lại! Mau làm như chủ nhân!” Phương Nguyên Tùng thấy Cao Vũ bất động, tức giận mắng, trừng phạt dùng sức đánh vào cặp mông trắng trẻo một chút, âm thanh vang dội cùng hình ảnh hương diễm trước mắt làm cho không khí càng thêm dâm mỹ.

Cao Vũ vùng trộm hơi dẫu miệng, vội làm theo nam nhân, phun ra đại thiết bồng nóng bồng của nam nhân, vươn đầu lưỡi phấn hồng lưỡi liếm liếm quy đầu cùng linh khẩu, sau đó đâm vào linh khẩu nhỏ hẹp, học theo nam nhân tốc độ trườn sáp luật động.

“Ân, thật là thoải mái... Tiểu nô lệ làm hảo, là như thế này, đừng chỉ biết liếm ngọc bồng của chủ nhân, sờ sờ đại đản đản của chủ nhân...” Trên mặt nam nhân hiện lên một tia thường thức tươi cười, học thật nhanh, tiểu tử này ở phương diện này quả nhiên có kinh nghiệm thiên phú, hảo hảo dạy dỗ một chút, khẳng định trò giỏi hơn thầy.

“A a... Chủ nhân, anh muốn hấp chết tiểu nô lệ ... Ân a... Ngô... Kê kê của tiểu nô lệ cũng bị chủ nhân làm... Nha ha...” Cao Vũ cảm giác côn thịt mình đã bị đầu lưỡi Phương Nguyên Tùng làm tan chảy, toàn bộ thân thể đều tan thành xuân thủy, một chút khí lực cũng không có. Tuy rằng như thế nhưng cậu vẫn cố gắng tập trung tinh thần làm như Phương Nguyên Tùng bảo, một bên liếm linh khẩu nam nhân, một bên xoa nắn nam căn tráng kiện của nam nhân.

“Tiểu nô lệ, đại lập xườn cùng đại trứng gà của chủ nhân ăn ngon không?” Nam nhân dâm tục hỏi, trên trán che kín mồ hôi, hần sắp nhịn không được, đầu lưỡi tiểu tử này thật sự quá lợi hại, nhiều lắm là 3 phút nữa, hần nhất định sẽ bắn ra.

Cao Vũ thực miễn cảm, tuy rằng vừa rồi đã bắn qua một lần, nhưng dưới sự mãnh liệt công kích của nam nhân, cậu đã bị đầu lưỡi của hần làm cho dục tiên dục tử, mất hết lý trí, bản thân đều bị đầu lưỡi nam nhân khống chế. “Ân... Ân ngon! Lập xườn cùng trứng gà của chủ nhân ăn ngon... Ân a... Chủ nhân, chúng ta thử thi, xem ai bắn ra trước, được không?” Thể xác và tinh thần đều bị dục vọng cắn nuốt, cậu không chỉ hào phóng gật đầu trả lời câu hỏi hạ lưu của nam nhân, còn chủ động đưa ra đề nghị đáng khinh đến cực điểm.

Phương Nguyên Tùng kinh ngạc nhìn Cao Vũ toàn thân đỏ bừng, mặt đến đỏ mồ hôi đầm đìa, đã trở thành tù binh của mình, như thế nào cũng không thể tưởng được Cao Vũ lại đưa ra đề nghị làm người ta dục hỏa đốt người này.

“Chủ nhân, chúng ta bắt đầu!” Cao Vũ đã bị dục hỏa khống chế đầu óc, hoàn toàn biến thành một người khác, không đợi Phương Nguyên Tùng trả lời, liền hướng nam nhân nghịch ngợm cười, tự động hút quy đầu nam nhân, hai tay nhỏ bé đồng thời xoa nắn côn thịt, còn xoa nắn hai cái đại lỗ đản.

Nam nhân lấy lại tinh thần, miệng của hần lộ khai linh khẩu đang chảy dâm dịch của Cao Vũ, dùng móng tay kích thích linh khẩu miễn cảm linh, xoa nắn hai tiểu ngọc đản của Cao Vũ. Hần mở lớn miệng, đem hai tiểu thịt đản của Cao Vũ toàn bộ ăn vào miệng.

“A a a –” Gừng càng già càng cay, Phương Nguyên Tùng vừa ra chiêu này, ngây ngô không có kinh nghiệm gì như Cao Vũ lập tức liền tước vũ khí đầu hàng, thét chói tai bắn ra quỳnh tương ngọc dịch lần thứ hai trong hôm nay, tinh thủy toàn bộ bắn vào miệng Phương Nguyên Tùng. Cao vũ bởi vì bắn lần hai, cho nên bắn rất ít, rất nhanh liền bắn xong.

Phương Nguyên Tùng cũng không kiên trì lâu, sau khi thấy Cao Vũ bắn ra, hạ phúc cũng run lên bắn vào miệng Cao Vũ. Cả người Cao Vũ đều đắm chìm trong khoái cảm, trong đầu trống rỗng, cậu ngoan ngoan mở lớn miệng ăn tịch dịch nam nhân, không có giống trước kia mỗi lần nam nhân bắn tinh đều bị uy hiếp, đe dọa mới ăn.

Nam nhân so với Cao Vũ bắn hơn rất nhiều, từng luồng mạnh mẽ nóng bỏng bắn vào khoang miệng Cao Vũ, cổ họng đều nóng rừng rực, giống như bị nham thạch nóng chảy.

Nam nhân bắn thật lâu mới xong, rút ra thịt heo tuy rằng đã nhuyễn xuống nhưng vẫn kinh người như cũ, đem Cao Vũ kéo đến kích động hôn lên môi còn đang dính tinh dịch của cậu, cho cậu một cái hôn sâu. Đêm nay Cao Vũ thật ngoài dự đoán, rất ngoan, rất đáng yêu, hần đã lâu không có kích động như vậy!

Cao Vũ chậm rãi lấy lại tinh thần, phát hiện chính mình thế nhưng chủ động ăn tinh dịch nam nhân, vừa muốn tức giận nhưng đã bị nam nhân ôn nhu lại bá đạo hôn sâu. Cậu ngay cả khí lực giây dựa đều không có, thất lực cũng đã bị nam nhân làm nhuyễn, cả linh hồn như bị đoạt đi, nằm trong lòng nam nhân mặc hần hôn môi.

Phương Nguyên Tùng từng hôn vô số nữ nhân, hôn kỹ sớm đã thuần thục, từng có người nói hần chỉ cần một cái hôn là có thể làm cho nữ nhân khắp thiên hạ quỳ gối dưới chân hần, vì hần điên cuồng. Tuy rằng có chút khoa trương, nhưng đã chứng minh hôn kỹ của Phương Nguyên Tùng có bao nhiêu lợi hại.

Nam nhân hôn thật lâu, đến khi Cao Vũ thiếu dưỡng khí mới buông ra, cúi đầu nhìn người trong lòng thiếu dưỡng mà trở nên đỏ ửng mặt cười, lại nhìn cặp hạnh mâu mờ mịt kia, nam nhân trong lòng chấn động, trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác kỳ quái chưa bao giờ có.

Cao Vũ có thể tự do hô hấp không khí, rất nhanh liền thanh tỉnh lại, nhớ tới vừa rồi cậu tự nhiên đầy bụng lửa giận, nhưng cậu không có biểu hiện ra ngoài. Vì đại kế của mình, cậu phải nhẫn xuống.

Cao Vũ cố ý vẻ mặt xấu hổ ngo ngoáy trong ngực nam nhân một chút, hạnh mâu trừng mắt liếc hắt hắt một cái, gắt giọng: “Trúng thối, thế nhưng hôn lâu như vậy, thiếu chút nữa giết chết người ta!” Chỉ cần là nam nhân, hắt hắt là đều thích nghe như thế này.

Nhìn mị thái của Cao Vũ, nam nhân quả thực muốn điên rồi, là người ở tình trường đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, thế nhưng lại vừa cứng lên. Nhìn hạ phúc chính mình lại có động tĩnh, nam nhân khó có thể tin nổi, mình đây là có chuyện gì, vừa mới tiết mà lại có cảm giác, tất cả đều do bộ dáng làm nũng của Cao Vũ thật sự rất có mị lực, hắt tin rằng trên đời này không có mấy ai có thể chống cự được bộ dạng như vậy.

“Chủ nhân, anh sao nhanh như vậy lại... Chủ nhân, anh thật sự là đại sắc ma, người ta không để ý anh nữa!” Dựa vào gần nam nhân khiến Cao Vũ tự nhiên phát hiện tình trạng quần bách của nam nhân, mặt càng đỏ hơn, xoay người xuống giường.

“Này còn không phải tại tiểu yêu tinh cậu làm hại! Nói mau, cậu hôm nay sao đột nhiên trở nên nghe lời như vậy, đáng yêu như vậy?” Nam nhân giữ chặt cậu đem vào trong lòng, nâng cằm cậu lên hỏi.

“Tôi muốn chủ nhân vui vẻ, tôi muốn chủ nhân thích tôi, chỉ cần có thể làm cho chủ nhân thích tôi, tôi nguyện ý làm mọi chuyện!” Cao Vũ trong lòng cả kinh, cúi đầu e lệ trả lời. Cậu không có lừa nam nhân, đây là lời thật lòng của cậu, cậu muốn nam nhân mau thích mình, nếu nam nhân thích cậu, cậu mới có thể tận tình trả thù nam nhân, thương tổn nam nhân.

“Xem ra tiểu nô lệ của tôi thật yêu chủ nhân!” Nam nhân nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đến đỏ lừ như mông khỉ của cậu, tà khí hỏi: “Cậu thật sự nguyện ý làm mọi chuyện cho tôi?”

“Chỉ cần chủ nhân nguyện ý yêu tôi, vô luận chủ nhân bảo tôi làm gì tôi đều nguyện ý!” Cao Vũ nhìn con người thâm thúy như đêm đen của nam nhân, then thùng gật đầu. Làm hí kịch xã trường, hành động của Cao Vũ tuyệt đối là chuyên nghiệp, biểu tình đều có thể giống như đúc, làm cho người ta không nghi ngờ.

“Thật vậy sao?” Nam nhân cười đến càng ngày càng tà ác.

Cao Vũ gật đầu, trong lòng thầm mắng: Tử lão nhân cười gian trá như vậy, không biết lại có chủ ý quái quỷ gì? Mặc kệ là gì, dù sao binh đến tướng chặn, thủy đến thổ yếm.

“Vậy cậu hiện tại đem tiểu cúc hoa của cậu cống hiến đi, cho thịt heo bông của chủ nhân khoái hoạt được không? Thịt heo bông của chủ nhân đã lâu không sắp tiểu tao cúc của cậu, nên là thập phần tưởng niệm tiểu cúc hoa của cậu.” Nam nhân cười vô cùng hạ lưu, hắt muốn xem Cao Vũ thích hắt tới mức nào, nguyện ý vì hắt làm được cái gì.

Cao Vũ ở trong lòng vô cùng xem thường, thật sự là một lão thâm ma, cậu chỉ biết hắt khẳng định sẽ nói cái gì hạ lưu ghê tởm, quả nhiên bị cậu đoán trúng. Cậu hoài nghi tử lão nhân này đời trước khẳng định không phải người mà là dã thú, cho nên đời này mới có thể thích làm tình như vậy. Vì đại kế báo thù của mình, cậu chỉ có thể lại hy sinh, dù sao cũng đã giúp hắt khẩu giao ăn qua tình dịch của hắt, cho hắt sắp mông vài lần cũng không có gì đáng ngại.

Cao Vũ không trả lời câu hỏi của Phương Nguyên Tùng, mà trực tiếp then thùng nhắm mắt lại nằm úp sấp đến bên cạnh nam nhân, ôm gối đầu màu trắng hơi mở ra hai chân, không tiếng động mời nam nhân.

Thấy thế, toàn bộ máu của nam nhân như dồn xuống hạ phúc, dương cụ vốn đã có cảm giác bây giờ như nhất trụ kinh thiên. Đêm nay Cao Vũ làm cho hắt xuất hồ ý liêu, cho hắt một kinh hỉ không tưởng được.

Bữa ăn ngon ở trước mắt, nam nhân sao có thể cự tuyệt, lập tức bỏ nhào vào giữa hai chân Cao Vũ, nhìn phần cúc như ẩn như hiện sâu trong tuyết đồn, hắt thiếu chút nữa chảy máu mũi.

Tuy rằng vô cùng kích động, nhưng nam nhân vẫn cưỡng chế dục hỏa, cúi đầu hôn lên tấm lưng tuyết trắng như ngọc của Cao Vũ, lưu lại dấu hôn hồng nhạt giống cây anh đào, tựa như ở trong tuyết rắc hoa anh đào vậy, cực kỳ xinh đẹp.

“Ân ngô... Ngô... Ngô...” Nam nhân hôn thực nhu, nhưng làm cho Cao Vũ có cảm giác, nhắm mắt lại thấp giọng rên rỉ, thân thể gắt gao banh thẳng, tựa như căng dây cung.

Nam nhân hôn theo đường cong xinh đẹp đi xuống, theo tấm lưng trắng nõn rồi đi xuống hông nhỏ. Nam nhân hôn càng lúc càng sâu, tiếng rên rỉ của Cao Vũ cũng càng ngày càng kiều my, càng ngày càng câu hồn.

“Ân a... A a... Nha ha...” Cao Vũ cầm gối đầu, nhắm chặt mắt, đôi môi đỏ mọng hé mở, phát ra tiếng rên rỉ và thở dốc làm người ta tâm viên ý mãn, thân thể theo nam nhân hôn mà run nhẹ nhẹ. Thật thoải mái, nam nhân hôn làm cho cậu cảm thấy vô cùng vô cùng thoải mái, toàn thân tựa như nằm ở trên mây, cậu cùng nam nhân đã làm nhiều thứ như vậy, nhưng chưa từng có loại cảm giác này. Nam nhân hôn thật giống như có ma lực, tâm đều bị nam nhân lấy đi, mọi thứ giống như đều tan ra.

“A –” Đột nhiên có thứ ấm nóng gì đó đụng vào cúc lõi giấu ở sâu trong tuyết đồn của Cao Vũ, Cao Vũ sợ tới mức mở mắt, lớn tiếng hét chói tai “Anh, anh...” Cao Vũ quay đầu thấy nam nhân ghé vào hông cậu, phát hiện hân dùng đầu lưỡi mình liếm cúc lõi của cậu, cả kinh trợn mắt há hốc mồm, nửa ngày nói không nên lời.

“Cậu kêu cũng thật tao! Tiểu nô lệ, có phải chủ nhân lâu rồi không có làm hông nhỏ của cậu, cậu xuân tình khó nhịn, rất muốn bị chủ nhân làm cúc hoa hay không!” Nam nhân ngẩng đầu dâm tục cười, lại cúi đầu tiếp tục hút liếm phần cúc, đem đóa phần cúc liếm ướt, lóe ra dâm tà thủy quang, làm cho người ta lộ thú tính.

Nam nhân một bên liếm phần cúc Cao Vũ, một bên cẩn thận thưởng thức cúc hoa xinh đẹp, cúc hoa của cậu nhìn qua màu sắc diễm lệ, mặt nhẵn điệp chặt chẽ, hoa trạng tinh xảo, thật sự vô cùng xinh đẹp, hoàn toàn không giống từng bị phá qua, bị nam nhân thao qua. Nam nhân dục hỏa đốt người, hận không thể lập tức vọt vào sáp đến thiên hôn địa ám, bất quá hân đã quyết định đêm nay muốn ôn nhu hảo hảo làm Cao Vũ, làm cho cậu nếm thử tình ái chân chính như thế nào. Trước kia tình ái tuy rằng thực kích thích, nhưng hân mỗi lần đều đã man thô bạo, nhất định ở trong lòng Cao Vũ lưu lại ấn tượng không tốt, hân muốn mượn lần tình ái này xóa sạch quá khứ không tốt trong lòng Cao Vũ, hân muốn làm cậu thích làm tình.

“A ngô... Chủ nhân không cần liếm nơi đó, nơi đó thực bẩn ... Ngô ân... Ân a... Cậu anh đừng liếm địa phương kia, mắc cỡ chết ... A a... Người ta không muốn sống... Nha... A...” Cao Vũ xấu hổ đến khóc lên, bộ dáng lê hoa đái vũ làm nam nhân càng thêm sắc tính, liếm càng dùng sức, còn đem đầu lưỡi nhẹ nhàng đâm vào cúc huyết, liếm hấp chứa khẩu.

“Nha nha... Trứng thối, không cần lại liếm ... A a... Anh xấu lắm... Ân a... A... Không cho liếm, mau dừng lại... Chủ nhân hư, tôi chán ghét anh, không cho anh liếm, nghe... A... Có nghe hay không... A nha...” Cao Vũ đem mặt vui vào trong gối nằm, cảm thấy thẹn tức nở rên rỉ, đầu lưỡi ẩm ướt ngứa ngáy làm cho hông của cậu nhẹ nhàng vận vẹo, cúc huyết bị “tưới nước” tận tình cũng bắt đầu chậm rãi mấp máy. Cậu không rõ nam nhân vì sao muốn như vậy, nam nhân cao ngạo không ai bì nổi như vậy vì sao muốn liếm địa phương kia của cậu, hân không ngại bẩn sao, địa phương kia ngay cả cậu đều chưa bao giờ nguyện ý lấy tay chạm. Chẳng lẽ vì mình diễn quá cao siêu, làm nam nhân đối với cậu động tình? Cho dù nam nhân đối với cậu động tình, hân cũng không cần làm loại việc này, nào có ai liếm địa phương kia của người khác, bẩn chết người!

“Khá lắm, nô lệ hư không biết chủ nhân vất vả liệu mạng hầu hạ cậu như vậy, cậu lại còn dám mắng chủ nhân hư, chủ nhân phải hảo hảo trừng phạt cậu mới được!” Nam nhân đánh hông cậu một cái, xấu xa cười, hai tay bắt lấy hai đóa hoa kiêu nhỏ như nữ nhân trước mắt dùng sức xoa nắn. Đầu lưỡi tại cúc huyết di động dùng sức, đâm vào sâu trong dũng đạo, đầu lưỡi linh hoạt vừa ôn nhu lại hung mãnh đâm vào cúc huyết chặt hẹp.

Đầu lưỡi nam nhân vô cùng lợi hại, thật sự là vô kiên bất tồi, hoa huyết Cao Vũ rất nhanh đã bị hân công hãm. Tiểu huyết nhỏ hẹp vô cùng, lại còn khô ráo nhưng vì có nước miếng bôi trơn đã bắt đầu trở nên ẩm ướt, còn chậm rãi phân bố dịch ruột non trong suốt, Cao Vũ bị đầu lưỡi của hân làm đến phát cuồng.

“A a a a a... Chủ nhân, anh làm gì? Anh cho cái gì đi vào, mông tiểu nô lệ rất ngứa... Nha nha... Chủ nhân, có sâu... A a... Có sâu cắn tôi... Nha nha nha...” Cao Vũ nắm chặt gối, điên cuồng khóc kêu. Đầu lưỡi nam nhân giống như trăm ngàn con kiến, đầu lưỡi hấn đến chỗ nào là như bị kiến cắn, toàn bộ hoa huyết giống như tổ kiến, tao ngứa muốn chết.

Cao Vũ muốn xoay người đẩy đầu nam nhân ra, thoát khỏi cảm giác tao ngứa khủng bố kia, nhưng cậu lại có một chút luyến tiếc, không biết vì sao cậu lại luyến tiếc loại cảm giác toàn tâm thực cốt này, cậu nghĩ mình nhất định là điên rồi.

“Có biết sai chưa, còn dám mắng chủ nhân hay không?” Nhìn Cao Vũ bị mình lưỡi gian đến khóc lên, nam nhân cười đắc ý, chưa từng có một nữ nhân nào chịu được hấn lưỡi gian, xú tiểu tử này đương nhiên cũng không ngoại lệ.

“Không dám ... A a... Nha... Tiểu nô lệ biết sai rồi, tiểu nô lệ không dám nữa... Tiểu nô lệ về sau nhất định sẽ ngoan... Ngoan ngoan nghe chủ nhân nói, làm một nô lệ nghe lời... Cầu... Xin chủ nhân làm tôi, dùng thịt heo bồng, đại bảo bối của anh hùng hăng làm... Làm lãng huyết tiểu nô lệ ... A a... Tiểu nô lệ ngứa chết, chủ nhân tốt làm tôi đi... Nha nha nha...” Cao Vũ sao còn dám lắc đầu, vội vàng gật đầu, dùng sức phe phẩy mông nhỏ tan lòng nát dạ hướng nam nhân dâm dăng cầu xin. Đầu lưỡi nam nhân cũng lợi hại như “thích méo mó” vậy, làm cho người ta muốn phát cuồng, cậu hiện tại điên cuồng muốn bị côn thịt nam nhân làm, cảm giác tao ngứa làm cho cậu quên mình đang sợ hãi, cậu thậm chí nghĩ muốn thịt heo bồng hù chết người của nam nhân vào mông mình, làm cho cậu bớt ngứa.

Nam nhân không có ép buộc cậu, cảm giác cục huyết đã hoàn toàn nở rộ, hấn rút đầu lưỡi ra, đem nam căn sớm đã chờ không kịp dùng sức đỉnh vào huyết khẩu ướt át. Lần này, bởi vì nam nhân trước đó đã dùng đầu lưỡi làm cục huyết vô cùng ẩm ướt, cho nên Cao Vũ không có bị thương, lần đầu tiên bị nam nhân xâm chiếm không có xuất huyết.

Nam nhân trở ra cũng không có thô bạo lập tức phóng “kiếm” loạn sáp, mà là vô cùng ôn nhu, mỗi lần dùng lực đều vô cùng cẩn thận, sợ thương đến Cao Vũ. Hấn ghé vào lưng Cao Vũ, bắt lấy bả vai mảnh mai của Cao Vũ chậm rãi đem cự thiết cắm vào, cố gắng làm cho Cao Vũ không chịu dù chỉ một chút thương tổn. Hấn đã nói hấn sẽ làm Cao Vũ cảm giác được ôn nhu tình ái, hấn nhất định sẽ làm được, đêm nay hấn phải làm một tình nhân hảo ôn nhu.

“A ngô... Chủ nhân, anh đừng chậm, mau đi vào... A... Dùng sức sáp lãng huyết tiểu nô lệ, dùng đại bồng bồng của anh giúp tiểu lãng huyết giải ngứa... Ngô ân... Mau dùng sức sáp...” Nam nhân ôn nhu cũng không khiến cho Cao Vũ thoải mái, ngược lại làm cho cậu vô cùng bất mãn, nam nhân rốt cuộc làm cái gì, cậu ở trong này ngứa sống không bằng chết, hấn lại thành thoi chậm rãi sáp, hấn không phải là cố ý muốn chính cậu à!

Nam nhân trợn trừng mắt, tiểu tử đáng chết, khó có lúc hấn muốn thương hương tiếc ngọc ôn nhu một chút, cậu lại tuyệt không cảm kích. Nam nhân thấp giọng mắng một tiếng, tốc độ nhanh hơn trời sáp, nhưng hấn vẫn cố gắng khống chế chính mình, cẩn thận không làm Cao Vũ bị thương.

“Ân hử... Thật thoải mái, chủ nhân là như thế này... A a... Chủ nhân sáp lãng huyết tiểu nô lệ thật vui vẻ, tiểu nô lệ rất yêu chủ nhân... Nha a a... Chủ nhân yêu tôi được không, xin anh yêu tôi... A a...” Cao Vũ dục vọng được thỏa mãn phát ra tiếng kêu sung sướng, chân thành lấy lòng quay đầu nói với nam nhân.

Nghe yêu ngữ của cậu, nam nhân chưa bao giờ đối với ai quá thương tiếc chi tâm, trong lòng lại hiện lên một trận cảm động, hấn tuy không trả lời Cao Vũ, lại kim lòng không được ôm lấy Cao Vũ, hôn lên môi của cậu.

“Ngô ngô... Ừ...” Một lòng muốn lấy lòng nam nhân, Cao Vũ tất nhiên sẽ không cự tuyệt nam nhân, cậu không chỉ đáp lại nụ hôn của nam nhân, còn chủ động hôn lại nam nhân.

Nam nhân cao hứng cực kỳ, cơ thể còn cắm trong thân thể Cao Vũ đem cậu xoay lại, mặt đối mặt mà thao, môi vẫn không rời Cao Vũ.

Cao Vũ vô cùng phối hợp, cậu ôm lấy cổ nam nhân, ngây ngô cùng nam nhân điên cuồng mà hôn nồng nhiệt, hai đùi tuyết trắng thon dài đặt lên thắt lưng nam nhân, tiểu huyết dâm mị nhiệt tình gắt gao bao trụ cự thiết nam nhân, cố gắng biểu hiện ra bộ dáng điên cuồng yêu nam nhân.

Cao Vũ nhiệt liệt đáp lại nam nhân, khiến nam nhân vẫn cứng lạnh như đá trong lòng dâng lên một cổ tình tố xa lạ. Đêm nay trong phòng xuân sắc vô hạn, đồng thời còn có gì đó thay đổi trong lòng hai người...

Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ trong lòng đều mang ý xấu với đối phương làm cả đêm, đến rạng sáng mới đi ngủ. Cao Vũ tuy rằng mệt chết được nhưng bởi vì ban ngày đã ngủ nhiều, cho nên vừa ngủ đã tỉnh.

Cao Vũ quay đầu theo ánh trăng ngoài cửa sổ nhìn nam nhân ngủ ở bên cạnh, nam nhân ngủ thật sự trầm, a nhếch miệng, lặng lẽ so đo nắm tay. Tuy rằng lão sắc trư tối hôm qua thủ hạ lưu tình, cũng không có giống lúc trước thô bạo cuồng dã, nhưng vẫn làm cậu cả người bủn rủn, địa phương kia cùng thất lực rất đau, bất quá so với trước đây đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất không phải rất đau, nơi đó cũng không bị xé rách, cũng không có chảy máu. Xem ra chiêu kia quả nhiên hữu dụng, nam nhân tuy không có tỏ thái độ nói thích cậu, nhưng rõ ràng đối với cậu không hung như trước kia, cậu tin rằng chỉ cần cậu cố gắng một chút, nam nhân sớm hay muộn cũng sẽ thích cậu. Bất quá này cũng là đương nhiên, Cao Vũ cậu anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, đáng yêu mê người, nam nữ già trẻ đều thích, tử lão nhân làm sao có thể có không thích cậu được.

Ai, trên đời làm sao có thể có thiên tài như cậu chứ, chủ ý như vậy cũng nghĩ ra được, cậu tin rằng trên đời này không tìm được ai thông minh hơn cậu!

Ha ha, đến lúc lão nhân thích cậu, cậu sẽ cho hắn chết đẹp mặt! Cậu từng xem qua một quyển sách, nói loại người như Phương Nguyên Tùng tự cho mình là đúng, là hoa hoa công tử không động chân tình, một khi đã thật lòng yêu thương ai, so với người bình thường yêu càng sâu đậm. Đương nhiên, so với bất luận kẻ nào đều dễ dàng bị thương hơn, sau khi bị thương sẽ thống khổ hơn bất kì ai, khả năng cả đời cũng không quên được.

Chính cái gọi là trên thân thể đau xót một ngày, nhưng tâm hồn đau xót vĩnh viễn, nó sẽ theo hắn cả đời. Cậu muốn hung hăng tiến vào trong lòng Phương Nguyên Tùng, khiến hắn cả ngày vì yêu mà thống khổ, vì yêu mà tiêu tụy, sống không bằng chết.

Hừ! Phương Nguyên Tùng lão súc sinh này, dám tra tấn lăng nhục cậu như vậy, cậu không đem hắn chính chết tươi, không đem hắn hại thảm, cậu sao có thể bỏ qua!

Vốn dĩ kế hoạch của cậu là lừa Phương Nguyên Tùng rằng cậu là em trai của hắn lưu lạc ở bên ngoài nhiều năm, là em trai cùng cha khác mẹ của hắn, sau đó làm cho Phương Nguyên Tùng cảm giác cường bạo ngược đãi đệ đệ ruột, cùng đệ đệ ruột loạn luân là tội ác gì, làm cho hắn phát điên. Tuy rằng chủ ý này vô cùng hay, nhưng dễ dàng bị vạch trần, xác suất thành công quá thấp, hơn nữa rất mạo hiểm. Hiện tại khoa học phát triển như vậy, Phương Nguyên Tùng cùng cậu đi xét nghiệm DNA, hoặc là đến hỏi cha mẹ hắn, đến lúc đó cậu nhất định sẽ chết! Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể dùng chiêu “thâm mểm” này, dùng “tình yêu” trả thù hắn. Cậu đã nghĩ tốt kế hoạch, chỉ cần chờ Phương Nguyên Tùng yêu thương cậu, sẽ là ngày tận thế của hắn, ha ha ha ha ha ha...

Ở trong đầu ảo tưởng bộ dáng Phương Nguyên Tùng bị mình chinh phục hê hê, Cao Vũ nhin không được cười ra tiếng, nhưng nghĩ đến Phương Nguyên Tùng ngay bên cạnh, cậu vội lấy tay che miệng lại, chỉ có thể trong lòng cười trộm. Cao Vũ cứ như vậy ngủ ở bên cạnh Phương Nguyên Tùng, nghĩ chờ sau khi Phương Nguyên Tùng yêu mình, sẽ vui vẻ tra tấn Phương Nguyên Tùng...

7. Chương 7

“Chủ nhân, rời giường!”

Sáng sớm, ánh nắng ấm áp chói mắt chiếu qua cửa sổ, Phương Nguyên Tùng đang ở trong mộng cùng Chu Công chơi cờ đã có người không thức thời đến làm hắn tỉnh mộng. Phương Nguyên Tùng lúc ngủ rất đáng ghét, kêu dậy mãi không được, tiếp tục vào trong mộng gặp Chu Công.

Tiểu thiếu niên bên cạnh cau mày đáng yêu, tới gần Phương Nguyên Tùng, ở bên tai hắn kêu: “Chủ nhân, rời giường! Năng chiếu đến mộng rồi!”

“Tránh ra, đừng làm phiền tôi!” Phương Nguyên Tùng nhắm mắt lại, không kiên nhẫn đẩy cậu ra.

“Chủ nhân thôi, tên heo lười này, không được ngủ nướng, mau dậy... May dậy...” Gây nhiễu để hắn tỉnh mộng nhưng vẫn không thành công khiến tiểu ác ma có điểm tức giận, nắm lấy tai Phương Nguyên Tùng.

“Tiểu nô lệ chết tiệt, dám nhiễu chủ nhân ngủ, cậu muốn tạo phản à...” Phương Nguyên Tùng rút cuộc mở to mắt, lửa giận ngút trời mắng, nhưng khi hắn nhìn đến Cao Vũ, nháy mắt không thốt nên lời. Chỉ thấy Cao Vũ đeo đôi tai thỏ màu đỏ hắn thích nhất, trên người chỉ mặc một cái tạp dề màu phấn hồng hình dấu tây tình thú mà hắn đến chỗ Đại Hoa lấy, tạp dề tựa hồ có chút lớn, làm cho thù du trước ngực Cao Vũ như ẩn như hiện, làm cho người ta chảy nước miếng. Thân thể làm cho người ta tâm viên ý mãn, đầu vai mượt mà đáng yêu, đôi tay tinh tế thanh tú, tấm lưng bóng loáng như ngọc, mộng nhỏ đầy đặn mềm mại, hai chân thon dài hoàn toàn bại lộ trong không khí, Phương Nguyên Tùng nhìn đến miệng lưỡi khô khốc, sắp mất máu mà chết.

“Ha ha, không nghĩ tới chủ nhân thế nhưng cũng sẽ ngủ nướng như tiểu hài tử, thật đáng yêu!” Cao Vũ không để ý bộ dáng trợn mắt há mồm của nam nhân, hướng nam nhân đáng yêu tươi cười, lớn mật cười nói.

“Cậu... Cậu sao lại mặc thành như vậy?” Nam nhân gắt gao nhìn chằm chằm Cao Vũ, thanh âm khàn khàn, đầy mắt tất cả đều là tình dục lưu quang. Nếu là bình thường Cao Vũ dám lớn mật như hiện tại, hắn nhất định sẽ rất tức giận, hung hăng chửi Cao Vũ một chút. Nhưng trong đầu hắn hiện tại đều là vì sao Cao Vũ mặc thành như vậy, trong mắt chỉ có bộ dáng vừa tình dục vừa đáng yêu của cậu, hắn vì Cao Vũ mà điên cuồng rồi.

“Thực xin lỗi! Bởi vì người ta tìm không thấy quần áo mặc, cho nên đành phải lấy tạp dề trong hộp màu đen của chủ nhân mặc vào, tiểu nô lệ không được chủ nhân cho phép đã tự tiện chạm vào đồ của chủ nhân, chủ nhân sẽ không tức giận tiểu nô lệ chứ!” Cao Vũ vội xin lỗi, nét mặt thanh tú biểu lộ một chút ngưng ngùng.

“...”

“Xin chủ nhân đừng sinh khí, tiểu nô lệ không dám có lần sau! Chủ nhân tốt nhất, tiểu nô lệ yêu chủ nhân nhất, xin chủ nhân đừng nóng giận!” Không đợi nam nhân trả lời, Cao Vũ ôm cổ nam nhân đáng thương hề hề làm nũng, một bên cầu xin một bên vịn vẹo eo nhỏ, vừa vịn làm cho mộng nhỏ ma sát đến chỗ mẫn cảm nhất của nam nhân.

Phương Nguyên Tùng thật sự muốn điên rồi, tuy rằng giữa hai người còn cách một tầng lông ngỗng, nhưng chắn rất mỏng, hắn có thể rõ ràng cảm giác được mộng nhỏ của Cao Vũ có bao nhiêu mê người. Buổi sáng là thời điểm nam nhân dục vọng bạc nhược nhất, không biết Cao Vũ cố ý hay vô tình khiêu khích, hắn căn bản không thể điều khiển, tự động cương.

“Chủ nhân, anh sao lại không nói gì? Có phải thật sự sinh khí với tiểu nô lệ hay không?” Cảm giác được dưới mộng có cái gì cứng rắn đứng lên chạm vào mình, ánh mắt Cao Vũ càng thêm đáng thương, mộng cũng xoay lợi hại hơn.

“Đừng nhúc nhích! Tiểu yêu tinh chết tiệt!” Nam nhân rút cuộc chịu không nổi, đem Cao Vũ kéo tới trong lòng, kích động kêu lên. Điên rồi, hắn thật sự muốn điên rồi, hắn không cần biết Cao Vũ mê người như thế nào, như thế làm cho người ta điên cuồng, tiểu trứng thối này nhất định là cố ý, sáng tinh mơ đã mặc thành như vậy dụ hoặc hắn, hắn dù thế nào cũng phải hung hăng làm cậu một chút.

“A —— chủ nhân, anh muốn làm gì?” Cao Vũ kinh hãi kêu một tiếng, vừa thẹn lại sợ hãi, mắt to đáng yêu ngập nước nhìn nam nhân.

“Tiểu yêu tinh tỏ vẻ ngu ngốc cái gì! Nói cho tôi biết, cậu rút cuộc học được thủ đoạn dụ hoặc nam nhân này ở đâu?” Phương Nguyên Tùng hận không thể lập tức một ngụm ăn cậu, tay muốn cởi bỏ tạp dề trên người cậu để hảo hảo “giáo huấn”, nhưng bị cậu ngăn lại.

“Không phải! Người ta mới không có dụ hoặc chủ nhân! Chủ nhân háo sắc nga, mới sáng ra... Tối hôm qua không phải mới làm qua sao, thất lưng người ta bây giờ còn đau nga... Chủ nhân thật xấu, người ta không

thèm để ý chủ nhân!” Cao Vũ lấy tay bảo vệ tạp dề trên người, xấu hổ cùng khiếp giận liếc mắt nam nhân một cái, vừa làm nũng vừa oán giận nói, đẩy nam nhân ra đứng lên chạy xuống giường.

“Tiểu yêu tinh, không được chạy, mau trở về!” Phương Nguyên Tùng kích động muốn chết, sao có thể cho Cao Vũ chạy, liền xuống giường đuổi theo.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ là tới gọi anh ăn sáng, tiểu nô lệ đặc biệt làm bữa sáng cho anh, mau ra ăn không nguội!” Cao Vũ chạy tới cửa, đột nhiên dừng lại xoay người nhìn Phương Nguyên Tùng cười ngọt ngào nói.

“Ăn sáng?” Phương Nguyên Tùng sửng sốt một chút, trong đầu lập tức hiện ra hình ảnh Cao Vũ chỉ mặc mỗi tạp dề, nửa thân trần trụi lộ ra mông nhỏ tại phòng bếp làm bữa sáng dâm mỹ đến cực điểm. Trong đầu mới vừa nghĩ, hắn lập tức liền cảm thấy mũi như bị một luồng nhiệt lưu đánh úp lại, hắn vội lấy tay lau máu mũi.

“Chủ nhân, mau ra nha, tiểu nô lệ chờ anh! Tiểu nô lệ sẽ ngoan ngoãn uy chủ nhân ăn sáng!” Thấy Phương Nguyên Tùng chảy máu mũi, Cao Vũ cười đến càng mê người, còn phao mị nhãn với Phương Nguyên Tùng, lập tức chạy ra ngoài.

Cao Vũ vừa đi ra, chợt nghe trong phòng ngủ truyền ra âm thanh đồ vật bị ném xuống, cậu lập tức cười xấu xa, trò đùa dai đã thành công, trên mặt đầy đắc ý.

Tuy rằng cậu chưa từng trải qua luyện ái, nhưng làm xã trưởng hí kịch xã, cậu xem qua rất nhiều tiểu thuyết tình yêu, cậu vô cùng tự tin rất nhanh là có thể bắt được trái tim Phương Nguyên Tùng. Cậu đã vạch ra kế hoạch, cam đoan mọi thứ sẽ dễ như trở bàn tay. Nam nhân đều là quỷ hao sắc, hơn nữa Phương Nguyên Tùng lại là tên siêu cấp hao sắc như thế. Cậu muốn bắt được tâm của Phương Nguyên Tùng, tất nhiên phải tốn nhiều tâm tư, cho nên cậu mới nhịn xuống cảm giác thẹn thùng chủ động ăn mặc hạ lưu biến thái như vậy, còn cố ý khiêu khích dụ hoặc hắn, nhưng lại cố tình không cho hắn thật sự làm, cậu muốn cho hắn xem được sờ được nhưng lại ăn không được, nam nhân đều thích nhất kiểu này đi.

Bất quá cậu thật không ngờ lão sắc quỷ kia lại bị mình dụ hoặc đến chảy máu mũi, còn mất mặt từ trên giường ngã xuống, nhớ tới bộ dáng vừa rồi của hắn thật sự là cười chết người. Ha ha, như vậy mà lão sắc quỷ đã chịu không nổi, sau này không biết lão sắc quỷ sẽ thế nào. Trước đây tên chết bầm này khi dễ, tra tấn cậu, hiện tại đến cậu thu thập hắn, cái gọi là vận đổi sao dời, cậu tuyệt đối sẽ không để cả đời bị người ta đùa bỡn khi dễ. Dù sao bất kể cậu làm cái gì đều có lý do chống đỡ, tử lão nhân sẽ không hoài nghi cậu, ha ha...

Nghĩ đến kế hoạch của mình, Cao Vũ cười càng tà ác, vui vẻ chạy vào nhà ăn...

Phương Nguyên Tùng rất nhanh liền đi tới nhà ăn, bị Cao Vũ làm cho mơ màng liên tục, tâm ngứa khó nhịn. Hắn muốn nhanh chóng nhìn thấy Cao Vũ, chỉ tùy tiện mặc áo ngủ liền ra ngoài, ngay cả tóc cũng không có chải, mặt cũng không có lau, đủ thấy hắn có bao nhiêu kích động.

Phương Nguyên Tùng vào nhà ăn liền nhìn thấy trên bàn là món ăn Trung Quốc kết hợp với món phương Tây, từ xa đã có thể ngửi được mùi thơm truyền đến, Cao Vũ đứng ở bàn ăn đối hắn cười ngọt ngào.

“Chủ nhân, anh đã đến rồi! Mau tới đây ngồi xuống, nếm thử bữa sáng mà tiểu nô lệ tỉ mỉ chuẩn bị cho anh!” Cao Vũ vừa thấy Phương Nguyên Tùng, lập tức liền nhiệt tình kéo hắn ngồi vào bàn ăn, sau đó mềm mại ngồi vào trong lòng hắn, hỏi: “Chủ nhân, anh thích ăn đồ Trung Quốc hay thức ăn phương Tây? Tôi bởi vì không biết chủ nhân thích gì cho nên mỗi thứ đều làm một chút.”

“Món Tây đi!” Phương Nguyên Tùng thanh âm khàn khàn trả lời, ngũ quan góc cạnh hơi nhăn lại, Cao Vũ lại một lần nữa vận ngồi ở chỗ miễn cảm của hắn.

“Thật khéo! Tôi cũng thích ăn món Tây!” Cao Vũ cao hứng vỗ tay, cố ý hưng phấn một chút.

Phương Nguyên Tùng lập tức hít một hơi, vốn là dục hỏa chưa tan, bây giờ càng trở nên cứng rắn. Hắn vốn định làm Cao Vũ, nhưng lại luyến tiếc Cao Vũ vì hắn chuẩn bị “phục vụ đặc biệt” —— “uy ” hắn ăn bữa sáng, không biết Cao Vũ muốn “uy ” hắn như thế nào?

“Chủ nhân, anh cũng đói bụng rồi đi! Tiểu nô lệ uy anh ăn sáng, anh muốn ăn gì trước?” Cao Vũ ôm cổ nam nhân, tiến gần nam nhân ngọt ngào cười hỏi, tựa hồ hoàn toàn không biết nam nhân đang khó chịu.

Nam nhân căn bản không có tâm tư ăn uống, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chăm chăm thân thể động lòng người trong lòng, thân thể Cao Vũ mỗi một bộ phận đều vô cùng hoàn mỹ, làn da bóng loáng non mịn, óng ánh trong suốt, dưới ánh mặt trời có thể nhìn thấy mạch máu giấu dưới da, nhìn mạch máu tinh tế xinh đẹp kia, không biết vì sao lại làm hắn có suy nghĩ muốn liếm.

“Chủ nhân, anh nhìn chăm chăm tôi làm gì? Mau nói anh muốn ăn gì trước, bằng không tiểu nô lệ không có biện pháp hầu hạ anh! Uống sữa trước được không?” Liếc mắt nhìn nam nhân, Cao Vũ trong mắt hiện lên một tia cười trộm, ôn nhu truy vấn.

“Được!” Nam nhân bây giờ mới lấy lại tinh thần, có chút xấu hổ ho một tiếng, lập tức gật đầu. Trong lòng thầm bực, rốt cuộc là làm sao vậy, vì sao lại bị xú tiểu tử này mê hoặc, hoàn toàn không giống chính mình. Không phải mình nên đem cậu thần hồn điên đảo, đem cậu hoàn toàn đùa bỡn mới đúng sao? Như thế nào cảm giác hoàn toàn ngược lại!

Nam nhân không có thời gian nghĩ nhiều, bởi vì hắn thấy Cao Vũ không đưa sữa cho hắn mà lại đưa đến môi mình uống một ngụm.

Nam nhân còn chưa kịp phản ứng, Cao Vũ đã đem môi nhiễm hương sữa đưa lên, hôn lên môi nam nhân, đem sữa cho nam nhân.

Nam nhân nháy mắt choáng váng, hắn không nghĩ tới Cao Vũ nói uy hắn, hóa ra là dùng miệng nhỏ uy hắn. Hắn tuy cùng nhiều nữ nhân kết giao, nhưng chưa từng đùa loại trò chơi này, nhất thời toàn thân đều kích động, dục vọng đặt ở dưới móng Cao Vũ giống như nham thạch cháy đến nóng bỏng.

Cao Vũ nhìn nam nhân kích động vừa lòng cười trộm, uy nam nhân xong còn vươn đầu lưỡi phấn hồng liếm môi nam nhân, đem sữa bên khóe môi liếm sạch sẽ.

Nam nhân trừng lớn mắt, đầu óc hoàn toàn trì trệ, dục vọng đã muốn cương thiếu chút nữa bắn ra.

Cao Vũ lại uống một ngụm sữa uy nam nhân, môi vừa tới bên miệng nam nhân lập tức bị nam nhân kích cuồng hôn trụ. Nam nhân ôm chặt lấy Cao Vũ, phấn khởi vô cùng hôn cậu, đem sữa trong miệng cậu lấy ra, lại duỗi đầu lưỡi càn quét khoang miệng của cậu. Miệng Cao Vũ đều có hương vị ngọt ngào của sữa, làm cho nam nhân yêu thích, hận không thể ăn luôn cái miệng nhỏ của cậu, Cao Vũ còn cố ý lửa cháy đổ thêm dầu, bướng bỉnh tập kích đầu lưỡi của hắn.

Nam nhân sao có thể chịu được loại dụ hoặc này, lập tức quấn lấy đầu lưỡi của cậu hôn sâu, nhưng khi đầu lưỡi nam nhân chạm vào đầu lưỡi của cậu, Cao Vũ lại bướng bỉnh rút vào. Nam nhân lập tức quấy đảo khoang miệng cậu, nhưng đầu lưỡi hắn tiến đến đâu cậu lại rút vào đến đó, đầu lưỡi hai người ở trong miệng nhỏ của Cao Vũ kịch liệt đuổi chiến.

Nam nhân rốt cuộc giận, hung hăng cắn miệng Cao Vũ một chút, Cao Vũ mới ngoan ngoãn dừng lại, cho nam nhân hảo hảo hôn. Nam nhân quấn lấy đầu lưỡi cậu, giống như hai linh xà giao phối, gắt gao quấn cùng một chỗ, tiếng nước dâm mỹ tràn ngập ở bên tai hai người giống như xuân dược làm cho hai người bị mê hoặc hôn càng ngày càng sâu, càng ngày càng trầm mê.

Có người nói “hôn” là ma pháp thần kỳ nhất trên đời, nó có thể cho đôi nam nữ hoàn toàn xa lạ nháy mắt liền yêu đối phương, Cao Vũ trước đây vẫn không tin, cảm thấy vô cùng buồn cười. Nhưng lúc này không biết vì sao cùng nam nhân ngọt ngào hôn nồng nhiệt, cậu đột nhiên cảm thấy có một chút thích nam nhân, một loại cảm giác xa lạ đang từ trong lòng chậm rãi dâng lên.

Không được! Cậu sao có thể thích hắn, hắn là kẻ thù của cậu! Cao Vũ trong đầu hiện lên một tia sợ hãi, vội đẩy nam nhân ra.

Nam nhân bất mãn nhíu mày, nghi hoặc nhìn Cao Vũ.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ rất ‘đói’!” Cao Vũ cười ngọt ngào, đôi môi đỏ mọng nũng nịu khiêu khích nói, hạnh mâu quyến rũ nhìn nam nhân. Vốn kế hoạch của cậu là “uy” nam nhân ăn gì đó, sau đó cùng hắn “ngoan” một chút, đem lí trí của hắn mất kiểm soát, sau đó mới tiến hành bước tiếp theo – “dụ hoặc”. Nhưng vì tránh phát sinh tình huống xấu, cậu quyết định trước tiên phải trực tiếp tiến hành bước cuối cùng, cũng là bước quan trọng nhất.

“Cậu đói bụng?” Nam nhân đầu tiên là hơi giật mình, lập tức nắm cầm Cao Vũ, nở nụ cười tà ác. Nếu vật nhỏ dụ hoặc hẳn lần nữa, hẳn sao có thể không biết phong tình, vật nhỏ muốn ngoạn, hẳn liền cùng cậu hảo hảo ngoạn.

“Tiểu nô lệ muốn ăn, tiểu nô lệ muốn chủ nhân ‘uy!’” Cao Vũ gật đầu, mặt mũi như tơ, mỗi một chữ đều tràn ngập dụ hoặc vô hạn.

“Cậu muốn ăn gì? Muốn chủ nhân uy cậu ăn thịt heo bồng của chủ nhân sao?” Nam nhân nuốt nước miếng, hạ lưu cười xấu xa nói, kéo tay Cao Vũ sờ đại thiết bồng đang liêu mạng rít gào muốn giải phóng dưới móng cậu. Nam nhân luôn luôn ổn trọng thành thực, có thể nói là hoàn mỹ hôm nay lại lần nữa thất thố, đầu tiên là bị Cao Vũ dụ hoặc đến chảy máu mũi, sau đó là ngã xuống giường, hiện tại lại mất hình tượng nuốt nước miếng, giống hệt một tên háo sắc.

“Chủ nhân, anh xấu lắm! Người ta muốn ăn sandwich, bảo anh uy tôi ăn sandwich, anh nghĩ gì vậy! Đại sắc lang!” Cao Vũ ngượng ngùng vội rút tay ra, mặt đỏ bừng, liếc mắt nam nhân một cái giận dữ mắng.

“Sandwich? Cậu không có làm sandwich!” Khuôn mặt tuần tú hiện lên một chút thất vọng, nam nhân cúi đầu nhìn bàn ăn, trên bàn cái gì cũng có nhưng là không có sandwich Cao Vũ muốn “ăn”.

“Ai nói không có? Người ta bây giờ mới làm!” Cao Vũ ngượng ngùng cười, đột nhiên đứng lên quỳ đến giữa hai chân nam nhân.

Nam nhân đang tò mò Cao Vũ muốn làm gì, đã thấy Cao Vũ kéo vạt áo ngủ của hắn, sau đó lại kéo quần lót của hắn xuống. Hắn đã sớm cứng rắn, tiểu huynh đệ lập tức bắn ra, đập mũi Cao Vũ.

Cao Vũ trong mắt nhanh chóng hiện lên một tia giật mình, nhưng cậu lập tức giấu đi, kiều mỵ nhẹ nhàng liếm nam căn đỏ bừng của nam nhân một chút, cười mắng: “Xấu xa, cũng dám đánh tôi, để xem tôi ăn anh ra sao!” Lão nam nhân này cùng huynh đệ của hắn đều siêu cấp đáng giận, không, là so với hắn còn ghê tởm hơn một trăm lần mới đúng, nó mỗi lần đều làm cậu không xuống giường được, làm cho móng cậu thâm hê hê, hôm nay nhìn cậu như thế nào thu thập nó.

Nghe thấy Cao Vũ đáng yêu quở trách, nam nhân như bị máu dồn lên não, tiểu huynh đệ thiếu chút nữa bùng nổ, toàn thân kích động không thôi. Cao Vũ nói muốn ăn sandwich, lại làm ra loại tư thế này, còn đối với tiểu huynh đệ của hắn nói như vậy làm cho người ta mơ màng, cậu sẽ không là muốn...

Nghĩ đến loại khả năng kia, nam nhân hưng phấn đến chịu không nổi, hướng Cao Vũ cổ vũ nói: “Tiểu nô lệ, cậu không phải muốn ăn sandwich sao? Còn không mau làm sandwich, cho chủ nhân ‘uy’ cậu.”

“Chủ nhân, anh gấp cái gì? Là tiểu nô lệ đói bụng, cũng không phải anh đói bụng!” Cao Vũ giả bộ thẹn thùng, trong lòng cười thầm: tử lão nhân là anh cho tôi làm, về sau cũng đừng hối hận.

“Tiểu nô lệ, cậu không phải nói làm sandwich sao? Cậu chỉ làm bánh, xúc xích đâu?” Nam nhân thanh âm ám ám hỏi, cả người đều bối vì hưng phấn mà run nhè nhẹ, kỳ thật hắn đã đoán được “xúc xích” ở đâu.

“Chủ nhân không cần sốt ruột, xúc xích không phải ở trong này sao?” Cao Vũ nhếch môi, tay nắm lấy đại thiết bồng giữa hai chân nam nhân, đối với nam nhân lắc lắc, phao mặt mũi siêu cấp câu hồn cho hắn.

“Yêu tinh! Cậu thật sự là yêu tinh, nói, cậu cùng ai học được loại câu dẫn nam nhân này!” Nam nhân kích động nắm lấy tóc Cao Vũ, phần khởi lớn tiếng mắng.

Cao Vũ không có trả lời câu hỏi của hắn, mà lại cười quyến rũ cầm lấy hai khối bánh, sau liền đem hai khối bánh hướng tới “xúc xích lớn” của nam nhân, đem “xúc xích lớn” khí phách hiên ngang gắt gao áp lại, biến thành một cái “sandwich” hàng thật giá thật.

“Chủ nhân, ‘sandwich’ làm rất ngon, tiểu nô lệ muốn ăn! Chủ nhân mau uy tiểu nô lệ ăn đi!” Cao Vũ hướng nam nhân tươi cười vô cùng sáng lạn, không đợi nam nhân mở miệng, liền cúi đầu ăn sandwich “mỹ vị”.

Đại thiết bồng hùng tráng uy vũ của nam nhân bị hai khối bánh gắt gao bao trụ, chỉ lộ ra đại quy đầu màu đỏ sậm ở bên ngoài, như vậy vừa buồn cười, lại tình dục hạ lưu đến cực điểm. Chỉ thấy Cao Vũ vươn đầu lưỡi, trước đùa liếm hấp quy đầu của nam nhân, đem quy đầu liếm ướt.

“Ân... Ngô ân... A...” Nam nhân tựa lưng vào ghế ngồi, hai đại tay chống lên mái tóc mềm mại của Cao Vũ, thoải mái thở gấp.

Cao Vũ ngược mắt nhìn vẻ mặt thống khổ vì bị dục vọng tra tấn của nam nhân, trong mắt hiện lên một tia cười quỷ dị, tử lão nhân trước kia mỗi lần ngoạn cậu, cậu hôm nay cũng muốn hảo hảo chơi đùa tử lão nhân. Dưới sự tra tấn dục vọng biến thái mấy ngày nay của nam nhân, cậu sớm học một biết ba, nếu bàn về “ngoạn” Cao Vũ tin tưởng tuyệt đối sẽ không bại bởi hắn.

Dưới sự đùa bỡn nghịch ngợm của Cao Vũ, nam nhân rên rỉ càng lúc càng lớn, quy đầu bắt đầu chảy ra dâm dịch màu trắng, đem quy đầu và bánh toàn bộ đều làm ẩm ướt, trọc dịch màu trắng dơ bẩn thật sự là dâm loạn dâm uế đến cực điểm.

“Có sữa! Tiểu nô lệ yêu nhất một bên vừa uống sữa, vừa ăn sandwich! Chủ nhân, cảm ơn anh!” Nhìn nam nhân không ngừng chảy ra dục thủy nồng đậm, Cao Vũ cười đến ngọt cực kỳ, ngừng đầu hưởng nam nhân đáng yêu cảm tạ, đầu lưỡi đem quy đầu cùng bạch dịch toàn bộ ăn sạch sẽ, sau đó bắt đầu ăn quy đầu nhiễm dục thủy của nam nhân, sau đó ăn bánh. Không biết Cao Vũ là cố ý hay vô tình, mỗi cắn một tiếng bánh, sẽ khê cắn cơn thịt nam nhân một ngụm, đồng thời vươn đầu lưỡi đùa nghịch mã mắt của nam nhân một chút.

“Ngô a... A... Ừ...” Nam nhân thống khổ lại khoái hoạt rên rỉ, gương mặt anh tuấn che kín mồ hôi, hai chân cường tráng hữu lực thống khổ căng thẳng, hai tay ôm chặt lấy đầu Cao Vũ, da thịt màu đồng cổ hiện lên một tầng tình dục đỏ sẫm.

Nam nhân tung hoành nhiều năm, trò chơi tình sắc gì cũng đã chơi qua, trường hợp gì mà chưa gặp qua, nhưng hôm nay hắn vẫn là lần đầu tiên bị người khác khiến cho rơi vào quần trạng như này, vả lại không có cách nào đánh trả. Hắn muốn Cao Vũ lập tức ngừng lại để cho hắn không còn khó chịu nữa, nhưng miệng nhỏ của cậu lại ôn nhu linh hoạt quyến luyến không tha, hắn lâm vào trạng thái cực kì mâu thuẫn.

Cao Vũ lại cắn một miếng bánh sau đó đột nhiên dùng sức cắn mã mắt nam nhân, còn treu đùa nộn thịt một chút, nam nhân dục hỏa đốt người hoàn toàn hồng mất.

Nam nhân rống một tiếng, giống như thú hoang nắm lấy đầu cậu đem cậu đứng lên đặt lên chân, để cho cơn thịt có thể bài khai tuyết đồn của cậu kích động đâm vào, đem Cao Vũ làm đến mông nở hoa, khóc kêu cha gọi mẹ.

“Ai u!” Khi cự thiết thô to định đâm vào phần cức, Cao Vũ đột nhiên ôm lấy bụng lớn tiếng kêu thảm thiết.

“Tiểu tao nô, cậu làm sao vậy?” Nam nhân hoảng sợ, vội dừng lại, lo lắng hỏi.

“Chủ nhân, bụng tôi đau quá, tôi muốn đi vệ sinh!” Cao Vũ mặt nhăn mày liễu, thống khổ kêu lên.

Loại thời khắc mấu chốt này, Cao Vũ thế nhưng muốn đi đại tiện? Có lầm hay không!

“Chủ nhân, thực xin lỗi! Tôi muốn đi toilet trước, tôi không nhịn được!” Cao Vũ mặc kệ nam nhân, đẩy nam nhân ra đứng lên ôm bụng hoả tốc vọt vào trong toilet, bỏ lại nam nhân ngây ngốc đứng tại chỗ.

Nam nhân nhìn thân ảnh biến mất ở cửa, khóe miệng run rẩy, cúi đầu nhìn mình nhiều lần bị Cao Vũ khiêu khích, đã trưởng đại đến cực hạn, cự thiết so với cánh tay trẻ nhỏ còn thô to hơn rồi. Cao Vũ đi toilet, tiểu huynh đệ của hắn làm sao bây giờ? Vì sao Cao Vũ sớm không đau bụng, trễ không đau bụng, cổ tình thời điểm này đau bụng muốn đi toilet???

Trong phòng ăn truyền ra tiếng rống giận dữ, đồng thời ngoài cửa sổ một đám quạ đen bay qua...

Trong toilet, Cao Vũ ngồi ở trên bồn cầu lấy giấy che mặt, không có đi đại tiện, nghe nam nhân bên ngoài gầm gừ, bụng đều cười đến đau. Ha ha ha, hiện tại hắn ở bên ngoài nhất định điên rồi, cậu làm cho hắn huyết mạch bành trướng, dục hỏa đốt người, lại không cho hắn làm, hắn nhất định so với chết còn khó chịu hơn. Nghẹn chết hắn là tốt nhất, hắn càng khó chịu cậu lại càng vui vẻ, những ngày tháng khốn khổ của nam nhân chỉ vừa mới bắt đầu, về sau hắn đừng nghĩ cùng cậu làm. Cậu muốn cho hắn mỗi ngày đều nghẹn, nghẹn đến hồng luôn, nghẹn đến chết luôn mới thôi. Hừ ——

Cao Vũ ở trong toilet ngồi thật lâu mới đi ra, lúc cậu đi ra, nam nhân đã sớm chờ không kịp lấy tay giải quyết, này còn là lần đầu tiên lấy tay giải quyết.

“Chủ nhân, anh có phải tức giận hay không?” Cao Vũ đi đến trước mặt nam nhân, nhìn khuôn mặt tuấn tú tức giận đến xanh mét, nhin không được trộm cười, vươn tay ôm cổ nam nhân cố ý hỏi.

Nam nhân trầm mặc không nói, hừ lạnh một tiếng. Hắn có thể không tức giận sao? Con mẹ nó, nam nhân gặp loại sự tình này lại chả tức giận, thật sự là càng nghĩ càng giận.

“Chủ nhân, thực xin lỗi! Tiểu nô lệ cũng không muốn như vậy, nhưng bụng lại bị đau đúng lúc đó, tiểu nô lệ cũng không có cách nào!” Cao Vũ đáng thương hề hề nhìn nam nhân, biểu tình rất ủy khuất, giống như cậu mới là người bị hại, người đáng thương nhất là cậu, không phải Phương Nguyên Tùng.

Nam nhân nhìn biểu tình tội nghiệp của Cao Vũ, không khỏi tâm sinh thương tiếc, nguyên bản tức giận không còn sót lại chút gì. Ai, cẩn thận ngấm lại cũng quả thật không thể trách Cao Vũ, loại sự tình này cũng không phải Cao Vũ có thể khống chế, chính mình giận chó đánh mèo thật sự có điểm không phong độ.

Nam nhân bất đắc dĩ thở dài, mở miệng an ủi: “Tôi không có giận cậu!”

“Thật sao? Chủ nhân không sinh khí, tiểu nô lệ an tâm!” Cao Vũ rút cục thở dài nhẹ nhõm, cao hứng nở nụ cười, ở bên tai nam nhân thẹn thùng nhỏ giọng nói: “Chủ nhân, nếu anh không ngại, chúng ta có thể làm tiếp!”

“Bụng cậu không thoải mái, vẫn là quên đi, lần sau lại làm!” Nam nhân lắc đầu. Tuy rằng rất muốn làm, nhưng nghĩ đến Cao Vũ mới đi đại tiện, địa phương kia khẳng định thực... Trong lòng khó tránh khỏi có điểm ngại bẩn, vẫn là cho Cao Vũ rửa sạch sẽ, buổi tối lại làm đi!

“Cám ơn chủ nhân, tiểu nô lệ biết chủ nhân đối với tiểu nô lệ tốt nhất, tiểu nô lệ yêu nhất chủ nhân!” Cao Vũ lập tức cao hứng dùng sức hung hăng hôn nam nhân một cái, giả bộ thẹn thùng nằm vào ngực nam nhân, khước miệng nhếch lên tà ác. Cậu biết nam nhân nhất định sẽ cự tuyệt, người luôn yêu sạch sẽ như hắn làm sao có thể nguyện ý lập tức tiến vào chỗ vừa mới đi “đại tiện” qua! Ha ha, hiện tại không muốn cùng cậu làm, về sau cũng không có cơ hội, lão ngu ngốc! Bởi vì cậu về sau mỗi ngày đều bị “tiêu chảy”, tùy thời đều muốn “đại tiện”!

“Chúng ta ăn sáng đi!” Nam nhân giơ lên khước môi.

“Ấn! Tiểu nô lệ ụy anh...” Cao Vũ gật đầu, mới nói một nửa đã bị nam nhân đánh gãy.

“Không cần, tôi tự mình ăn!” Nam nhân vội lắc đầu, hắn không muốn lại bị Cao Vũ giống vừa rồi “ụy” đến cương, nhưng lại không thể làm, tự mình lấy tay giải quyết.

“Được, tiểu nô lệ tuân mệnh!” Nhìn biểu tình sợ hãi của nam nhân, Cao Vũ thầm cười trong lòng.

“Chủ nhân!” Phương Nguyên Tùng vừa muốn đi lấy bánh mì, Cao Vũ đột nhiên nùng nịu kêu lên.

“Ừ!” Phương Nguyên Tùng nhìn cậu, không biết cậu lại muốn làm gì.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ muốn nói cho anh một bí mật!” Cao Vũ nhìn Phương Nguyên Tùng, xấu hổ cúi đầu nói.

“Bí mật gì?” Phương Nguyên Tùng tò mò hỏi.

“Kỳ thật tôi vừa rồi lừa anh, tôi cố ý mặc thành như vậy, tôi muốn làm cho chủ nhân vui vẻ!” Cao Vũ càng nói càng nhỏ, mặt cười đến đỏ bừng, bộ dáng thẹn thùng rất mê người.

Nghe vậy, nam nhân thật vất vả áp chế dục vọng lại bắt đầu rục rịch, đồng thời trong lòng bởi vì Cao Vũ nói mà trở nên nhũn ra.

“Tôi còn muốn nói cho chủ nhân một việc!” Cao Vũ còn nói thêm.

“Chuyện gì?”

“Chủ nhân, tôi yêu anh!” Cao Vũ ngẩng đầu, nhìn thẳng vào mắt nam nhân, ngọt ngào mỉm cười nói.

Nhìn biểu tình chân thành của Cao Vũ, nam nhân kim lòng không được nói: “Tôi cũng yêu cậu!”

“Thật sao? Chủ nhân, anh thật sự cũng yêu tôi sao?” Cao Vũ hưng phấn hỏi, biểu tình kích động cực kỳ. Lần này Cao Vũ không có diễn trò, cậu là thật sự cao hứng, cậu làm nhiều chuyện như vậy, vì muốn nghe nam nhân nói những lời này.

Nhìn Cao Vũ kích động vô cùng, nam nhân mỉm cười gật đầu. Dù sao dựa theo kịch bản trò chơi của hắn, những lời này hắn sớm hay muộn cũng nói, bất quá hắn nói “tôi yêu cậu” với Cao Vũ, so với quá khứ cùng người khác nói có chút không giống nhau. Hắn tuy cùng rất nhiều nữ nhân nói “anh yêu em”, nhưng đều là lừa các nàng, nói những lời này khi không có một chút cảm tình, nhưng khi đối với Cao Vũ nói những lời này, hắn có thể cảm giác được trong lòng có gì đó không giống.

“Cám ơn anh, chủ nhân!” Cao Vũ cao hứng hôn môi nam nhân, nam nhân ôm lấy cậu cùng cậu hôn sâu, nam nhân không nhận ra được chính mình đã bắt đầu thay đổi...

Tuy rằng Phương Nguyên Tùng nói yêu Cao Vũ, nhưng Cao Vũ lại vô cùng thông minh, cậu không tin Phương Nguyên Tùng lại yêu mình nhanh như vậy. Hắn vô cùng rõ đối với loại hoa hoa công tử như Phương Nguyên Tùng mà nói, nói “anh yêu em” với người ta đơn giản như ăn cơm uống nước, tuyệt đối không thể dễ dàng tin lời hắn.

Cho nên Cao Vũ không lập tức trả thù Phương Nguyên Tùng mà lại tiếp tục triển khai mị hoặc câu người với Phương Nguyên Tùng, đem Phương Nguyên Tùng mê đến thần hồn điên đảo.

Tục ngữ nói, muốn chiếm được trái tim nam nhân, trước tiên nhất định phải bắt được dạ dày hắn. Cao Vũ tuy rằng là nam sinh, nhưng bởi vì trước kia từng cùng bạn tốt Tần Lam học qua việc gia chánh, cho nên trù nghệ vô cùng tốt, so với nữ sinh bình thường giỏi hơn nhiều, ngay cả Cao Văn luôn luôn nói phét cũng thường xuyên tán thưởng trù nghệ của cậu. Cao Vũ lợi dụng tất cả trù nghệ mình có, đem Phương Nguyên Tùng bắt chặt chẽ, mỗi ngày đều dậy rất sớm vì Phương Nguyên Tùng làm bữa sáng mỹ vị, sau đó là bữa tối. Bởi vì Phương Nguyên Tùng cùng Đại Hoa bọn họ mở một công ty, cho nên trưa cũng toàn ở bên ngoài ăn.

Phương Nguyên Tùng vô cùng thích ăn món Cao Vũ làm, không chỉ bởi vì Cao Vũ làm vô cùng ngon mà là cậu thường xuyên “uy” hắn, cùng hắn ngoạn trò chơi tình sắc, cho hắn mỗi bữa cơm đều tràn ngập tình thú, nhưng mỗi lúc đến thời khắc máu chốt, Cao Vũ đều đột nhiên đau bụng muốn đi toilet, làm cho Phương Nguyên Tùng dở khóc dở cười, tức giận đến hộc máu.

Cũng không biết sao lại thế này, Cao Vũ vẫn tiêu chảy, làm cho Phương Nguyên Tùng căn bản không có biện pháp cùng cậu làm, Phương Nguyên Tùng cũng từng hoài nghi Cao Vũ là cố ý, bằng không trên đời làm sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy, Cao Vũ sớm không tiêu chảy trễ không tiêu chảy, cố tình lúc cùng hắn làm đến hăng say lại tiêu chảy. Nhưng nhìn Cao Vũ đáng thương hề hề biểu tình có lỗi, dùng đôi mắt to xinh đẹp nhìn hắn thẹn thùng đáng yêu nói “tôi yêu anh”, hắn liền hoàn toàn đầu hàng, cảm thấy mình hoài nghi thực buồn cười, Cao Vũ yêu hắn như vậy, cậu làm sao có thể lừa hắn.

Cao Vũ trừ bỏ mỗi ngày đều làm món ngon nắm chặt khẩu vị Phương Nguyên Tùng, còn có thể mỗi ngày không thấy phiền nói hơn mười lần tôi yêu anh với Phương Nguyên Tùng, mỗi lần nói “tôi yêu anh” xong đều dùng sức thân cận Phương Nguyên Tùng một chút. Mãnh liệt thể công như thế, cho dù là ý chí sắt đá cũng sẽ hóa thành vòng chỉ nhu, tâm Phương Nguyên Tùng đang dần bị Cao Vũ làm tan chảy.

Tựa như hiện tại Phương Nguyên Tùng đang nằm ở trong bồn tắm tắm, nhàn nhã một bên xem báo giấy, một bên là ly rượu hồng nhạt, mà Cao Vũ đang mặc nữ phò trang siêu cấp đáng yêu quỳ gối ngoài bồn tắm giúp hắn gội đầu, đồng thời ôn nhu giúp hắn mát xa đầu, làm cho người ta nhìn đều cực kỳ hâm mộ điểm phúc của hắn.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ ấn thoải mái không?” Cao Vũ cẩn thận giúp nam nhân mát xa cùng gội đầu, lấy lòng cười ngọt ngào nói.

“Không tệ!” Nam nhân thoải mái mà gật đầu, nhấp rượu đỏ trong tay. Không nghĩ tới Cao Vũ vật nhỏ này lại khéo tay như vậy, không chỉ biết nấu ăn, hơn nữa công phu mát xa cũng không tệ, có thể so sánh với mát xa chuyên nghiệp.

“Chủ nhân có muốn thưởng tiểu nô lệ một chút hay không?” Cao Vũ bỏ tay ra khỏi đầu nam nhân, từ phía sau ôm cổ nam nhân làm nũng nói.

“Tiểu nô lệ muốn chủ nhân thưởng cho cậu như thế nào?” Nam nhân quay đầu, nâng hạ ngọc của cậu tà khí cười nói, vật nhỏ này càng ngày càng thích hưởng hần làm nũng.

“Chủ nhân nói đi?” Cao Vũ dụ hoặc nhìn nam nhân, mị nhân như tơ.

“Tiểu dân nô, dân đảng như vậy nhìn chủ nhân, có phải lại phát xuân hay không!” Nam nhân nheo mắt, đột nhiên buông rượu cùng báo trên tay, xoay người đem Cao Vũ kéo vào trong bồn tắm.

“A ——” Cao Vũ lập tức phối hợp hét lớn, nhưng mới kêu một nửa, đã bị môi mỏng của nam nhân tập kích.

Đã có thói quen bị nam nhân đột nhiên hôn, Cao Vũ lập tức phối hợp hôn nam nhân, ôm cổ nam nhân hôn nồng nhiệt. Cả hai điều đã quen thuộc lẫn nhau, kích tình dây dưa.

Giống như trước, nam nhân hôn đến khi Cao Vũ thiếu dưỡng khí mới buông hần ra, Cao Vũ bị hôn thở hổn hển thẹn thùng nằm vào ngực nam nhân nghỉ ngơi, mặt hơi hồng lên.

“Tiểu nô lệ, chủ nhân thưởng có vừa lòng không?” Nam nhân nâng gò má hơi hồng vì xấu hổ của cậu, cười quỷ dị hỏi. Vật nhỏ này rõ ràng dễ dàng thẹn thùng, còn thường xuyên muốn câu dẫn hần.

Cao Vũ ngượng ngùng không dám nhìn thẳng nam nhân, hơi xoa tóc gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

Trong lòng thầm mắng: vừa lòng cái đại đầu quỷ, nam nhân siêu cấp háo sắc này cả ngày không có việc gì làm đều liều mạng ăn đậu hũ của cậu, so với ngựa đực còn cảm thú hơn. Cao Vũ hoàn toàn quên, nam nhân thích ăn đậu hũ của cậu như vậy, tất cả đều là cậu chủ động câu dẫn nam nhân.

“Rốt cuộc là vừa lòng, hay là không hài lòng?” Nam nhân nhíu mày, cố ý truy vấn.

“Tôi không biết!” Cao Vũ ngượng ngùng đỏ mặt đứng lên, muốn rời khỏi bồn tắm lớn, lại bị nam nhân bắt được chân.

Nam nhân nhẹ nhàng lôi kéo, Cao Vũ lập tức ngã sấp xuống trên người hần, một lần nữa nằm trong lòng ngực của hần. “Tiểu nô lệ, cũng dám chạy trốn! Mau trả lời câu hỏi vừa rồi, chủ nhân thưởng rốt cuộc có hài lòng hay không?” Bàn tay nam nhân tiến vào bộ nữ phò trang hở hang của Cao Vũ, dễ dàng tìm được hồng nhụy mềm cảm trước ngực của cậu niết mạnh, làm cho Cao Vũ lập tức hít một hơi.

“Tôi... Tôi không biết... Ân ngô... A...” Cao Vũ lắc đầu, môi đỏ mọng phát ra tiếng rên rỉ mê người. Tuy rằng mấy ngày nay bởi vì “pháp bảo” của mình, nam nhân không cơ hội cùng cậu làm, nhưng vẫn có đùa bỡn thân thể cậu, thân thể cậu đã bị nam nhân dạy dỗ so với kỹ nữ còn dâm đảng gấp trăm lần, nam nhân chỉ cần ở trên người cậu tùy tiện sờ hai cái, cậu liền lập tức cảm thấy khoái cảm.

“Tiểu lừa đảo, cậu lừa ai chứ! Cậu sao lại không biết, mau trả lời! Bằng không xem chủ nhân như thế nào thu thập cậu!” Nam nhân vươn tay kia luồn vào trong váy Cao Vũ, lập tức liền tìm được mục tiêu, ở hậu huyệt cậu nhàn nhã đùa bỡn. Bởi vì mệnh lệnh của hần, cho nên Cao Vũ không mặc quần lót, dễ dàng để hần dạy dỗ thân thể cậu.

“A a... A... Ân ngô... Chủ nhân, đừng... Đừng đùa, tiểu nô lệ chịu... Chịu không nổi, chủ nhân mau... Mau tiến vào... A a...” Cao Vũ dựng thẳng gáy, bị nam nhân khiến cho yêu kiều liên tục, đáng thương hể hể nhìn nam nhân cầu xin. Kỳ thật cậu quả thật có chút cảm giác dục hỏa khó nhịn, nhưng cũng không có biểu hiện cho nam nhân nhìn, cậu làm như vậy là có mục đích, lão nhân đáng chết vẫn ăn đậu hũ của cậu, xem cậu như thế nào chinh hần.

Nam nhân đã lâu không có tiến vào trong thân thể mất hồn thực cốt của Cao Vũ, khó có lúc Cao Vũ chủ động mời hần, nam nhân tự nhiên kích động vô cùng, hận không thể lập tức vọt vào trong thân thể Cao Vũ, làm cậu long trời lở đất. Nhưng nam nhân tà ác như cũ không thay đổi bản tính ác liệt, ý xấu hỏi: “Tiểu nô lệ muốn chủ nhân tiến vào là sao? Chủ nhân nghe không hiểu!”

“Ân ngô... Nha a... Chủ nhân, đừng trêu tiểu nô lệ ... Mau tiến vào, tiểu nô lệ muốn thịt heo bông của chủ nhân mau cắm vào tiểu tao cục của tiểu nô lệ... A... A...” Cao Vũ cũng không tức giận, ánh mắt chột lóe, kêu càng lảng, càng tao.

“Tiểu tiện nô, xem bộ dạng cơ khát của cậu kia! Cậu yên tâm, chủ nhân thỏa mãn cậu, làm cậu thích chết luôn!” Nam nhân phần khởi cực kỳ, kéo váy Cao Vũ xuống chuẩn bị tiến vào.

“Chờ một chút!” Mắt thấy cự thương muốn đi vào phần cúc mềm mại của mình, thời điểm chỉ mảnh treo chuông, trong mắt Cao Vũ tà mang chột lóe, đột nhiên hét lớn.

“Tiểu dân nô, làm sao vậy... Cậu sẽ không lại...” Nam nhân sững sốt một chút, lập tức đen mặt nhìn Cao Vũ.

“Thực xin lỗi! Chủ nhân, tôi lại bị tiêu chảy!” Cao Vũ vội cúi đầu, vẻ mặt có lỗi.

“Shit! Tiêu chảy chết tiệt, rốt cuộc khi nào mới có thể khỏi!” Nam nhân giận rủa một tiếng, dùng sức đánh lên tường. Hắn thật sự muốn điên rồi, vì sao Cao Vũ luôn tại thời điểm mấu chốt mà tiêu chảy!

“Tiểu nô lệ cũng không biết! Chủ nhân, tiểu nô lệ đi toilet trước, anh chờ tôi một chút, lập tức là tốt rồi! Chờ tôi trở lại, chúng ta lại tiếp tục!” Cao Vũ đáng thương hề hề lắc đầu, lập tức ôm bụng chạy vào phòng vệ sinh, vì cố ngừng cười nên bụng đều nhین đau. Vài ngày nay “tiêu chảy” đã thành đòn sát thủ của cậu, cậu mỗi ngày dùng đòn sát thủ siêu cấp này đem nam nhân làm cho muốn phát điên, nhìn bộ dáng nam nhân muốn phát cuồng lại không có cách nào, thật sự là vui muốn chết, ha ha ha...

Như thường lệ, Cao Vũ ở trong phòng vệ sinh ngầy người thật lâu mới đi ra, cậu lúc đi ra nam nhân đáng thương đã dựa vào tay trái vận năng của mình để giải quyết dục vọng, tắm rửa xong mặc xong quần áo ở trong phòng khách chờ cậu.

“Tôi không phải mua thuốc cho cậu uống sao? Sao cậu còn không tốt lên!” Cao Vũ vừa ngồi vào trong lòng nam nhân, nam nhân lập tức cầu nhàu, táo bạo hỏi.

“Tiểu nô lệ cũng không biết, khả năng là chủ nhân mua thuốc rởm đi! Hiện tại trên thị trường lưu hành thuốc giả, mua phải thuốc giả cũng không kỳ quái!” Cao Vũ xoa cằm giả bộ tự hỏi, sau đó trả lời. Kỳ thật Phương Nguyên Tùng mua thuốc tiêu chảy về, cậu căn bản không có uống, toàn bộ bị cậu ném vào bồn cầu đại ca.

Nam nhân nhíu mày, thuốc này tất cả đều là bác sĩ riêng của Phương gia nhà hắn đưa, làm sao có thể là thuốc giả. Nếu không phải thuốc giả, Cao Vũ uống lâu như vậy đều không hữu dụng, trừ phi... Cao Vũ căn bản không có uống thuốc, nam nhân hồ nghi cúi đầu nhìn Cao Vũ.

“Chủ nhân, anh sao lại nhìn tôi như vậy? Chẳng lẽ anh nghi tôi lừa ngươi, căn bản không uống thuốc sao?” Phát hiện nam nhân nghi ngờ, Cao Vũ lập tức ủy khuất nức nở, nước mắt trong suốt giống hạt trân châu không ngừng chảy ra, bộ dáng làm cho người ta thẳng đau lòng.

“Tiểu nô lệ, cậu đừng khóc! Chủ nhân không phải ý này!” Nam nhân không ngờ Cao Vũ sẽ đột nhiên khóc lên, trong lúc nhất thời không khỏi hoảng sợ, luống cuống tay chân vội an ủi. Nhìn nước mắt của cậu, nam nhân tâm không tự chủ được ần ần đau.

“Chủ nhân xấu, sao có thể nghi ngờ tiểu nô lệ, tiểu nô lệ yêu anh như vậy, làm sao có thể lừa anh, cố ý không uống thuốc!” Cao Vũ mượn cơ hội khóc lớn đại náo, lôi kéo vạt áo nam nhân đáng thương lớn tiếng khóc, làm cho nam nhân không khỏi đau lòng.

“Thực xin lỗi! Là chủ nhân sai, chủ nhân không nên nghi ngờ cậu! Ngoan, đừng khóc!” Nam nhân liều mạng an ủi, ôm Cao Vũ ôn nhu nói. Bị nước mắt Cao Vũ làm nhiễu loạn tinh thần, nam nhân hoàn toàn không thấy được hành vi của mình có bao nhiêu kỳ quái, hắn vẫn muốn trả thù Cao Vũ, Cao Vũ khóc hắn hẳn là phải cao hứng mới đúng, nhưng là vì sao hắn lại có cảm giác đau lòng!

“Tôi không cần, tôi càng muốn khóc! Chủ nhân là đại phôi đản, không tin tiểu nô lệ, tiểu nô lệ chán ghét chủ nhân!” Cao Vũ một bên khóc một bên đánh nam nhân, bất quá như vậy thoát nhìn không giống tức giận, càng giống làm nũng, chọc nam nhân càng thêm thương tiếc đau lòng.

“Được, chủ nhân là trứng thối siêu cấp tệ hại trên toàn thế giới, chủ nhân hiện tại hướng cậu bồi tội, cậu đừng khóc! Cậu khóc tâm chủ nhân đều nát!” Nam nhân bất đắc dĩ gơ lên khóe môi, lau đi nước mắt trên má cậu cười nói. Thật là, rõ ràng là nam sinh, như thế nào so với nữ còn khóc lợi hại hơn.

“Được, tôi đáp ứng chủ nhân không khóc, nhưng chủ nhân phải đáp ứng tôi, về sau không bao giờ nghi ngờ tiểu nô lệ! Bằng không tiểu nô lệ không bao giờ để ý chủ nhân!” Cao Vũ gật đầu, ngừng khóc, đáng yêu nói. Hết thấy đều phải chuyển biến tốt, không cần chơi đùa, bằng không sẽ phản tác dụng.

“Tôi tất cả đều đáp ứng cậu! Xem cậu khóc như mèo hoa nhỏ này!” Nam nhân cứng chiều nhéo nhéo mũi cậu trêu chọc nói, biểu tình ôn nhu làm cho người ta không thể tin được trước đây nam nhân là ác mã Phương Nguyên Tùng luôn luôn lãnh huyết vô tình trên thương trường.

“Còn không phải chủ nhân làm hại!” Cao Vũ chu môi, đáng yêu hừ nói, tuy rằng là quả trách nhưng nghe qua lại cực kỳ giống làm nũng.

“Được! Tiểu nô lệ lớn mật, thật sự là càng ngày càng lấn tới!” Nam nhân giả bộ tức giận mắng, bàn tay to ầm áp lại sủng nịch nhu nhu mái tóc đen bóng của cậu, tinh mâu thâm thúy tràn ngập ý cười cùng... tình yêu nồng đậm. Nam nhân còn không phát hiện, bất tri bất giác hắn đã thật lòng yêu thương Cao Vũ.

“Tiểu nô lệ lớn mật như vậy, còn không phải do chủ nhân sủng mà ra, cho nên chủ nhân không thể trách tiểu nô lệ, muốn trách thì trách chủ nhân!” Cao Vũ nâng đôi mắt xinh đẹp nhìn nam nhân, nghịch ngợm cười ngọt ngào nói.

“Ai nha! Tiểu nô lệ, thế nhưng đem trách nhiệm toàn bộ đổ lên người chủ nhân, quả thật là cho cậu mặt mũi, cậu liền được đăng chân lên đăng đầu! Xem ra chủ nhân phải hảo hảo giáo dục cậu một chút, cho cậu một lần nữa biết ai là chủ, ai là nô!” Nam nhân nheo lại tinh mâu, đem Cao Vũ đặt ở trên đầu gối, kéo váy Cao Vũ lộ ra hai tuyết đồn trắng nõn, bàn tay hắn đập xuống, lập tức vang lên thanh âm vang dội.

“Ai u! Đau quá! Chủ nhân tha mạng, tiểu nô lệ biết sai rồi!” Cao Vũ lập tức kêu thảm thiết, nhả mặt cầu xin, trong lòng xấu hổ và giận dữ vô cùng. Cậu lớn như vậy, chưa từng bị ai đánh mông qua, tử lão nhân cũng dám đánh mông của cậu, đáng giận!

“Còn có dám đối với chủ nhân không biết lớn nhỏ hay không?” Nam nhân cao hứng nhếch môi, lại một cái đánh xuống, tuyết trắng đào mật rất nhanh biến thành màu phấn hồng, dưới ánh nắng chiếu xuống phá lệ mê người, làm cho nam nhân nhìn không được lại huyết mạch bí trưởng, thanh âm trở nên khàn khàn.

“Ai u! Đau chết mất, tiểu nô lệ không dám, chủ nhân suất khí nhất thế giới, chủ nhân suất khí nhất thế giới, chủ nhân mê người nhất thế giới, xin anh đại nhân đại lượng tha tiểu nô lệ lần này đi!” Cao Vũ vội lắc đầu kêu lên, liều mạng tìm lời dễ nghe tán thưởng nam nhân, hy vọng nam nhân mau chấm dứt trò “trừng phạt” vừa đau vừa dọa người này. Nam nhân khí lực vô cùng lớn, chỉ đánh hai cái cũng đã làm cho cậu đau đến rơi nước mắt.

“Lần này trước hết tạm thời buông tha cậu, lần sau nếu còn dám đối với chủ nhân không biết lớn nhỏ, sẽ không có tiện nghi như vậy!” Nam nhân uy hiếp nói, rút cuộc buông cậu ra, khoe miệng đầy ý cười.

Cao Vũ đứng lên, nhìn vẻ mặt tươi cười của nam nhân, trong lòng hận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Mẹ nó, cười cl, một ngày nào đó tôi cũng muốn giống hôm nay đánh mông anh như vậy, cho anh khóc chết, hừ!

“Được rồi, sắp chín giờ, tôi muốn tới công ty! Cậu ngoan ngoãn ngồi ở nhà chờ tôi trở lại, buổi tối tôi sẽ mời bác sĩ đến xem giúp cậu, cậu tìm bộ quần áo của tôi mặc vào.” Nam nhân búng vào trán Cao Vũ, nhìn đồng hồ treo tường, đứng lên nói. Vốn hắn không muốn để cho người khác nhìn thấy Cao Vũ, nhưng bệnh Cao Vũ vẫn không tốt, chỉ có thể mời bác sĩ đến nhìn xem, cho cậu mau tốt lên. Hắn vài ngày nay vẫn cấm dục, đã muốn đến cực hạn, nếu không tiến vào thân thể Cao Vũ, cùng cậu chân chính làm hắn nhất định sẽ thật sự điên mất.

“Chủ nhân, tiểu nô lệ không muốn gặp bác sĩ, tiểu nô lệ ghét nhất là gặp bác sĩ!” Nghe thấy nam nhân muốn mời bác sĩ đến, Cao Vũ trong lòng kinh hãi, lập tức lắc đầu ôm lấy nam nhân làm nũng. Nếu kêu bác sĩ đến, vụ cậu giả tiêu chảy sẽ bị lộ, đến lúc đó cậu liền xong đời, nam nhân biết cậu luôn luôn lừa hắn nhất định sẽ làm thịt của cậu.

“Không được! Vô luận như thế nào, cậu đêm nay phải gặp bác sĩ!” Nam nhân lập tức cự tuyệt, kiên trì muốn mời bác sĩ.

Cao Vũ còn muốn nói nhưng nam nhân đã giành trước mở miệng: “Tiểu nô lệ, cậu ngoan ngoãn nghe lời, tiêu chảy thời gian dài đối với thân thể cũng không tốt, cẩn thận có bệnh!” Nói xong, hắn cầm túi công văn đến cửa chính, chuẩn bị đi làm.

Cao Vũ nhìn bóng dáng nam nhân, nghiêng răng nghiêng lợi nắm tay. Nói thật tốt, cái gì vì tốt cho cậu, kỳ thật còn không phải là vì hắn, đừng tưởng rằng cậu không biết hắn vì vấn đề này suy nghĩ rất nhiều, hắn

hi vọng mình mau khỏe, còn không phải bởi vì hắn có thể cùng cậu làm.

Nhìn nam nhân mở cửa rồi đi, Cao Vũ tức giận vội gọi hắn lại.”Chủ nhân, chờ một chút! Anh quên đồ rồi này!”

Nam nhân dừng lại, quay đầu nghi hoặc nhìn cậu. Hắn không nhớ rõ hắn có cái gì quên cầm!

“Chờ một chút!” Cao Vũ vội vào phòng bếp lấy ra một hộp cơm tiện lợi đưa cho nam nhân, “Chủ nhân, anh quên mang cơm trưa hôm nay!” Bởi vì nam nhân không thể trở về ăn cơm trưa, cho nên Cao Vũ bắt đầu làm cơm trưa cho nam nhân, để nam nhân trong công ty ăn. Cao Vũ vì để nam nhân sớm ngày yêu mình, nên là xuất toàn lực, mỗi một chi tiết đều vô cùng chú ý.

Nam nhân cầm lấy hộp cơm tiện lợi màu cam, nhếch khóe môi. Hộp cơm này là Cao Vũ cứng rắn buộc hắn gọi người đi mua về, hắn cảm thấy thực ngại thẹn, nhưng vì Cao Vũ thích, còn uy hiếp hắn phải mỗi ngày mang đi công ty, bằng không liền khóc cho hắn xem, hắn thật sự là một chút biện pháp cũng không có.

“Tôi đi đây!” Nam nhân mở cửa, vừa muốn bước ra, lại bị Cao Vũ gọi lại.

“Chủ nhân, chờ một chút! Anh có phải còn quên cái gì hãg không?” Cao Vũ giữ chặt tay hắn, chu miệng kêu lên.

Nam nhân lại nhú mảy, cảm thấy lẩn lộn nhìn cậu, không biết cậu lại muốn làm gì?

“Chủ nhân ngu ngốc, anh quên hôn tạm biệt tôi!” Cao Vũ nháy mắt xem thường, mắt hững hờ chỉ hai má, biểu tình đáng yêu cực kỳ.

Nam nhân bật cười, cúi đầu hôn hai má Cao Vũ một chút. Hắn thiếu chút nữa quên, vật nhỏ này từng yêu cầu mỗi ngày lúc hắn rời đi cùng trở về đều phải thơm cậu một chút, cái này gọi là thể hiện tình cảm.

Cao Vũ rốt cục cũng cười, kiễng mũi chân dùng sức hôn lại nam nhân một chút, đáng yêu dăn dò nói: “Chủ nhân, gặp lại sau! Tiểu nô lệ sẽ ngoan ngoãn chờ anh về, anh về sớm một chút trở nha! Còn có nhớ kỹ, không được ở bên ngoài nhìn nữ nhân khác!”

“Đã biết, tiểu nô lệ thích ăn dấm chua!” Nam nhân bắt đầu dĩ cười cười, lại hôn Cao Vũ một chút, rốt cục đóng cửa lại rồi đi.

“Sớm sớm đi, tên biến thái! Tôi nguyện rửa anh, anh tốt nhất vừa ra khỏi cửa đã bị xe tông, bị sét đánh, bị chó cắn, rơi vào hố phân ăn shit!” Nam nhân vừa đi, Cao Vũ lập tức lộ ra vẻ bình thường, chỉ vào cửa gương nanh múa vuốt chửi ầm lên.

Cao Vũ lại mắng vài câu, mới quay lại phòng khách ngã vào sofa bắt chéo chân, lấy hoa quả trên bàn nhàn nhả ăn. Mỗi ngày diễn trò cậu đều mệt chết, mỗi ngày cố gắng làm bộ rất yêu nam nhân, còn muốn đem hết cả người đi lấy lòng hắn, trời biết cậu có bao nhiêu ghê tởm, mỗi lần đối với hắn nói tôi yêu anh, cậu đều muốn nôn mửa. Bất quá tuy rằng thực vất vả, nhưng cậu trả giá cũng có hồi đáp, nam nhân so với trước kia tốt hơn nhiều, tuy rằng vẫn không cho cậu ra ngoài, nhưng cậu ở trong phòng đã không cần mang còng tay cùng xiềng chân, móng cũng không cần nhét khiêu dẫn, sắp giả dương cụ gì đó, có thể tự do hành động, hơn nữa cậu muốn cái gì, nam nhân đều mua về cho cậu.

Cao Vũ lấy ra một cái mô hình Ferrari màu lam, trên mặt lộ ra một chút sung sướng cười. Lão nhân đáng chết vừa nghe nói cậu thực thích xe, hơn nữa cực thích Ferrari, lập tức cho người từ nước ngoài, mua mô hình Ferrari mới nhất trên thị trường chỉ có nước ngoài mới có đưa cho cậu. Mô hình Ferrari này cậu trước kia ở trên mạng xem qua, toàn thế giới chỉ có năm mươi cái, siêu trân quý, cậu luôn muốn nhưng là lão ca thối kia ngại quý, căn bản không muốn mua cho cậu. Nam nhân so với thối lão ca, đối với cậu tốt hơn! Cậu tin nam nhân đã bắt đầu yêu mình, vài ngày cậu đã có thể hoàn toàn bắt được tâm nam nhân, làm cho hắn vì mình điên cuồng!

Bất quá trước mắt phải nghĩ biện pháp vượt qua buổi tối, buổi tối nam nhân sẽ mang bác sĩ tới xem bệnh cho cậu, cậu phải nghĩ biện pháp thật sự tiêu chảy, bằng không buổi tối bác sĩ đến vạch trần lời nói dối của cậu, ngày tháng tốt đẹp của cậu sẽ đi về đâu. Cao Vũ thu lại tươi cười, buồn rầu nhăn mày liễu xinh đẹp. Nên làm gì bây giờ?

Có rồi! Cao Vũ trong đầu linh quang chợt lóe, lập tức lại nở nụ cười. Cậu chỉ cần uống nhiều nước đá là được, bụng cậu luôn không tốt, chỉ cần uống nhiều nước đá lập tức có thể tiêu chảy.

Nói làm liền làm, Cao Vũ lập tức buông mô hình Ferrari, chạy đến phòng bếp bắt đầu uống nước đá, cố gắng làm cho mình tiêu chảy...

8. Chương 8

Sau khi Phương Nguyên Tùng bị đuổi ra khỏi Phương thị, bởi vì không chịu ngồi yên liền cùng Đại Hoa, Lưu Ngọc Tuấn kết hợp mở một công ty tài chính, để Phương Nguyên Tùng làm chủ tịch. Tuy là một công ty bình thường, nhưng dựa vào năng lực kinh thương phi phàm của Phương Nguyên Tùng trước kia ở thương trường, rất nhanh liền đem công ty phát triển, trong giới cực có danh tiếng.

Phương Nguyên Tùng ở văn phòng phê nốt văn kiện cuối cùng, ngẩng đầu nhìn lên tường xem đồng hồ, đã tới giữa trưa. Phương Nguyên Tùng buông bút, duỗi thắt lưng, chuẩn bị đi ăn cơm trưa.

Nhớ tới cơm trưa, Phương Nguyên Tùng nhếch môi, lấy trong ngăn kéo “hộp cơm tình yêu” Cao Vũ đặc biệt vì hắn chuẩn bị. Mở hộp ra, Phương Nguyên Tùng cười càng sâu, chỉ thấy trong hộp có một trái tim thật to làm bằng anh đào. Ở giữa có một chữ ” yêu” xinh đẹp, bên cạnh còn có một khuôn mặt tươi cười đáng yêu làm bằng đậu xanh, không cần nói cũng biết khuôn mặt tươi cười này là chỉ Cao Vũ.

“Vật nhỏ!” Phương Nguyên Tùng cầm dưa chọc chọc khuôn mặt đậu xanh, ánh mắt nhu tình như nước.

“Phương đại thiếu, cười vui vẻ ghê nhỉ! Có chuyện tốt sao?” Phương Nguyên Tùng vừa muốn động dưa ăn “cơm trưa tình yêu” của Cao Vũ, từ cửa đột nhiên truyền đến tiếng cười mỉa mai quen thuộc.

“Cơm gió nào khiến cho Đại công tử có thời gian đến công ty vậy?” Phương Nguyên Tùng không cần nghĩ cũng biết là ai, ngẩng đầu nhìn Đại đại soái ca ngoài cửa cười nói. Công ty này tuy là bọn hắn cùng gây dựng, nhưng trên thực tế chỉ có hắn một mình quản lý, Đại Hoa cả ngày đều ngâm mình ở trong câu lạc bộ SM, Lưu Ngọc Tuấn còn bận quản lý xí nghiệp gia tộc, đều không có thời gian quản lý.

“Tao là đến mời mày ăn cơm trưa, mấy ngày nay tao cùng Ngọc Tuấn đều không có thời gian quản chuyện công ty, toàn giao cho mày một mình quản lý, chúng tao đều cảm thấy có lỗi với mày, vốn muốn thừa dịp hôm nay buổi trưa có thời gian, định mời mày đi ăn! Bất quá xem ra tao đến vô ích!” Đại Hoa đi tới ngồi lên bàn, lấy tay đoạt lấy hộp cơm của Phương Nguyên Tùng, ái muội cười xấu xa nói.

“Đem hộp cơm lại đây!” Phương Nguyên Tùng đứng lên muốn cướp, nhưng lại bị Đại Hoa dễ dàng tránh thoát.

“Hương vị thật không tệ, là mỹ nhân nào làm cho mày? Không phải là đệ đệ Cao Vân, Cao Vũ tiểu đáng yêu kia đi!” Đại Hoa gấp một miếng ăn, lập tức dựng thẳng ngón cái tán dương. Bởi vì quần áo Cao Vũ mặc, tất cả đều là Phương Nguyên Tùng lấy ở chỗ Đại Hoa, cho nên Đại Hoa biết chuyện Cao Vũ đang ở trong nhà Phương Nguyên Tùng.

“Mặc kệ chuyện của mày, không được ăn, mau rút!” Thấy Đại Hoa ăn cơm trưa Cao Vũ đặc biệt làm cho mình, Phương Nguyên Tùng nhủu mày, có chút tức giận hết.

“Không phải chỉ ăn một miếng sao, sao lại tức giận như vậy? Thật là keo kiệt! Xem ra thật sự là do tiểu đệ đệ đáng yêu Cao Vũ làm cho mày, nhìn mày kích động kia!” Đại Hoa thấy Phương Nguyên Tùng thực sự tức giận, nhún vai đem cơm hộp trả lại cho hắn cười gian nói.

Phương Nguyên Tùng không hề để ý hắn, nhận hộp cơm hung hăng trừng mắt nhìn hắn, cầm dưa vội đem cơm ăn hết, sợ lại bị Đại Hoa cướp đi. Hộp cơm này là Cao Vũ đặc biệt vì hắn làm, tuyệt đối không thể bị Đại Hoa tiểu tử này lãng phí.

Thấy thế, Đại Hoa ngạc nhiên sững sờ một chút, lập tức ôm bụng cười cười to, ôm bả vai Phương Nguyên Tùng cười hỏi: “Huynh đệ, mau thành thật trả lời, mày có phải đã thích tiểu đệ đệ Cao Vũ hay không? Khó

trách gần đây không thấy mày buổi tối ra ngoài chơi, gọi điện thoại rủ mày đi tán gái mày cũng không đi! Tao cùng Ngọc Tuấn đều thấy kỳ quái, hóa ra là luyến ái a!” Hấn cùng Ngọc Tuấn sớm cảm thấy Nguyên Tùng gần đây rất kỳ quái, đang chuẩn bị tìm thời gian hảo hảo hỏi hấn một chút.

Phương Nguyên Tùng trong lòng chấn động, bị lời Đại Hoa nói làm cho hoảng sợ. Đại Hoa nói cái gì? Hấn thích Cao Vũ?! Đùa à, làm sao có thể! Hấn làm sao có thể thật sự thích Cao Vũ, hấn chỉ là muốn làm bộ thích cậu, để Cao Vũ toàn bộ tín nhiệm sau đó lại đùa bỡn vứt bỏ cậu. Hấn tuyệt đối không có khả năng thích Cao Vũ!

“Không nói lời nào nghĩa là thừa nhận! Không nghĩ tới người luôn đùa bỡn tình yêu làm vui cũng không động đến chân tình như Phương đại thiếu gia lại có một ngày đối với một tiểu nam sinh động tâm, nói ra nhất định không ai tin!” Đại Hoa đoán trúng, vỗ tay cười to.

“Không hiểu mày nói bậy bạ cái gì, bỏ tay bẩn của mày ra!” Phương Nguyên Tùng lấy lại tinh thần, hất tay Đại Hoa ra, ngẩng đầu liếc hấn một cái, biểu tình “mày bệnh à”. Trong lòng lại bối vì lời Đại Hoa nói loạn thành một đoàn, Đại Hoa nói hấn đối Cao Vũ động tâm, quả thực là lời nói vô căn cứ, hấn là hoa hoa đại thiếu không bao giờ nói chuyện yêu. Hấn ngay cả Trương Vũ Liên cái loại thiên kiều bá mị đại mỹ nữ còn không thích, sao có thể đi yêu một tiểu nam sinh, thật là buồn cười! Hấn thừa nhận Cao Vũ quả thật vô cùng đáng yêu, hấn là có một chút thích cậu, nhưng này cũng không có nghĩa là hấn thật sự yêu Cao Vũ!

“Đừng giả ngu! Chúng ta là hảo huynh đệ, cùng tao còn có cái gì khó nói, mau nói cho tao, mày sao lại thích Cao Vũ? Bất quá Cao Vũ đáng yêu như vậy, chỉ cần là nam nhân đều thích cậu ấy!” Đại Hoa hưng phấn ngồi lên tay vịn sofa bên cạnh Phương Nguyên Tùng, tiến đến trước mặt Phương Nguyên Tùng, húng thú dạt dào hỏi.

“Nhầm chán! Mày đừng đoán, tao sao có thể thích Cao Vũ, tao lại không có điên! Cậu ta là đệ đệ Cao Vân, mày đừng quên cậu ta trước kia hãm hại tao như thế nào!” Phương Nguyên Tùng không kiên nhẫn đẩy mặt hấn ra, cố gắng giả bộ lạnh lùng.

Phương Nguyên Tùng trong lúc nhất thời căn bản không thể nhận hấn thật sự thích Cao Vũ, hấn chỉ có thể cố gắng trốn tránh, liêu mạng nói hấn không thương Cao Vũ. Nam nhân không có phát hiện, hấn là kinh hoàng như nào, chính bởi vì hấn thật sự thích Cao Vũ, chính là hấn không muốn thừa nhận.

“Mày thật sự không thích Cao Vũ?” Đại Hoa câu môi cười quỷ dị, không tin hấn nói. Bằng kinh nghiệm luyến ái phong phú nhiều năm, hấn làm sao có thể nhìn lầm, nếu Nguyên Tùng không thích đệ đệ Cao Vân, hấn sẽ mượn đầu của xú tiểu tử họ Vương kia làm cầu đá.

“Tao lừa mày làm gì!” Phương Nguyên Tùng không phát hiện giọng mình có bao nhiêu chột dạ.

“Được, nếu mày không thương Cao Vũ, mày liền đem cậu ta cho tao mượn ngoạn vài ngày, tao cũng rất thích cậu ấy!” Đại Hoa trợn trừng mắt, vừa định cùng hấn tiếp tục tranh chấp, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, tà ác cười nói.

Phương Nguyên Tùng ngây ngẩn cả người, không ngờ Đại Hoa lại đưa ra yêu cầu này.

“Thế nào? Dù sao mày cũng không thương cậu ấy, cho tao mượn chơi đùa cũng không có gì, chúng ta trước kia không phải cũng thường đổi bạn ngoạn sao!” Đại Hoa cười gian nói.

“...” Phương Nguyên Tùng vừa định nói, lại bị Đại Hoa giành mất.

“Nếu mày không đáp ứng, chúng tao mày thật sự thương cậu ta, mày liền thừa nhận mày thương cậu ta đi. Huynh đệ cũng sẽ không bức mày, tao tuy thấy cậu ta đáng yêu, nhưng dù sao vợ bằng hữu không thể động!”

“... Được! Tao đáp ứng mày, tao đem Cao Vũ tặng cho mày, tùy mày ngoạn!” Biết rõ Đại Hoa dùng phép khích tướng, nhưng vì sĩ diện Phương Nguyên Tùng vẫn là trúng kế, thẹn quá thành giận đáp ứng. Muốn cho hấn ở trước mặt Đại Hoa chính miệng thừa nhận hấn thích tiểu quỷ Cao Vũ kia, bị Đại Hoa bòn họ cười nhạo, không bằng một đao giết hấn!

“Huynh đệ tốt! Đây chính là mày tự miệng đáp ứng, không cho hối hận!” Đại Hoa không nghĩ Phương Nguyên Tùng thế nhưng lại đáp ứng, sừng sốt một chút, cười quỷ dị gật đầu. Nếu Nguyên Tùng đáp ứng

rồi, hẳn đương nhiên cũng không thể rút lui.

“Tuyệt không hối hận!” Nói đều nói ra rồi, Phương Nguyên Tùng chỉ có thể cứng rắn nhận xuống.

“OK! Tao muốn mau chóng gặp tiểu bảo bối của mày, mày không biết từ khi ở Nhật gặp qua cậu ta, tao liền nhớ mãi không quên! Thấy mày dạo này cảm không ít ‘đồ chơi’ về, cậu ta hẳn là bị mày dạy dỗ không tệ! Đêm nay tao nhất định phải hảo hảo ngoạn cậu ta!” Đại Hoa hạ lưu cười đậm đàng, còn đáng khinh liếm liếm môi.

“Tao...” Nghe vậy, nhìn biểu tình đậm tặc hạ lưu đến cực điểm của Đại Hoa, Phương Nguyên Tùng vừa giận vừa hối hận, muốn mở miệng đổi ý.

“Mày muốn đổi ý sao? Đừng quên vừa rồi mày đã nói tuyệt không đổi ý!” Nhìn ra tâm tư của hắn, Đại Hoa giành nói trước.

“Tao không có muốn đổi ý!” Lời ‘muốn đổi ý’ đến bên miệng chỉ có thể nuốt trở vào.

“Không có thì tốt! Tao cũng tin mày sẽ không đổi ý, đường đường là Phương đại thiếu sao có thể thất tín với huynh đệ, vì một tiểu nam sinh làm cho người ta cười không có chữ tín! Chúng ta bây giờ đi đến nhà mày, tao chờ không kịp muốn nhấm nháp thân thể tiểu bảo bối của mày lắm rồi!” Đại Hoa vừa lòng tươi cười, cố ý nói.

Phương Nguyên Tùng căn bản ngay cả cơ hội nói chuyện đều không có, đã bị Đại Hoa lôi ra khỏi văn phòng, lái xe về nhà...

Cao Vũ vì có thể tiêu chảy thành công, uống rất nhiều nước đá, cho nên rất nhanh liền như ý muốn.

Ngồi ở trên bồn cầu, Cao Vũ kéo hai chân như nhũn ra, cả người vô lực, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu gất gao nhăn lại. Đáng chết, bụng đau quá, uống nhiều quá! Một buổi sáng cậu đã đi toilet năm lần, sớm biết thế đã uống ít một chút, thật không ngờ tiêu chảy lại thống khổ như vậy, hiện tại thật sự là đòi mạng!

“Cạch ——” đột nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng mở cửa, tiếng bước chân theo sau vang lên trầm hậu hữu lực.

Cao Vũ vừa nghe đến tiếng bước chân quen thuộc, lập tức biết là Phương Nguyên Tùng đã về. Cao Vũ nghi hoặc hơi nhũn mày, nam nhân sao lại về sớm vậy, cẩn thận nghe tiếng bước chân, trừ tiếng bước chân của Phương Nguyên Tùng còn có tiếng bước chân khác.

Cao Vũ càng nghi hoặc, chẳng lẽ là nam nhân mang bác sĩ về? Không phải nói buổi tối mới mang bác sĩ đến sao! Chẳng lẽ là nam nhân lo lắng cho mình, cho nên buổi chiều đã mang bác sĩ về giúp mình xem bệnh?

Cao Vũ trong lòng cảm thấy ấm áp, mặt cười ửng đỏ, hé miệng nhỏ giọng mắng: “Lão nhân ngu ngốc!” Bất quá bác sĩ đến thật sự là đúng lúc, cậu hiện tại rất cần bác sĩ cứu cậu khỏi cái địa ngục này.

Cao Vũ vui vẻ xé giấy lau sạch tiểu thí thí, rất nhanh lau xong chạy ra khỏi buồng vệ sinh.

“Chủ...” Cao Vũ chạy đến phòng khách nhiệt tình nghênh đón Phương Nguyên Tùng, khuôn mặt tươi cười nhìn đến Đại Hoa bên cạnh Phương Nguyên Tùng lập tức trở nên vắn vẹo.

“Ngaoan!” Đại Hoa nhìn Cao Vũ đeo tai thỏ màu đỏ, mặc nữ phò trang phấn hồng sắc ren giống như con thỏ nhỏ, lập tức kích động huyết sáo, miệng chảy nước miếng.

Cao Vũ mới nhớ tới, bởi vì cậu nghĩ Phương Nguyên Tùng buổi tối mới dẫn người trở về, cho nên không có thay quần áo. Bất quá Phương Nguyên Tùng như thế nào không mang bác sĩ về, ngược lại đột nhiên mang Đại Hoa siêu cấp biến thái này trở về, bọn họ muốn làm cái gì?

Cao Vũ nghi hoặc nhìn Đại Hoa, khuôn mặt đáng yêu không hề che giấu chán ghét. Cậu đến nay vẫn nhớ rõ lần trước ở Nhật, Đại Hoa muốn cùng Phương Nguyên Tùng biến thái cưỡng dâm cậu, cậu đối với Đại Hoa là chán ghét đến cực điểm.

“Huynh đệ, tiểu tử cậu thật sự là hưởng thụ!” Đại Hoa quay đầu nhìn khuôn mặt tuần tú của Phương Nguyên Tùng, đáng khinh cười đậm đàng nói.

“Cậu sao lại mặc thành như vậy! Mau về phòng thay quần áo!” Phương Nguyên Tùng đen mặt trừng mắt Cao Vũ, nghiêng răng nghiêng lợi giận dữ hét, bụng đều sinh khí. Chết tiệt, thế nhưng lại cho nam nhân khác nhìn được bộ dáng mê người này của Cao Vũ!

Cao Vũ nhú mày, tức giận thầm nghĩ: tử lão nhân phát hỏa cái gì, chính hần bảo cậu mặc thành như vậy, hiện tại hần dựa vào cái gì quát cậu, bệnh thần kinh!

Tuy rằng Cao Vũ đầy bụng không cam lòng, bất quá đối mặt với ánh mắt muốn đem mình ăn sạch của Đại Hoa, vẫn là lựa chọn ngoan ngoãn xoay người về phòng thay quần áo, cậu cũng không muốn bị Đại Hoa ghê tởm thị gian sở sàng. Không biết vì sao Đại Hoa đột nhiên xuất hiện làm cho cậu có một dự cảm cô cùng không tốt, giác quan thứ sáu nói cho cậu, cậu tốt nhất không nên cùng Đại Hoa cùng một chỗ.

“Đứng lại! Không cần thay, ca ca thực thích cậu như vậy!” Đại Hoa ngăn cản Cao Vũ. “Tiểu Vũ, cậu thật sự đáng yêu! Làm cho ca ca rất muốn cắn một ngụm, hận không thể lập tức ăn cậu!” Đại Hoa tò mò lấy tay bắt lấy tai thỏ của Cao Vũ xuống, cười đến càng tà ác thâm tiện. Đáng yêu động lòng người cỡ này, sau khi về nhà hần cũng muốn cho tiểu sư tử nhà mình mặc như vậy, nhất định sẽ vô cùng đáng yêu!

“Tử biến thái, anh làm gì? Mau buông ra!” Cao Vũ lập tức tức giận mắng, chán ghét hất tay Đại Hoa ra. Tiểu Vũ? Buồn nôn! Thực mẹ nó ghê tởm chết! Trên người cậu nổi hết da gà! “Chủ nhân, tử lão nhân này đùa giỡn tôi!” Cao Vũ quay đầu hướng Phương Nguyên Tùng cáo trạng, nghĩ rằng Đại Hoa lần này chết chắc rồi, Phương Nguyên Tùng nhất định sẽ hung hăng xử Đại Hoa lão sắc quỷ này một chút, ngay cả đậu hủ của cậu cũng dám ăn, nhìn hần như thế nào chính chết Đại Hoa.

Phương Nguyên Tùng lại không nói gì, hần đương nhiên là có thấy Đại Hoa luôn luôn đùa giỡn Cao Vũ, trời biết hần có bao nhiêu muốn xông lên xử Đại Hoa một trận, không cho hần chạm vào Cao Vũ, muốn rống lớn nói Cao Vũ là thuộc về hần, bất luận kẻ nào đều không cho chạm vào. Nhưng một khi hần làm như vậy liền chứng tỏ hần thật sự thích Cao Vũ, cho nên hần chỉ có thể cắn răng cố nén lửa giận trong lòng, làm như không thấy!

“Tiểu Vũ, cậu làm sao có thể nói ca ca là sắc lão nhân, thật sự là rất thương tâm a!” Đại Hoa khước môi câu lên, lộ ra một bộ ủy khuất, bàn tay to dùng sức捏 hai má phần nộn đáng yêu của Cao Vũ.

“Lão hỗn đản, anh làm gì? Đau chết!” Cao Vũ kéo tay hần xuống, tay sờ hai má bị niết đỏ bừng, đau kêu một tiếng. “Chủ nhân! Hần khi dễ tôi, mau giúp tôi xử hần!” Cao Vũ hướng Phương Nguyên Tùng tức giận hét lớn.

Không đợi Phương Nguyên Tùng mở miệng, Đại Hoa đã giành trước hướng Cao Vũ cười nói: “Tiểu Vũ, đừng kêu chủ nhân cậu nữa, hần đã tặng cậu cho ta, về sau ca ca mới là chủ nhân của cậu!”

Lời Đại Hoa nói tựa như sấm giữa trời quang làm cho Cao Vũ ngây người, cậu không có nghe sai đi? Đại Hoa nói Phương Nguyên Tùng tặng cậu cho Đại Hoa? Không, điều đó không có khả năng! Phương Nguyên Tùng không có khả năng làm như vậy, hần không phải đã nói hần yêu mình sao!

“Hần nói là thật sao?” Cao Vũ lập tức nhìn Phương Nguyên Tùng, nghiêm thanh chất vấn nói.

“Tôi đáp ứng đem cậu cho Đại Hoa mượn vài ngày!” Phương Nguyên Tùng gật đầu thừa nhận.

Cao Vũ khó tin nhìn hần, tâm trong nháy mắt đau đến sắp không thể hô hấp, Cao Vũ lớn như vậy chưa từng khó chịu như này, cả người đều muốn tức giận, trong lòng trừ bỏ phần nộ còn có một loại cảm xúc nói không nên lời.

“Vương bát đản, đm anh, lão tử...” Cao Vũ lửa giận ngút trời chửi ầm lên, nhưng mới mắng một nửa, đã bị Đại Hoa đánh gãy.

“Tiểu Vũ, đừng nóng giận! Ca ca sẽ thương cậu, ca ca làm tình kỹ thuật so với chủ nhân cậu càng bóng hơn, bảo đảm làm cho cậu dục tiên dục tử, chỉ cần thử một lần sẽ thấy rồi không được ca ca!” Đại Hoa bắt lấy tay Cao Vũ, tà ác cười thâm đáng nói.

“Lão sắc lang, cắt ngay! Anh dám chạm vào tôi một chút, tôi giết cả nhà anh!” Cao Vũ muốn bỏ tay Đại Hoa ra, nhưng Đại Hoa khí lực so với Phương Nguyên Tùng không sai biệt lắm, cậu như thế nào cũng đá không ra.

“Tiểu Vũ, cậu thật hung dữ nga! Xem ra chủ nhân của cậu cũng không có dạy dỗ cậu tốt!” Đại Hoa liếc mắt nhìn Phương Nguyên Tùng phía sau mặt thối đến không được, câu môi cười mỉa nói. “Bất quá không quan hệ, ca ca sẽ hảo hảo dạy cậu, ca ca nhưng là thầy dạy SM nổi danh trong giới! Hiện tại cho ca ca hảo hảo dạy dỗ cậu đi! Nguyên Tùng, tao đã chờ không kịp muốn nhắm nháp hương vị Tiểu Vũ, cho tao mượn phòng mày một chút!” Đại Hoa không để ý Cao Vũ kịch liệt giãy dụa, khiêng Cao Vũ lên vai, hướng Phương Nguyên Tùng cười đậm đàng, liền khiêng Cao Vũ đi đến phòng ngủ.

“Lão sắc trụ, thả tôi xuống! Lão hỗn đản, mau thả tôi xuống! Tôi cảnh cáo anh, anh thật sự dám chạm vào tôi, anh nhất định phải chết!” Cao Vũ sợ hãi, liều mạng giãy dụa, dùng sức đánh Đại Hoa, ngược mắt nhìn Phương Nguyên Tùng cách đó không xa hy vọng hắn có thể tới cứu mình.

Đối mặt với ánh mắt đáng thương hề hề của Cao Vũ, Phương Nguyên Tùng nắm chặt hay tay, cuối cùng lựa chọn quay đầu.

Cao Vũ tâm vừa tức vừa đau, cắn chặt môi, ánh mắt đột nhiên cảm giác ươn ướt, mũi cũng ê ẩm. Tử lão nhân thật sự không cần mình, hắn thật sự muốn đem mình đưa cho nam nhân khác, cho nam nhân khác ngoạn mình, thưởng mình, súc sinh...

“Tiểu Vũ, ca ca thật sự rất muốn chết! Bị tiểu cục hoa của cậu giáp đến dực tiên dực tử! Ha ha ha...” Đại Hoa cười ha ha, dùng sức vỗ mông nhỏ xinh đẹp của Cao Vũ, đi vào phòng Phương Nguyên Tùng.

“Heo chết bầm, tôi cảnh cáo anh, anh đừng xằng bậy, bằng không anh nhất định sẽ hối hận, lão tử nhưng là triết quyền đạo hắc đoạn, một quyền là có thể xử chết anh!” Bị Đại Hoa ném lên giường, Cao Vũ liều mạng lui về phía sau, hạnh mâu xinh đẹp hung hăng trừng Đại Hoa đứng ở trước giường nhìn mình cười đậm đàng, một bên chậm rãi cởi quần áo, trong thanh âm tràn ngập sợ hãi.

“Tiểu Vũ, cậu không thể ôn nhu một chút sao? Vừa rồi liền đối với ca ca kêu đánh kêu giết, lá gan ca ca rất nhỏ!” Đại Hoa hì hì cười nói, còn làm ra biểu tình sợ hãi thực khoa trương. Thật sự là tiểu thí hài đáng yêu, giống hệt tiểu sư tử nhà hắn.

“Lão biến thái, tôi nói thật, tôi từ nhỏ đã luyện võ, tôi có thể đánh! Anh tốt nhất mau thả tôi ra, bằng không anh nhất định sẽ bị tôi đánh cho thương tích đầy mình, quỳ xuống đất gọi ông nội!” Cao Vũ tức giận mắng, cố gắng đe dọa Đại Hoa, hai mắt nhìn xung quanh bốn phía hy vọng có thể tìm vật phòng thân. Con mẹ nó, vì sao Đại Hoa cùng Phương Nguyên Tùng siêu cấp vương bát đản kia lại giống nhau, không bị mình dọa sợ!

“Gọi cậu là ông nội? Tiểu Vũ, cậu thật đáng yêu! Ca ca nói cậu biết, ca ca không cơ hội gọi cậu là ông nội, bất quá cậu sẽ bị ca ca làm đến gọi ông nội, tiểu bảo bối của tôi!” Đại Hoa ôm bụng cười to, cởi quần áo lộ ra cơ ngực hoàn mỹ, cười quỷ dị đi lên giường hướng Cao Vũ đánh tới.

“Không được lại đây! Hỗn đản, không cho phép lại đây, tôi thật sự sẽ giết anh... A... Đừng chạm vào tôi... Tử sắc trụ, buông...” Cao Vũ cắn bản không kịp né tránh, đã bị Đại Hoa áp đến dưới thân.

“Tiểu bảo bối, làn da cậu thật bóng loáng, thật non mịn, sờ lên thật thoải mái, giống hệt tiểu thí hài nhà tôi! Không biết cái miệng nhỏ nhắn của cậu có ngọt giống y hay không!” Đại Hoa bắt lấy hai tay Cao Vũ đang ở trước ngực đánh loạn, nghe răng cười lấy tay vuốt ve gương mặt cậu, cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng của cậu.

“Không cần —— ngô...” Cao Vũ muốn né tránh, nhưng là Đại Hoa nắm cầm cửa cậu, làm cho cậu căn bản trốn không được, liền như vậy bị Đại Hoa hôn.

Hơi thở nam tính xa lạ, đôi môi ấm nóng làm cho Cao Vũ muốn ới ra, cùng Phương Nguyên Tùng hôn hoàn toàn bất đồng, Đại Hoa hôn làm cho Cao Vũ trừ bỏ ghê tởm vẫn chỉ có ghê tởm.

“Không tệ! Thực ngọt! Có thể cho 98 điểm!” Đại Hoa buông Cao Vũ ra, vừa lòng liếm liếm môi hướng Cao Vũ cười đậm đàng nói.

“Lão sắc trụ, cũng dám dùng miệng bản của anh hôn tôi, tôi muốn giết anh...” Cao Vũ bị cường hôn sinh khí đến điên rồi, cầm đèn bàn bên giường hướng Đại Hoa ném tới.

“Tiểu Vũ, cậu đối với Nguyên Tùng cũng như thế này sao? Bất quá ca ca thích bảo bối lát một chút, như vậy ngoạn mới thích! Cậu cứ việc phản kháng đi, cậu càng phản kháng ca ca càng hưng phấn!” Cao Vũ tập kích không thành công, Đại Hoa dễ dàng đoạt đèn bàn lại đem cậu ngăn chặn, thô bạo xé nữ phó trang đáng yêu của cậu, hưng phấn mà hôn cắn lồng ngực tuyết trắng.

“Oe! Đừng chạm vào tôi... Lão tiện nam, không được hôn tôi... Súc sinh, tôi muốn làm thịt anh...” Cao Vũ kịch liệt vận vẹo thân thể, muốn né tránh Đại Hoa, nước mắt sợ hãi làm ướt hạnh mâu xinh đẹp, nhưng cậu kiên trì nhìn xuống không cho nước mắt chảy ra. Không biết vì sao cậu không muốn khóc trước mặt nam nhân khác ngoài Phương Nguyên Tùng, lại càng không muốn nam nhân khác ngoài Phương Nguyên Tùng chạm vào mình, tuy rằng theo lý thuyết cậu cũng không phải chưa từng cùng nam nhân làm, cùng nam nhân khác làm một lần cũng không có gì, cậu cũng không phải nữ sinh có cái quan niệm trinh tiết, nhưng là cậu không muốn bị ai ngoài Phương Nguyên Tùng làm. Chết tiệt, mình còn muốn Phương Nguyên Tùng tiện nhân nhất vũ trụ kia làm cái gì, lão tiện nam này luôn miệng nói thích cậu, thương cậu, kết quả lại đem cậu đưa cho bằng hữu, cậu cuối cùng cũng hiểu được, nguyên lai lão tiện nam từ đầu tới đuôi đều gạt cậu, đều lừa cậu! Một chính mình còn đối hấn động tâm, có một chút thích hấn như vậy... Đợi chút, mình nghĩ cái gì vậy? Mình làm sao có thể đối Phương Nguyên Tùng lão tiện nam kia động tâm, còn thích hấn, cậu có phải điên rồi hay không!

“Tiểu Vũ, đang nghĩ gì vậy? Cậu chuyên tâm chút được không! Cậu như vậy sẽ đả kích đến trái tim nhỏ bé của ca ca a!” Đột nhiên trước ngực truyền đến một trận đau đớn, Cao Vũ mới hồi phục tinh thần lại, nguyên lai là Đại Hoa bắt mẫn vì cậu thất thần, cho nên tức giận nắm đầu vú của cậu.

“Từ lão nhân, mau buông ra, đau chết! Tôi thề, nếu anh dám thật sự cưỡng gian tôi, tôi liền giết chết cả nhà anh, tôi còn muốn XX tỷ tỷ anh, lại XX muội muội anh, sau đó lại XX mẫu miêu nhà anh, còn giết gia công và chó nhà anh! Anh thức thời mau buông, bằng không anh nhất định sẽ hối hận!” Cao Vũ một bên loạn mắng, một bên ra sức phản kháng, tuy rằng tay chân của cậu không thể động, nhưng cậu còn có miệng, cậu thừa dịp Đại Hoa không phòng bị đột nhiên há mồm cắn chặt tai Đại Hoa gần ngay trước mắt.

“A ——” Đại Hoa lập tức kêu thảm thiết, lỗ tai bị Cao Vũ cắn ra máu. “Chết tiệt, tiểu hỗn đản mau buông ra! Tai của tôi bị cậu cắn đứt mất!” Đại Hoa đau đến nổi giận mắng, không nghĩ tới đệ đệ Cao Vân cùng tiểu thí hài trong nhà kia giống nhau, tất cả đều hung hãn như vậy, siêu cấp không dễ chọc!

Cao Vũ trong mắt hiện lên một tia cười lạnh, không chỉ không buông, ngược lại cắn càng dùng sức. Hừ, cmn, cậu đã nói sẽ làm Đại Hoa hối hận, cũng dám cưỡng gian cậu, thật sự là ăn tim gấu mật hổ, xem cậu cắn tai của hấn, cho hấn biến thành tên một tai, vĩnh viễn thành tàn phế!

“Tiểu Vũ đệ đệ có chuyện gì hảo hảo nói, xin cậu mau buông ra, tai của tôi thật sự muốn đứt!” Đại Hoa đau đến mồ hôi đầy đầu, đáng thương cầu xin nói, sớm đã không có uy phong.

Cao Vũ lấy dép lê bên giường đánh lên người Đại Hoa, một bên cắn tai của hấn, một bên dùng hết khí lực toàn thân đánh hấn báo thù. Đại Hoa bởi vì bị Cao Vũ cắn tai, cho nên không dám phản kháng, sợ Cao Vũ thật sự cắn đứt tai của hấn, làm cho hấn biến thành tên một tai.

“A... A a... Cứu mạng a...” Cao Vũ cùng anh trai Cao Vân của mình giống hệt, là người có cừu oán tất báo, Đại Hoa cũng dám cưỡng gian cậu, cậu còn không nắm chắc cơ hội thu thập Đại Hoa. Đáng thương Đại Hoa bị Cao Vũ đánh cho lớn tiếng kêu thảm thiết, nếu không phải hấn cùng Phương Nguyên Tùng giống nhau từng đi quân đội, thân thể vô cùng cường tráng, chỉ sợ sớm bị Cao Vũ tươi sống đánh chết.

“Phanh ——” đột nhiên, cửa bị người một cước đá văng, ngoài cửa truyền đến tiếng Phương Nguyên Tùng quát giận dữ: “Đại Hoa, buông Cao Vũ ra, không cho phép mày chạm vào cậu ấy, tao đối ý ...”

Đại Hoa cùng Cao Vũ cùng quay đầu nhìn Phương Nguyên Tùng vẻ mặt lo lắng đứng ở cửa, Cao Vũ nhìn Phương Nguyên Tùng xuất hiện trên mặt đầu tiên là khiếp sợ, lập tức kích động nói không nên lời, nhưng rất nhanh lại biến thành phẫn nộ.

Đại Hoa nhìn Phương Nguyên Tùng, trong mắt hiện lên một tia cười gian, lập tức cầu cứu: “Nguyên Tùng, mau tới đây cứu tao!”

“Đại Hoa, mày làm gì Cao Vũ?” Phương Nguyên Tùng kinh ngạc nhìn Đại Hoa bị Cao Vũ cắn tai, bị Cao Vũ hành hung, nghi hoặc kêu lên.

Nguyên lai Phương Nguyên Tùng nhìn Đại Hoa đem Cao Vũ vào phòng, cũng rất do dự thống khổ, ở phòng khách nghe được tiếng kêu thảm thiết, tưởng Cao Vũ phát ra, vốn là thống khổ càng thêm thống khổ, nghe được tiếng kêu thảm thiết đáng thương thể lương kia bị thương đến độ sắp nát. Hắn phát hiện hắn căn bản không có biện pháp chịu được nam nhân khác ngoài mình giữ lấy Cao Vũ, nguyên lai hắn đã sớm thích Cao Vũ, chính là hắn không muốn thừa nhận! Sau khi biết tâm ý của bản thân, Phương Nguyên Tùng lập tức quyết định tới cứu Cao Vũ, tuyệt không làm cho tiểu nô lệ của mình bị nam nhân khác cướp mất.

“Nguyên Tùng, không phải tao làm gì tiểu nô lệ của mày, mày phải hỏi tiểu nô lệ nhà mày làm gì tao! Mày mau bảo tiểu nô lệ của mày bỏ tai tao ra, tai của tao bị cắn đứt mất!” Đại Hoa chỉ vào tai mình, oan uổng khóc không ra nước mắt.

Phương Nguyên Tùng sửng sốt một chút, vẻ mặt kinh ngạc, kỳ quái! Không phải Cao Vũ bị Đại Hoa khi dễ sao? Chẳng lẽ là hắn nghĩ sai rồi?

“Vương bát dẫn, anh tới thật đúng lúc, lão tử muốn đập chết cả hai người!” Phương Nguyên Tùng vừa muốn mở miệng hỏi chuyện gì xảy ra, Cao Vũ đã nghiêng răng nghiêng lợi với Phương Nguyên Tùng buông Đại Hoa ra, cầm dép lê hung ác đánh tới phía Phương Nguyên Tùng. Hôm nay cậu muốn đem hai lão sắc ma này đại tá bát khối, thay trời hành đạo, miễn cho bọn họ sống thêm hại người.

“Tiểu nô lệ, cậu đừng như vậy, cậu bình tĩnh một chút, nghe tôi giải thích...” Phương Nguyên Tùng vội kêu lên, nhưng Cao Vũ căn bản không nghe hắn nói, ném dép vào mặt Phương Nguyên Tùng, khuôn mặt anh tuần lập tức xuất hiện một vết dép màu đen.

“Ha ha ha...” Đại Hoa ôm tai ở một bên đau kêu, lập tức vui sướng khi người gặp họa, chỉ vào Phương Nguyên Tùng cười ha ha.

“Tiểu nô lệ, cậu...” Phương Nguyên Tùng chưa bao giờ chịu loại vũ nhục này, lại có bằng hữu ở bên cạnh, đương trường liền choáng váng, lửa giận tận trời đoạt lấy “hung khí” trong tay Cao Vũ ném xuống, bắt lấy Cao Vũ định cho cậu một bạt tai, nhưng nhìn đến đôi thủy mâu ngập nước của cậu, tâm run rẩy một chút, tay ngừng ở giữa không trung.

“Vương bát dẫn, anh đánh đi! Anh có gan thì đánh chết tôi đi, bằng không lão tử nhất định sẽ cho anh chết không toàn thây, phơi thây hoang dã, đem xương cốt người ném đi uy cầu, cho anh xuống mười tám tầng địa ngục, trọn đời không thể siêu sinh!” Cao Vũ hung hăng trừng Phương Nguyên Tùng, tiếng mắng hung ác dọa người cắt đứt một tia tức nộ không dễ phát hiện.

“Thật hung dữ! Nguyên Tùng, tiểu nô lệ nhà mày thật sự đáng sợ, tao khuyên mày vẫn là sớm một chút ném cậu ta đi! Mày xem tai tao này, tao chỉ mới hôn cậu ta một chút, sờ soạng cậu ta mấy cái, cậu ta đã muốn cắn đứt tai tao!” Đại Hoa lập tức ở một bên khoa trương kinh hô, đáng thương kêu lên. Hắn thật sự là rất đáng thương, cũng không biết tai hắn có chuyện gì không.

“Ai kêu mày rõ ràng trong nhà có người, còn muốn đi đánh dã thực, xứng đáng!” Phương Nguyên Tùng không đồng tình hắn, hừ lạnh một tiếng mắng. Nếu không phải thấy Đại Hoa đã đủ thảm, hắn thật sự muốn hành hung Đại Hoa một chút, cũng dám mơ ước bảo bối của hắn, bị Cao Vũ cắn chết là tốt nhất!

“Nguyên Tùng, mày nói tiếng người sao! Tao là vì ai mới biến thành như vậy, mày thật sự rất không có lương tâm, tao hôm nay cuối cùng đã thấy rõ bộ mặt thật của mày, mệt tao còn hảo tâm giúp mày!” Đại Hoa tức giận kêu to.

“Mày giúp tao?” Phương Nguyên Tùng nhíu mày, thông minh hơn người như hắn lập tức liền bình tĩnh đại ngộ. Nguyên lai là như vậy! Nguyên lai từ đầu tới đuôi, Đại Hoa đều muốn buộc hắn thẳng thắn tâm ý của bản thân, hắn thể nhưng trúng kế của Đại Hoa, chết tiệt!

“Mày...” Phát hiện mình bị lừa gạt, Phương Nguyên Tùng vừa định mắng Đại Hoa, Đại Hoa lại giành nói.

“Tao muốn đi bệnh viện, bằng không tai của tao có thể không cứu được! Các người hai tên ngu ngốc, hảo hảo nói rõ ràng đi! Nguyên Tùng, nhớ đưa bà mối này một phần đại lễ nga! Đúng rồi, còn có phải nhớ trả tiền thuốc men của tao!” Đại Hoa xuống giường, đi đến trước mặt Phương Nguyên Tùng cười nói, không đợi Phương Nguyên Tùng trả lời đã chạy ra khỏi phòng ngủ. Hắn cảm giác được lỗ tai bị thương đang chảy

máu, hấn vội đi bệnh viện, bằng không lưu lại cái gì tàn tật, tiểu thí hài nhà hấn không cần hấn đi ra ngoài tìm dã nam nhân thì nguy!

“Lão sắc trụ, anh có gan thì đừng chạy, lão tử muốn xử anh! Lão hỗn đản, cút về cho tôi...” Thấy Đại Hoa rời đi, Cao Vũ lập tức lấy lại tinh thần, muốn đuổi theo nhưng bị Phương Nguyên Tùng giữ chặt.

“Vương bát đản, buông! Tôi muốn đập chết hấn...” Cao Vũ hướng Phương Nguyên Tùng đá loạn, nhưng Phương Nguyên Tùng như cũ không buông cậu ra.

“Cậu im lặng một chút, hãy nghe tôi nói!” Cao Vũ giẫy dụa thật sự quá lợi hại, Phương Nguyên Tùng không có cách nào chỉ có thể đem cậu ôm đến trên giường, dùng caravat trên cổ trói tay cậu lại.

“Nghe anh nói cái quỷ, mau buông, bằng không tôi thiên anh!” Cao Vũ đem hết toàn lực muốn thoát khỏi caravat trên tay, nhưng Phương Nguyên Tùng trói vô cùng nhanh, cậu dùng hết khí lực cũng không thoát được.

“Tiểu nô lệ, tôi biết cậu rất tức giận, nhưng cậu nghe tôi giải thích! Thực xin lỗi!” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ quần áo rách nát lộ ra lồng ngực, bắt đắ dĩ thở dài, trong lòng tràn ngập áy náy. Đều là hấn sai, hấn thế nhưng cho nam nhân khác chạm vào bảo bối vốn chỉ thuộc về hấn, là hấn có lỗi! May mắn cậu không có việc gì, bằng không hấn cả đời này sẽ không tha thứ cho chính mình!

“Giải thích cái gì? Anh không phải muốn đem tôi tặng cho bằng hữu sao? Còn có cái gì muốn giải thích!” Nghe nam nhân nói xin lỗi, Cao Vũ vốn định chửi ầm lên đột nhiên mũi đau xót, nước mắt vẫn cố nén rốt cuộc nhẹn không được chảy ra.

“Cậu đừng khóc, là tôi sai! Thực xin lỗi, tiểu nô lệ của tôi, xin cậu đừng khóc!” Nhìn nước mắt của cậu, nam nhân sống ba mươi mấy năm lần đầu tiên chân chính bị dọa, không biết như thế nào cho phải. Phương Nguyên Tùng đau lòng lau nước mắt cho cậu, liều mạng xin lỗi, chỉ hy vọng Cao Vũ đừng khóc nữa.

“Anh vương bát đản, anh không phải người, anh là heo, là súc sinh! Không, anh ngay cả súc sinh cũng không bằng! Còn đem tôi đưa cho nam nhân khác, cho nam nhân khác khi dễ tôi, tôi muốn ăn thịt anh, uống máu anh, moi tim anh cho heo ăn!” Cao Vũ càng khóc càng lợi hại, cậu không muốn khóc, nhưng không biết vì sao nhìn nam nhân vẻ mặt áy náy, nước mắt như thế nào cũng nhẹn không được.

“Bảo bối, thực xin lỗi! Tôi là hỗn đản, tôi bị ma nhập nên mới đáp ứng đem cậu cho Đại Hoa vài ngày, nhưng tôi về sau không phải biết sai rồi tới cứu cậu sao! Cậu liền tha thứ cho tôi đi!” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ khóc thương tâm như vậy, thực hận không thể cho chính mình hai cái tát, càng nghĩ càng hối hận. Hấn sao có thể đáp ứng đem Cao Vũ đưa cho nam nhân khác, một hấn thông minh một đời, lại hồ đồ nhất thời.

“Mơ đi! Tôi vĩnh viễn sẽ không tha thứ cho lão hỗn đản anh, tôi muốn cả đời hận anh, cả đời nguyên rửa anh!” Cao Vũ phần thanh mắ to, cậu tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ cho Phương Nguyên Tùng, thứ nhất là đem cậu trở thành đồ chơi mà đưa cho người khác, rất tức giận. Cậu khóc, trừ bỏ sinh khí với Phương Nguyên Tùng, còn có một nguyên nhân khác, cậu vừa mới phát hiện một chuyện vô cùng đáng sợ, cậu thật sự thích Phương Nguyên Tùng tên đắ chết này. Vừa mới thấy Phương Nguyên Tùng đột nhiên phá cửa đi vào nói hối hận tới cứu mình, tâm của cậu nhưng lại vui sướng nói không nên lời. Trong nháy mắt cậu hiểu được tình cảm mình đối với Phương Nguyên Tùng, từ khi nào cậu đã thích Phương Nguyên Tùng! Cậu thế nhưng thích một lão nam nhân, lại là một người cùng cậu có thâm cừ đại hận, làm sao bây giờ?

“Bảo bối, cậu nói tôi biết, rốt cuộc muốn tôi làm thế nào cậu mới bằng lòng tha thứ! Cho dù cậu muốn sao trăng trên trời, tôi cũng giúp cậu hái xuống!” Phương Nguyên Tùng chân thành nói, tinh mâu thâm thúy tràn đầy nồng đậm xin lỗi cùng thâm tình.

“Muốn tôi tha thứ anh, được! Anh lập tức đi tìm chết cho tôi xem, tôi liền tha thứ anh!” Cao Vũ lạnh lùng cười mắ.

Phương Nguyên Tùng bắt đắ dĩ trợn trừng mắt, xem ra tiểu nô lệ thật sự rất tức giận, loại thời điểm này nói cái gì cũng không hữu dụng, chỉ có...

“Thế nào, không dám! Phi, đồ siêu lừa đảo, còn nói tôi bảo anh làm gì anh đều nguyện ý, sao tôi hiện tại bảo anh đi chết, anh không chết đi!...” Thấy hắn không nói lời nào, Cao Vũ lập tức trào phúng nói, càng thêm tức giận, nhưng mới mắng một nửa, môi lại đột nhiên bị ngăn chặn.

Cao Vũ đầy bụng oán khí lập tức hung hăng cắn Phương Nguyên Tùng một ngụm, làm Phương Nguyên Tùng đau đến thét lớn một tiếng, nhưng Phương Nguyên Tùng không có buông cậu ra, Phương Nguyên Tùng ôm cậu hôn càng dùng sức. Cao Vũ còn muốn cắn Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng có thể né tránh nhưng hắn không có, hắn biết tâm tình hiện tại của Cao Vũ, cậu hiện tại cần phát tiết, hắn ôn nhu thâm tình hôn cậu, vô luận cậu như thế nào cắn hắn, hắn đều không buông ra.

Cao Vũ thấy nam nhân bị mình cắn đến chảy máu, nhưng là vẫn ôn nhu vô cùng hôn mình, tâm chậm rãi nhuyển xuống, rốt cục ngừng giãy dụa, tiếp nhận nụ hôn của nam nhân.

Phát hiện Cao Vũ nhắm mắt lại không hề giãy dụa, nam nhân vui vẻ nở nụ cười, hôn càng thêm ôn nhu, càng thêm cẩn thận. Hắn tách khớp hàm Cao Vũ, vói vào bên trong ẩm nóng ngọt ngào, đầu lưỡi linh hoạt tà ác hấp liếm dụ dỗ đầu lưỡi Cao Vũ, cùng nhau triển miên.

Cao Vũ vừa mới bắt đầu còn có điểm tức giận không muốn để ý đến hắn, nhưng nam nhân thật sự rất giỏi hoạt, vẫn dụ dỗ lừa cậu, làm cho cậu cuối cùng chịu không nổi câu dẫn của hắn, cùng hắn quấn quanh cùng một chỗ, kích tình vô cùng hôn lưỡi. Hai người rối rắm cùng một chỗ, tình cảm vẫn giấu ở trong lòng cũng bộc phát đi ra, bọn họ càng hôn càng kịch liệt, càng hôn càng điên cuồng, hai đầu lưỡi tình sắc lại tình ý triển miên ở không trung ái ân, so với động tác tính giao càng đậm mỹ làm cho người ta đỏ mặt.

Hai người hôn thật lâu, thẳng đến khi hai người đều thở hồng hộc mới tách ra, Cao Vũ đỏ mặt nhìn Phương Nguyên Tùng đã mở miệng trước: “Buông!”

Phương Nguyên Tùng không nghĩ tới Cao Vũ mở miệng nói câu đầu tiên lại là câu này, hơi sửng sốt một chút, lập tức vội cởi caravat trên tay Cao Vũ.

“A ——” Cao Vũ sau khi khôi phục tự do, ngoài dự đoán xông tới cắn vào cổ Phương Nguyên Tùng.

Phương Nguyên Tùng đầu tiên là ngẩn ra, chợt cắn răng, cho Cao Vũ hung hăng cắn. Cao Vũ cắn thật sự dùng sức, nhìn máu tươi theo cổ nam nhân chảy xuống, như cũ không có buông ra, thẳng đến sắp đem thịt cắn ra mới buông nam nhân ra.

Nam nhân sớm đau đến khuôn mặt trắng bệch, trên trán đều là mồ hôi, nam nhân nhìn Cao Vũ miệng đầy máu, mỉm cười nói: “Nguyện ý tha thứ chưa?” Vật nhỏ này tâm thực ngoan a! Hắn thiếu chút nữa nghĩ cậu thật sự muốn cắn chết hắn!

Cao Vũ không có trả lời, hừ lạnh một tiếng, lấy tay lau vết máu ngoài miệng, ra lệnh nói: “Ngày mai mang tôi đi chơi!”

“Cậu muốn đi chơi?” Phương Nguyên Tùng khóe miệng cười càng sâu, xem ra cậu là tha thứ rồi.

“Cả ngày bị anh bắt làm chó giữ nhà, buồn muốn chết! Anh không đáp ứng sao?” Cao Vũ hừ nói, nhún mày nguy hiểm nhìn chằm chằm Phương Nguyên Tùng.

“Nếu tôi không đáp ứng thì sao?” Phương Nguyên Tùng giả bộ tò mò hỏi, kỳ thật chỉ cần Cao Vũ tha thứ cho hắn, hiện tại bảo hắn làm gì đều được.

“Nếu anh dám không đáp ứng, tôi liền cắn chết anh!” Cao Vũ nheo hạnh mâu lại, giả bộ hung dữ, làm bộ sẽ cắn Phương Nguyên Tùng trên cổ còn đang chảy máu.

“Đừng! Tôi đáp ứng cậu! Chỉ cần cậu tha thứ cho tôi, cậu bảo tôi làm gì tôi đều đáp ứng!” Phương Nguyên Tùng bất đắc dĩ cười nói, vươn tay ôm lấy Cao Vũ. Thật sự là vật nhỏ hung tàn, nhưng cậu cuối cùng cũng tha thứ cho mình, thật sự là quá tốt! Bất quá cậu là cầm tinh con chó sao? Như thế nào lại thích cắn người!

Cao Vũ không có cự tuyệt nam nhân ôm, nằm ở trong lòng ngực nam nhân, hạnh mâu hiện lên một chút âm ngoan cười lạnh. Tha thứ? Hừ! Nằm mơ! Tuy rằng cậu thừa nhận thích hắn, nhưng từ lâu nhân này cũng dám đem cậu đưa cho nam nhân khác, cậu như thế nào cũng nuốt không trôi, nghĩ cậu dễ dàng tha thứ cho hắn, trên đời nào có chuyện tiện nghi như vậy! Cái gọi là tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát khỏi, vừa rồi một ngụm kia chính là lợi tức, ngày mai nhìn cậu như thế nào chính chết hắn!

Nghĩ đến Phương Nguyên Tùng vừa được tha thứ đang ôm chặt Cao Vũ lòng tràn đầy vui sướng, còn không biết sắp chết đến nơi...

Hôm sau

“Có thể đi chơi, cậu thật cao hứng a?” Nhìn Cao Vũ đứng ở trước gương một bên mặc quần áo, một bên nhắm mắt, Phương Nguyên Tùng đứng ở một bên dương môi cười nói. Bảo bối này sáng tinh mơ đã gọi hắn dậy, vội vàng giục hắn dẫn cậu đi chơi!

“Vô nghĩa! Tôi bị anh nhốt đã bao lâu, tôi đã lâu không có nhìn thấy bầu trời bên ngoài!” Cao Vũ quay đầu mắng, bộ dáng tức giận đáng yêu cực kỳ.

“Cậu muốn đi chơi, cũng không cần đi sớm như vậy! Hiện tại mới buổi sáng, chúng ta có thể chờ ăn cơm trưa xong rồi đi!” Phương Nguyên Tùng cười gượng vài tiếng, vội nói sang chuyện khác. Bởi vì chuyện ngày hôm qua, hắn còn có chút chột dạ, tạm thời không dám ở trước mặt Cao Vũ xưng chủ nhân cái gì, lại càng không dám mắng Cao Vũ.

“Không muốn! Tôi muốn đi luôn, tôi chờ không kịp muốn hô hấp không khí bên ngoài!” Cao Vũ lắc đầu. Cậu thật sự muốn nhanh đi ra ngoài, bởi vì cậu đã chờ không kịp muốn nhìn thăm trạng của nam nhân.

“Được! Vậy cậu mau mặc xong quần áo, chúng ta lập tức đi chơi!” Phương Nguyên Tùng cười cười, vươn tay sờ sờ đầu của cậu. Hôm nay liền nghỉ ngơi một ngày, buổi tiểu nô lệ đi ra ngoài hảo hảo ngoạn một ngày đi! Bọn họ đến nay còn chưa đi ra ngoài chơi cùng nhau, hôm nay liền cùng tiểu nô lệ ngọt ngào hảo hảo đi chơi, mượn cơ hội bồi thường thương tổn ngày hôm qua.

Phương Nguyên Tùng một lòng chỉ muốn Cao Vũ tha thứ, căn bản không nghĩ Cao Vũ có rắc tâm khác, càng không nghĩ tới Cao Vũ có thể nhân cơ hội đào tẩu.

Cao Vũ rất nhanh mặc chỉnh tề, Phương Nguyên Tùng lập tức trước mắt sáng ngời, Cao Vũ một thân tuyết trắng, dung mạo đáng yêu, rõ ràng tựa như thiên sứ trong đồng thoại.

“Cạch!” Đang lúc Phương Nguyên Tùng kinh diễm vì vẻ ngoài xinh đẹp của Cao Vũ, đột nhiên cổ tay truyền đến một cảm giác lạnh lẽo, Phương Nguyên Tùng thế này mới lấy lại tinh thần, cúi đầu vừa thấy lập tức há hốc mồm, Cao Vũ thế nhưng lấy ra còng tay ngày xưa hắn bắt Cao Vũ mang còng vào tay hắn.

“Cậu muốn làm gì?” Phương Nguyên Tùng nhíu mày, khó hiểu hỏi.

“Anh không nghe nói tình nhân thường đeo còng tay trên đường khi đi hẹn hò sao? Người ta cũng muốn thử!” Cao Vũ cười ngọt ngào, lập tức còng đầu kia lên tay mình.

“...” Phương Nguyên Tùng vốn định cự tuyệt, đeo còng tay trên đường nhất định sẽ bị cho là bệnh thần kinh, cho dù không bị bệnh thần kinh, cũng nhất định sẽ bị nghi ngờ, nhưng lời Cao Vũ nói đánh bay ý niệm trong đầu của hắn.

“Đây là người ta lần đầu tiên đi hẹn hò, anh nhất định phải đáp ứng yêu cầu nhỏ nhỏ này của tôi!” Cao Vũ ôm thắt lưng nam nhân làm nũng, còn phao mị nhân cho hắn, dụ hoặc nói: “Chỉ cần anh đáp ứng yêu cầu nhỏ nhỏ này của tôi, sau khi trở về người ta sẽ hảo hảo ‘báo đáp’ anh!”

Vừa nghe đến hai chữ “báo đáp”, nam nhân động tâm, không nghĩ kỳ quái nữa. Hắn đã lâu không có cùng Cao Vũ chân chính làm, Cao Vũ có thể cho hắn đi vào thân thể tuyệt vời mất hồn đó!

“Hơn nữa anh không biết là đeo còng tay đi chơi thực kích thích, thực có ý tứ sao? Chủ nhân, anh đáp ứng tôi đi! Xin anh đấy!” Cao Vũ thấy hắn có chút mềm lòng, lập tức “gia tăng thể công”, giống con mèo nhỏ ở trước ngực nam nhân cọ xát, nũng nịu cầu xin. Đây là lần đầu tiên sau ngày hôm qua cậu gọi Phương Nguyên Tùng là chủ nhân.

“OK! Tất cả nghe lời cậu!” Đối mặt với Cao Vũ đáng yêu như thế, nam nhân còn có thể thế nào, chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

“Cám ơn chủ nhân, tôi thích chủ nhân nhất!” Cao Vũ vui vẻ ôm cổ nam nhân, dùng sức hôn hai má nam nhân một chút, trong mắt hiện lên một tia ác độc quỷ dị. Lão nhân, anh xong đời rồi!

Phương Nguyên Tùng tươi cười, bàn tay ôn nhu sờ sờ đầu cậu, vẻ mặt sủng nịch. Thật sự là với bảo bối này một chút biện pháp cũng không có!

“Chúng ta mau đi thôi! Người ta muốn hít thở không khí mới mẻ bên ngoài lắm rồi!” Cao Vũ buông Phương Nguyên Tùng ra, hưng phấn kéo Phương Nguyên Tùng đi. Hắc hắc, chỉ cần ra đến bên ngoài là Phương Nguyên Tùng tiêu đời, cậu sẽ đem thời gian mà tử lão nhân lấy của mình toàn bộ đòi lại gấp bội.

Đi ra khỏi nhà, lại nhìn thấy bên ngoài trời xanh mây trắng, không khí mới mẻ, Cao Vũ nhịn không được kích động kêu lên: “Oa! Thế giới bên ngoài, rốt cục lại gặp lại!”

“Có cần khoa trương như vậy không? Không phải chỉ mới hơn một tháng không ra sao!” Nhìn biểu tình khoa trương của cậu, Phương Nguyên Tùng dương môi mỉm cười, bất đắc dĩ lắc đầu.

“Cho tôi xin! Suốt năm mươi ngày, suốt năm mươi ngày tôi đều chỉ có thể từ cửa sổ nhìn ra thế giới bên ngoài! Anh có biết cảm giác này khổ sao không!” Cao Vũ quay đầu trừng hắc liếc mắt một cái, lại ngẩng đầu nhìn trời xanh dang rộng hai tay, hít sâu một ngụm không khí mới mẻ, vui vẻ kêu lên: “Thật thoải mái, quả nhiên vẫn là bên ngoài thoải mái nhất!”

“Rồi! Đều là tôi sai, tôi xin lỗi cậu! Hôm nay tôi sẽ bồi thường cho cậu, cậu muốn làm gì, muốn cái gì tôi đều đáp ứng!” Phương Nguyên Tùng lại thở dài, thật sự là bảo bối hay mang thù.

“Đương nhiên phải như vậy!” Cao Vũ cắn môi hừ một tiếng. Hừ! Cậu đương nhiên sẽ bắt tử lão nhân hảo hảo “bồi thường” mình, chỉ sợ đến lúc đó tử lão nhân sẽ hối hận vì nói những lời này!

“Chúng ta đi đâu trước?” Phương Nguyên Tùng câu môi sủng nịch cười nói, nhìn Cao Vũ ánh mắt tràn ngập tình yêu. Xem ra thời gian này hẳn thật sự rất sủng tiểu tử kia, cậu thật sự là càng lúc càng lớn mật, đã không đem hắc để vào mắt, bất quá chính mình vừa làm chuyện có lỗi với cậu, trước hết cho cậu càn rỡ vài ngày đi!

“Chúng ta trước tiên ở trên đường đi dạo đi!” Cao Vũ môi khẽ nhếch, lộ ra một chút tươi cười ngọt mê người. Rất nhanh sẽ đến tử kỳ của tử lão nhân, xem cậu như thế nào chính chết hẳn!

“Được, chúng ta trước đi dạo phố, sau đó đi ăn!” Phương Nguyên Tùng không biết Cao Vũ có âm mưu, hào sảng lập tức gật đầu đáp ứng.

Bởi vì Cao Vũ yêu cầu, Phương Nguyên Tùng không có lái xe mà cùng Cao Vũ đi bộ, chậm rãi đi ở trên đường. Dọc theo đường đi Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ bị vô số người qua đường nhìn chăm chú, hai người trên tay có công bạc lờ lờ tỏa sáng dưới ánh mặt trời lại làm cho người ta ghé mắt, làm người ta tò mò không thôi.

Cao Vũ không nhìn người qua đường nghị luận, vẫn lôi kéo Phương Nguyên Tùng đi về phía trước, chờ đi đến trước cửa hành bách hóa, Cao Vũ đột nhiên dừng lại.

“Sao lạ chừng? Muốn đi vào mua gì sao?” Phương Nguyên Tùng nhìn nhìn, tò mò hỏi.

Cao Vũ không có trả lời, hạnh mâu giảo hoạt nhìn xung quanh bốn phía bắt đầu kích động đăm đăm, gật đầu. Chính là nơi này! Nơi này vì là tiệm bách hóa, cho nên trước cửa có rất nhiều người, là nơi thích hợp nhất để thu thập tử lão nhân!

“Tiểu nô lệ?!” Phương Nguyên Tùng nghi hoặc nhìn cậu.

“Hôn tôi!” Cao Vũ thu hồi tầm mắt ngược nhìn nam nhân, đột nhiên ra lệnh.

“Ở đây?” Phương Nguyên Tùng sửng sốt một chút, lập tức do dự nhìn bốn phía. Nơi này nơi nơi đều là người, hai nam nhân ở trong này trước mặt mọi người hôn môi nghĩ thế nào cũng không ổn.

“Đúng, ở đây! Chủ nhân, mau hôn tôi, tôi muốn anh hôn tôi!” Cao Vũ gật đầu thúc giục.

“Nhưng là...” Phương Nguyên Tùng vẫn là không đồng ý, nhưng thấy Cao Vũ tức giận nhăn mày, lời cự tuyệt đến bên miệng đành phải thu trở về. Phương Nguyên Tùng ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài, quên đi, đáp ứng cậu đi! Tuy không biết tiểu bảo bối lại muốn làm gì, nhưng chính mình nói hôm nay cái gì cũng đều nghe cậu, chỉ cần cậu vui vẻ thì tốt rồi!

Phương Nguyên Tùng còn áy náy chuyện ngày hôm qua, liền dễ dàng tiến vào cạm bẫy của Cao Vũ, hẳn không để ý bốn phía tất cả đều là người, ở trên đường cái cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng mê người của Cao Vũ.

“Ba ——” một tiếng vang dội lập tức vang lên, Phương Nguyên Tùng như thế nào cũng không đoán được khi hắn vừa cúi xuống, Cao Vũ liền đánh một bạt tai.

Phương Nguyên Tùng tức giận nhăn lại mày kiếm, vừa định hỏi Cao Vũ vì sao đánh hắn, không nghĩ tới Cao Vũ lại đột nhiên lên tiếng kêu to: “Lão sắc lang, anh làm cái gì? Lão dâm ma, mau thả tôi ra!”

Phương Nguyên Tùng sợ ngây người, nhất thời phản ứng không kịp, ngây ngốc nhìn Cao Vũ.

“Vô lễ! Cứu tôi! Mọi người mau tới cứu tôi!!” Cao Vũ không nhìn biểu tình kinh ngạc của Phương Nguyên Tùng, quay đầu lớn tiếng cầu cứu với người xung quanh.

Nghe tiếng Cao Vũ cầu cứu, nhóm người qua đường luôn chú ý bọn họ lập tức vây xem, trong đó có một cô gái trung niên hỏi: “Em trai, có chuyện gì?”

“Chị gái tốt bụng, xin chị cứu em! Em bị lão biến thái này bắt cóc, hắn còn muốn phi lễ với em!” Cao Vũ lập tức đáng thương hề hề hướng về phía cô gái trung niên khóc lóc, khuôn mặt trắng nõn đáng yêu chảy hai hàng nước mắt, bộ dáng càng chọc người đau lòng.

“Cái gì?! Đồ biến thái đồng tính luyến ái, còn dám bắt cóc đứa nhỏ như vậy, còn muốn muốn chà đạp nó! Thật đáng giận! Anh quả thực là cảm thú!” Cô gái trung niên thiện lương lập tức tức giận chỉ vào Phương Nguyên Tùng mắng, trong lòng thầm nghĩ thật là không thể tưởng được nam nhân anh tuấn như thế lại là tội phạm bắt cóc biến thái đồng tính luyến ái.

“Đúng! Thật sự rất đáng giận! Lại còn dùng còng tay trói đứa nhỏ này lại! Mau gọi điện thoại báo cảnh sát, chúng ta đưa người này đến cục cảnh sát đi!” Người qua đường khác lập tức gật đầu phụ họa, lòng đầy căm phẫn nổi giận mắng, có người lấy di động ra gọi điện thoại báo án. Hoàn toàn không ai nghi ngờ Cao Vũ, xã trưởng hí kịch xã Cao Vũ diễn trò thật tốt, hoàn toàn không có một tia sơ hở.

“Cao Vũ, cậu nói hươu nói vượn cái gì?” Phương Nguyên Tùng nhìn Cao Vũ liều mạng giả đáng thương, dùng sức khóc lóc đến sắp điên rồi. “Mọi người hiểu lầm, sự tình không phải như thế, mọi người nghe tôi giải thích...” Phương Nguyên Tùng vội hướng đám người qua đường giải thích, nhưng người qua đường hoàn toàn không nghe hắn.

“Đủ rồi! Anh không cần nói xạo, chúng tôi không tin anh, anh chờ cùng cảnh sát nói chuyện đi!” Mọi người bị “hành vi man rợ” của Phương Nguyên Tùng chọc giận, căn bản không tin hắn nói, bọn họ chỉ có thể nhìn Cao Vũ bị thương rơi lệ, một lòng nghĩ phải giúp đứa nhỏ đáng thương này báo thù.

“Cao Vũ, cậu mau hướng bọn họ giải thích rõ ràng, nói cho bọn họ sự tình không như bọn họ tưởng!” Phương Nguyên Tùng không có cách nào chỉ có thể lo lắng nhìn về phía Cao Vũ xin giúp đỡ, cmn, Cao Vũ rất cuộc đang đùa cái trò gì, mình bị hắn hại chết mất!

“Các bà, thúc thúc, a di, ca ca, tỷ tỷ tốt bụng, xin mọi người mau cứu tôi, tôi căn bản không biết tên biến thái này!” Cao Vũ không để ý tới Phương Nguyên Tùng, khóc càng thêm lớn tiếng, vẻ mặt sợ hãi.

“Cao Vũ...” Phương Nguyên Tùng tức hộc máu, khuôn mặt anh tuấn sớm tức giận đến biến dạng, tinh mâu hung hăng trừng mắt Cao Vũ, hận không thể đập cậu.

“Cảnh sát đến rồi!” Khi Phương Nguyên Tùng muốn bóp chết Cao Vũ, có người kêu lên. Mọi người lập tức quay đầu, hai tiểu tử trẻ tuổi mặc đồng phục cảnh sát đã đi tới.

“Có chuyện gì? Chúng tôi nhận được điện thoại có người báo án, nói nơi này có người bắt cóc trẻ vị thành niên, còn có ý đồ phi lễ!” Trong đó một cảnh sát nhìn Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ một chỗ mở miệng hỏi, bọn họ đang ở phụ cận tuần tra nhận được điện thoại báo án lập tức chạy đến.

“Anh cảnh sát, thật tốt quá! Hai người rất cuộc cũng đến, xin hai người mau cứu tôi!” Cao Vũ nhìn cảnh sát, trong mắt đều là tà quang, lập tức kéo Phương Nguyên Tùng chạy đến trước mặt cảnh sát khóc lên, nước mắt chảy càng hung.

“Em trai, là em bị bắt cóc sao? Sao lại thế này?” Cảnh sát nhìn Cao Vũ khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nước mắt, không khỏi tâm sinh thương tiếc, ôn nhu nhẹ giọng hỏi, sợ dọa đến Cao Vũ.

“Anh cảnh sát, tôi cũng không biết sao lại thế này! Tôi buổi sáng đi ra ngoài học bổ túc, giữa đường tên háo sắc này đột nhiên lao tới bắt cóc tôi, còng tay đem tôi cùng hắn trói cùng một chỗ, còn nói nếu tôi dám phản kháng sẽ giết tôi, vừa rồi còn muốn ở trên đường cái phi lễ tôi! Ô ô... Anh cảnh sát, xin các anh cứu tôi, tôi rất sợ!” Cao Vũ hành động thập phần kỹ càng, nước mắt trong suốt giống trân châu vẫn theo hốc mắt chảy ra, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn đều sợ tới mức phát thanh, thanh âm run nhè nhẹ tràn ngập sợ hãi.

Phương Nguyên Tùng nghe được bụng đều sinh khí, hắn nằm mơ cũng không thể ngờ được vừa rồi Cao Vũ còn cùng hắn nùng tình mật ý lại trở mặt còn nhanh hơn lật sách, dám ác độc chinh hắn, tiểu ma tinh này quả thực so với đám ác ma cộng lại còn đáng sợ hơn!

“Em trai, cậu đừng sợ, chúng tôi nhất định sẽ cứu cậu!” Cảnh sát nghe vậy, đối với Cao Vũ đồng tình vô cùng, đồng thời cũng đối Phương Nguyên Tùng khinh bỉ đến cực điểm. “Anh thật là rất xấu xa, là đồng tính luyến ái còn chưa tính, còn bắt cóc tiểu bằng hữu ý đồ cưỡng gian, thật sự là tội ác tày trời! Chúng tôi hiện tại tuyên bố, anh bị bắt!” Bọn họ về mặt khinh bỉ hướng Phương Nguyên Tùng mắng, bắt lấy Phương Nguyên Tùng.

“Cút ngay! Các người có bằng chứng gì nói tôi bắt cóc cậu ta, tôi bị oan, tôi căn bản không có bắt cóc cậu ấy, tất cả đều là cậu ta nói bậy!” Phương Nguyên Tùng dùng sức hất tay hai cảnh sát ra, oan uổng kêu lên.

“Chứng cứ? Còng tay này không phải là chứng cứ sao! Anh mau giao chìa khóa thả em trai này ra!” Hai cảnh sát lắc đầu mắng, tội phạm bắt cóc biến thái này thật là mạnh miệng, đến lúc này rồi còn không thừa nhận.

“Chìa khóa căn bản không ở trên người tôi, là cậu ta còn chúng tôi cùng một chỗ, căn bản không liên quan đến tôi! Các người không tin có thể ở trên người cậu ta tìm chìa khóa, chìa khóa nhất định ở trên người cậu ta!” Phương Nguyên Tùng cả người phát run, nghiêng răng nghiêng lợi mắng. Thật không ngờ “còng tay” lại trở thành chứng cứ chứng minh hắn là tội phạm bắt cóc, xem ra Cao Vũ xú tiểu tử này sớm cũng đã dự mưu, đều do hắn nhất thời mới có thể nghe lời cậu nói, bắt quá chìa khóa hoàn hảo ở trên người Cao Vũ, hắn còn có cơ hội rửa sạch oan khuất.

Nhưng Phương Nguyên Tùng cũng không được cao hứng lâu, hy vọng của hắn rất nhanh liền tan biến, bởi vì một chuỗi chìa khóa lúc này vừa vụn theo túi của hắn rớt ra, cho nên mọi người lập tức chán ghét khinh bỉ nhìn hắn.

Phương Nguyên Tùng lại choáng váng, Cao Vũ trong mắt hiện lên một tia cười gian, lão nhân thật là siêu cấp ngu ngốc, hắn cũng không giấu lại mình dám bày kế hãm hại hắn, làm sao có thể lưu lại sơ hở. Cậu sớm thừa dịp hắn không chú ý lén để chìa khóa vào trong túi của hắn, hắn lần này cho dù có một trăm cái miệng cũng nói không được.

“Cậu...” Phương Nguyên Tùng hung tợn nắm cổ áo Cao Vũ, muốn hung hăng đập cậu một trận.

“Cứu mạng!!! Anh cảnh sát mau cứu tôi, hắn muốn giết tôi!” Phương Nguyên Tùng tay vừa vươn đến, Cao Vũ đã khoa trương lớn tiếng khóc, hô lớn cứu mạng.

Hai cảnh sát lập tức tiến lên ngăn cản Phương Nguyên Tùng, lại bắt lấy Phương Nguyên Tùng, tức giận mắng: “Anh cũng dám ở trước mặt cảnh sát hành hung, thật sự là tội thêm tội, về cục rồi làm gì thì làm!”

“Cút ngay! Các người là ai, cũng dám chạm vào lão tử...” Phương Nguyên Tùng thật sự là oan uổng, liều mạng giãy dụa muốn thoát.

Hai cảnh sát cố gắng muốn chế phục hắn, nhưng bọn hắn hoàn toàn không phải đối thủ của Phương Nguyên Tùng, tuy rằng hai cảnh sát đều là cao thủ, chịu qua huấn luyện chuyên nghiệp, nhưng cùng bộ đội đặc chủng Phương Nguyên Tùng liền kém xa.

Đồng thời, Cao Vũ thừa dịp Phương Nguyên Tùng đang vội đối phó hai cảnh sát không rảnh quản mình, nhặt chìa khóa lên mở còng tay.

Cao Vũ phát hiện hai cảnh sát hoàn toàn không địch lại Phương Nguyên Tùng, lập tức bị Phương Nguyên Tùng đá bay, hấn vội đối với người qua đường bên cạnh kêu lên: “Mọi người mau đi hỗ trợ, đừng để tên này chạy!”

Người qua đường vây xem vội xông lên, đem Phương Nguyên Tùng bao vây, giúp hai cảnh sát cùng bắt Phương Nguyên Tùng. Có mấy bà, bác gái đối Phương Nguyên Tùng vừa đánh vừa cắn, còn có một cụ ông lấy quả trứng luộc đánh Phương Nguyên Tùng. Phương Nguyên Tùng tuy rằng vô cùng lợi hại, nhưng dù sao hai đám địch trăm thủ, đối mặt với a gia, bà, bác gái các loại “kỳ chiêu quái thức”, rất nhanh liền lâm vào khốn cảnh.

Cao Vũ một bên nhìn Phương Nguyên Tùng bị mọi người vây, biểu tình tức giận đến phát điên, bụng đều cười đến đau, nghịch ngợm hướng Phương Nguyên Tùng làm mặt quỷ, hoàn toàn không biết mình làm rất quá mức. Ca ca cậu Cao Vân từ nhỏ đã dạy, nếu có người dám đắc tội cậu, nhất định phải vắt óc tìm mọi mưu kế biện pháp trả thù, cho đối phương chết siêu cấp khó coi. Nếu không phải cậu thích Phương Nguyên Tùng, cậu còn có thể đem Phương Nguyên Tùng thu thập thêm hại hơn, bắt quả hiện tại Phương Nguyên Tùng cũng đủ thảm, ha ha ha... Hừ! Ai kêu hấn dám đem cậu đưa cho người khác!

Cao Vũ lại đối Phương Nguyên Tùng làm mặt quỷ, mới xoay người vội rời đi. Cậu cũng không có hứng thú theo Phương Nguyên Tùng đi cục cảnh sát, thật vất vả mới có thể trốn, cậu muốn tiết kiệm thời gian hảo hảo đi hưởng thụ thế giới bên ngoài...

“Cao Vũ, tiểu hồn dẫn cậu đừng chạy! Xú tiểu tử, quay lại đây!” Phương Nguyên Tùng phát hiện Cao Vũ thừa dịp đào tẩu, muốn đuổi theo cậu, nhưng cảnh sát cùng người qua đường túm chặt hấn, làm hấn chỉ có thể trở mắt nhìn Cao Vũ tiểu ác ma này bỏ trốn mất dạng.

Lúc này, một chiếc xe cảnh sát đi tới, cảnh sát nghe được tin tức tới trợ giúp. Phương Nguyên Tùng trước mặt mọi người bị áp giải, đáng thương nghiêng răng nghiêng lợi lên xe cảnh sát.

Cứ như vậy sau hôn lễ của Phương Nguyên Tùng, đây là lần thứ hai thua dưới tay tiểu ác ma Cao Vũ, để vương ở thương giới hô phong hoán vũ, lấy thân phận tội phạm bắt cóc vào cục cảnh sát...

9. Chương 9

Dưới trời xanh mây trắng tựa như biển lớn cuộn cuộn sóng, trong bể bơi dưới bầu trời xanh biếc, một mỹ thiếu niên đeo kính mát nhàn nhã nằm che nắng dưới ô, một bên uống nước trái cây mỹ vị, một bên nghe nhạc xem tạp chí, thật sự là vô cùng tiêu dao khoái hoạt.

“Thích ghê! Thế này mới gọi là cuộc sống chứ!” Dùng sức hút nước trái cây, mỹ thiếu niên buông tạp chí đứng lên, nhìn ánh nắng đuổi đuôi thắt lưng, vui vẻ cười nói.

Mỹ thiếu niên nhìn bể bơi vừa rộng lại đẹp dễ trước mắt, làm vài động tác làm ấm người rồi dùng tư thế xinh đẹp nhảy xuống bể bơi.

Thân thể tinh tế linh hoạt như người cá, khoái hoạt ở bể bơi tự do tự tại rong chơi, gương mặt xinh đẹp đáng yêu toàn là tươi cười. Cả người chỉ mặc một cái quần bơi, da thịt toàn bộ bại lộ trong không khí, bơi ở trong nước dưới ánh mặt trời chiếu xuống như lờ lờ tỏa sáng, tựa như trân châu sáng lấp lánh mê người, làm cho người ta nhìn nhìn không được tâm viên ý mãn.

“Tiểu Vũ!” Khi mỹ thiếu niên đang bơi vui vẻ, một thiếu niên tóc xanh dáng người cao ráo, bộ dạng thập phần tuấn tú suất khí đi đến bể bơi la lớn.

“Tiểu Lam, mau xuống dưới đây với tôi! Bể bơi nhà cậu tuyệt thật đấy, còn lớn hơn cái ở nhà tôi, thích ghê luôn!” Cao Vũ nhìn Tần Lam xua tay gọi, vô cùng vừa lòng với bể bơi nhà Tần Lam.

“Tôi tới là có việc muốn nói với cậu, cậu đừng bơi nữa, mau lên đây!” Tần Lam không kiên nhẫn hô.

“Chuyện gì? Là hỏi tôi buổi trưa muốn ăn gì sao?” Cao Vũ không cam lòng lộ qua, lên bờ lấy khăn tắm xoa xoa thân thể hỏi. Mấy ngày nay cậu vẫn ở nhờ nhà Tần Lam, Tiểu Lam cùng Tiểu Viên thật là chẳng có tình bạn bè gì, cậu bị Phương Nguyên Tùng chết tiết kia bắt đi nhưng không thêm đi cứu cậu ra, đúng là đồ sợ chết nhất gan! Càng nói càng bực, cậu đi tìm hai xú tiểu tử này hỏi tội, bọn họ lại còn nói bọn họ tin tưởng năng lực của cậu, cho dù ném cậu tới Bắc cực một mình cậu cũng có biện pháp sống trở về, đã không cứu thì thôi còn đem cậu ra chọc ghẹo!

“Tôi hỏi cậu rốt cuộc còn muốn ở lại nhà tôi bao lâu nữa?” Tần Lam lập tức cho cậu một cái nhìn xem thường, tức giận mắng. Tiểu Vũ đã ở lại nhà hắn một tuần, khiến cha vô cùng khó chịu, mỗi ngày đều hỏi hắn Tiểu Vũ rốt cuộc khi nào thì đi.

“Cậu muốn đuổi tôi đi?” Cao Vũ ngưng tươi cười, tà mâu trừng hắn, thanh âm nhanh chóng lạnh đi.

“Không phải, là cậu ở nhà tôi mấy ngày, cha tôi y...” Đối mặt với biểu tình tức giận của Cao Vũ, Tần Lam có chút chột dạ, ngập ngừng nói.

“Tôi biết rồi, các người là chê tôi ở đây ảnh hưởng tới phụ tử hai người chơi trò loạn luân chứ gì!” Cao Vũ hừ lạnh mắng một tiếng.

“Loạn luân cái gì, nói khó nghe muốn chết! Tôi và cha tôi là thật lòng yêu nhau, chúng tôi mới không có loạn luân!” Tần Lam lập tức tức giận phản bác. Bởi vì bọn họ phụ tử yêu nhau, cho nên cha vẫn rất để ý hai chữ “loạn luân”, nếu để cha nghe được lời Tiểu Vũ nói, y sẽ tự trách!

“Hừ! Người là cha người là con, không phải loạn luân thì là cái gì! Làm cũng đã làm rồi, còn sợ người khác nói gì nữa!” Cao Vũ khinh thường cười lạnh nói. Tiểu Lam tên vô tâm này, huynh đệ đến nhà chơi vài ngày, hắn không hảo hảo chiêu đãi còn chưa tính, còn mỗi ngày nhăm nhe cho cậu xem, hiện tại lại còn trực tiếp mở miệng đuổi cậu đi, thật là đáng giận!

“Cao Vũ...” Tần Lam hung hăng trừng Cao Vũ, tức giận thấp giọng nói, chứng tỏ hắn bắt đầu tức giận rồi. Tiểu tử thói biết rõ chuyện cùng phụ thân loạn luân vẫn là nổi đau trong lòng hắn, lại còn cố ý nói ra.

“Tiểu Lam, làm người phải biết tri ân báo đáp, cậu đừng quên nếu lúc trước không phải tôi giúp cậu hiến kế, cậu có thể làm cho cha cậu đáp ứng cùng cậu một chỗ giống hiện tại hạnh phúc như vậy hay không, cậu và y mỗi ngày ân ái đến ngọt như mật!” Cao Vũ mới không sợ hắn, cố ý lớn tiếng nói.

“Im đi! Cha tôi ở nhà, cẩn thận bị y nghe được!” Tần Lam vội che miệng Cao Vũ, kích động nhìn bốn phía xung quanh, xác định không có cha mình mới nhẹ nhàng thở ra, buông Cao Vũ ra mắng.

“Nếu sợ cha cậu biết chân tướng mà quăng cậu, cậu tốt nhất nên khách khí với tôi một chút, phải hiểu làm người không thể vong ân phụ nghĩa, phải biết báo đáp! Bằng không... Hừ hừ, tự gánh lấy hậu quả!” Cao Vũ không cho là đúng, vẻ mặt đều là uy hiếp.

“Được rồi! Cậu thích ở bao lâu thì ở, tôi không bao giờ đuổi cậu đi nữa!” Tần Lam nghiêng răng nghiêng lợi mắng.

“Đây mới là anh em tốt chứ!” Cao Vũ vừa lòng ôm bả vai Tần Lam cười nói. Aii, mình đúng là ngu, lại còn quên mình đang nắm nhược điểm của Tiểu Lam, bằng không đã sớm lợi dụng, lúc trước sau khi phá hỏng hôn lễ của Phương Nguyên Tùng liền uy hiếp Tiểu Lam bọn họ cùng trốn ở nông thôn, sẽ không bị Phương Nguyên Tùng kia bắt chịu khổ nhiều như vậy!

“Tần Lam tôi tu mấy đời mới có thể có bằng hữu là cậu!” Tần Lam đẩy cậu ra, ngồi vào một bên trên nằm mắng. Không đuổi Tiểu Vũ đi, còn muốn cho cậu ở thêm, cha khẳng định càng tức giận, buổi tối không biết thu thập y như thế nào. Nghĩ đến lúc trước bị phụ thân trừng phạt, gương mặt tuần tú của Tần Lam nháy mắt xấu hổ đến đỏ bừng, đã quên bên cạnh còn có người.

“Tiểu Lam, ban ngày ban mặt phát xuân cái gì! Có phải tối qua cha cậu không có uy cậu ăn no hay không!” Cao Vũ phát hiện mặt Tần Lam đột nhiên đỏ như mông khỉ, ngồi bên cạnh hắn ôm vai hắn cười xấu xa nói.

“Cút!” Tần Lam mới lấy lại tinh thần, xấu hổ hất tay cậu ra mắng. “Tiểu Vũ, cậu chuẩn bị xử lý chuyện Phương Nguyên Tùng như thế nào? Không phải cậu nói cậu thích hắn sao? Vậy sao cậu còn muốn chính hắn như vậy, Phương Nguyên Tùng lần này bị cậu chính thâm, đều đáng hết lên báo!” Tần Lam đột nhiên

ng nghiêm mặt nói, vẻ mặt khó hiểu. Tiểu Vũ lần này thật sự đùa quá đáng, chuyện của Phương Nguyên Tùng lên cả tivi đứng đầu mặt báo. Tuy vì “nạn nhân” Cao Vũ mất tích, không có cách nào lên án Phương Nguyên Tùng, nhưng Phương Nguyên Tùng đến nay vẫn còn bị nhốt ở cục cảnh sát.

“Là vì thích hắn, cho nên mới không thể tha thứ cho hắn!” Nhắc tới Phương Nguyên Tùng, Cao Vũ từ lỗ mũi hừ một tiếng. Từ lão nhân kia hẳn là ở cục cảnh sát rất thâm đi! Chỉ bằng thân phận của hắn vào cục cảnh sát đã siêu mất mặt, lại còn cùng một đồng tội phạm nhốt một chỗ, hắn hiện tại nhất định buồn nôn chết!

“Tuy Phương Nguyên Tùng lão hỗn đản kia quả thật tệ hại, nhưng cậu không sợ hắn sau khi ra ngoài tìm cậu tính sổ sao?” Tần Lam lo lắng nói. Hẳn thật sự rất bội phục lá gan của Tiểu Vũ, cũng dám chinh ác Phương Nguyên Tùng như vậy, bất quá Tiểu Vũ cũng quá nhẩn tâm, bất luận nói như thế nào thì đối phương cũng là người trong lòng của cậu, cậu sao có thể hạ thủ được, nếu là mình khẳng định không dám đối với cha như vậy! Bất quá hắn đến nay vẫn không nghĩ ra, Tiểu Vũ làm sao có thể thích Phương Nguyên Tùng, Tiểu Vũ không phải siêu hận hắn sao? Sao lại bị Phương Nguyên Tùng bắt đi một thời gian đã nói thích Phương Nguyên Tùng, thật sự là kỳ quái đến cực điểm!

“Cậu không cần lo lắng, tôi đã có diệu kế!” Cao Vũ nhếch môi, bí hiểm cười cười. Từ lúc quyết định bày kế chinh ác Phương Nguyên Tùng, cậu cũng đã tính hết, bao gồm cả cách giải quyết sau khi Phương Nguyên Tùng ra ngoài.

“Diệu kế gì?” Tần Lam tò mò hỏi. Ý xấu của Tiểu Vũ nhiều vô cùng, không biết cậu lại muốn bày ra kế sách kỳ quái gì.

“Bí mật!” Cao Vũ cho Tần Lam một nụ cười sáng lạn đến chói mắt.

“Tiểu Vũ!” Đúng lúc Tần Lam muốn hỏi kỹ càng sự việc, đột nhiên Mã Viên Viên thở hồng hộc từ bên ngoài chạy tới.

“Tiểu Viên, cậu đến rồi!” Nhìn Mã Viên Viên, Tần Lam cùng Cao Vũ đều cao hứng mỉm cười nói.

“Tiểu Vũ, không ổn rồi, cậu mau chạy đi!” Mã Viên Viên chạy đến trước mặt Cao Vũ, chạy đến thở hồng hộc, liền lo lắng kéo tay Cao Vũ kêu lên.

“Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?” Cao Vũ cùng Tần Lam lập tức nhíu mày, Cao Vũ tò mò hỏi. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lại đem Viên Viên dọa thành như vậy?

“Cậu mau chạy, Phương Nguyên Tùng được thả rồi!” Mã Viên Viên ôm ngực thở phì phò nói, nghe tin cậu lập tức chạy tới báo Tiểu Vũ, một chết cậu.

“Hóa ra là việc này! Xem bộ dáng của cậu, tôi còn tưởng rằng trái đất sắp nổ tung!” Cao Vũ nghe xong, vẻ mặt thất vọng kêu lên.

“Tiểu Vũ, nghe tin Phương Nguyên Tùng sắp ra, chẳng lẽ cậu không sợ?” Mã Viên Viên cùng Tần Lam vẻ mặt nghi hoặc nhìn cậu, Tiểu Vũ có phải bị dọa đến choáng váng hay không.

“Có cái gì phải sợ! Phương Nguyên Tùng được thả là chuyện sớm muộn, có cái gì ngạc nhiên!” Cao Vũ hoàn toàn không cho là đúng, Phương Nguyên Tùng là loại người gì, sao có thể bị nhốt tại cục cảnh sát, cậu vô cùng tin tưởng năng lực của hắn, cho nên lúc trước mới dám hại hắn vào cục cảnh sát.

“Tiểu Vũ, cậu không sao chứ?” Mã Viên Viên cùng Tần Lam ngây ngốc nhìn cậu lo lắng hỏi, Tần Lam còn sờ trán cậu xem có phát sốt hay không.

“Các người không cần nhìn tôi như vậy được không, tôi nói cho các người biết tôi không có phát sốt, càng không có bệnh, yên tâm đi!” Cao Vũ buồn cười hất tay Tần Lam ra, lập tức tò mò hỏi Mã Viên Viên: “Cậu làm sao biết tin Phương Nguyên Tùng được thả? Cậu khi nào mà bắt tin tức nhanh vậy!”

“Tôi nghe lén Lưu Ngọc Tuấn nghe điện thoại...” Mã Viên Viên chi tiết trả lời, nói một nửa mới phát hiện mình nói hớ, vội ngậm miệng lại, nhưng đã muộn rồi.

“Lưu Ngọc Tuấn?!” Hai ánh mắt lập tức cùng nhìn về phía cậu.

“Cậu quan hệ với Lưu Ngọc Tuấn từ lúc nào?” Cao Vũ nghi hoặc hỏi.

“Tôi... Tôi với hần không có gì!” Mã Viên Viên vội lắc đầu, trong lòng thầm kêu không xong, mình sao lại ngốc như vậy lỗ miệng, nhất định sẽ bị Tiểu Vũ cùng Tiểu Lam bức cung.

“Thật vậy sao?” Cao Vũ cùng Tần Lam nhú mày, căn bản không tin cậu nói.

“Cậu đừng gạt bọn tôi, mau nói thật đi! Cậu và Lưu Ngọc Tuấn rốt cuộc có quan hệ gì, các người là như thế nào?” Cao Vũ ôm lấy bả vai Mã Viên Viên, cười quỷ dị hỏi. Xem ra trong khoảng thời gian cậu không có ở đây, đã xảy ra rất nhiều chuyện thú vị!

“Tôi nói thật, tôi không có lừa các người, tôi...” Mã Viên Viên kinh hoảng liếc mắt lắc đầu, muốn giải thích, đúng lúc này di động trên người cậu vang lên.

Mã Viên Viên lấy di động ra, trên mặt lập tức hiện lên một tia kinh hoảng cùng ngượng ngùng, ngẩng đầu nhìn Tần Lam cùng Cao Vũ, biểu tình càng thêm kinh hoảng quái dị.

“Sao không nghe điện thoại? Mau nghe đi! Chẳng lẽ là tình lang gọi tới, trước mặt chúng tôi ngượng không dám nghe?!” Tần Lam trêu tức nói, Cao Vũ cũng vẻ mặt cười mỉa.

“Mới không phải, các người không được nói lung tung! Tôi...” Mã Viên Viên quẫn chết, vừa mới nói được một nửa, di động đột nhiên bị Cao Vũ cướp đi.

“Cậu ngượng không dám nghe, tôi nghe giúp cậu!” Cao Vũ cười xấu xa nói, cúi đầu nhìn màn hình di động hiện ba chữ Lưu Ngọc Tuấn, nhìn Mã Viên Viên cười đến càn tà, lập tức ấn nghe.

“A lô!” Cao Vũ giả giọng Mã Viên Viên nói.

“Viên nhi, em chạy đi đâu rồi? Anh từ phòng tắm ra đã không thấy em!” Trong di động lập tức truyền ra một nam âm ướt át dễ nghe, quả nhiên là giọng Lưu Ngọc Tuấn.

“Viên Viên, tôi không nghe sai chứ. Kia chắc là giọng Lưu Ngọc Tuấn bạn tốt của Phương Nguyên Tùng đi! Hần còn nói hần ở trong phòng tắm, cậu lúc trước rốt cuộc cùng hần làm chuyện tốt gì? Cậu còn không mau kể cho chúng tôi nghe!” Cao Vũ nhìn điện thoại di động, nhìn Mã Viên Viên ám muội cười quỷ dị nói. Bởi vì Cao Vũ nghe điện thoại có bật loa ngoài nên ai cũng nghe được rành mạch giọng của Lưu Ngọc Tuấn.

“Viên Viên, nói thật sẽ được khoan hồng, còn không là phạt nghiêm đấy!” Tần Lam bồi thêm một câu, nhìn Mã Viên Viên cười ngọt ngào nói, cười ngọt cực kỳ nhưng lại làm cho Mã Viên Viên rụng rời gân cốt.

“Tôi... Tôi không biết các người đang nói gì, tôi phải đi về!” Mã Viên Viên nhìn hai hảo hữu nhìn mình cười khùng bố, giật giật môi, cuối cùng sợ hãi kêu lên, đoạt lấy di động trong tay Cao Vũ, sợ tới mức vội chạy trốn.

“Viên Viên thôi, cậu đừng trốn! Cậu còn chưa nói cho chúng tôi biết cậu có quan hệ gì với Lưu Ngọc Tuấn đâu!” Cao Vũ tức giận kêu lên, ảo não cực kỳ. Tên đáng giận, thật là mất hứng!

“Tiểu tử này chạy thật nhanh! Bất quá không quan hệ, chúng ta đêm nay phải đi đến nhà Lưu Ngọc Tuấn bắt kẻ thông dâm!” Tần Lam nhìn thân ảnh xinh đẹp nháy mắt biến mất, cũng ảo não mắng.

“Đêm nay không được, đêm nay tôi có việc! Tối mai đi!” Cao Vũ hưng phấn gật gật đầu, lập tức giống như nghĩ tới gì đó, vội lắc đầu.

“Đêm nay cậu có chuyện gì?” Tần Lam nghi hoặc nhìn cậu.

“Bí mật!” Cao Vũ mỉm cười. Nếu bảo bạn tốt cậu muốn đi chịu đòn nhận tội, nhất định sẽ bị cười chết.

“Hừ! Lại là câu này, bí mật của cậu cũng thật nhiều!” Tần Lam lập tức mắng.

“Đừng nói nữa, mau bảo đầu bếp nhà cậu làm đồ ăn ngon mang lên đây, tôi muốn ăn nhiều một chút để rèn thể lực, để tiến hành đại kế đêm nay!” Cao Vũ ra lệnh nói, nếu hôm nay Phương Nguyên Tùng được thả, cậu cũng nên làm theo kế hoạch rồi. Vài ngày không thấy nam nhân, không biết hần có tiêu tụy đi hay không! Hy vọng hần càng tiêu tụy càng tốt, không có thể lực, bằng không đêm nay mình liền thảm!

“Không biết cậu muốn làm trò quỷ gì!” Tần Lam nhú mày mắng một câu, bất đắc dĩ gọi điện thoại kêu đầu bếp trong nhà mau làm đồ ăn mang lên.

Đi khỏi cục cảnh sát, nhìn khung cảnh bên ngoài đã lâu không được thấy, Phương Nguyên Tùng hơi hơi nheo mắt, gương mặt anh tuần không chút biểu tình có chút tiêu tụy, lạnh như băng làm cho người ta rùng rờ gân cổt.

“Huynh đệ, mấy ngày nay mày chịu khổ rồi!” Đại Hoa vẫn chờ ở cục cảnh sát lập tức ra đón hấn, đưa áo khoác mới cho Phương Nguyên Tùng.

“Lần này vất vả cho mày và Ngọc Tuấn, cảm ơn bọn mày!” Phương Nguyên Tùng mặc áo khoác, nhìn Đại Hoa chân thành cảm tạ nói. Lần này nhờ Đại Hoa cùng Lưu Ngọc Tuấn dẫn thông các mẩu chốt, hấn mới có thể vô tội được thả ra, người Phương gia sau khi biết vụ việc lần này càng thêm khinh bỉ hấn, lấy hấn lấy làm hổ thẹn, thân nhân một người cũng không có đến thăm hấn, thật là tình cảm lạnh nhạt! Cũng chỉ có một người mới có thể làm cho hấn rơi vào hoàn cảnh này, làm cho thanh danh của hấn “nâng thêm một bậc”!

Nhớ tới người hại mình đến cục cảnh sát kia, ở cùng một đám lang thang, gương mặt không có biểu tình rốt cuộc xuất hiện một tia cảm xúc, con người thâm thúy hiện lên một tia khùng bố tàn nhẫn đến cực điểm.

“Huynh đệ, lúc này rồi còn nói cái gì cảm tạ với không cảm tạ! Nhanh lên xe đi!” Đại Hoa lắc đầu cười nói, vỗ vỗ bả vai Phương Nguyên Tùng.

“Biết cậu ta hiện tại ở đâu sao?” Cùng Đại Hoa ngồi trên xe, Phương Nguyên Tùng lạnh mặt hỏi, thanh âm khùng bố như ma vương đến từ địa ngục.

“Cao Vũ hiện tại đang ở nhà bạn tốt Tần Lam của mình!” Đại Hoa đương nhiên biết “cậu ta” mà Phương Nguyên Tùng hỏi là ai, lập tức trả lời. “Muốn hiện tại đi tìm cậu ta sao?” Nhìn hảo hữu trước mắt so với ác quỷ còn khùng bố hơn một trăm lần, Đại Hoa ở trong lòng lắc đầu thầm than: Nguyên Tùng được thả, tiểu bằng hữu kia thăm rồi, không biết Nguyên Tùng sẽ trả thù tiểu bằng hữu kia thế nào, nhưng hấn có thể khẳng định tiểu bằng hữu kia nhất định sẽ chết vô cùng(x2) khó coi. Bất quá tiểu bằng hữu kia dám chinh Nguyên Tùng, thật là thiếu đạo đức, rất quá đáng, không hổ là đệ đệ Cao Vân, hai huynh đệ đều là yêu nghiệt, chọc tới bọn họ so với chọc tới yêu ma quỷ quái còn khùng bố hơn!

Đại Hoa sờ sờ phần tai bị Cao Vũ cắn thương, đến nay còn phải bôi thuốc, cảm giác lỗ tai lại đau lên, đối với cái giác đau đớn khi tai thiếu chút nữa bị cắn đứt này, hấn đến nay còn nhớ rành mạch.

“Không vội!” Phương Nguyên Tùng lắc đầu, khóe miệng hung ác nham hiểm cười. Ở cục cảnh sát ngồi ngốc vài ngày đã làm cho hấn nghĩ vô số biện pháp làm cho người ta sống không được, chết cũng không xong, chờ hấn hảo hảo nghỉ ngơi vài ngày, sẽ chậm rãi cùng Cao Vũ tính sổ! Dù sao cũng đã đợi, bây giờ cũng không cần gấp!

“Mày trước hết nghỉ ngơi hai ngày, chuyện xú tiểu tử kia có thể chậm rãi xử lý! Tao sẽ cho người theo dõi bên ngoài Tần gia, để ý nhất cử nhất động của xú tiểu tử kia, sẽ không cho cậu ta có cơ hội chạy!” Đại Hoa an ủi nói.

“Ngọc Tuấn không tới cùng mày sao?” Phương Nguyên Tùng gật đầu, nghi hoặc hỏi, tại sao không thấy bóng Lưu Ngọc Tuấn.

“Hấn đi khách sạn trước, tao đưa mày về nhà tắm rửa nghỉ ngơi một chút, sau đó đến quán rượu đặt một bàn tốt nhất mời mày một bữa!” Đại Hoa giải thích.

“Cảm ơn bọn mày!” Phương Nguyên Tùng gật đầu, lại cảm tạ nói.

Đại Hoa rất nhanh đã đến dưới nhà Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng nói tạm biệt Đại Hoa liền trực tiếp đi vào, đi tới tầng cao nhất lấy chìa khóa ra chuẩn bị mở cửa. Sau khi vào nhà hấn muốn trước hết hảo hảo tắm một cái để bỏ một thân bẩn thỉu cùng mệt nhọc, còn muốn uống một ly rượu đỏ. Trước kia hấn mỗi ngày đều uống vài ly rượu đỏ, nhưng vài ngày nay ở cục cảnh sát, đừng nói uống rượu, ngay cả muốn uống cốc nước cũng phải xem sắc mặt tiểu cảnh sát...

Lại nhớ tới vài ngày nay ở cục cảnh sát làm tù nhân chịu khổ, Phương Nguyên Tùng lập tức tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thật hy vọng Cao Vũ lập tức xuất hiện ở trước mặt hấn, làm cho hấn xử chết cậu...

“Cạch ——” Vừa nghĩ như vậy Phương Nguyên Tùng vừa mở cửa, lập tức trừng lớn tinh mâu, vẻ mặt kinh ngạc, giống như nhìn thấy quỷ.

Rốt cuộc phát sinh chuyện gì mà lại làm cho Phương Nguyên Tùng giật mình như thế? Vừa vào trong phòng, chỉ thấy trước cửa có một mỹ thiếu niên siêu cấp đáng yêu đang quỳ, trên đầu cậu đeo một đôi tai thỏ màu đỏ, trên người mặc bộ thỏ nữ lang siêu cấp bại lộ. Kiện thỏ nữ lang kia vô cùng tính dục, có thể nhìn thấu qua lớp áo, làm người ta có thể thấy rõ trừ bỏ phía dưới có quần lót che khuất bộ vị quan trọng bên trong cái gì cũng không mặc. Thân thể tuyết trắng như ngọc dưới bộ hắc sa trong suốt bại lộ không sót gì, nhất là hai đóa anh đào trên lồng ngực trắng tuyết kia, dưới bộ hắc sa lộ ra một cổ thần bí, kiểu điểm làm cho người ta hận không thể cắn một ngụm, đùi ngọc thon dài còn gợi cảm vô cùng dưới đôi tất lưới màu đen. Khiến cho người ta phun máu mũi nữa chính là trước cổ cột một nơ bướm màu hồng rất lớn, không khác gì một món lễ vật, người này không phải là Cao Vũ thì là ai.

Phương Nguyên Tùng kinh ngạc nhìn Cao Vũ quỳ gối trước mặt, không nghĩ tới nguyện vọng của mình lại trở thành sự thật, Cao Vũ thật sự xuất hiện ở trước mặt hắn, hơn nữa cái gì cũng không có mặc, dâm đang như thế... Cậu nhân!

“Chủ nhân, anh cuối cùng về, tôi rất nhớ anh!” Không đợi Phương Nguyên Tùng lấy lại tinh thần, Cao Vũ đã phản chân đứng dậy, ôm chặt lấy hắn cao hứng kêu lên.

“Cậu... cậu sao lại ở đây?” Phương Nguyên Tùng lúc này mới thanh tỉnh lại, lập tức đen mặt, muốn đẩy Cao Vũ ra, nhưng Cao Vũ chết sống không buông, càng ôm càng chặt.

“Tôi là nô lệ của chủ nhân, đương nhiên là muốn ở nhà chờ chủ nhân!” Cao Vũ ngẩng đầu, lộ ra chút tươi cười đáng yêu giống thiên sứ, trên mặt tràn đầy hồn nhiên.

Nghe vậy, Phương Nguyên Tùng mặt càng đen, ánh mắt đều muốn phun lửa. Xem biểu tình cùng lời nói của Cao Vũ, hoàn toàn như không có phát sinh chuyện gì, trong lòng hắn như bị chọc giận! Con mẹ nó, tiểu hồn đản này! Nghĩ đến lại thấy uất ức, đầu sỏ gây tội lại giống như không có việc gì, hắn thực hận không thể lập tức bóp chết cậu!

“Cậu vào bằng cách nào?” Không đúng, hắn phải hỏi cậu sao còn dám tới tìm hắn! Phương Nguyên Tùng hung thần ác sát trừng Cao Vũ, biểu tình so với quỷ Satan dưới địa ngục còn hung ác hơn trăm lần, nếu nhất gan khăng định đã sớm bị dọa đến hôn mê.

Nhưng Cao Vũ tuyệt không sợ hắn, ngược lại cười đến càng ngọt, còn cùng hắn nói giỡn, cười khê nháy mắt với hắn, bộ dáng đáng yêu cực kỳ. “Chủ nhân, anh hỏi vấn đề này thật đáng yêu nga! Tôi đương nhiên là mở cửa vào, chẳng lẽ tôi còn có thể xuyên tường, tôi cũng không phải thiên sứ, lại không có cánh!” Cao Vũ trong lòng xem thường, tử lão nhân còn hỏi cậu vào bằng cách nào, nhắc tới việc này cậu liền một bụng lửa giận. Tử lão nhân không có việc gì đem cửa dùng khóa khoa học kỹ thuật cao như vậy, hại cậu chỉ có thể dùng số tiền lớn thuê chuyên gia mở khóa đến, đáng thương ví tiền của cậu! Thật là đau lòng chết cậu!

Phương Nguyên Tùng khóe miệng run rẩy, còn dám bảo hắn hỏi đáng yêu, đúng là không sợ chết! “Tôi hỏi cậu, cậu tới có mục đích gì?” Phương Nguyên Tùng như thần chết địa ngục nhìn chằm chằm Cao Vũ, kỳ thật hắn càng muốn hỏi cậu muốn chết thế nào! Bất luận Cao Vũ có mục đích gì, muốn dùng chiêu trò gì, nếu cậu đã chủ động đến cửa, hắn tuyệt đối sẽ không cho cậu còn sống trở về! Hắn hôm nay nhất định phải cho Cao Vũ biết từ “chết” viết như thế nào, hắn sẽ dùng thi thể của cậu nói cho cậu!

“Tôi còn có thể có mục đích gì! Tôi đương nhiên là vì nhớ chủ nhân! Chủ nhân, lâu rồi không gặp, anh nhớ tôi không? Tôi thì nhớ anh muốn chết!” Cao Vũ ôm nam nhân, chân nhẹ nhàng cọ xát, cười hì hì làm nũng, mắt to ngập nước nhìn nam nhân.

“Tôi đương nhiên cũng nhớ cậu muốn chết!” Nghĩ làm sao giết chết cậu! Nam nhân cười lạnh, một chữ một chữ từ trong kẽ răng phát ra, thiết quyền nắm chặt, cả người tức giận đến hơi hơi phát run, đối với người trước mắt tựa hồ hoàn toàn thờ ơ. Hắn thật sự rất bội phục tài giả ngơ của Cao Vũ, còn có mặt mũi nói nhớ hắn, hắn thực sắp sinh khí đến điên rồi!

“Thật vậy sao? Chủ nhân, tôi yêu anh nhất!” Cao Vũ hoàn toàn không để ý sát ý khủng bố của nam nhân, mặt mày hớn hở lộ ra biểu tình siêu hạnh phúc, siêu vui vẻ.

Nghe được chữ “yêu”, nam nhân đã nhẫn đến cực hạn rốt cục bộc phát, hấn bắt lấy bả vai Cao Vũ đem cậu nhấc lên, hai mắt cách nhau chỉ có 1cm, nguy hiểm nhìn cậu, chửi ầm lên: “Câm mồm, đừng diễn nữa! Một cậu còn có mặt mũi nói cậu nhớ tôi, cậu yêu ta! Cậu đừng nói với tôi cậu mất trí nhớ, quên cậu tuần trước cố ý hãm hại tôi như thế nào, đưa tôi vào cục cảnh sát!”

“Tôi không có diễn trò! Tôi nhớ anh thật mà, yêu anh cũng là thật, tuần trước tôi làm như vậy, cũng là bởi vì tôi quá yêu anh thôi!” Cao Vũ đáng thương hề hề bặm môi, vẻ mặt ủy khuất.

“Cái gì? Cậu nói vì cậu quá yêu tôi nên mới đưa tôi vào cục cảnh sát ăn cơm tù, cùng một đám người nghiện thuốc, nghiện rượu, tội phạm cướp bóc cùng một chỗ?” Phương Nguyên Tùng giận dữ cười. “Cậu đừng đùa! Cậu tưởng tôi ngu à?” Phương Nguyên Tùng cười nửa ngày, nước mắt đều cười đến chảy ra, nắm cằm Cao Vũ hung ác mắng. Cao Vũ thực cho là hấn ngu ngốc, bày ra loại chuyện ma quỷ này lừa gạt hấn, nghĩ hấn còn có thể tin tưởng sao! Đến cả heo cũng không tin tưởng!

“Tôi không có đùa, tôi nói tất cả đều là thật! Tôi vì quá yêu anh mới làm như vậy! Kỳ thật tôi làm như vậy, còn không phải đều tại lỗi của anh!” Cao Vũ biểu tình càng ngày càng đáng thương, đột nhiên ai oán chỉ trích nói.

“Tôi không nghe nhầm chứ! Cậu chỉnh tôi như vậy, còn nói là tôi sai?” Phương Nguyên Tùng thật sự sắp bị Cao Vũ làm tức chết rồi, lời nói vô sỉ như vậy khắp thiên hạ cũng chỉ có một mình cậu nói được.

“Vốn là anh sai trước! Ai kêu anh lúc đó không bằng heo chó tặng tôi cho bằng hữu của anh, anh có biết tôi lúc ấy có bao nhiêu thương tâm khổ sở không! Tôi yêu anh như vậy, nhưng anh lại tuyệt không để ý tôi, còn cho bằng hữu của anh chà đạp tôi! Anh không phải người!” Cao Vũ đột nhiên khóc rống lên, thương tâm lên án nói. Nhắc tới chuyện này, cậu đến nay vẫn còn vô cùng tức giận!

“Chuyện này không phải đã sớm qua sao! Cậu còn để ý cái gì! Cậu lúc ấy không phải đã cắn tôi một ngụm trút giận sao!” Thấy Cao Vũ gào khóc lớn, Phương Nguyên Tùng nhất thời rối loạn tay chân, kích động nói. Phương Nguyên Tùng đối với chuyện lúc trước không muốn thừa nhận yêu Cao Vũ mà nhất thời hồ đồ đem Cao Vũ đưa cho Đại Hoa vẫn thực áy náy chột dạ, Cao Vũ nhắc tới chuyện này làm cho Phương Nguyên Tùng đang đầy bụng lửa giận, khí điểm nhất thời giảm một nửa.

“Chỉ cắn một ngụm sao có thể hết giận, anh có biết tôi lúc ấy có bao nhiêu sợ hãi, bao nhiêu thương tâm không! Lão thối, lão đầu heo, tôi yêu anh như vậy, anh sao có thể đối với tôi như thế!” Cao Vũ thấy Phương Nguyên Tùng chột dạ không còn hung như vừa rồi nữa, lập tức khóc càng thêm lợi hại, nhân cơ hội bổ nhào vào trong lòng nam nhân, làm nũng trong ngực vài cái.

“Thực xin lỗi! Đều là tôi sai, tôi không phải sớm nói xin lỗi với cậu sao!” Nhìn mặt Cao Vũ đầy nước mắt, bộ dáng vừa đáng thương vừa đáng yêu, trong lúc nhất thời đã quên tức giận với Cao Vũ, ôm cậu an ủi nói.

“Đương nhiên là lỗi của anh!” Cao Vũ khịt khịt mũi, tựa vào lòng nam nhân, lại kiêu ngạo nói.

“Không đúng! Chuyện này với chuyện cậu chỉnh ác tôi, cố ý hại tôi vào cục cảnh sát có quan hệ gì?” Nam nhân vừa định sờ đầu Cao Vũ, đột nhiên nhớ ra, vội đẩy cậu ra nói. Trong lòng ảo não vô cùng, mình đang làm gì vậy! Rõ ràng là hấn muốn tìm Cao Vũ tính sổ, hỏi cậu tại sao hại hấn, sao lại đổi thành cậu hỏi tội hấn, lại còn nói xin lỗi. Đáng giận, hấn thiếu chút nữa lại bị tiểu hồn dẫn lừa!

“Đương nhiên là có liên quan! Nếu không phải anh lúc trước xin lỗi tôi, tôi không chỉ hại anh vào cục cảnh sát đâu, cho nên tất cả đều là anh sai, anh không thể trách tôi!” Cao Vũ xoa xoa nước mắt, vẻ mặt “tất cả đều là anh sai”, hoàn toàn không có một tia áy náy.

“Cậuu...” Phương Nguyên Tùng vốn dĩ có chút chột dạ, lại bị cậu làm tức giận đến thiếu chút nữa chết bất đắc kỳ tử.

“Tôi nói tất cả đều là thật, anh ngẫm lại xem, nếu anh gặp loại chuyện này, khẳng định cũng sẽ vô cùng tức giận, nghĩ vô luận như thế nào cũng phải trả thù đối phương một chút để hết giận mới được!” Cao Vũ tiếp tục lửa cháy đổ thêm dầu, vẻ mặt đương nhiên.

Phương Nguyên Tùng vừa định mắng, Cao Vũ đã nhào vào trong lòng hấn, ôm nam nhân đáng yêu làm nũng nói: “Chủ nhân, không cần tức giận! Coi như mỗi người xin lỗi đối phương một lần, huề nhau được không! Anh không ở đây mấy ngày, tôi rất nhớ anh, tôi còn đặc biệt chuẩn bị cho anh lễ vật bồi tội!”

Nam nhân vẫn rất tức giận, vốn định nói cậu không cần giả bộ, định bảo cậu cút đi. Nhưng không nghĩ tới Cao Vũ đột nhiên dùng sức ở trên người hắn cọ xát, phần nhũ chỉ cách một tầng sa mỏng trong suốt ở tầm mắt của hắn khiến hạ thân hắn cứng lên, làm nam nhân hô hấp lập tức không khống chế được biến thô, nhìn không được nhìn thỏ nam lang gọi cảm khiến người ta phun máu mũi trước mắt, khàn khàn hỏi: “Lẽ vật bồi tội?”

“Đúng! Để bồi tội với anh, tôi đặc biệt đem chính mình làm lễ vật bồi tội tặng cho anh, anh có thể tùy tiện trừng phạt tôi!” Cao Vũ gật đầu, cuối câu còn dụ hoặc phao mị nhân cho hắn, ngón tay thon dài sờ lên nơ bướm trên cổ, ý bảo nam nhân cởi bỏ nơ bướm, mở lễ vật ra.

Nhìn lễ vật phong tao khêu gợi mê người trước mắt, là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới, Phương Nguyên Tùng không khỏi tâm động, thiếu chút nữa vươn tay cởi nơ bướm trên cổ Cao Vũ. Nhưng Phương Nguyên Tùng vẫn nhịn xuống, hắn không thể trúng kế của Cao Vũ, nếu hắn cởi nơ bướm, nhận lễ vật bồi tội này của Cao Vũ, chẳng khác nào hắn tha thứ cho Cao Vũ. Hắn không thể bị vài câu hoa ngôn xảo ngữ của Cao Vũ, bị cậu sắc dụ một chút liền dễ dàng tha thứ, chẳng lẽ hắn đã quên lời phát thệ ở cực cảnh sát sao! Khi hắn ở cực cảnh sát cùng một đám dơ bẩn ở một chỗ, hắn từng phát thệ bất luận Cao Vũ có lí do gì, cố ý hại hắn vào cực cảnh sát, hắn tuyệt đối sẽ không tha thứ, hắn muốn xé rách cậu, cho cậu chết siêu cấp khó coi, hắn nhất định phải báo thù.

Thấy Phương Nguyên Tùng chậm chạp không chịu cởi nơ bướm trên cổ, trong mắt Cao Vũ hiện lên một tia ảo não, thật sự là lão nhân phiền toái keo kiệt, xem ra cậu chỉ có thể lại hy sinh một chút!

Cao Vũ thừa dịp Phương Nguyên Tùng chưa chuẩn bị, đột nhiên nhanh chóng cởi quần nam nhân, kéo quần lót của hắn lộ ra hung mãng vô cùng dữ dằn, sau đó mở lớn miệng ngậm vào, ngồi trên mặt đất giúp nam nhân khẩu giao.

Phương Nguyên Tùng lắp bắp kinh hãi, muốn rút dương cụ ra, nhưng Cao Vũ gắt gao ngậm ở miệng sống chết không buông, hắn lại không dám cứng rắn rút ra, sợ làm bảo bối của mình bị thương, chỉ có thể lo lắng lại tức giận mắng: “Cậu đang làm gì? Mau thả ra!”

“Chủ nhân, mấy ngày không có cùng anh làm, tôi nhớ đại bảo bối của chủ nhân muốn chết! Chủ nhân, cầu anh mau dùng đại bảo bối của anh, hung hăng giáo huấn tôi!” Cao Vũ mị hoặc nhìn hắn, hai tay cầm cực bóng của nam nhân, ôn nhu một bên hấp liếm, một bên câu dẫn. Kỳ thật cậu cũng không muốn làm như vậy, nhưng không có cách nào khác, nếu không làm như vậy tử lão nhân khẳng định sẽ không chủ động chạm vào mình.

“Không, mau, mau thả tôi ra...” Phương Nguyên Tùng lắc đầu, nhưng tiểu huynh đệ của hắn lại không phối hợp, dương cụ đã lâu không có phóng thích, ở trong miệng nhỏ ẩm nóng rất nhanh cũng cương. Tuy rằng Phương Nguyên Tùng vô cùng không cam lòng, nhưng không có cách nào, nam nhân trước tính dục thật sự không có sức chống cự.

“Chủ nhân, đại bảo bối của anh đâu có nói như vậy! Nó thật lớn, cứng quá, sắp đem miệng tôi làm nát, tôi ăn không nổi!” Cao Vũ cười trộm, hai tay vuốt ve khiến côn thật nhanh chóng càng thêm thô to, cái lưỡi linh hoạt ma sát quy đầu, thỉnh thoảng còn ý xấu dùng đầu lưỡi đùa mã mắt.

Phương Nguyên Tùng vừa thẹn vừa giận, muốn phản lại, nhưng lời Cao Vũ nói là sự thật, tiểu huynh đệ của hắn ở trong miệng Cao Vũ thích muốn chết, đã trưởng đến đau. Cao Vũ khẩu kỹ đã sớm so với lúc trước không thể dùng một từ để so sánh, khẩu kỹ thuần thực cao siêu có thể khiến cho nam nhân điên cuồng.

Cái miệng nhỏ nhắn ẩm nóng tựa như thiên đường dụ hoặc Phương Nguyên Tùng đã nhắm đến cực hạn, Cao Vũ còn cố tình dùng đầu lưỡi tà ác đâm vào mã mắt nhỏ hẹp.

“Tiểu tiện nhân!” Phương Nguyên Tùng rống một tiếng, rốt cuộc nhìn không được nắm lấy đầu Cao Vũ, thô bạo trừu sáp.

Cao Vũ không có chuẩn bị nhất thời giật mình, đau hừ một tiếng, lập tức vội đem miệng mở đến lớn nhất, phối hợp nam nhân thể công, lúc nam nhân đi vào mở lớn yết hầu để cho nam nhân có thể làm đến sâu nhất, khi nam nhân rút ra ngoài lại gắt gao hấp lấy, rất giống tiểu cúc lồi phía dưới của cậu, thích nam nhân sáp càng sâu càng dùng sức, mỗi một lần đều sáp đến yết hầu Cao Vũ.

“Tiểu tao hóa, ai dạy cậu! Miệng cùng tiểu tao huyết phía dưới giống hệt nhau, chỉ để cho nam nhân ngoạn! Thích muốn chết!” Nam nhân thở gấp, hưng phấn mà mắng. Hắn nhớ rõ hắn không có dạy Cao Vũ làm như vậy, cậu rốt cuộc làm sao học được? Sẽ không thừa dịp trong khoảng thời gian hắn ở cục cảnh sát, cùng đã nam nhân khác học được đi!

Nghĩ tới khả năng này, nam nhân nheo mắt, đột nhiên dừng lại rút côn thịt ra, nắm miệng Cao Vũ tròng mắt nổi giận mắng: “Đồ dê tiện, cậu có phải thừa dịp lão tử không ở đây cùng nam nhân khác lêu lổng hay không?”

“Chủ nhân, anh đang nói gì vậy? Tôi mới không có, tôi yêu chủ nhân nhất, làm sao có thể ăn vụng sau lưng chủ nhân!” Cao Vũ đau đến nhú mày, oan uổng kêu lên. Từ lão nhân đột nhiên phát điên cái gì, bắt quá nhìn hắn vì mình mà ghen, cậu thật vui vẻ! Hi hi!

“Thật sự không có sao? Vậy cậu vừa rồi, là như thế nào học được?” Nam nhân yên tâm, buông cậu ra, hồ nghi nhìn cậu.

“Tôi xem GV học được!” Cao Vũ mặt e lệ nghiêm đỏ, có điểm ngượng ngùng trả lời. Mấy ngày nay, buổi tối, cậu vẫn vụng trộm dùng máy tính của Tiểu Lam lên web tải GV xem, học được rất nhiều kỹ xảo trước kia không biết. Kỳ thật lúc nghĩ kế hại nam nhân vào cục cảnh sát, cậu cũng đã nghĩ tốt lúc nam nhân được thả ra phải như thế nào khiến hắn bớt giận. Cho nên cậu sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, chờ nam nhân vừa được thả liền lập tức đến “chịu đòn nhận tội”, dùng thân thể sắc dụ hắn, khiến hắn tha thứ! Aii! Cậu thật là quá thông minh, còn có thể nghĩ ra diệu ý thiên y vô cùng như thế, đường lui đều đã nghĩ tốt! Cao Vũ tự kỷ nhin không được tự khen bản thân.

“Cậu một mình xem GV?” Phương Nguyên Tùng hét lớn, trong đầu không khỏi hiện ra biểu tình Cao Vũ một mình xem GV, có thể hưng phấn tự an ủi gì đó, kích động muốn chảy máu mũi.

“Vì ghen ghét chủ nhân về, bồi tội với chủ nhân, mấy ngày nay tôi đặc biệt xem rất nhiều GV, học rất nhiều kỹ xảo, chuẩn bị tốt để hầu hạ chủ nhân!” Cao Vũ ngượng ngùng gật đầu, ngược mắt nhìn nam nhân dụ hoặc nói.

“Cậu còn học rất nhiều kỹ xảo?!” Phương Nguyên Tùng kinh ngạc lại hưng phấn mà nhìn Cao Vũ, hoàn toàn quên đang tức giận với cậu, quên cậu hãm hại hắn cho hắn vào cục cảnh sát như thế nào, trong đầu chỉ còn nghĩ phải như thế nào giết chết tiểu yêu tinh Cao Vũ này, khiến cậu khóc ở dưới chân hắn.

“Mời chủ nhân kiểm tra, xem tiểu nô lệ học được những gì!” Cao Vũ cười quyến rũ mê đảo chúng sinh, không đợi nam nhân trả lời, lại đem dương cụ nam nhân trưởng lớn ngậm vào miệng, rất nhanh hấp liếm, đồng thời mấp máy lưỡi ma sát ở quy đầu.

“Mẹ nó, tôi vắt sạch tiểu yêu tinh cậu!” Nam nhân thích thiếu chút nữa bắn ra, lấy lại tinh thần cuồng dã đỉnh vào cái miệng nhỏ nhắn của Cao Vũ, miệng nhỏ của cậu giống như cái giác hút, đem cả cốt tủy của hắn hấp ra.

Không chút thương hương tiếc ngọc nào, đã man va chạm làm cho Cao Vũ khó chịu, nước mắt như sắp trào ra, khoang miệng mềm mại bị dương cụ thô to ma hỏa lật lật, vô cùng đau. Tuy là cậu chủ động câu dẫn nam nhân, nhưng cậu không ngờ sẽ đau như vậy, bắt quá nhìn biểu tình sáng khoái của nam nhân, trong lòng cậu có loại cảm giác tự hào cùng thỏa mãn nói không nên lời.

Phát hiện chính mình bị nam nhân làm đau lại còn vui vẻ, Cao Vũ xấu hổ ở trong lòng thóa mạ chính mình: Mình có phải có bệnh hay không, bị nam nhân sáp đau như vậy lại còn cảm thấy cao hứng, bắt quá này cũng chứng minh mình thật sự thích nam nhân! Nhìn bộ dáng khoái hoạt của nam nhân, cậu thật sự cảm thấy rất hạnh phúc! Có thể cho nam nhân loại khoái hoạt này chỉ có cậu, không có người khác! Nhìn kỹ mặt nam nhân, hắn gây một ít, cầm đây râu, xem ra mấy ngày nay ở cục cảnh sát vô cùng không tốt. Aii, cậu thật sự chinh phục hắn! Hi hi! Bắt quá cậu sẽ hảo hảo bồi thường hắn, dùng thân thể bồi thường hắn!

Nghĩ như vậy, Cao Vũ càng ra sức hầu hạ Phương Nguyên Tùng, âu yếm chà xát đại bản bối của nam nhân, đem hết kỹ xảo học trong GV bày ra hầu hạ nam nhân, Phương Nguyên Tùng liên nhin không được bắn ra.

Tinh thủy tanh hôi dơ bẩn bắn vào miệng, Cao Vũ cũng không chán ghét, ngược lại vô cùng hưng phấn, trước kia cảm thấy khó ăn, giờ phút này không biết vì sao đột nhiên trở thành mỹ vị, tựa như nước chanh

cậu thích nhất. Cao Vũ mở lớn miệng, nghênh đón tinh thủy của nam nhân, đem tinh thủy toàn bộ nuốt vào bụng, nghĩ đến tinh tử ở trong bụng mình là của nam nhân, cậu liền kích động nói không nên lời!

Cao Vũ ở trong lòng bất đắc dĩ ai thán một tiếng, lại cảm thán cậu thật là có bệnh! Bất quá cậu mấy ngày nay thật sự rất nhớ nam nhân, vừa phát hiện mình thích nam nhân, lại bởi vì phần nộ mà trả thù nam nhân, hại nam nhân tiến cục cảnh sát, vài ngày mới vắt vả gặp lại, cậu sao có thể không khát vọng nam nhân! Cậu thật sự yêu nam nhân, yêu một người tuổi tác so với phụ thân cũng không sai biệt lắm!

Cao Vũ cố gắng đem tinh dịch nam nhân toàn bộ ăn vào miệng, nhưng thật lâu không phóng thích nên nam nhân bắn rất nhiều, Cao Vũ có chút không kịp ăn, tinh thủy theo khóe miệng chảy ra, nhiễm ở trên cằm Cao Vũ. Tinh thủy còn chảy xuống, đọng tại nơi bướm màu phấn hồng, bộ dáng kia thật sự là dâm mỹ phóng dăng đến cực điểm.

Nam nhân sau khi bắn xong, Cao Vũ như cũ vẫn thấy chưa đủ, tham lam cầm dương cụ nam nhân dùng sức hút, hy vọng có thể hấp ra một chút bảo bối của nam nhân.

“Tiểu dâm phụ, đừng hút! Không còn đâu! Cậu khi nào thì trở nên cơ khát như vậy!” Nam nhân bị cậu hấp như nhũn ra, còn thịt đã bắn xong trở về như cũ, rốt cuộc bắn không được, nam nhân vội rút còn thịt ra.

“Chủ nhân, sữa của anh uống ngon! Tôi còn muốn uống!” Cao Vũ đáng tiếc nhìn nam nhân rút thịt heo bống ra, cắn ngón tay nhìn nam nhân đáng thương hề hề nói.

Thấy thế, Phương Nguyên Tùng trước dự hoặc của Cao Vũ, hạ thân lại bắt đầu chuyển động, còn thịt vừa bắn xong còn chưa đến một phút, thế nhưng lại nhanh chóng đứng lên.

Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ đều choáng váng, Cao Vũ sửng sốt một chút, che miệng nở nụ cười: “Chủ nhân háo sắc thật nha!”

Phương Nguyên Tùng vốn đang xấu hổ vô cùng, lập tức thẹn quá thành giận, đỏ mặt mắng: “Tiểu dâm phụ, cũng dám cười tôi! Chủ nhân không cho cậu ăn còn thịt, cũng không cho cậu uống sữa, chủ nhân muốn tìm nữ nhân khác, cho nàng ăn!”

“Không được! Còn thịt và sữa của chủ nhân đều là của tiểu nô lệ, không cho nữ nhân khác!” Uy hiếp này vô cùng hữu dụng, Cao Vũ lập tức lo lắng, ôm lấy đùi nam nhân, đoạt lấy thịt heo bống trong tay hắn cầm chặt, biểu tình “tất cả là của tôi, bất luận kẻ nào cũng không được”.

Nhìn Cao Vũ vẻ mặt đáng yêu, nam nhân nhin không được nở nụ cười, nhíu mày hỏi: “Còn dám cười chủ nhân hay không?”

“Không dám! Chủ nhân, xin anh đừng đem còn thịt cùng sữa cho nữ nhân khác ăn, tiểu nô lệ sẽ hảo hảo hầu hạ anh!” Cao Vũ vội lắc đầu, sợ nam nhân thật sự tìm nữ nhân khác, lo lắng cầu xin. Phương Nguyên Tùng là của một mình cậu, cậu tuyệt đối không cho phép Phương Nguyên Tùng tìm nữ nhân khác, đem thịt heo bống cùng tinh dịch của cậu cho nữ nhân khác.

“Vậy phải xem biểu hiện của cậu!” Nam nhân khoanh tay trước ngực nói.

“Chủ nhân yên tâm! Tôi nhất định sẽ biểu hiện tốt, tuyệt đối sẽ không làm anh thất vọng!” Cao Vũ lập tức gật đầu cam đoan, lập tức phao mị nhãn với nam nhân, nũng nịu kêu lên: “Chủ nhân, tiểu nô lệ đói bụng!”

“Cậu đói bụng? Vậy cậu muốn chủ nhân ụ cậu cái gì?” Nam nhân nuốt nước miếng một cái, cố gắng nhin xuống dục vọng, cố ý giả bộ không hiểu hỏi. Món ngon quốc sắc sinh hương như thế đặt ở trước mặt không ăn đúng là ngốc! Aii, quên đi, tuy tiểu hồn đản này hại hắn ăn cơm tù một thời gian, quả thật vô cùng đáng giận, nhưng nhìn cậu chủ động tới cửa thỉnh tội, thành tâm ăn năn, hắn liền tha cho cậu lần này đi! Hơn nữa nguyên nhân lần này cũng có phần do hắn, hắn lúc ấy thật sự rất hồ đồ, sao có thể đưa tiểu nô lệ đáng yêu cho Đại Hoa, tiểu nô lệ tức giận chính hắn như vậy cũng không quá! Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, hắn nhất định phải hung hăng giáo huấn cậu, làm cho tiểu tử này ở dưới thân mình khóc chết!

“Tiểu nô lệ muốn ăn thịt heo bống cùng sữa của chủ nhân!” Cao Vũ mặt hồng hồng, thẹn thùng nhỏ giọng trả lời.

Bộ dáng Cao Vũ phóng dăng lại thẹn thùng làm Phương Nguyên Tùng yêu muốn chết, Phương Nguyên Tùng nâng cằm cậu lên, cười nói: “Cậu có hai cái miệng nhỏ, là miệng nhỏ phía trên đối bụng, hay là miệng nhỏ phía dưới?” Phương Nguyên Tùng khôi phục như cũ, bỏ qua chuyện Cao Vũ hại hắn tiến cực cảnh sát, hắn quyết định hảo hảo hưởng thụ bữa ngon trước mắt. Tiểu dâm oa này lại muốn hắn làm, hắn liền như cậu mong muốn dùng sức giết chết cậu! Xem cậu về sau còn dám chinh hắn như vậy hay không! Hừ!

“Hai miệng đều đối!” Cao Vũ cắn cắn môi, mới xấu hổ trả lời. Xem bộ dáng nam nhân, rõ ràng đã tha thứ rồi, cậu rốt cục có thể thở nhẹ một hơi.

“Sao cả hai đều đối chứ? Chủ nhân chỉ có một côn thịt, không có cách nào đồng thời thỏa mãn hai cái miệng của cậu! Cậu chỉ có thể chọn một, để chủ nhân uy nó trước!” Nam nhân cười quỷ dị, tay cách tăng sa mỏng trong suốt đùa bốn hai đóa hoa nhỏ dụ hoặc trước ngực Cao Vũ.

“Ngô... Ân ngô... Chủ nhân, nhẹ chút, đừng dùng sức như vậy...” Cao Vũ dựa vào đùi nam nhân, vô lực rên rỉ. Tay nam nhân thật là lợi hại, mới nhẹ nhàng niết xuống hai đầu vú của cậu, cậu liền thoải mái không nhận được.

“Thật miễn cảm, tiểu dâm nô, chủ nhân không ở đây một thời gian, cậu không tự mình ngoan sao?” Nam nhân thấy cậu có phản ứng, cố ý niết càng dùng sức, còn cách sa mỏng vờ về nhũ hoa, tăng thêm khoái cảm cho cậu.

“Không... Ừ... Tiểu nô lệ thực ngoan, mới không sau lưng chủ nhân... Ngô... Ừ... Tự mình ngoan...” Cao Vũ cầm lấy cánh tay nam nhân, lắc đầu thở gấp trả lời, hạnh phúc đã bắt đầu nhuộm màu tình dục.

“Không được động dục, mau trả lời câu hỏi vừa rồi của chủ nhân, cậu thế nào hai miệng đều đối, muốn chủ nhân trước uy cái miệng nhỏ nhắn nào đây?” Nam nhân vừa lòng gật đầu, dùng sức niết đầu nhũ, Cao Vũ đau đến kêu nhẹ một tiếng.

Đau quá! Cao Vũ cúi đầu nhìn tả nhũ của mình, hóa ra đầu vú đỏ tươi bị nam nhân nắm chặt, khó trách cậu cảm thấy đau như vậy. Cao Vũ nhú mày, tức giận thầm mắng: Lão nhân đáng chết thế nhưng dùng sức như vậy, đáng giận, nhìn cậu như thế nào thu thập hắn!

Cao Vũ ánh mắt chợt lóe, ngược mắt nhìn nam nhân giả bộ e lệ, nhỏ giọng trả lời: “Dưới... Phía dưới!” Không đợi nam nhân mở miệng, đã xoay người chủ động nằm trên mặt đất, lộ mông hướng về phía nam nhân, lập tức nghe được nam nhân hít một ngụm lạnh khí, khoe miệng xinh đẹp lộ ra một chút thành công cười xấu xa.

10. Chương 10

Nam nhân nhìn chằm chằm mông cậu, tròn mắt đều trông đến muốn rớt ra, cảnh đẹp phía sau Cao Vũ so với phía trước càng thêm gợi cảm dụ hoặc. Cao Vũ trên người mặc bộ thổ nữ lang lộ toàn bộ lưng, đường cong duyên dáng cùng tấm lưng trắng hoàn toàn bại lộ dưới ánh mặt trời, giống viên ngọc sáng xinh đẹp làm cho người ta hoa mắt mê luyến. Cậu dẫn nhất là mông nhỏ đầy đặn phía dưới, lại còn có một nhúm lông trắng ở sau, giống như một cái đuôi nhỏ, đáng yêu cực kỳ, mà trên mông nhỏ lại còn viết hai chữ “thao tôi” thật to lên đó.

Nam nhân liền chảy máu mũi, tay vội che mũi, hắn kích động vô cùng bỏ nhào vào người Cao Vũ, dùng sức chụp tao mông có hai chữ “thao tôi” mắng: “Tiểu nô lệ phong tao, cậu sao có thể dám tiện như vậy? Còn ở viết chữ hạ lưu như vậy lên mông, cậu muốn bị người thao như vậy, chủ nhân lập tức như cậu mong muốn, đem cậu thao đủ!”

“Tiểu nô lệ không muốn người khác thao, tiểu nô lệ chỉ cần một mình chủ nhân thao! Tiểu nô lệ chính là tiểu tao hóa, chủ nhân mau thao tôi...” Cao Vũ quay đầu nhìn nam nhân bị mình làm chảy máu mũi, âm thầm cười trộm, càng thêm lớn mật dám kêu, mông loạn choạng cậu dẫn nam nhân, con mắt giảo hoạt lóe ra khùng bốc tã quang. Hai chữ trên mông này là cậu mất cả buổi công phu mới làm được, mới hiệu quả như vậy!

“Được! Xem hôm nay chủ nhân như thế nào thao chết cậu!” Phương Nguyên Tùng lau máu mũi, phần khởi đến cực điểm xé rách quần áo Cao Vũ, chuẩn bị làm, nhưng không biết vì sao bất luận hấn dùng lực thế nào vẫn không thể cởi được bỏ đồ kia.

“Mẹ nó, sao cởi khó như vậy! Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?” Nam nhân tinh trùng thượng não càng khẩn cấp muốn lập tức cắm vào thân thể Cao Vũ, đem Cao Vũ làm đến kêu cha gọi mẹ, lại càng không được như ý, quần áo Cao Vũ như thế nào cũng xé không được.

Cao Vũ thấy bộ dáng nóng vội tức giận của nam nhân, bụng đều cười đến đau, nan nhân ngu ngốc không biết quần áo này là cậu mượn của Tần Lam, là Tiểu Lam đặc biệt chế ra. Quần áo này thoát nhìn rất mỏng kỳ thật vô cùng chắc, phương pháp mở duy nhất chỉ có kéo khóa, bằng không bất luận dùng phương pháp gì đều mở không được, bất quá khóa ở đâu cũng chỉ có cậu biết.

“Chết tiệt, sao vẫn xé không ra? Khóa kéo cũng không thấy! Khóa ở đâu?” Phương Nguyên Tùng muốn điên rồi, dương cụ dưới thân đã phần khởi đến cực điểm, còn chảy ra dâm dịch rơi ở trên mông Cao Vũ, làm cho tuyết đồn vốn dĩ gọi cảm dâm mỹ càng thêm dâm loạn.

“Cởi nơ trên cổ tôi ra!” Cao Vũ trở mình tư thế liêu nhân nằm ở trước mặt nam nhân, chỉ vào nơ bướm trên cổ, đối nam nhân cười ngọt ngào nói. Vốn cậu còn muốn ngoạn một chút, bất quá nhìn biểu tình của nam nhân, nếu không mau cho hấn giải phóng, hấn khẳng định vì dục hỏa không được giải quyết mà chết bất đắc kỳ tử.

Nam nhân lập tức cởi nơ bướm trên cổ Cao Vũ, mới phát hiện khóa kéo giấu ở dưới nơ bướm, thông minh như nam nhân, lập tức biết lại một lần nữa bị tiểu ác ma Cao Vũ chinh, lửa giận tận trời, nhũ mào trừng Cao Vũ nổi giận mắng: “Tiểu tao hóa, cũng dám đùa giỡn tôi!”

“Tôi nào có! Tôi đã sớm bảo chủ nhân tháo nơ, là chủ nhân tự mình cự tuyệt, hiện tại sao lại quát tôi!” Cao Vũ làm sao có thể thừa nhận, lập tức lắc đầu, ủy khuất bậm môi nhỏ nhắn giải oan.

“Còn dám nói dối! Tiểu dâm nô, cậu chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, chủ nhân hôm nay không thao lạn tiểu tao huyết của cậu, cậu sẽ không biết chủ nhân lợi hại như nào!” Nam nhân làm sao có thể tin cậu nói, phần nộ lại kích động cúi đầu hôn trụ môi cậu, hung hăng cắn một cái, miệng nhỏ chảy ra một ít máu tươi.

Cao Vũ đau đến thổ dốc vì kinh ngạc, vừa định mắng nam nhân sao đã man như vậy, nam nhân đã cởi khóa kéo, dùng sức xé, bộ đồ nữ lang liền rời khỏi thân thể cậu, thân thể tuyết trắng bóng loáng hoàn toàn bại lộ trước mắt nam nhân.

Nam nhân nhìn Cao Vũ trước mắt trên đầu đeo tai thỏ đáng yêu, thân thể hoàn toàn trần trụi, hạ thân chỉ mặc một chiếc quần lót chữ “T”, trên đùi đi tất lưới khêu gợi, kiều mỹ dâm đẳng đến cực điểm, lại mất mặt chảy máu mũi.

“Chủ nhân, anh lại chảy máu mũi! Anh sao lại háo sắc như vậy!” Cao Vũ tuyệt đối không cho nam nhân mất mặt, che miệng cười trộm. Thấy nam nhân mất mặt, cảm giác thực thích!

“Đều là tiểu yêu tinh cậu làm hại, cậu thật sự là khắc tinh của tôi!” Bởi vì lửa giận, khuôn mặt tuấn tú của nam nhân đỏ bừng, nam nhân vừa tức vừa yêu mắng, nộ khí đằng đằng kéo quần chữ “T” của Cao Vũ xuống đất, lại phát hiện tiểu côn thối vốn dĩ đã rục rịch từ lâu.

Lần này lại đến nam nhân cười nhạo Cao Vũ, nam nhân nắm tiểu ngọc bồng đã dựng thẳng tắp, cười khẩy nói: “Tiểu nô lệ háo sắc, đều đã cứng rắn như vậy, vừa rồi còn dám chê cười chủ nhân!”

Cao Vũ đỏ bừng mặt, ngượng ngùng nhìn nam nhân, kỳ thật từ lúc vừa mới giúp nam nhân khẩu giao, tiểu huynh đệ phía dưới cũng đã có cảm giác, lâu rồi cũng không bị nam nhân đụng chạm, cậu tự nhiên cũng thực cơ khát.

Nam nhân không có trêu chọc Cao Vũ nữa, phía dưới của hấn cứng rắn muốn điên rồi, cự vật dữ dần lớn tới cực hạn, tùy thời đều có thể làm, tách hai đùi của Cao Vũ ra, hậu huyết nhưng nhớ bấy lâu nay rốt cuộc cũng được thao vào.

“Đau quá!!! Cứu mạng—” Hậu huyết Cao Vũ trước đó cũng không có bôi trơn, nam nhân trực tiếp thô bạo đi vào, hậu huyết đã lâu không làm sau như thế nào chịu được, Cao Vũ cảm tưởng như bị xé rách, máu tươi

diễm lệ theo cự vật nam nhân chảy ra.

“Đau sao! Cậu càng đau càng tốt, xem tiểu tao nô cậu về sau còn dám câu dẫn chủ nhân hay không, còn dám chinh chủ nhân hay không!” Nam nhân thấy Cao Vũ kêu thảm thiết, không chỉ không thương hương tiếc ngọc dừng lại, lại còn càng thêm hưng phấn, nam căn dừng mãnh rớt cuộc đâm hẳn vào trong huyết ẩm ướt.

“Ô ô ô, tiểu nô lệ không dám nữa, cầu chủ nhân mau dừng lại... Ô ô... Tiểu nô lệ đau quá, tiểu nô lệ chảy máu ...” Cao Vũ đau đến mặt trắng bệch, đáng thương khóc cầu. Từ lâu nhân thật ngoan độc, đau chết cậu, cậu có thể cảm giác được tiểu huyết phía dưới bị rách rồi.

“Hừ! Tiểu lừa đảo cậu đã không còn đáng tin, chủ nhân không tin cậu, chủ nhân nghiêm khắc trừng phạt cậu, đem tiểu lăng huyết của cậu làm nát!” Nam nhân hừ lạnh một tiếng, cười quỷ dị đem chân Cao Vũ đặt lên vai, toàn lực đâm vào tiểu huyết đang chảy máu, đem khổ sở vài ngày nay toàn bộ phát tiết ra, làm cho vết thương ở tiểu huyết càng thêm nghiêm trọng, máu càng chảy càng nhiều.

“A... Đau, mau đi ra... Ô ngô... Chủ nhân, xin anh mau ngừng, tiểu huyết muốn lặn ... Tôi thật sự biết sai rồi, tôi lần sau tuyệt đối không dám, xin anh tha tôi... Ô ô ô...” Cao Vũ chau mày, đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nắm vai nam nhân lớn tiếng khóc. Dưới thân tiểu huyết bị nam nhân mạnh mẽ làm, cảm giác như bị xé rách, toàn bộ tiểu huyết đều đầy vết máu dọa người, đem xà căn của nam nhân ở tiểu huyết cũng nhiễm đỏ, rất dọa người.

“Cái gì! Còn dám có lần sau?!” Nam nhân không chỉ không mềm lòng, ngược lại càng thêm tức giận, thao càng dùng sức, tựa hồ thực sự muốn đem Cao Vũ giết chết.

“A a — không! Không có lần sau, xin anh nhẹ chút... A... Tiểu nô lệ chết mất...” Cao Vũ nước mắt đầy mặt, hai mắt trợn trắng. Hiện tại cậu cảm giác ruột gan như bị làm lạnh, cậu lúc trước không nên sắc dụ nam nhân, thật sự là lấy đá đập chân mình — tự tìm đường chết! Ô ô ô, cậu sao có thể ngu ngốc như vậy!

“Cậu thật sự biết sai sao?” Thấy Cao Vũ đau đến muốn khóc, nam nhân rốt cục từ bi dừng lại, nắm cằm cậu hỏi.

“Cầu chủ nhân tha tiểu nô lệ, tiểu nô lệ đều nghe lời anh, anh bảo tiểu nô lệ làm gì, tiểu nô lệ liền làm!” Thấy có cơ hội, Cao Vũ vội liều mạng gật đầu.

“Được! Cậu hiện tại tự an ủi cho tôi xem!” Nam nhân dậm ô ra lệnh.

“Cái gì? Không...” Cao Vũ sững sốt một chút, lập tức cự tuyệt.

“Không?” Nam nhân lạnh lùng cười, cự mãnh đang ở trong thân thể Cao Vũ liền tàn khốc hung ác cố ý chà đạp vết thương nơi tiểu huyết.

“A a a... Mau dừng lại — Tôi làm, tôi làm —” Cao Vũ đau đến toàn thân phát run, khóc lớn tiếng kêu thảm thiết, vội vàng đáp ứng.

“Thật là đã như này rồi, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, tôi nói cậu không phải là bị ngược cưỡng đi!” Nam nhân khinh thường mắng, nhưng vẫn dừng lại, ôn nhu lau nước mắt trong suốt trên mặt cậu. Tuy rằng xú tiểu tử này thường xuyên thích trêu cợt, khiến hắn vô cùng tức giận, nhưng dù sao cũng là người trong lòng của mình, hắn vẫn là không có cách nào thật sự thương tổn cậu. Nhưng tiểu tử này quá kiêu ngạo, không hảo hảo giáo huấn cậu, về sau không biết còn có thể như thế nào, lần này là hại hắn bị tiến cục cảnh sát, không biết lần sau có thể hại hắn thật sự bị ngồi tù hay không.

Cao Vũ thiếu chút nữa muốn chửi ầm lên, mắng nam nhân mới là đồ đê tiện, bị ngược cưỡng, bắt quá nghĩ đến tình cảnh trước mắt, cậu vẫn là nhịn xuống, chỉ có thể ở trong lòng chửi bới nam nhân, đem tổ tông mười tám đời nhà hắn toàn bộ ân cần thăm hỏi một lần, tiết mỗi hận trong lòng.

“Tiểu dâm nô, hiện tại mau tự an ủi cho tôi xem! Lập tức ngoan đầu vú của người, chà xát tiểu kê kê của người!” Nam nhân tà ác nói, trong mắt lóe ra hưng phấn, vẻ mặt chờ mong. Ngâm lại bộ dáng Cao Vũ ở dưới thân hắn tự an ủi, hắn cũng đã phần khởi muốn bắn ra.

Cao Vũ lập tức muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ đến thân thể mình, sợ hãi rùng mình, chỉ có thể nhịn xuống thẹn thùng, hai tay không cam lòng sờ lên địa phương mẫn cảm nhất cũng như đáng yêu nhất trên cơ thể,

nhẹ nhàng vuốt ve.

“Dùng sức! Giống tôi trước kia làm với cậu vậy, dùng sức niết, dùng sức chà xát, sau đó lại ngắt vài cái!” Nam nhân nói, lôi tay Cao Vũ dạy cậu như thế nào tự đùa bỡn, một bên chà xát đầu vú, một bên vuốt ve ngọc bồng.

“Ngô... Không cần, hảo... Ngô ân...” Cao Vũ xấu hổ muốn hôn mê, hai tay dưới sự thao túng của nam nhân dâm dăng tự đùa bỡn, hoàn toàn không có cách nào phản kháng.

“Tiểu tao hóa, cậu cũng biết thẹn thùng? Cậu lừa ai thế! Không khác gì kỹ nữ, ở trên mông mình viết ‘thao tôi’, tiểu dâm phụ cậu dẫn nam nhân, còn giả bộ thanh thuần cái gì!” Nam nhân lập tức cười nhạt nói, lôi tay cậu dùng sức vôn về đầu vú sưng đỏ, lại kéo thật mạnh trở về.

“A –” Cao Vũ dâm kêu một tiếng, kích động bắn ra, khoái cảm nóng bỏng cùng đau nhức kích thích nhanh chóng lan đến toàn thân.

“Thích sao! Còn có thứ càng thích hơn đây!” Nghe Cao Vũ lăng kêu làm người ta huyết mạch bí trướng, nam nhân vẫn cố nén dục hỏa không hề động rống một tiếng, cầm lấy hai chân đi tắt lười của Cao Vũ kéo lên.

“A — Anh lừa đảo, anh không giữ lời... anh, anh không phải nói tôi tự an ủi sẽ không làm sao!” Lại hét thảm một tiếng, Cao Vũ không có gì phòng bị lại đau đến lớn tiếng khóc, oán hận lên án, tiểu huyết nhiễm máu không muốn bị thao làm, không nghĩ tới lại làm cho nam nhân càng thêm điên cuồng.

“Thật thích! Tiểu dâm oa cậu còn dám cắn tôi, chẳng lẽ cậu thật sự cơ khát muốn bị chủ nhân giết chết như vậy!” Nam nhân gầm nhẹ, thiếu chút nữa bị “cắn” đến bắn ra, hần vội hít vào một hơi. Hần cũng không muốn đầu hàng sớm như vậy, hần hôm nay muốn đem tiểu tử này ngoạn đủ, khiến cậu bị hần làm khóc đến kêu cha gọi mẹ, liều mạng cầu hần!

“Ô ô ô... Tôi mới không có, anh oan uổng tôi... Ô... Đồ siêu lừa đảo, anh không giữ lời, anh... Ô... Anh không phải nói chỉ cần tôi tự an ủi, anh sẽ không làm sao...” Phát hiện mình trong lúc vô ý lại dụ hoặc nam nhân, Cao Vũ muốn khóc chết luôn, đáng thương nói, hy vọng nam nhân mau dừng lại. Bằng không cậu hôm nay thật sự có khả năng bị dương vật nam nhân giết chết, trở thành người đầu tiên trên toàn thế giới chết vì làm tình, để cả thế giới cười chết.

“Tôi khi nào thì nói không làm!” Nam nhân nâng mày kiêu, buồn cười nhìn cậu, đồng thời dương vật dưới thân khoái hoạt ở nơi u huyết riêng tư so với nữ nhân càng bóng loáng mất hồn không kiêng nể gì vội vàng xuyên qua.

“Anh... Anh không biết xấu hổ...” Cao Vũ không thể tin được nhìn hần, tức giận kêu lên, nhưng sau đó lại đáng thương hề hề khóc cầu: “Ô ô, chủ nhân, tôi thật sự đau muốn chết, xin anh nhẹ một chút... Xin anh, ô ô...”

“Vậy cậu còn thất thần làm gì! Mau tiếp tục tự an ủi cho chủ nhân xem, chủ nhân cho cậu thoải mái, không thì sẽ làm đau cậu!” Nam nhân dụ hoặc nói, thấy Cao Vũ đau đến lợi hại, cự mãnh chậm một chút, lực đạo cũng nhẹ một ít.

Cao Vũ rất muốn cốt khí cự tuyệt, cho nam nhân đi tìm chết, nhưng cậu lại sợ đau. Phẫn hận không cam lòng nhìn nam nhân, sau khi do dự một chút, Cao Vũ xấu hổ một lần nữa xoa nắn đóa anh đào cùng ngọc bồng của mình.

“Ngoan! Cậu yên tâm, chủ nhân sẽ khiến cậu vô cùng thích, giống như đến thiên đường!” Nam nhân vừa lòng cười, hướng ở chỗ sâu nhất mạnh mẽ tiến vào.

“Nha –” Trước mắt Cao Vũ hiện lên một đạo bạch quang, mê người kêu lên, tiểu mông hơi hơi giật mình.

Thấy thế, nam nhân đắc ý nhếch môi, tiếp tục hướng chỗ mẫn cảm công kích. Từng khai phá thân thể Cao Vũ, hần biết làm thế nào mới có thể cho Cao Vũ đạt khoái cảm, làm Cao Vũ phóng dăng điên cuồng.

“A a a... Ngô nha... Ân a... Đừng quá sâu, đừng làm nơi đó... A a a a...” Cao Vũ ôm đầu nam nhân, kích động khóc kêu, dương vật công kích làm cậu đau đến cảm giác toàn thân như bị xé rách, nhưng ở chỗ sâu bên

trong bị ma sát lại làm cho cậu thoải mái cực kỳ, vừa đau lại vừa thích, cảm giác muốn đem cậu bức điên rồi, hoàn toàn không biết như thế nào cho phải.

“Tiểu dân nô, cậu kêu thật tao, thật lớn! Có phải thích đến điên rồi hay không! Đừng chỉ lo hưởng thụ, tiếp tục ngoạn đầu vú cùng con thối đi, bằng không tôi liền mặc kệ cậu!” Nam nhân thấy Cao Vũ lại dừng lại, cười xấu xa uy hiếp, nam căn mạnh mẽ đỉnh vào tuyến tiền liệt yếu ớt của Cao Vũ.

Khoái cảm mãnh liệt như dày vò Cao Vũ, lý trí đều bị khoái cảm bao phủ, Cao Vũ dưới sự đùa bỡn của nam nhân hoàn toàn quên lúc trước luôn miệng nói không muốn, biến thành một người trừ bỏ khoái cảm ra cái gì cũng không để ý nữa.

“A a a... Không, không được đi, tôi ngoạn... A a, xin anh đừng mặc kệ tôi... Ân a a... Thật thoải mái, ân ngô... A a...” Cao Vũ sợ nam nhân rời đi, tiểu huyết kẹp chặt nam nhân, hai tay dùng sức đùa bỡn nơi riêng tư của mình, một bên đùa bỡn đầu vú lớn như hoa anh đào, một bên chà xát con thối đã muốn bắn tiểu, dâm dăng rên rỉ câu nhân.

“Ngowan, làm tốt lắm! Dùng sức như thế, khiến cậu khoái hoạt lớn tiếng kêu, làm chủ nhân muốn giết chết cậu!” Nam nhân cúi đầu trườn mên hôn xuống cái miệng nhỏ nhắn của Cao Vũ, dùng hết khí lực toàn thân va chạm tiểu huyết mất hồn. Đã bị làm thành quen, thịt huyết chậm rãi thích ứng nam căn thô bạo, vách tràng mềm mại miễn cưỡng phân bố ra dịch ruột non, làm nam nhân tiến vào càng thêm thuận lợi.

“Nha nha... Chủ nhân, anh làm thật bồng, dùng sức thao tiểu nô lệ... Nha a... Chủ nhân là nam nhân lợi hại nhất thiên hạ, làm tiểu nô lệ thích muốn chết ... Nha nha nha... Chủ nhân, làm tiểu nô lệ... A a a a...” Cao Vũ phối hợp với công kích của nam nhân, lúc hấn tiến thì cậu thả lỏng, lúc đi ra thì liền kẹp chặt, làm nam nhân vừa lòng đến cực điểm, thích mỗi một lần đều dâm đến điểm mãn cảm nhất của cậu.

“Cậu yên tâm, tôi sẽ dùng sức thao chết cậu, cho cậu đời này đều không rời được thịt heo bồng của chủ nhân, cho cậu mỗi ngày đều muốn bị thịt heo bồng của chủ nhân sáp!” Vẫn còn trong thân thể Cao Vũ, nam nhân đột nhiên đem Cao Vũ quỳ rạp trên mặt đất, hấn vừa nghĩ đến một tư thế kích thích.

“Nha –” Thịt heo bồng trong thân thể đột nhiên ma sát đến địa phương chưa từng có bị chạm qua, làm Cao Vũ thích đến bắn.

“Tiểu tao nô, cậu sao lại dâm dăng vậy, như vậy cũng có thể bắn ra!” Nam nhân trợn mắt há mồm mà nhìn người dưới thân thổ phỉ phò, đắm chìm trong cao trào khoái cảm, sưng sốt một chút nhìn cậu mắng.

“Tôi... Tôi nhất thời nhịn không được, cho nên...” Cao Vũ lúc này mới lấy lại tinh thần, phát hiện chính mình lại cao trào trước, xấu hổ đỏ bừng mặt. Xấu hổ chết mất, cậu sao lại bắn trước nam nhân, hại cậu luôn bị hấn cười nhạo! Theo lý thuyết cậu so với nam nhân trẻ hơn, cậu hẳn là phải lâu hơn đúng!

“Vật nhỏ dâm dăng háo sắc, thường xuyên sớm tiết như vậy, cẩn thận về sau đứng không được!” Nam nhân búng trán cậu trêu chọc nói.

“Kia cũng là anh làm hại!” Cao Vũ đáng yêu bặm môi, nhỏ giọng nói.

“Tiểu nô lệ lớn mặt, cậu còn dám cãi!” Nam căn còn cắm trong miệng Cao Vũ lập tức đỉnh vào, nam nhân tức giận mắng: “Ân a a... A a... Chủ nhân, tiểu nô lệ sai rồi, anh nhẹ thôi, chết mất... A a... Anh muốn thao chết tiểu nô lệ ... Ân nha... Chủ nhân, thao nhẹ một chút... A a a...” Cao Vũ tự chịu hậu quả khóc không ra nước mắt, chỉ có thể liều mạng cầu xin tha thứ, miệng gấu gao bị nam nhân thượng, vang lên tiếng “phốc xích, phốc xích”, dâm thủy trong suốt theo cục huyết chảy ra, nhiễm hết toàn bộ, dâm loạn khiến cho người ta đỏ mặt. “Thao nhẹ một chút? Cậu cơ khát dâm dăng như vậy, chủ nhân nếu thật sự thao nhẹ một chút, sao có thể thỏa mãn tiểu tao hóa cậu!” Nam nhân bắt lấy miệng nhỏ hoàn mỹ không tì vết của Cao Vũ, nhìn trên miệng viết “thao tôi”, câu môi cười dâm dăng nói. Cao Vũ muốn phản bác, nhưng nam nhân đột nhiên nắm hai chân cậu kéo lên, dâm dăng nói: “Tiểu nô lệ, chúng ta thử chiêu thức mới đi, chủ nhân đỉnh cậu, cậu học theo thỏ con đi quanh phòng cho chủ nhân xem!” Tuấn mầu nhìn chăm chăm đôi tai thỏ vừa đáng yêu vừa khôi hài trên đầu Cao Vũ, tràn ngập ý cười, bộ dáng hiện tại của Cao Vũ thật sự rất giống thỏ con, làm người ta siêu cấp muốn chà đạp cậu. Cái gì?! Cao Vũ nghe vậy liền kinh hãi, nam nhân lại muốn chơi “lão hấn đẩy xe”, đùa à! Tư thế kia cậu từng xem trong GV, yêu cầu vô cùng cao, cậu tuyệt đối không làm! Nhưng Cao Vũ còn chưa kịp nói “không”, phía sau nam nhân đã nắm đùi cậu kéo lên phía trước, buộc cậu không thể không làm. “Tiểu nô lệ, cậu có biết con thỏ kêu như thế nào không? Cậu học con thỏ kêu hai tiếng

cho chủ nhân nghe một chút!” Nam nhân cũng là lần đầu tiên ngoạn như vậy, nhìn Cao Vũ toàn thân trần trụi, một bên bị hấn làm, một bên bò về phía trước bộ dáng dâm loạn, thật sự là vừa vui vẻ lại kích động.

“A a... Tôi không làm! Chủ nhân, xin mau thả ta xuống... Nha nha... Tay của tôi đau quá... A — chủ nhân, anh thao chết tôi... Thí thí nát mất ... Nha nha nha nha nha...” Cao Vũ chỉ có thể dựa vào hai tay làm điểm tựa, sức nặng toàn thân toàn bộ đặt lên hai cổ tay mảnh khảnh, hai tay đau nhức vô cùng, khó chịu đến cực điểm. Nam nhân phía sau còn cố tình mặc kệ cậu đang thống khổ, giống như cầm thú chỉ biết dùng hung vật lớn không giống người làm cậu, khiến cậu ngay cả cơ hội thở cũng không có, chỉ có thể rên rỉ lẳng kêu. “Phế vật! Chẳng lẽ cậu chỉ biết phát tao sao! Tiểu nô lệ dâm dăng hạ lưu, đi mau lên! Nếu trong 3 phút không đi đến phòng ngủ, hôm nay cậu cũng đừng muốn nghỉ ngơi, tôi sẽ luôn ở trong thân thể cậu, thẳng đến khi đem tiểu cục hoa của cậu làm hỏng luôn!” Nam nhân xoa nắn mông nhỏ mê người, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm chỗ hai người giao hợp, bởi vì tư thế đặc thù nên hẳn có thể nhìn rõ thịt heo bồng của mình sắp cục lõi xinh đẹp như thế nào. Đại dương vật xấu xí hung mãnh ra vào sắp tiểu huyết, mỗi lần đi ra đều đem máu cùng vách thịt lõi ra ngoài, sau đó lập tức lại bị đâm vào, thật sự là một hình ảnh tuyệt vời.

Cao Vũ bị dọa muốn chết, trong đầu tưởng tượng chỗ giao hợp của hai người không biết biến thành bộ dáng gì rồi, cậu điên chết mất, cậu không thể để chuyện này tiếp diễn nữa.

“Nha a... Nha nha nha... Chủ nhân, không cần, tôi làm được ... Ô ô...” Cao Vũ sợ hãi nhịn xuống đau nhức trên tay, cố gắng bò về phía trước, trong mắt đầy nước mắt. Từ lão nhân căn bản là cố ý làm khó cậu, phòng ngủ cách nơi này rất xa, hiện tại bảo cậu trong 3 phút phải tới nơi, thật sự là khó như lên trời! Nhưng vì cái mông quý giá của mình, khó khăn mấy cậu cũng làm, cậu không muốn cục hoa bị nát!

“Thỏ con, cố lên! Giá, thỏ con mau chạy!” Nam nhân thật sự không phải ác bình thường, hẳn một tay nắm chân Cao Vũ, một tay nắm tai thỏ trên đầu Cao Vũ, giống như cưỡi ngựa kêu lên. Cao Vũ quay đầu hung hăng trừng mắt, nam nhân vẻ mặt say mê, chạy cái rầm, anh vẫn còn cắm vào mông của tôi, anh bảo tôi chạy thế nào! Fuck! Anh thực sự nghĩ tôi là thỏ của anh, ngựa của anh sao! Lão hỗn đản, lão súc sinh... Cao Vũ ở trong lòng mắng nam nhân, mất sức chín trâu hai hổ gian nan từ cửa vào đi đến phòng khách, từ phòng khách nhích từng chút tới phòng ngủ. Tuy chỉ đi một đoạn ngắn, nhưng Cao Vũ sớm mệt đến thở hồng hộc, mồ hôi như mưa, nhưng cậu không dám nghỉ ngơi, cậu cắn răng liều mạng đi tới phòng ngủ.

Đây thật sự là khổ hình vô cùng tàn nhẫn, chỉ dùng hai tay đã mệt chết người, trong mông còn bị nhét “đại dương cụ” siêu cấp khủng bố biến thái, làm toàn thân cậu như nhũn ra, mông run rẩy, hơn nữa tiểu côn thịt bị nam nhân sắp mới bắn qua một lần lại dần cương lên. Cao Vũ cảm thấy mình thật đáng thương, thời điểm này đáng ra cậu phải được nằm hưởng thụ, nhưng nam nhân lại cứng rắn đòi chơi cái gì “lão hán đẩy xe”, cậu thật sự hận chết nam nhân! Cậu sao lại thích loại biến thái này chứ? Đáng giận a!

“Tiểu tao nô, cậu sao đột nhiên không kêu, mau như vừa rồi lớn tiếng kêu đi!” Không nghe thấy giọng nói dâm dăng của Cao Vũ, nam nhân bắt đầu dùng sức tách cặp mông ướt mà của Cao Vũ, thịt heo bồng như súng máy hung mãnh dùng sức hướng chỗ sâu nhất đâm vào, giống như muốn đâm thủng nội tạng của Cao Vũ.

“A a a... Chủ nhân, anh rất lợi hại, anh giết chết tiểu nô lệ ... Nha a... Hừ ân... Xin anh dùng sức thao tiểu nô lệ, đem... Đem tiểu nô lệ phá hỏng... A a a... Tiểu nô lệ, rất thích bị anh thao, quá sướng... A a a a a...”

Tư thế đặc biệt làm nam nhân đi vào thực sâu, va chạm ma sát địa phương mềm mại mãi cảm làm Cao Vũ đạt khoái cảm như lên trời, cậu như bị cảm giác khoái cảm hủy thiên diệt địa này bắt làm tù binh, không còn khí lực mà động đậy, quỳ rạp trên mặt đất điên cuồng kêu to.

Bộ dáng điên cuồng của Cao Vũ càng cuốn hút nam nhân, nam nhân buông đuôi cậu ra, xoay cậu đối mặt với hấn mặt đối mặt mà thao cậu. Để tăng mạnh khoái cảm của cậu, hẳn vừa thao vừa chà sát tiểu côn thịt đang muốn cứng lên của cậu.

“Nha nha nha... chủ nhân, tiểu nô lệ... tiểu nô lệ không được, muốn... Muốn ra ...” Dưới sự công kích của nam nhân, Cao Vũ luôn không kéo dài được lâu chưa đến một phút ngắn ngủi đã bắn, trọc dịch màu trắng phun ở trước bụng màu đồng cổ của nam nhân.

Nam nhân vừa định cười Cao Vũ tiết sớm, không nghĩ tới hậu huyết của cậu sau khi bắn tinh theo bản năng

co chặt lạ, dùng sức ép cự thiết của hần, khiến hần hoàn toàn không hề phòng bị thả lỏng bản ra. Tinh dịch như nham thạch nóng bỏng không ngừng phun vào tiểu huyết, làm cho cả người Cao Vũ co rút, mị thanh rên rỉ.

Nam nhân cũng không thỏa mãn, bị Cao Vũ ép đến bản ra nên vô cùng căm tức, sau khi bản xong cũng không rút thịt heo bồng ra khỏi thân thể Cao Vũ. Cúi đầu nhìn Cao Vũ ánh mắt mê ly, vẻ mặt đầy nước mắt, khe hé môi thở, hạ thân chảy đầy tinh dịch, cả người đều tản ra hương vị tình ái, nam nhân cười quỷ dị nói: “Tiểu nô lệ, 3 phút đã hết!”

“A –” Cao Vũ vẫn say mê trong cao trào khoái cảm lập tức tỉnh táo lại, nhìn nam nhân lớn tiếng hét chói tai. Xong đời, lần này chết chắc rồi, tiểu cục hoa của cậu nở hoa rồi...

“Tiểu nô lệ, cậu không tới phòng ngủ đúng giờ, cậu liền ngoan ngoan nhận phạt đi! Tốt lắm! Mau đứng lên, chúng ta lại bắt đầu lần hai: lần này chúng ta đứng làm!” Nam nhân nhìn Cao Vũ cười quỷ dị, ôm cậu đứng dậy, lần này nhất định phải làm lớn, làm đến vừa lòng mới thôi.

“Không –” Cao Vũ ôm đầu hét chói tai, để cậu chết đi! Ô ô ô, ai tới cứu cậu...

Phương Nguyên Tùng thật sự như hần nói, vẫn không rời khỏi thân thể Cao Vũ, cùng cậu làm một ngày một đêm, ngay cả đám người Đại Hoa buổi tối gọi điện thoại rủ hần đi khách sạn cũng không đi, vẫn ôm Cao Vũ không ngừng làm. Cao Vũ đáng thương không biết bị hần làm hôn mê bao nhiêu lần, hôn mê xong lại bị thao đến tỉnh, Cao Vũ thật sự thiếu chút nữa bị hần thao chết ở trên giường, đợi đến lúc hần làm đủ, rời khỏi thân thể Cao Vũ, cục lõi của cậu đã y như hần nói, thể phẩm vô cùng, có thể nhét được cả một đồng xu lớn vào, thật sự tàn không đành lòng nhìn!

Nhìn thân trạng của cậu, Phương Nguyên Tùng hoàn toàn không có chút áy náy, hần cảm thấy tất cả đều là Cao Vũ gieo gió gặt bão, bị trừng phạt là đúng. Bất quá đem Cao Vũ làm thân như vậy, Phương Nguyên Tùng cũng hết giận, không so đo chuyện lúc trước Cao Vũ cố ý hại hần vào cục cảnh sát nữa, lại yêu thương cậu như trước, Cao Vũ cũng bắt đầu thật lòng thương hần, giữa hai người cuối cùng cũng có tình cảm, còn chính thức bắt đầu ở chung!

Trong phòng khách hoa lệ, Cao Vũ đáng yêu ghé vào trên đùi Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng ôn nhu vuốt tóc của cậu, hai người cùng nhau xem phim, bộ đáng ngọt ngào thật sự là chói mắt người nhìn.

“Chủ nhân đẹp trai thật nha!” Tầm mắt Cao Vũ đột nhiên ngược mắt nhìn Phương Nguyên Tùng trong chốc lát, ôm hần nói.

“Tiểu nô lệ, đột nhiên khen có phải lại muốn chủ nhân làm gì hay không!” Nam nhân cúi đầu nhìn cậu, nhéo nhéo mũi cậu, trong ánh mắt tràn đầy sủng nịch. Hiện tại hần đã hoàn toàn nắm rõ tính cách Cao Vũ, chỉ cần cậu đột nhiên khen hần đem hần phụng lên trời, có nghĩa là cậu muốn hần làm gì đó.

“Không có! Người ta mới không muốn chủ nhân làm gì! Tôi chính là đơn thuần cảm thấy chủ nhân bộ dạng rất đẹp, thật sự muốn khen anh! Chủ nhân, anh thật sự rất đẹp đó! Anh là người đẹp nhất tiểu nô lệ từng gặp qua, là người đẹp nhất vũ trụ!” Cao Vũ thấy nam nhân đã đoán ra ý đồ, vội lắc đầu, cười ngọt ngào khoa trương nói.

“Thật vậy sao?” Phương Nguyên Tùng nhướn mày, khóe miệng đầy ý cười. Mặc dù có rất nhiều người nói hần suýt, nhưng bị tiểu nô lệ âu yếm khen, tâm tình nói thật là có thích, tuy rằng biết rõ tiểu gia hỏa này là ý đồ.

“Đương nhiên là thật! Tiểu nô lệ đã bao giờ lừa chủ nhân đâu!” Cao Vũ cười càng ngọt.

“Cậu còn dám nói! Tiểu trứng thối cậu trước kia thường xuyên lừa chủ nhân, đem chủ nhân lừa rõ lắm!” Nam nhân lập tức trợn trừng mắt, búng vào trán cậu mắng. Nhớ tới chuyện trước kia bị lừa nhiều lần, hần đến nay vẫn còn tức.

“Thực xin lỗi! Chủ nhân, tiểu nô lệ cũng không dám lừa anh nữa, anh tha cho tiểu nô lệ đi!” Cao Vũ cười gượng vài tiếng, ngẩng đầu chủ động hôn nam nhân một chút, ôm cổ hần đáng yêu làm nũng. Trong lòng lại không cho là đúng, thật sự là tên tính toán chi li keo kiệt, chuyện trước kia vẫn còn thường xuyên đem ra nói, một chút phong độ cũng không có!

“Thật vậy sao?” Nam nhân hoài nghi nhìn cậu, rõ ràng hẳn không tin lời cậu nói.

“Đương nhiên là thật!” Cao Vũ lập tức gạt đầu, kỳ thật lời này ngay cả chính cậu cũng không thể nào tin được.

“Sẽ không lại gạt tôi?” Nam nhân nhíu mày nhìn cậu, vẫn là không thể tin được. Không có biện pháp, ai kêu hẳn trước kia bị xú tiểu tử này lừa gạt nhiều lần, thật sự không có biện pháp tin tưởng cậu.

“Tiểu nô lệ thề với anh, tiểu nô lệ từ nay về sau sẽ không bao giờ lừa anh nữa! Nếu tiểu nô lệ về sau còn dám lừa chủ nhân, tiểu nô lệ cho chủ nhân làm cẩu lưu (?)!” Cao Vũ thề với trời, tỏ vẻ ‘anh nhất định phải tin tưởng tôi’, trong lòng có chút chột dạ. Trước kia lừa hẳn là không tính đi, nếu để nam nhân biết chuyện cậu lừa hẳn trước đây được hẳn cứu một mạng, cho nên từ nay về sau liền yêu hẳn là giả, hẳn không chỉ đem cậu làm thức ăn cho chó, khẳng định còn có thể đem cậu đại tá bát khối [1], không — là đem cậu ngũ mã phanh thây, khiến cho cậu thi cốt vô tồn.

[1] “cụ ngũ hình” trong các cực hình thời cổ đại

“Không, nếu tôi biết cậu lừa tôi, cậu phải uống nước tiểu của tôi!” Nam nhân nắm cằm của cậu, hung ác uy hiếp.

Cao Vũ choáng váng, bảo cậu uống nước tiểu nam nhân? Nam nhân cũng quá độc ác đi!

“Không muốn?” Nam nhân nheo mắt, ánh mắt sắc bén trừng Cao Vũ, thanh âm lạnh như băng, cả người tràn ngập mùi nguy hiểm, rõ ràng nếu Cao Vũ dám nói không, Cao Vũ nhất định phải chết.

“... Được!” Cao Vũ đối mặt với biểu tình khủng bố của nam nhân, làm sao dám không đáp ứng, chỉ có thể cắn răng gạt đầu, đồng thời trong lòng liễu mạng cầu nguyện thần linh khắp nơi: cầu thần linh phù hộ cậu trăm ngàn lần hãy để nam nhân vĩnh viễn cũng không biết chuyện cậu lừa hẳn từ nhỏ đã ái mộ hẳn là nói dối, cậu cũng không muốn uống nước tiểu của nam nhân, nghĩ đến đã thấy tởm muốn chết!

“Tôi sao lại thấy cậu có vẻ chần chừ, có phải cậu có chuyện gì lừa tôi hay không? Nam nhân vô cùng miễn cưỡng, hoài nghi nhìn cậu.

“Nào có! Chủ nhân, nhất định là ảo giác của anh, tôi sao có thể lừa chủ nhân!” Cao Vũ trong lòng thầm kêu không ổn, vội cười nói, sợ nam nhân lại truy vấn, không đợi nam nhân mở miệng, đã giành nói trước: “Chủ nhân, tôi yêu anh!” Sau đó lớn mật hôn lên môi mỏng kêu gọi của nam nhân, làm cho nam nhân không có cơ hội hỏi lại.

Nam nhân quả nhiên trúng kế, ôm Cao Vũ kịch liệt hôn môi, hai người nhiệt tình hôn sâu, thẳng đến khi Cao Vũ thiếu dưỡng khí nam nhân mới buông cậu ra.

“Chủ nhân thật nháo! Người ta thiếu chút nữa bị anh hôn đến chết!” Cao Vũ đỏ mặt cười, thở hồng hộc nằm ở trong lòng nam nhân nghỉ ngơi chốc lát, nhẹ nhàng đánh nam nhân một cái rồi găt giọng, tưởng như đang tức giận với nam nhân nhưng thật ra là hướng nam nhân làm nũng.

“Tiểu ác nô, cũng dám kể tội tôi, rõ ràng là cậu câu dẫn chủ nhân trước, bây giờ còn dám ngồi lên đầu chủ nhân, xem chủ nhân trừng phạt cậu như thế nào!” Nam nhân giả bộ tức giận, dùng sức đánh mông nhỏ của Cao Vũ một chút, trong mắt lại tràn ngập ý cười.

“Đau quá! Chủ nhân là thật xấu, chuyên khi dễ tiểu nô lệ, tiểu nô lệ muốn kêu oan!” Cao Vũ đau đến “Ai a” một tiếng, bặm môi ủy khuất nói, bộ dáng đáng yêu làm nam nhân nhin không được thú tính.

“Tiểu yêu tinh, cậu còn muốn câu dẫn tôi, đây chính là cậu tự tìm!” Nam nhân nhìn Cao Vũ, ánh mắt thâm thúy bởi vì dục hỏa mà trở nên càng thêm tối tăm mê người.

“Chủ nhân, không cần! Mau dừng lại!” Cao Vũ kinh hãi, vội giãy dụa phản kháng. Mẹ nó, nam nhân lại muốn làm, đùa à! Mấy ngày hôm trước hẳn đem cậu làm thảm như vậy, tiểu cúc hoa của cậu hôm qua mới hoàn toàn lành, đến bây giờ mông vẫn còn đau, nếu lại bị tên cầm thú này làm một lần, cậu còn sống được sao!

“NO! Là cậu dụ dỗ tôi trước, cậu muốn trách thì tự trách mình! Đừng phản đối, cậu nên ngoan ngoan nghe lời, cởi quần áo để chủ nhân hảo hảo yêu thương cậu đi!” Nam nhân cười quỷ dị, giữ tay chân đang lộn xộn

của Cao Vũ, cởi quần áo của cậu!

“Không được! Chờ một chút...” Thấy sắp bị nam nhân bá vương ngành thượng cung, trong đầu Cao Vũ chợt lóe linh quang, hét lớn: “Dừng tay! Tôi có chuyện quan trọng muốn nói với anh, là về anh tôi!”

Nghe vậy, nam nhân lập tức dừng lại, nghi hoặc nhìn cậu: “Nói chuyện anh cậu? Y làm sao?” Cao Vân đến nay vẫn không có tin tức, bất quá hẳn đã không muốn tìm Cao Vân tính sổ, hẳn cùng Cao Vũ hiện tại cùng một chỗ, Cao Vân cũng coi như anh vợ của hắn, ân oán trước kia liền xóa bỏ hết đi!

“Anh tôi mất tích đã lâu, tôi rất lo lắng, anh có thể giúp tôi tìm y được không!” Cao Vũ vội nhân cơ hội đẩy hắn ra, biểu tình lo lắng ưu sầu. Cậu vừa rồi khen nam nhân đẹp cũng vì muốn hắn giúp mình điều tra chỗ của ca ca chết tiết kia, bất quá cũng không phải vì lo lắng cho y, mà là muốn tìm y tính sổ! Tuy cậu và nam nhân đã giải hết ân oán, bên nhau cùng một chỗ, nhưng ca ca lại không lương tâm đào tẩu một mình, khiến cậu chịu bao nhiêu cực khổ, bị nam nhân tra tấn thảm như vậy, cậu làm sao có thể tha cho y, cậu nhất định phải báo thù!

“Cậu đừng lo lắng, tôi lập tức bảo Ngọc Tuấn cho người đi thăm dò, mạng lưới tình báo nhà hắn trải rộng thế giới, nhất định có thể nhanh chóng tìm được chỗ anh cậu.” Nhìn tiểu tình nhân nhũ mào, nam nhân lập tức đau lòng an ủi nói, hoàn toàn không biết tâm tư của cậu.

“Chủ nhân, cảm ơn anh! Anh đối với tôi thật tốt, tôi rất yêu anh!” Cao Vũ lập tức cười rạng rỡ, dùng sức hôn lên mặt nam nhân. Hừ! Chờ cậu tìm được ca ca, xem cậu xử lý tên vô lương tâm này như thế nào, cậu nhất định phải chĩnh chết y! Tiểu ác ma lòng dạ hẹp hòi, có cừu tất báo, đối với ca ca cũng không khách khí!

Nam nhân ôm Cao Vũ, nhếch môi, vừa muốn nói với Cao Vũ hẳn cũng thương cậu, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng chuông cửa. Nam nhân cùng Cao Vũ nhìn nhau, đêm hôm khuya khoắt rồi còn ai đến?

Phương Nguyên Tùng buông Cao Vũ ra đi mở cửa, Cao Vũ tò mò theo sau hắn, Phương Nguyên Tùng mở cửa chỉ thấy bên ngoài là một thanh niên ngoại quốc xa lạ với một bộ tây trang cùng giày da, diện mạo thanh tú đứng đó.

“Phương tiên sinh, Cao thiếu gia, thực xin lỗi! Đêm khuya tới quấy rầy các người, tôi tới đây là vì chủ nhân tôi muốn đưa thiệp cưới mời hai vị!” Mỹ thanh niên ngoại quốc mỉm cười, không đợi Phương Nguyên Tùng cùng Cao Vũ mở miệng, đã giải thích lí do tại sao đến, sau đó lấy ra một tấm thiệp cưới thiết kế tinh xảo, xa hoa vô cùng, giống như kim cương, bạch kim đưa cho Cao Vũ.

“Đưa thiệp cưới cho chúng tôi? Ai kết hôn?” Cao Vũ vẻ mặt nghi hoặc, ngẩng đầu nhìn Phương Nguyên Tùng, Phương Nguyên Tùng cũng là vẻ mặt mờ mịt, trong số bạn bè của hắn cũng không có nghe nói ai muốn kết hôn.

Cao Vũ lại nhìn mỹ thanh niên đứng ở trước mặt vẻ mặt tươi cười, nho nhã lễ độ, mới mở ra thiệp mời xa hoa trên tay, cúi đầu vừa thấy thiếu chút nữa thét chói tai. Trong thiệp mời, nhân vật chính của hôn lễ lại chính là ca ca Cao Vân mất tích đã lâu của cậu, hơn nữa tên Cao Vân lại không ở phía chú rể mà ở phía tên cô dâu. Cao Vũ vội nhìn về phía ghi tên chú rể, chỉ thấy bên trên viết một tên ngoại quốc vô cùng phức tạp — Yan Curraz. Ngày kết hôn là một tuần sau, địa điểm kết hôn là ở đảo tư nhân trên Địa Trung Hải.

“Rốt cuộc sao lại thế này? Anh tôi muốn kết hôn?” Cao Vũ đem thiệp mời đưa cho Phương Nguyên Tùng, kinh ngạc vô cùng nhìn mỹ thanh niên xa lạ không biết tên hỏi. Đầu của cậu rất loạn, lão ca vô lương tâm mất tích mấy tháng, đột nhiên có tin tức của y, lại là nhờ một người xa lạ tới đưa thiệp mời, nói lão ca chết tiết muốn kết hôn, lại còn là với một nam nhân ngoại quốc?!

“Mong hai vị sẽ đến hôn lễ của chủ nhân và Cao tiên sinh đúng giờ, Cao thiếu gia là người thân duy nhất của Cao tiên sinh, chủ nhân tôi vô cùng hy vọng cậu có thể đến chúc phúc bọn họ, tôi xin cáo từ trước!” Mỹ thanh niên không trả lời câu hỏi của cậu, cười nói xong sau đó liền xoay người rời đi.

“Ê, anh đừng đi! Anh quay lại nói rõ cho tôi!” Cao Vũ kinh ngạc nhìn thanh niên đi đến gần thang máy, sững sờ một chút mới lấy lại tinh thần kêu lên, muốn đuổi theo nhưng cửa thang máy đã đóng lại.

Phương Nguyên Tùng tuy không có kích động như Cao Vũ, nhưng cũng vẻ mặt kinh ngạc, nhìn trên thiệp mời tên chú rể nhũ nhũ mào, thấp giọng nói: “Yan Curraz...” Đây không phải là tên của tổng tài tập đoàn

tài chính lớn nhất Âu Mỹ, tên lão đại Mafia lớn nhất Âu Mỹ sao? Cao Vân sao có thể có quan hệ với hắn, còn muốn cùng hắn kết hôn?!

“Chủ nhân, mau thu dọn đồ, tôi muốn lập tức đi tìm anh hai!” Cao Vũ cắn móng tay trầm tư trong chốc lát, quay đầu nhìn Phương Nguyên Tùng nói. Cậu muốn mau chóng nhìn thấy ca ca, xem y có thật sự cùng nam nhân kết hôn hay không! Cậu thật sự không thể tin được ca ca xinh đẹp cao lãnh của mình lại cùng một nam nhân kết hôn, cho tới bây giờ cậu không có nghe nói y là đồng tính luyến ái, có người yêu là nam nhân, cậu nhất định phải biết rõ chuyện gì đang xảy ra.

“Cậu đừng vội, tôi lập tức kêu người chuẩn bị máy bay, chúng ta bây giờ phải đi tìm anh cậu!” Phương Nguyên Tùng an ủi nói, lập tức cùng Cao Vũ vào nhà gọi điện thoại kêu thủ hạ cho máy bay tư nhân tới đón bọn họ, chuẩn bị cùng Cao Vũ đem thiệp mời tới tiểu đảo tư nhân tìm Cao Vân...

Cùng lúc đó, trên một đảo nhỏ ở Địa Trung Hải vừa diễn ra một màn tình dục ướt át, dưới trời xanh mây trắng, trên bờ cát xinh đẹp, một mỹ nam tử diện mạo xinh đẹp vô cùng, có mái tóc đen dài đặc trưng của người phương Đông, cả người trần trụi bị trói ở một gốc cây cây cao su lớn, hai chân tách ra đang bị một nam nhân ngoại quốc tóc vàng anh tuấn cưỡng gian.

“Ân a... Yan, tên vương bát đản, mau... Mau thả tôi ra... A a... Tôi muốn giết anh... Nha nha... A a a...” Mỹ nam tử phương Đông khuôn mặt tuấn tú ửng hồng thở phì phò, lắc lắc đầu, hướng nam nhân ngoại quốc đứng ở trước mặt đang dùng lực ra vào dưới thân y, hung ác thao y chửi bới, nhưng lại trở thành tiếng rên rỉ vô lực kiều mị, thật sự không có lực đe dọa.

“Bảo bối, em thật hung dữ! Còn muốn mưu sát lão công, chúng ta sắp kết hôn một lần nữa, nếu giết tôi, em chẳng phải là muốn thủ tiết!” Nam nhân cười quỷ dị nói, ánh mắt xinh đẹp giống biển lớn thâm tình ôn nhu nhìn tình nhân, hạ phúc lớn dọa người lại không lưu tình chút nào ngoan độc đâm vào cức hồng diễm lệ.

“Phi! Kết cái đầu mẹ anh, tôi có chết cũng không cùng anh kết hôn... Nha nha nha nha nha –” Mỹ nam tử phương Đông lập tức khinh thường mắng, nhưng còn chưa mắng xong, cơn thịnh nộ lại đột nhiên dùng sức đâm vào nơi hoa tâm mẫn cảm nhất, giống như muốn đem hoa tâm chọc thủng, khiến y không còn khí lực mà chửi, chỉ có thể lớn tiếng hét chói tai.

“Kết hôn hay không em không có quyền quyết, tôi đã báo với tất cả mọi người, cả em trai em và tình nhân của cậu ấy, tuần sau chúng ta liền kết hôn. Đến lúc đó tất cả mọi người sẽ đến chúc mừng chúng ta, tôi sẽ chuẩn bị một hôn lễ siêu cấp long trọng cho em!” Nam nhân ôm lấy y, đỉnh càn sâu càng mãnh liệt, đem cả người y thu thập dưới cơn thịnh nộ của mình.

“A a a... Không... Nha nha... A a a... A a a a a a...” Cao Vân còn muốn mắng hắn, nhưng lại bị khoái cảm lẫn át khiến y rốt cuộc không có biện pháp mắng nam nhân, chỉ có thể cười ở trên thịt heo bồng trắng kiêu của nam nhân cuồng dã lăng kêu, tiếng kêu dâm đãng vang tận mây xanh...

11. Chương 11: Đặc Điểm 1: Nhìn Trộm

Cao Vũ ở nước ngoài cùng anh hai và Yan náo loạn gà bay chó sủa, tham gia hôn lễ của Cao Vân xong thì cùng Phương Nguyên Tùng về nước, cũng sắp đến khai giảng rồi. Cao Vũ còn không có cơ hội nghỉ ngơi đã phải rơi vào nỗi ác mộng “Làm bài tập hè”.

Nhìn đồng bài tập hè hù chết người, Cao Vũ chán chết mất, chỉ có thể mượn bài tập của Tần Lam mà chép. Dưới sự trợ giúp của Phương Nguyên Tùng, sau một tuần điên cuồng đuổi bài tập, Cao Vũ cuối cùng cũng làm hết đồng bài tập đó, Cao Vũ cuối cùng cũng có thể xả hơi, bất quá còn một ngày nữa là phải đến trường, cậu phải mau đến nhà Tần Lam đưa y bài tập.

Phương Nguyên Tùng đưa Cao Vũ đến nhà Tần Lam, đến sân trước của Tần gia, Cao Vũ cầm bài tập xuống xe, để Phương Nguyên Tùng ở trong xe chờ.

“Chủ nhân, anh chờ tôi một phút, tôi đưa xong lập tức quay lại!” Cao Vũ nhìn vào xe nói với Phương Nguyên Tùng.

“Mau đi đi!” Phương Nguyên Tùng gật đầu, vẻ mặt sùng nịnh, trong mắt đều là tình yêu.

Cao Vũ xoay người cúi xuống hôn hân xong mới đi vào trong nhà, hiện tại cậu và Phương Nguyên Tùng tình cảm tốt vô cùng, quả thực như keo như sơn.

Cao Vũ vận khí tốt, cửa nhà Tần Lam tất nhiên là mở ra, làm Cao Vũ giảm đi khí lực bấm chuông, trực tiếp đẩy cửa tiến vào. Thân là bạn tốt của Tần Lam, thường xuyên ra vào Tần gia, đối với nhà Tần Lam sớm đã quen thuộc như nhà mình, vào cửa cậu liền đi đến phòng ốc.

Cao Vũ phát hiện hôm nay nhà Tần Lam vô cùng cổ quái, Tần gia vô cùng lớn, người hầu có hơn chục người, bình thường chỗ nào cũng thấy kẻ hầu người hạ, nhưng hôm nay đi mãi mà bóng dáng một người cũng không có, im lặng đến quỷ dị.

Cao Vũ nhíu mày, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, gia tăng tốc độ, lo lắng nhà Tần Lam có phải phát sinh chuyện gì hay không.

Khi Cao Vũ đến phòng ốc, đột nhiên nghe thấy trong phòng truyền ra tiếng rên rỉ cùng tiếng khóc rất kì quái, âm thanh kia Cao Vũ vừa nghe là biết của bạn tốt Tần Lam. Mặt Cao Vũ lập tức biến đỏ, đã cùng Phương Nguyên Tùng làm vô số lần, đương nhiên cậu biết âm thanh kia là vì sao phát ra.

Cao Vũ lập tức tò mò lặng lẽ đi lên phía trước, vụng trộm đứng ở trước cửa sổ, vươn đầu hướng mặt vào trong nhìn, lập tức mặt đỏ lên. Trong căn phòng lát đá cẩm thạch, một nam nhân ước chừng hơn bốn mươi tuổi, đeo một cặp kính đen cũ kĩ, diện mạo trung niên nho nhã, thân thể trần trụi rắn chắc, chỉ mặc một cái quần lót ôm một mỹ thiếu niên tóc xanh kịch liệt giao hoan. Mỹ thiếu niên trần như nhộng cười ở trên thân nam nhân trung niên, thân thể trắng trẻo xinh đẹp khoái hoạt nức nở rên rỉ, mỹ thiếu niên kia không phải là Tần Lam thì là ai.

“Ân a... A... Cha, Cao Vũ sẽ đến đưa con bài tập, cha mau... A... Làm xong... Ân a a...” Hai tay Tần Lam để ở trên lồng ngực rộng lớn của nam nhân, bị dương cụ của nam nhân đỉnh thịch đến rên rỉ liên tục, đáng thương cầu xin.

“Tiểu Lam, lời này không đúng rồi! Rõ ràng là tiểu tao hóa con bất mãn, vẫn cầu cha làm con, còn cho toàn bộ người hầu nghỉ, cùng với cha ở trong mọi góc ngách của mỗi phòng làm một lần! Hiện tại con lại bảo cha mau làm xong, con rốt cuộc có ý tứ gì? Con muốn cứ như vậy vội vàng gặp tiểu tình nhân của con sao!” Nam nhân cười quỷ dị, ôm eo Tần Lam hung hăng đỉnh vào sâu, rõ ràng rất tức giận.

“Nha nha nha... Cha, cha không nên... tức giận, ta... a a... nha nha nha nha nha... cứu! Cha, không nên... nha nha nha nha nha... xin cha tha con, không nên làm vậy, mộng hồng mất... a a a a...” Tần Lam nói còn không ra hơi, nam nhân đã tức giận đột nhiên đổi tư thế, côn thịt còn trong thân thể hân liền trở mình, khiến hân nằm ở trên sàn làm y điên cuồng thao, dương cụ lớn toàn bộ cắm vào, ngay cả hai thịt heo đàn đều hận không thể cùng nhau cắm vào. Tần Lam như muốn phát điên, cả người run rẩy, vừa đau lại vừa thích, hét chói tai, cổ họng đau rất muốn chết. Tần Lam đã quên cha mình bởi vì một ít nguyên nhân, nghĩ hân và Cao Vũ có gian tình, ghét nhất là nghe thấy hân ở trước mặt nhắc tới Cao Vũ, lần này hân chết chắc rồi!

Trong phòng xuân sắc khôn cùng, dâm thanh không ngừng, người nào đó bên ngoài xem đến đỏ mặt tim đập, sắp chảy máu mũi. Nhìn trong phòng đang diễn ra cảnh loạn luân, phụ tử điên cuồng ái ân, Cao Vũ nhìn không được nuốt nước miếng một cái, máu trong người sôi trào hừng hực, cái địa phương kia bắt đầu rục rịch. Tiểu Lam cùng ba hân thật là kịch liệt! Lại còn dám thuê người giúp việc, ở nhà chơi trò loạn luân, thật là quá lớn mặt!

Tiếng kêu trong phòng càng lúc càng lớn, Tần cha lúc ghen vô cùng phần nộ, thao sâu vào trong huyết động của con trai, lại đổi tư thế ôm Tần Lam đứng lên, khiến hân một chân đứng trên mặt đất, một chân đặt ở trên sofa, hai chân mở lớn lỗ ra mị huyết bị thao đến đỏ hồng, tiếp tục điên cuồng thao làm, khiến Tần Lam cảm giác như sắp ngất đi.

Bởi vì Tần phụ và Tần Lam vừa vận đổi mặt cửa sổ, Cao Vũ ngoài cửa sổ có thể xem đem ngay cả nơi hai

người giao hợp cũng xem rành mạch, dương cụ hùng tráng màu hồng đậm đậm mỹ như thế nào đảo loạn cục lõi đỏ hồng đậm đang, hai người mỗi một động tác ái ân toàn bộ đều đập vào mắt Cao Vũ. Ngày đêm bị Phương Nguyên Tùng dạy dỗ thâm đũa, Cao Vũ sao có thể chịu được thâm loạn kịch liệt kích thích như thế, một luồng nhiệt ấm nóng từ mũi chảy xuống, cậu chảy máu mũi.

Phát hiện chính mình vì nhìn lên người khác làm tình kích động mà chảy máu mũi, Cao Vũ xấu hổ muốn khóc, vội dùng tay che mũi muốn lặng lẽ rời đi, nhưng phía sau đột nhiên có hai bàn tay to vươn tới ôm lấy cậu.

Cao Vũ hoảng sợ quay đầu, khuôn mặt tuần tú quen thuộc lập tức đập vào mắt, là Phương Nguyên Tùng. Thấy là Phương Nguyên Tùng, cậu thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhả lại mảy liễu, bậm môi nhỏ giọng trách cứ: “Chủ nhân, anh sao vậy? Làm tôi sợ muốn chết!”

“Tôi sao? Chủ nhân mới muốn hỏi tiểu nô lệ cậu đang làm gì! Để chủ nhân ở trên xe chờ mãi, cậu lại ở trong này rình xem người khác làm tình, còn chảy máu mũi!” Phương Nguyên Tùng nhìn hai phụ tử bên trong, nhú nhú mày, nhìn xuống Cao Vũ thấp giọng mắng. Hắn ở trong xe đợi nửa ngày, vẫn không thấy tiểu nô lệ ra, lo lắng tiểu nô lệ xảy ra chuyện liền đến xem, không nghĩ tới tiểu nô lệ nhà hắn lại ở bên ngoài cửa sổ nhà người ta rình xem người ta làm tình, thật sự là tức chết hắn!

“Tôi...” Cao Vũ mắc cỡ chết được, mặt so với mông khi còn hồng hơn, luôn luôn nhanh mồm nhanh miệng như cậu lần đầu tiên lại lắp bắp. Xấu hổ quá, cậu không muốn sống nữa!

“A! Hóa ra tiểu huynh đệ phía dưới cũng có cảm giác, tiểu nô lệ cậu sao lại háo sắc như vậy? Xem người khác làm tình cũng có thể cương!” Phương Nguyên Tùng vươn tay sờ đũng quần Cao Vũ, nhỏ giọng cười khẩy.

“Buông ra!” Cao Vũ xấu hổ muốn chết, lập tức kêu lên. Cậu lớn từng này rồi mới lần đầu tiên gặp loại chuyện mất mặt như vậy!

“Oa! Phía sau hóa ra cũng ẩm ướt! Tiểu tao nô, chủ nhân trước khi ra ngoài không phải mới cho cậu ăn sao!” Nam nhân không nghe cậu nói, luồn tay vào trong quần cậu hướng nơi đó sờ soạng, nơi đó cũng bắt đầu ẩm ướt.

Cao Vũ mặt đỏ bừng, trầm mặc không nói. Trước khi ra ngoài nam nhân đã cùng cậu kịch liệt một hồi, trong hậu huyệt vẫn còn tinh dịch của nam nhân, nhìn Tiểu Lam và ba hắn kịch liệt hoan ái như vậy, thân thể sớm đã bị nam nhân dạy dỗ đến thâm đũa vô cùng tất nhiên có cảm giác.

“Haizz! Biến cậu thành tiểu nô lệ thâm đũa cơ khát như vậy, là lỗi của chủ nhân!” Nam nhân giả bộ bất đắc dĩ thở dài, tay kia thì vói vào trong quần Cao Vũ, nắm tiểu ngọc bồng phía trước đã muốn đứng lên xoa nắn, phía sau thì lăm ướt huyệt khẩu.

“Anh làm gì vậy? Mau dừng lại!” Cao Vũ sợ tới mức thiếu chút nữa hét lên, nhưng nghĩ đến cha con Tần Lam trong phòng, vội hạ giọng xuống.

“Nếu tiểu nô lệ đói bụng, chủ nhân đương nhiên sẽ cho cậu ăn no! Cậu không cần cảm tạ chủ nhân, đây đều là trách nhiệm của chủ nhân!” Nam nhân cười quỷ dị bên tai cậu, dùng sức kéo quần lót của cậu xuống, đồng thời rút ra cự long, tìm kiếm u huyệt giấu kỹ ở dưới mông xong liền vọt vào thân thể Cao Vũ.

“Ân...” Cao Vũ vội che miệng mình, hét lớn một tiếng, khó tin nhìn nam nhân. Hắn có phải điên rồi hay không, đây chính là nhà Tiểu Lam, hơn nữa cha con Tần Lam đang ở bên trong, lúc nào cũng có khả năng bị phát hiện.

“Đừng nhìn chủ nhân như vậy, chủ nhân biết ý tứ của cậu! Cậu yên tâm, chủ nhân sẽ dùng sức giết chết cậu, bắn vào tiểu tao động của cậu, uy cậu ăn no!” Nam nhân cười thâm đũa, đặt cậu ở trước cửa sổ, bắt đầu trừu sáp thao làm, hoàn toàn mặc kệ đây là nhà người khác.

“Ân ngô... Không được, anh điên rồi, mau ra... A... Đừng, mau dừng lại... A... bị phát hiện ... A...” Cao Vũ đẩy nam nhân ra, cục huyệt sớm đối với côn thịt nam nhân thực tủy biết vị lại phản bội cậu, vui vẻ cắn chặt côn thịt nam nhân, dùng sức bóp má nhẹ nhàng nhiệt tình hoan nghênh nam nhân, mời nam nhân dùng sức thâm nó, làm cho nó khoái hoạt.

“Sợ bị phát hiện thì nhỏ tiếng chút cho tôi! Nếu bị bạn cậu phát hiện, tôi không chịu trách nhiệm đâu!”. Nam nhân không cho là đúng, hoàn toàn không có nửa điểm đổi ý. Tiểu huyết Cao Vũ bởi vì trước khi ra ngoài mới bị làm qua, cho nên còn rất ẩm ướt, làm nó đứng lên một chút cũng không có khó khăn gì, mỹ huyết lại nóng lại nhanh giáp thịt heo bồng của hắn thích muốn chết!

“Anh...” Cao Vũ bị hắn làm tức chết rồi, nhưng cậu biết rõ tính cách nam nhân, xin hắn là vô dụng, chỉ có thể hy vọng hắn mau làm xong thả cậu đi. Bất đắc dĩ cắn răng trừng nam nhân liếc mắt một cái, Cao Vũ chỉ có thể xấu hổ ghé lên tường, mông nhỏ trắng mướt mào nam nhân hung mãnh thô bạo trườn sát xỏ xuyên qua.

“Tiểu dân nô, mông nhỏ của cậu thật thích, làm cho tôi làm mãi vẫn không đủ! Nó giống như cái miệng nhỏ nhắn nhất, liều mạng ăn thịt heo bồng của tôi, xin tôi mau dùng sức làm nó!” Nam nhân ác liệt một bên thô bạo thao Cao Vũ, một bên giống như trước nói lời tà ác đâm uế kích thích Cao Vũ, làm cho tiểu huyết của cậu bởi vì cảm thấy thẹn giáp càng nhanh.

Tuy Cao Vũ thập phần không muốn, nhưng trở thành tính nô dưới chân nam nhân, chỉ bị nam nhân chạm vài cái, còn có khoái cảm. “Ừ... anh không biết xấu hổ... A a... Thật sâu, quá sâu ... Không, không được... Mau đi ra... A a...” Cao vũ dùng sức che miệng lại, nhưng vì rất thích, từ miệng nhỏ phát ra tiếng rên rỉ câu nhân. Cao Vũ trong lòng mắc cỡ chết được, cậu thật sự càng ngày càng dâm dăng, ở nhà bằng hữu cùng nam nhân làm còn có khoái cảm, lại còn cảm thấy ở bên ngoài phòng của làm, lúc nào cũng có khả năng bị phát hiện thật kích thích, cậu thật sự giống hệt nam nhân, điên hết rồi!

“Tiểu tao nô, cậu lại bắt đầu khẩu thị tâm phi! Cậu thật sự không cần, muốn chủ nhân đi ra sao? Thế vì sao tiểu tao động của cậu còn giáp nhanh như vậy, còn không biết xấu hổ vẫn hấp thịt heo bồng của tôi!” Nam nhân khẽ cắn xuống vành tai trắng nõn của cậu, dùng sức xoa nắn mông nhỏ của cậu, làm tăng khoái cảm cho cậu, còn thịt ẩm nóng bên trong tiểu tao cục nhỏ làm cản tiến công, tận tình chà đạp.

“A a... Tôi, tôi mới không có... A... anh oan uổng tôi... A a...” Cao Vũ lắc đầu, mặt cười đỏ hồng, cứng rắn phản bác.

“A a a... Cha, con không được, sướng quá... A a... Cha, dùng sức đâm con, con rất thích bị cha làm... Ân ngô... Nha nha... Xin cha phá hỏng con, thao chết con... A a a a...” Trong phòng đột nhiên truyền đến tiếng hét chói tai, cha con Tần Lam cùng nhau bắn ra, hoàn toàn không biết mình bị người khác nhìn trộm, hơn nữa còn ở ngoài phòng cách bọn họ một bức tường lớn mật điên cuồng làm tình.

Nghe được bạn tốt dâm dăng đến cực điểm lảng tiếng kêu, Cao Vũ xấu hổ đến mặt và cổ đều đỏ, trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, hậu huyết hấp càng nhanh, nhịn không được lắc mông hấp đại thiết bồng của nam nhân.

“Tiểu dân nô, nghe bằng hữu mình kêu hoan như vậy, cậu cũng phát tao! Có phải đang tưởng tượng bị chủ nhân dùng côn thịt tươi sống thao thao chết hay không!” Nam nhân ý xấu trên chọc, phúc hạ cương cứng trước chỗ sâu mẩn cảm nhất bên trong cục tâm dâm dăng của Cao Vũ đâm vào.

“A ——” Cục tâm luôn luôn là tử huyết của Cao Vũ, hơn nữa hôm nay ở bên ngoài nhà bằng hữu làm đặc biệt kích thích, Cao Vũ thực khẩn trương kêu nhẹ một tiếng sau đó liền bắn ra, lập tức xem thường mình vừa bắn liền ngắt đi.

Nhìn tình nhân ngắt xỉu trong ngực, Phương Nguyên Tùng ngây ra một lúc, chợt nâng khóe môi, rất nhanh sắp vài cái sau đó cũng bắn ở trong thân thể Cao Vũ.

Rút ra còn thịt nhuyễn xuống bỏ vào trong quần, Phương Nguyên Tùng lấy ra khăn tay nhét vào hậu huyết của Cao Vũ để chặn lại dâm tục, ngăn tình dịch mình không cho chảy ra, kéo quần cho Cao Vũ, sủng nịch hôn xuống hai gò má phấn nộn của cậu, ôm cậu lặng lẽ rời Tần gia, để cha con Tần gia tiếp tục ở trong phòng dâm loạn, hưởng thụ phụ tử tương gian cực lạc...

12. Chương 12: Đặc Điểm 2: Tôi Không Muốn Uống Nước Tiểu

Phương Nguyên Tùng sau khi tan tầm cũng không có trực tiếp về nhà mà lại đi tới cửa hàng bánh ngọt nổi tiếng nhất mua bánh dâu tây Cao Vũ thích ăn, nhớ tới tiểu nô lệ, trong đáy mắt nam nhân lãnh huyết vô tình hiện lên một chút nhu tình. Vật nhỏ thật sự là đáng yêu không chịu được, thời gian bọn họ quen biết tuy không dài, nhưng hắn đã thương cậu đến tận xương tủy, hoàn toàn không rời cậu được, tuy hắn thường xuyên bị vật nhỏ tinh quái kia trêu chọc, làm hắn nổi trận lôi đình, huyết thái dương đau nhức nhối.

Phương Nguyên Tùng đến cửa hàng bánh ngọt, vừa bảo nữ nhân viên xinh đẹp đi lấy một cái bánh dâu tây cho hắn, trong cửa hàng đột nhiên có một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp đi vào. Cô gái có vẻ tầm tuổi Cao Vũ, bộ dáng vô cùng xinh đẹp, khí chất lãnh đạm uyển chuyển, mặc một bộ váy công chúa màu trắng, vừa thấy đã biết là thiên kim tiểu thư xuất thân danh môn.

Cô gái tuy bộ dáng vô cùng xinh đẹp, nhưng Phương Nguyên Tùng lại chẳng có một chút hứng thú, nhìn thoáng qua liền quay đầu. Hiện tại hắn chỉ hứng thú với mỗi một mình tiểu nô lệ, những người khác cho dù là tiên nữ, hắn cũng không thèm liếc mắt một cái.

“Phương tiên sinh!” Phương Nguyên Tùng không có hứng thú với cô, nhưng cô có vẻ vô cùng hứng thú với Phương Nguyên Tùng, cô vừa thấy Phương Nguyên Tùng vẻ mặt lập tức kinh hãi, kích động tiến đến nói.

Phương Nguyên Tùng quay đầu, nghi hoặc nhìn cô, hắn quen cô sao?

“Phương tiên sinh, anh không nhớ tôi sao!” Cô gái có chút thất vọng nhìn Phương Nguyên Tùng.

“Cô là?”

“Tôi là...”

Bởi vì vừa khai giảng, trong trường mấy câu lạc bộ đều rất nhiều việc, thân là đội trưởng đội hí kịch, Cao Vũ bận vô cùng, làm việc đến khuya mới đi về, về đến nhà cũng đến tối muộn.

Đứng ở trước cửa lấy chìa khóa ra mở cửa, Cao Vũ mỗi một ngáp một cái. Một quá! Bất quá lập tức có thể nhìn thấy nam nhân mình yêu nhất, để cho đỡ một cậu nhất định phải bắt nam nhân giúp mình rửa chân, hảo hảo hầu hạ cậu!

Cao Vũ vừa mở cửa, lập tức nghe thấy tiếng Phương Nguyên Tùng nói chuyện trong phòng, đồng thời còn có tiếng cười xinh đẹp dễ nghe như chuông bạc.

Cao Vũ lập tức nhú mày, sao lại có giọng nữ nhân?

Cao Vũ vội đi vào phòng khách, bên trong là một cô gái bộ dáng vô cùng xinh đẹp đáng yêu, đang ngồi cùng Phương Nguyên Tùng nói chuyện phiếm, Phương Nguyên Tùng không biết nói gì đó buồn cười, làm cô gái cực kỳ vui vẻ, che miệng cười duyên.

Cao Vũ lập tức đen mặt, tử lão nhân cũng dám sau lưng cậu tán gái, hay nhỉ! Tức chết cậu!

Cao Vũ lạnh mặt đi về phía trước, nhìn Phương Nguyên Tùng chỉ vào cô gái chất vấn: “Cô gái này là ai?”

Không nghĩ tới Phương Nguyên Tùng lại làm như không thấy cậu, hoàn toàn không để ý tới cậu, nhìn cô gái mỉm cười nói: “Tuyệt Phương, giờ cũng không còn sớm, cô cũng cần phải về rồi, cẩn thận người nhà lo lắng, chúng ta lần khác lại tán gẫu!”

“Được! Hôm nay có thể gặp anh, tôi thật cao hứng! Anh nhất định phải nhớ gọi điện thoại cho tôi đấy!” Cô gái gật đầu, vẻ mặt thẹn thùng nói, ánh mắt nhìn Phương Nguyên Tùng tràn ngập sùng bái cuồng tình yêu, hoàn toàn không thèm liếc nhìn Cao Vũ một cái.

“Đương nhiên! Đợi tôi có thời gian, tôi nhất định sẽ gọi điện thoại hẹn cô ra ngoài, có thể cùng tiểu thư xinh đẹp như cô ngồi chung nói chuyện phiếm, là vinh hạnh của tôi!” Phương Nguyên Tùng lập tức đáp ứng, liếc mắt về phía Cao Vũ đã tức giận muốn bốc khói rồi, đáy mắt hiện lên một tia cười lạnh.

Nhìn hai người ở trước mặt mình liếc mắt đưa tình, hoàn toàn cho mình là vô hình, Cao Vũ sắp phát điên rồi. Cao Vũ vội nắm chặt tay, đang chuẩn bị muốn mắng chửi người, thì cô gái tên Tuyệt Phương đứng lên, cúi đầu chào Phương Nguyên Tùng một cái, nói: “Tôi đi về trước! Phương tiên sinh, hẹn gặp lại!”

“Hẹn gặp lại, đi đường cẩn thận!” Phương Nguyên Tùng cũng đứng lên, khách khí đưa cô ra cửa.

“Lão vương bát đản, anh cũng dám ở trước mặt tôi tán gái! Anh mau nói với tôi cho rõ ràng, xú nữ nhân kia là ai, bằng không tôi không để yên cho anh!” Phương Nguyên Tùng vừa mới đi vào, liền thấy Cao Vũ giận dữ mắng, một bộ biểu tình muốn cùng hắn liều mạng, giống như vợ phát hiện chồng ngoại tình vậy.

“Cô ta là ai? Cậu không biết sao!” Phương Nguyên Tùng trước cơn thịnh nộ của Cao Vũ, một chút áy náy cũng không có, lạnh như băng cười nói, nét mặt biểu lộ một chút trào phúng. Hắn còn không có cùng Cao Vũ tính sổ, Cao Vũ đã khởi binh vấn tội trước, thật là buồn cười!

“Tôi đương nhiên không biết! Là tôi đang hỏi anh, anh sao lại hỏi lại tôi!” Cao Vũ càng thêm tức giận.

“Tôi không nghe nhầm chứ! Cậu mà không biết cô ấy là ai à?! Cậu chắc chắn là không biết cô ấy?” Phương Nguyên Tùng khoa trương nói, dương môi cười lạnh.

“Tôi đương nhiên không biết cô ta!” Trong mắt Cao Vũ hiện lên một tia nghi hoặc, biểu tình của nam nhân rất kỳ lạ, rốt cuộc là có chuyện gì?

“Cô ấy tên là Tôn Tuyết Phương, chính là người lúc trước bị tội phạm bắt cóc, cháu ngoại của tướng quân được tôi cứu!” Phương Nguyên Tùng ngừng cười, ánh mắt sắc bén trừng Cao Vũ, biểu tình khủng bố dọa người.

Nghe vậy, Cao Vũ còn ngơ ngác, đầu óc hoàn toàn ngây ngốc nhìn Phương Nguyên Tùng.

“Sao không nói gì? Cậu không phải rất muốn biết cô ấy là ai sao, tôi hiện tại nói cho cậu, không biết đáp án này có vừa ý cậu hay không!” Phương Nguyên Tùng tới gần Cao Vũ, lạnh lùng dừng lại trước mặt cậu, giọng điệu một chút độ ấm cũng không có.

“Tôi...” Cao Vũ muốn nói gì đó, nhưng cậu hoàn toàn không nói được. Trời ạ! Tại sao lại như vậy, Phương Nguyên Tùng làm sao lại gặp được người bị bắt cóc thật chứ, lần này nam nhân biết cậu nói dối hết rồi, xong đời! Làm sao bây giờ? Nam nhân nhất định sẽ giết cậu! Cậu chết chắc rồi!

“Cậu muốn nói gì? Tiếp tục nói dối lừa tôi sao? Lần này cậu lại muốn biên diễn lừa tôi như nào nữa?” Phương Nguyên Tùng nắm cằm cậu, nâng lên mắng, hắn tức điên mất. Hắn thật không thể tin được, Cao Vũ lại nói dối những cái lừa này, nếu không phải hôm nay ngẫu nhiên gặp được Tôn Tuyết Phương, hắn chỉ sợ cả đời cũng không biết chân tướng, bị Cao Vũ lừa như vậy cả đời.

“Chủ nhân, anh nghe tôi giải thích, sự tình không phải như anh nghĩ!” Cao Vũ hoảng hốt, vội ôm lấy hắn cầu xin.

“Cậu muốn giải thích cái gì? Cậu còn có cái gì để giải thích, hóa ra tất cả đều là cậu lừa tôi, bao gồm cả việc cậu yêu tôi cũng đều là giả!” Phương Nguyên Tùng tức giận đẩy cậu ra, chỉ vào cậu nổi giận mắng, ánh mắt đều muốn phun lửa, hận không thể thiêu chết cậu. Hắn động chân tình với Cao Vũ, thật sự yêu thương cậu, mới biết được tất cả đều là Cao Vũ lừa hắn, cậu căn bản không thương hắn, điều này làm cho hắn làm sao chịu nổi! Thật không nghĩ tới, hắn tung hoành thương trường nhiều năm, đã bại vô số kinh địch, kết quả lại thua trong tay một tên tiểu tử, bị cậu quay đến chóng mặt.

“Không! Chủ nhân, anh đừng tức giận, tuy tôi lừa anh từng được anh cứu, nhưng tôi là thật tâm với anh, tôi yêu anh thật mà! Xin anh nhất định phải tin tưởng tôi!” Cao Vũ lắc đầu khóc nói, lại ôm lấy nam nhân liều mạng cầu xin.

“Cút ngay! Tôi sẽ không bao giờ tin lời cậu nữa, cậu lập tức cút cho tôi, chúng ta đến đây là chấm dứt!” Phương Nguyên Tùng hoàn toàn không muốn nghe cậu giải thích, một cước đá văng ra cậu, lãnh khốc nói.

“Không! Chủ nhân, anh không thể đối với tôi như vậy! Không có anh tôi sẽ sống không nổi, nếu anh không cần tôi, tôi sẽ tự tử cho xem!” Cao Vũ thương tâm kêu lớn, cậu lo muốn chết. Nguy rồi, nam nhân thoát nhìn thật sự rất tức giận, cậu phải mau nghĩ biện pháp, bằng không cậu cùng nam nhân liền thật sự xong rồi!

“Vậy cậu tốt nhất nên đi tìm chết đi! Chỉ cần cậu chết, tôi liền tha thứ cho cậu!” Phương Nguyên Tùng lạnh lùng tàn khốc câu môi nhìn cậu, vẻ mặt khinh bỉ. Hắn mới không tin Cao Vũ sẽ thật sự đi tìm chết, xú tiểu tử này tưởng hắn không biết gì mà để bị lừa tiếp à!

“Anh... Được, tôi bây giờ chết cho anh xem!” Cao Vũ ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới nam nhân lại nói như vậy, nhưng sự tình đã tới nước này, cậu chỉ có thể làm đến cùng.

Mẹ nó, bất cứ giá nào cũng phải liều một phen! Cao Vũ quyết định dùng kế hiểm, cắn răng một cái cầm dao cạnh bàn hoa quả đâm vào bụng mình, trong lòng liều mạng cầu nguyện Phật tổ phù hộ, mong nam nhân vội ngăn cản cậu, không cho cậu thật sự đâm xuống, cậu còn chưa muốn chết! Ô ô ô...

Phương Nguyên Tùng thấy cậu thật sự cầm dao tự đâm mình nhất thời choáng váng, vội lấy lại tinh thần đoạt lại dao nhỏ trong tay cậu, tức giận cho cậu một bạt tai, mắng: “Cậu đang làm cái gì, cậu không muốn sống nữa à!”

“Tôi đương nhiên muốn! Nhưng là anh nói, chỉ khi tôi chết, anh mới bằng lòng tha thứ cho tôi! Người ta chỉ còn cách đi tìm chết!” Trong mắt Cao Vũ hiện lên một tia vui sướng, cố ý đáng thương hề hề nhìn nam nhân.

Phương Nguyên Tùng muốn mắng cậu, nhưng thấy mặt cậu đầy nước mắt, biểu tình đáng thương, nhịn không được lại đau lòng, lời thô tục đến miệng lại nuốt vào.

“Chủ nhân, tôi biết tôi không nên nói dối lừa anh! Nhưng anh nhất định phải tin tôi, tình cảm tôi đối với anh trăm phần trăm là thật, bằng không tôi làm sao có thể bởi vì câu anh nói liền đi tìm chết chứ! Chủ nhân, xin anh tha thứ cho tôi! Chỉ cần anh đồng ý tha thứ cho tôi, anh bảo tôi làm gì cũng được!” Thấy nam nhân mềm lòng, Cao Vũ lập tức nhân cơ hội ôm lấy nam nhân, điềm đậm đáng yêu nhìn hắn đau khổ cầu xin.

Nam nhân không nói gì, cúi đầu nhìn nhóc lừa đảo trong lòng, người làm cho mình vừa yêu lại vừa hận, trong lòng ngũ vị tạp trần. Hắn biết mình hiện tại nên không chút do dự đẩy cậu ra, vô tình đuổi cậu đi, không bao giờ gặp lại cậu nữa, cả đời cũng không tha thứ cho cậu. Nhưng nhìn thấy cậu nước mắt lưng tròng, hắn liền nhịn không được mềm lòng, không có quyết tâm thật chia tay cậu! Aii, xú tiểu tử này, đúng là khắc tinh của hắn!

Cao Vũ biết nam nhân đã không còn tức giận như vừa rồi, vội đáng yêu nói: “Chủ nhân, tôi thề với anh, tôi sẽ không bao giờ lừa anh nữa! Nếu tôi còn dám lừa anh, tôi sẽ bị thiên lôi đánh, không được chết tử tế! Hoặc là tôi ra ngoài sẽ bị xe tông, bị cột điện rơi trúng...”

“Đủ rồi! Cậu khỏi phải thề thốt gì nhiều, sao lại còn cái gì mà bị sét đánh!” Nam nhân rút cuộc nghe không nổi, mở miệng mắng.

“Ha ha...” Cao Vũ ngượng ngùng cười gượng hai tiếng. “Chủ nhân, lần này là tôi nói thật, tôi thật sự sẽ không bao giờ lừa anh nữa, anh tha thứ cho tôi đi!”

“Cậu còn dám nói dối thì!” Nam nhân trợn trừng mắt, hừ lạnh một tiếng.

“Chủ nhân, ta cam đoan với ngươi, lúc này đây nhất định là thật sự, nếu không ta tùy tiện ngươi như thế nào xử trí! Ngươi liền đại nhân có đại lượng, tha thứ cho ta lúc này đây đi! Cầu ngươi!” Cao vũ ôm nam nhân thất lưng nhẹ lay động làm nũng nói.

“Tôi cũng xin thề, lần sau nếu cậu còn dám lừa tôi, tôi nhất định sẽ giết cậu, sau đó sẽ ném cậu cho chó ăn!” Nam nhân hung ác uy hiếp.

“Thật tốt quá! Chủ nhân, anh cuối cùng cũng tha thứ cho tôi, cảm ơn anh! Tiểu nô lệ yêu anh nhất! Cao Vũ cao hứng lập tức hôn nam nhân, đồng thời trong lòng vụng trộm đánh cái rùng mình, nam nhân thật hung dữ! Chính mình về sau phải cẩn thận hơn!

Nam nhân trong lòng bất đắc dĩ thở dài, cuộc đời này đã định trong tay xú tiểu tử rồi! Nam nhân lập tức ở trong lòng lắc đầu, không được! Hắn không thể bị tiểu tử này cười lên đầu được, lần này hắn nhất định phải cho cậu biết mặt, bằng không xú tiểu tử này sẽ được sủng mà kiêu, vô pháp vô thiên, mà thật ra bây giờ Cao Vũ cũng đã vô pháp vô thiên rồi!

“Cậu không cần cảm ơn quá sớm, tôi còn chưa nói hết! Tuy cậu tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha, nên trừng phạt như thế nào đây!” Nam nhân đột nhiên nhìn Cao Vũ cười lạnh nói.

“Chủ nhân muốn trừng phạt tiểu nô lệ như thế nào?” Cao Vũ lập tức xu khuôn mặt nhỏ nhắn, sợ hãi hỏi.

“Cậu còn nhớ trước kia cậu với tôi đã nói gì không, nếu cậu còn dám gạt tôi, tôi sẽ bắt cậu uống nước tiểu của tôi!” Nam nhân tà tà cười, biểu tình vừa đáng khinh vừa đáng sợ.

“Tôi... Anh...” Cao Vũ muốn ngắt ngay tại chỗ, nam nhân lại thật sự muốn cậu uống nước tiểu của hắn, có nghe nhầm không!

“Đừng nói là cậu quên! Cậu cũng dám lừa tôi, nhất định phải uống nước tiểu của tôi để nhận phạt!” Nam nhân bắt lấy Cao Vũ đang định chạy, cười đậm đàng đặt cậu lên sô pha. Hắn xem xú tiểu tử này về sau còn dám lừa hắn hay không!

“Tôi không muốn! Chủ nhân, tôi xin anh, anh phạt tôi thế nào cũng được, trăm ngàn lần đừng bắt tôi... uống nước tiểu của anh!” Cao Vũ muốn tránh khỏi tay nam nhân, nhưng khí lực nam nhân so với cậu lớn hơn mấy lần, phản kháng của cậu đều phí công. Cậu có chết cũng không muốn uống nước tiểu của nam nhân, bản như vậy Cao nhĩ thiếu cậu sao mà uống được!

“Không được! Hôm nay cậu nhất định phải uống nước tiểu của tôi! Cậu muốn dùng cái miệng nhỏ nhắn phía trên hay phía dưới?” Nam nhân không chút do dự cự tuyệt, bàn tay to tùy tiện dùng chút lực liền xé toàn bộ quần áo trên người Cao Vũ, làm toàn thân cậu lập tức trần trụi trước mặt hắn. Nam nhân một bên thưởng thức thân thể trắng trẻo với đường cong duyên dáng trước mắt, một bên dùng tay vuốt ve hưởng thụ cảm xúc trơn trượt, tuy xú tiểu tử Cao Vũ có tội lớn, làm người ta hận nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng thân thể cậu quả thật là cực phẩm không thể phủ nhận.

“Ấn... Chủ nhân, xin anh tha cho tôi! Tôi cho anh thưởng, xin anh đừng bắt tôi uống thứ kia của anh... A a...” Cao Vũ muốn né khỏi những động tác kì quái của nam nhân, nhưng thân thể cậu đã sớm có thói quen bị nam nhân đụng chạm, nam nhân chỉ tùy tiện sờ hai cái lên người cũng đã làm cậu dục hỏa đốt người.

“Tôi đương nhiên muốn thưởng cậu, bắt quá cậu cũng phải uống nước tiểu của tôi! Cậu không còn sự lựa chọn nào khác đâu, mau mở miệng uống nước tiểu của tôi đi! Cậu đúng là kẻ lừa đảo đáng giận!” Nam nhân dùng sức nhéo hai đầu nhũ xinh đẹp trước ngực, nâng hai đùi cậu lên, không làm tiền hí đã mạnh mẽ đâm vào cục lồi.

“A ——” Thân thể bị đột nhiên đau nhức, làm Cao Vũ khó chịu hét to một tiếng, ôm chặt lấy cổ nam nhân. Bất quá đợi nam nhân đi ra, tiểu huyết bị nam nhân dạy dỗ theo thói quen cùng nam nhân hoan ái tự động phân bố ra dịch ruột non làm trơn, vì cùng nam nhân giao hoan chuẩn bị sẵn sàng.

“Tiểu dams phụ, cậu cũng thật tao, lão tử mới tiến vào cậu đã bắt đầu ướt! Xem ra cậu đã sớm muốn bị chủ nhân thưởng, tiểu tao nô thật là hạ lưu dams đáng như kỹ nữ!” Nam nhân phát hiện Cao Vũ chảy ra dams thủy, lập tức cười ha ha, tà ác trào phúng nói.

Cao Vũ mắc cỡ chết được, nhắm mắt lại không dám nhìn nam nhân, thời gian dài bị nam nhân dạy dỗ đùa bỡn, cậu thật sự so với kỹ nữ chuyên nghiệp còn dams đáng gấp trăm lần, hiện tại nếu rời khỏi nam nhân, cậu thật sự sẽ chết!

“Tiểu dams phụ sao lại nhắm mắt không nhìn chủ nhân, mau mở ra! Tôi muốn cậu tận mắt thấy tôi giết chết tiểu dams phụ cậu như thế nào, sau đó tôi bắn nước tiểu vào miệng cậu như thế nào!” Nam nhân nắm cằm cậu, ép cậu mở to mắt, dams tục cười xấu xa nói. Nam nhân nâng hai chân cậu lên để sang hai bên thất lưng mình, còn chặt chôn ở trong cơ thể cậu hung mãnh tấn công tiểu huyết mẫn cảm, dùng sức xỏ xuyên qua thân thể cậu.

“A a a... Chủ nhân, trưởng quá ... A a... Lớn quá, anh làm tiểu nô lệ trưởng chết mất... Xin anh thao nhẹ một chút, làm chậm một chút... Ân ngô ngô... Nha nha...” Trước cự long cường tráng của nam nhân, Cao Vũ hoàn toàn không có chút khả năng phản kháng, chỉ có thể như một dams phụ hạ lưu dưới thân nam nhân phát tao.

“Tiểu tiện nô, xem bộ dạng tao hóa của cậu này, như là lâu lắm rồi cậu chưa được tôi thao ấy, cậu thích bị làm đến như vậy sao?” Nam nhân hưng hăng thao hậu huyết mỹ vị ẩm ướt, quy đầu lớn dùng sức đâm vào hoa tâm ở nơi sâu nhất, ép Cao Vũ phải khóc lóc kêu dams đáng.

“A a a a a... Đừng đỉnh nơi đó, thật lớn... A a a... Chủ nhân, xin anh mau ngừng, đừng làm nơi đó... Nha nha nha nha nha... Tôi sợ, anh, anh giết chết tôi mất... A a a a a...” Cao Vũ trừng lớn mắt, toàn thân kích

thích co rút, hai tay ở trên lưng nam nhân cào cào, cảm giác toàn thân đều dồn hết về cục huyết mẩn cảm, cậu sắp không chịu nổi cái loại khoái cảm cực lạc như sắp ăn tươi nuốt sống cậu này nữa rồi.

“Tiểu tiện nhân, lão tử muốn giết chết đồ kỹ nữ cậu, xem cậu về sau có dám lừa tôi nữa hay không! Xem lão tử giết chết cậu như thế nào... Lão tử giết chết cậu, giết chết cậu, giết chết cậu...” Nam nhân banh rộng chân Cao Vũ, điên cuồng mà thao cục huyết nhỏ ẩm ướt, cục huyết đáng thương bị hấn hung tàn làm đến rách ra, chảy không ít máu.

“A a —— đau quá... Chủ nhân, tôi chảy máu rồi, xin anh làm nhẹ chút... Ô ô ô...” Cao Vũ đau đến mặt nhăn mày liễu, gương mặt xinh đẹp tái nhợt, nhưng nước trong mắt vẫn che kín xuân sắc, dưới sự đau nhức khủng khiếp, cậu vẫn có thể cảm thấy được một chút khoái cảm.

“Chảy máu mới tốt! Tôi thích cậu chảy máu, như vậy cậu mới nhớ lừa gạt chủ nhân sẽ có kết cục gì, mới không dám lại lừa chủ nhân!” Nam nhân cúi đầu nhìn tiểu huyết bị rách đến chảy máu, tàn nhẫn nâng khoe miệng, càng thêm hưng phấn, càng ra sức làm. Nam nhân ném Cao Vũ lên sô pha, chỉ có thể đáng thương khóc lóc cầu xin, đồng thời lại nhịn không được bởi vì thô bạo làm tình mà cảm thấy khoái cảm khác lạ, đề tiện rên rỉ lẩm kêu.

“A a a... Đau quá, nhưng cũng thích... A a... Chủ nhân, tiểu nô lệ thích anh thao tiểu nô lệ như vậy... A a a... Thịt heo bồng của anh quá tuyệt vời, giết chết tiểu tao cục của tiểu nô lệ... A a a a... Thịt heo bồng mau dùng sức làm tiểu nô lệ, tiểu nô lệ rất yêu anh... A a a a...” Cao Vũ bị nam nhân làm đến thất thần, hai mắt đắm lệ một mảnh mê ly, miệng dùng sức kêu âm đặng, tiểu ngọc bồng phía trước sớm đã mất thăng bằng. Cả người cậu đều lâm vào trong khoái cảm, đối với cậu mà nói hiện tại nam nhân sắp ở trong thân thể cậu, nam nhân bảo cậu làm gì cậu đều nguyện ý, cho dù... Nam nhân muốn cậu uống nước tiểu của hắn, cậu cũng nguyện ý.

“Tiểu dâm nô thật dâm đặng, lão tử thật sự là thích cậu đến chết, hiện tại liền thưởng cho cậu uống ngọc thủy trân quý của chủ nhân! Hứng tốt lắm!” Nam nhân bị Cao Vũ làm cho chìm đắm trong khoái cảm dưới bộ dáng thần hồn điên đảo của cậu, kích động rống một tiếng, một cổ chất lỏng nóng bỏng phun vào trong thân thể Cao Vũ.

“A a a a ——” Cao Vũ không ngờ nam nhân thật sự tiểu trong thân thể cậu, sửng sốt một hồi, làm bộ đẩy nam nhân ra, mắc cỡ đỏ mặt quay đầu. Tuy nước tiểu thật bẩn, nhưng dù sao cũng là nam nhân cậu yêu nhất cho cậu, cậu liền miễn cưỡng “uống” nước tiểu của nam nhân một lần đi!

“A a a... Thật nhiều, tôi không giữ được... Chủ nhân, anh mau bắn xong đi...” Nước tiểu của nam nhân rất nhiều, so với nham thạch nóng chảy còn nóng hơn, chất lỏng vẫn cuộn cuộn không ngừng chảy vào u huyết nhỏ hẹp, Cao Vũ chống đỡ oa oa kêu, nước tiểu màu vàng làm bụng Cao Vũ đều trướng lên, làm Cao Vũ thoát nhìn giống như mang thai.

Nam nhân thấy thế, trong mắt hiện lên một chút cười quỷ dị, đột nhiên đưa tay tới trước bụng Cao Vũ dùng sức nhấn, nước tiểu tanh hôi theo cơn thịt lớn chảy ra, hậu huyết bị chà đạp đến không thành hình thù.

“A ——” Cao Vũ thét dài một tiếng, khoái cảm vô cùng mãnh liệt truyền khắp toàn thân, làm cả thân thể đều kịch liệt run rẩy, Cao Vũ cứ như vậy bị nước tiểu dịch kích thích mà đạt cao trào...

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-ca-cuu-mang-a>